

Ανάλυση Συνεπειών Ρύθμισης

ΤΙΤΛΟΣ ΑΞΙΟΛΟΓΟΥΜΕΝΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ

«Ταχεία πολιτική δίκη, προσαρμογή των διατάξεων της πολιτικής δικονομίας για την ψηφιοποίηση της πολιτικής δικαιοσύνης και άλλες τροποποιήσεις στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας»

Επισπεύδον ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Στοιχεία επικοινωνίας: Ειδική Νομική Υπηρεσία, Τηλ. 210 7709 660,

Φώτης Στεφανής, Δήμητρα Σταματίου

Λεωφ. Μεσογείων 96, Τ.Κ 11527

Επιλέξατε από τον παρακάτω κατάλογο τον τομέα ή τους τομείς νομοθέτησης στους οποίους αφορούν οι βασικές διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης:

ΤΟΜΕΙΣ ΝΟΜΟΘΕΤΗΣΗΣ	(X)
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ - ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ ¹	☐
ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΑ - ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ²	☐
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ / ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ / ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ³	☐
ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ⁴	☐
ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ - ΔΗΜΟΣΙΑ ΤΑΞΗ - ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ⁵	☒
ΑΝΑΠΤΥΞΗ - ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ ⁶	☐

¹ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Παιδείας & Θρησκευμάτων και Υπουργείου Πολιτισμού & Αθλητισμού.

² Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εθνικής Άμυνας και Υπουργείου Εξωτερικών.

³ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Οικονομικών.

⁴ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εργασίας και Κοινωνικών Υποθέσεων και Υπουργείου Υγείας.

⁵ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Εσωτερικών, Υπουργείου Ψηφιακής Διακυβέρνησης, Υπουργείου Προστασίας του Πολίτη και Υπουργείου Δικαιοσύνης.

⁶ Τομέας νομοθέτησης επί θεμάτων Υπουργείου Ανάπτυξης & Επενδύσεων, Υπουργείου Περιβάλλοντος & Ενέργειας, Υπουργείου Υποδομών & Μεταφορών, Υπουργείου Ναυτιλίας & Νησιωτικής Πολιτικής, Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης & Τροφίμων και Υπουργείου Τουρισμού.

Α. Αιτιολογική έκθεση

Η «ταυτότητα» της αξιολογούμενης ρύθμισης	
1.	<p>Ποιο ζήτημα αντιμετωπίζει η αξιολογούμενη ρύθμιση;</p> <p>Το προτεινόμενο σχέδιο νόμου αποσκοπεί στην ουσιαστική βελτίωση της ποιότητας του συστήματος απονομής δικαιοσύνης στη χώρα μας. Ο σκοπός αυτός θα επιτευχθεί μέσω της εύρυθμης λειτουργίας της πολιτικής δίκης με την εφαρμογή και χρήση των σύγχρονων τεχνολογιών. Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις απορρέουν κυρίως από την αξιολόγηση των αποτελεσμάτων της νομοθετικής μεταρρύθμισης που επέφερε ο ν. 4335/2015 (Α' 87) στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (ΚΠολΔ) και εφαρμόζεται ήδη από την 1η.1.2016.</p>
2.	<p>Γιατί αποτελεί πρόβλημα;</p> <p>Μετά από την πολυετή εφαρμογή των ρυθμίσεων που επέφεραν ο ν. 4335/2015 και ν. 4055/2012 εντοπίζονται οι σχετικές διατάξεις που είχαν ως αποτέλεσμα την επιβράδυνση της απονομής της δικαιοσύνης. Συγκεκριμένα η εφαρμογή του συστήματος αυτού από 1^{ης}.1.2016 κατέδειξε ότι, κατά την τριετία 2016-2018, ο μέσος όρος του απαιτούμενου χρονικού διαστήματος για την έκδοση της απόφασης στα πρωτοδικεία μειώθηκε σε σχέση με το απαιτούμενο χρονικό διάστημα πριν από την έναρξη ισχύος του. Παρατηρήθηκε, όμως, και το φαινόμενο στα μεγάλα δικαστήρια, όπως είναι το Πρωτοδικείο Αθηνών, ότι σε ορισμένα τμήματα του δικαίου δεν επιτεύχθηκε ο βασικός στόχος της επιτάχυνσης της εκδίκασης των υποθέσεων της τακτικής διαδικασίας, με προσδιορισμό δικασίμου στην προβλεπόμενη προθεσμία των 160 ημερών από την κατάθεση της αγωγής, αφού ορίζεται δικασίμος σε χρόνο, που υπερβαίνει σημαντικά την άνω προθεσμία. Από τη συλλογή εκ μέρους της ειδικής για αυτό συσταθείσας Ειδικής Νομοπαρασκευαστικής Επιτροπής στατιστικών στοιχείων διαπιστώθηκε, ότι ο προσδιορισμός δικασίμου σε απώτατο σημείο, οφείλεται στο γεγονός ότι ο ν. 4335/2015 δεν εφαρμόστηκε αμέσως και πλήρως, ενόψει του ότι α) τα πινάκια εκδίκασης των υποθέσεων μέχρι και το έτος 2020 κατά ποσοστό περίπου 50% είχαν πληρωθεί από υποθέσεις του ν. 2915/2001, που σημαίνει, πρακτικά και με απλά μαθηματικά, ότι οι μήνες που μεσολαβούσαν μεταξύ της κατάθεσης της αγωγής και της συζήτησης ήταν ουσιαστικά οι μισοί για την αποκλειστική εφαρμογή του ν. 4335/2015, β) επιβαρύνθηκαν χρονικά τα πινάκια συνεπεία κατάθεσης νέων δικογράφων, λόγω παραίτησης από τα δικόγραφα που είχαν ήδη κατατεθεί με τον ν. 2915/2001, προκειμένου να δικασθούν με τις διατάξεις του νέου νόμου και γ) τα δικαστήρια υπολειτούργησαν κατά τον χρόνο της πανδημίας.</p>

Πρέπει, επιπροσθέτως, να σημειωθεί, ότι στο κείμενο της έκθεσης Ομάδας Εργασίας για την αξιολόγηση του ν. 4335/2015, το οποίο συντάχθηκε με βάση τα αναμφισβήτητα και αντικειμενικά στατιστικά δεδομένα της περιόδου 2015-2018 που υποβλήθηκαν κατά το έτος 2019 ενώπιόν της, αναφέρεται επί λέξει: «Ειδικότερα στα πρωτοδικεία εν γένει ο μέσος όρος χρονικού διαστήματος έκδοσης απόφασης στην τακτική διαδικασία μειώθηκε από τους 23 μήνες που ανερχόταν κατά το διάστημα από 1-1-2013 έως 31-12-2015 σε 15,29 μήνες, κατά την τριετία που ακολούθησε από 1-1-2016 έως 31-12-2018, ενώ στα ειρηνοδικεία ο αντίστοιχος χρόνος μειώθηκε από 13,88 μήνες σε 11,94 μήνες. Άξιος επισήμανσης τυγχάνει ο ιδιαίτερα θετικός αντίκτυπος στην επιτάχυνση της διαδικασίας στα μεγαλύτερα πρωτοδικεία και ειρηνοδικεία της χώρας, καθώς και στο Πρωτοδικείο Αθηνών όπου ο μέσος χρόνος έκδοσης απόφασης τακτικής διαδικασίας μειώθηκε από τους 40 στους 16 μήνες, στο Πρωτοδικείο Θεσσαλονίκης μειώθηκε από 23 σε 13 μήνες, στο Πρωτοδικείο Πειραιώς από 27 σε 12 μήνες, στο Ειρηνοδικείο Θεσσαλονίκης από 24 σε 12 μήνες, στο Ειρηνοδικείο Πειραιά από 24 σε 14 μήνες...». Απόδειξη, εξάλλου, της καλής λειτουργίας του εισαχθέντος με τον ν. 4353/2015 δικονομικού συστήματος σε σχέση με τη διαδικασία ενώπιον των πρωτοβαθμίων δικαστηρίων, είναι και το γεγονός, ότι η διαδικασία των μικροδιαφορών στα μεγάλα ειρηνοδικεία και ιδίως στο Ειρηνοδικείο Αθηνών χρονίζει πολύ, σε σχέση με τις υποθέσεις που εκδικάζονται με την τακτική διαδικασία. Ο ν. 4335/2015, τέλος, εξάλειψε, αναμφισβήτητα, πλήρως το φαινόμενο της ματαίωσης της συζήτησης της υπόθεσης, όπου με το προϊσχύον καθεστώς ποσοστό 40-50% των υποθέσεων που εγγράφονταν στο πινάκιο ματαιώνονταν. Κρίθηκε δε ότι είναι αναγκαίο να επέλθουν οι επιβαλλόμενες από τη μέχρι τώρα εφαρμογή του τροποποιήσεις/βελτιώσεις, τόσο αυτές που προτάθηκαν από την ειδική για την αξιολόγηση Ομάδα Εργασίας, όσο και αυτές που κρίθηκαν, κατά την άποψή της ειδικής για αυτό το σκοπό νομοπαρασκευαστικής επιτροπής, αναγκαίες για την ταχύτερη απονομή της δικαιοσύνης, την εύρυθμη λειτουργία της δίκης με την εφαρμογή και των σύγχρονων τεχνολογιών και την έκδοση ορθής και δίκαιης δικαστικής απόφασης και αφορούν στο δεύτερο βιβλίο του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, σχετικά με την εισαγωγή της αγωγής προς συζήτηση και τη συζήτηση στο ακροατήριο (άρθρα 232, 237, 238, 254, 260 παρ. 2 και 4), την απόδειξη (άρθρα 400, 401), τις ένορκες βεβαιώσεις (άρθρα 421, 422, 424) και τις ειδικές διατάξεις για τις μικροδιαφορές (άρθρα 468, 469).

Εκτός από τις παραπάνω τροποποιήσεις, που αφορούν στο δεύτερο βιβλίο, στο προτεινόμενο σχέδιο περιέχονται και άλλες, οι οποίες διατρέχουν σχεδόν όλο το πεδίο εφαρμογής του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και επιβάλλονται είτε για να εναρμονισθούν κατά περιεχόμενο με αυτές, είτε για να υιοθετηθούν νομολογιακές

	<p>λύσεις ή και να διασαφηνιστούν ή αντικατασταθούν υπάρχουσες ρυθμίσεις, που είχαν προκαλέσει προβλήματα, κατά την εφαρμογή τους, αφορούν δε α) στο πρώτο βιβλίο αναφορικά με τη συγκρότηση του μονομελούς πρωτοδικείου, όταν δικάζει ως εφετείο (άρθρο 17 Α), με την καθιέρωση της πρότυπης ή πιλοτικής δίκης στον Άρειο Πάγο (άρθρο 20 Α) και με τον μερικό συμψηφισμό των δικαστικών εξόδων, εάν, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, υπάρχει εύλογη αμφιβολία για την έκβαση της δίκης (άρθρο 179 εδάφιο δεύτερο), β) στο τρίτο βιβλίο αναφορικά με τα ένδικα μέσα, γ) στο τέταρτο βιβλίο αναφορικά με τις ειδικές διαδικασίες, δ) στο πέμπτο βιβλίο αναφορικά με τα ασφαλιστικά μέτρα, ε) στο έβδομο βιβλίο αναφορικά με τη διαιτησία και στ) στο όγδοο βιβλίο αναφορικά με την αναγκαστική εκτέλεση.</p>
3.	<p>Ποιους φορείς ή πληθυσμιακές ομάδες αφορά;</p> <p>Η προτεινόμενη ρύθμιση αφορά στους διαδίκους, δικηγόρους, δικαστικούς λειτουργούς, συμβολαιογράφους, δικαστικούς επιμελητές και στα άτομα που εμπλέκονται στην απονομή της δικαιοσύνης. Ευρύτερα, αφορά στο κοινωνικό σύνολο εν γένει.</p>

Η αναγκαιότητα της αξιολογούμενης ρύθμισης					
4.	<p>Το εν λόγω ζήτημα έχει αντιμετωπιστεί με νομοθετική ρύθμιση στο παρελθόν; ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ ☐</p> <p>Εάν ΝΑΙ, ποιο είναι το ισχύον νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει το ζήτημα;</p> <p>ν. 4335/2015 (Α' 87) Κώδικας Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182)</p>				
5.	<p>Γιατί δεν είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί στο πλαίσιο της υφιστάμενης νομοθεσίας</p> <table border="1"> <tr> <td>i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;</td> <td> <p>Δεδομένου ότι το ζήτημα ρυθμίζεται ήδη με τυπικό νόμο, η εκ νέου ρύθμισή του με το ίδιο νομοθετικό εργαλείο είναι επιβεβλημένη.</p> </td> </tr> <tr> <td>ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής</td> <td></td> </tr> </table>	i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	<p>Δεδομένου ότι το ζήτημα ρυθμίζεται ήδη με τυπικό νόμο, η εκ νέου ρύθμισή του με το ίδιο νομοθετικό εργαλείο είναι επιβεβλημένη.</p>	ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής	
i) με αλλαγή προεδρικού διατάγματος, υπουργικής απόφασης ή άλλης κανονιστικής πράξης;	<p>Δεδομένου ότι το ζήτημα ρυθμίζεται ήδη με τυπικό νόμο, η εκ νέου ρύθμισή του με το ίδιο νομοθετικό εργαλείο είναι επιβεβλημένη.</p>				
ii) με αλλαγή διοικητικής πρακτικής					

<p>συμπεριλαμβανομένης της δυνατότητας νέας ερμηνευτικής προσέγγισης της υφιστάμενης νομοθεσίας;</p>	<p>Δεδομένου ότι το ζήτημα ρυθμίζεται ήδη με τυπικό νόμο, η εκ νέου ρύθμισή του με το ίδιο νομοθετικό εργαλείο είναι επιβεβλημένη.</p>
<p>iii) με διάθεση περισσότερων ανθρώπινων και υλικών πόρων;</p>	

Συναφείς πρακτικές	
<p>6.</p>	<p>Έχετε λάβει υπόψη συναφείς πρακτικές; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐</p> <p>Εάν ΝΑΙ, αναφέρατε συγκεκριμένα:</p>
<p>i) σε άλλη/ες χώρα/ες της Ε.Ε. ή του ΟΟΣΑ:</p>	
<p>ii) σε όργανα της Ε.Ε.:</p>	
<p>iii) σε διεθνείς οργανισμούς:</p>	

--	--

Στόχοι αξιολογούμενης ρύθμισης	
7.	Σημειώστε ποιοι από τους στόχους βιώσιμης ανάπτυξης των Ηνωμένων Εθνών επιδιώκονται με την αξιολογούμενη ρύθμιση
	
8.	Ποιοι είναι οι στόχοι της αξιολογούμενης ρύθμισης;

i) βραχυπρόθεσμοι:	Στόχος του προτεινόμενου σχεδίου νόμου είναι η βελτίωση της καθημερινής δικαστηριακής πρακτικής.
ii) μακροπρόθεσμοι:	Στόχος είναι η ουσιαστική βελτίωση της ποιότητας του συστήματος απονομής της δικαιοσύνης στη χώρα μας και η επίτευξη ασφάλειας δικαίου.

9.	Ειδικότεροι στόχοι ανάλογα με τον τομέα νομοθέτησης ⁷
----	--

➤ Εκπαίδευση - Πολιτισμός:

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
A. ΑΝΩΤΑΤΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ							
Ποσοστό αποφοίτων γ' βαθμιας εκπαίδευσης που βρίσκουν εργασία στον τομέα των σπουδών τους εντός 6 μηνών από την έναρξη αναζήτησης							
Αριθμός πιστοποιημένων Πανεπιστημιακών σχολών (ISO κλπ)							
Αριθμός συμμετοχών σε προγράμματα Έρευνας, Τεχνολογίας & Καινοτομίας (διεθνή & εθνικά), ανά Πανεπιστημιακή Σχολή							
Αριθμός έργων/μελετών που έχουν ανατεθεί από τον ιδιωτικό τομέα, ανά Πανεπιστημιακή / Τεχνολογική Σχολή							
Δαπάνη ανά φοιτητή τριτοβάθμιας εκπαίδευσης ανά ΑΕΙ							
Ποσοστό ενηλίκων (στο σύνολο του ενεργού πληθυσμού) που συμμετέχουν σε προγράμματα δια βίου εκπαίδευσης							
B. ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ / Α' ΘΜΙΑ / Β' ΘΜΙΑ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ							
Ποσοστό αναλφάβητων/σύνολο πληθυσμού							
Αριθμός ατόμων που εγκαταλείπουν το σχολείο πριν την ολοκλήρωση της β' βαθμιας και α' βαθμιας εκπαίδευσης / έτος							
Αριθμός δια-πολιτισμικών σχολείων ανά Περιφέρεια (ποσοστό μαθητών στο σύνολο των μαθητών) που φοιτούν σε διαπολιτισμικά σχολεία							
Ποσοστό αλλοδαπών μαθητών στο σύνολο (των μαθητών) – Κατανομή ανά περιφέρεια							
Αριθμός ολοήμερων / απογευματινών σχολείων και αριθμός μαθητών που φοιτούν σε αυτά							
Μέσος όρος καθηγητών / σύνολο μαθητών							
Μέσος όρος Η/Υ / σύνολο μαθητών							
Αριθμός μαθητών που επωφελούνται από προγράμματα ενισχυτικής εκπαίδευσης / έτος							
Δαπάνη ανά μαθητή ανά βαθμίδα (Α' θμια, Β' θμια) εκπαίδευσης							

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Πραγματοποιηθείσες ανασκαφές, κατά είδος και αποτελέσματα, και αριθμός ευρημάτων							
Χρηματοδοτήσεις ανασκαφών, κατά φορέα, και ποσά που διατέθηκαν							
Πιστώσεις για ανασκαφές, που διατέθηκαν σε Εφορείες Αρχαιοτήτων							
Κήρυξη αρχαιολογικών χώρων, μνημείων, παραδοσιακών και ιστορικών οικισμών							
Πραγματοποιηθείσες απαλλοτριώσεις και καταβληθείσες αποζημιώσεις, για ακίνητα αρχαιολογικού ενδιαφέροντος							
Δαπάνες έργων που έχουν εκτελεσθεί σε μνημεία και αρχαιολογικούς χώρους, και δαπάνες έργων που βρίσκονται σε εξέλιξη							
Δαπάνες έργων που έχουν εκτελεσθεί σε μουσεία και λοιπά κτίρια και δαπάνες έργων που βρίσκονται σε εξέλιξη							
Αριθμός βιβλιοθηκών κατά νομική μορφή και είδος βιβλιοθήκης, ανάλογα με το θέμα, κατά γεωγραφικό διαμέρισμα							

➤ Εθνική άμυνα - Εξωτερική πολιτική:

⁷ Για την ενδεικτική παράθεση δεικτών αξιοποιήθηκαν οι βάσεις δεδομένων του ΟΟΣΑ (<https://data.oecd.org/Greece.htm>) και της ΕΛΣΤΑΤ (<http://www.statistics.gr/>).

Λόγω της ιδιαίτερης φύσης των τομέων αυτών πολιτικής, επαφίεται στην κρίση του επισπεύδοντος υπουργείου, ανάλογα με το συγκεκριμένο αντικείμενο κάθε ρύθμισης, το εάν θα ενσωματώνονται δείκτες στην Ανάλυση.

➤ Οικονομική / Δημοσιονομική / Φορολογική πολιτική:

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Ακαθάριστο εγχώριο προϊόν σε αγοραίες τιμές (δισ.)							
Ρυθμός μεταβολής ΑΕΠ σε σταθερές τιμές							
Ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών (% ΑΕΠ)							
Ισοζύγιο γενικής κυβέρνησης (χωρίς τις τράπεζες, % ΑΕΠ)							
Χρέος γενικής κυβέρνησης (κατά Μάαστριχτ, % ΑΕΠ)							
Πρωτογενές πλεόνασμα (ως % ΑΕΠ)							
Εναρμονισμένος Δείκτης Τιμών Καταναλωτή							

ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Φορολογικά έσοδα ως ποσοστό του ΑΕΠ							
Αναλογία άμεσης και έμμεσης φορολογίας							
Ποσά που εισπράττονται μέχρι σήμερα από τον φόρο ή τους φόρους στους οποίους αφορούν οι διατάξεις του νομοσχεδίου.							
Ποσά που εισπράχθηκαν από φορολογικούς ελέγχους							
Ποσοστό πράξεων διοικητικού προσδιορισμού φόρου ή επιβολής προστίμων που ακυρώθηκαν εν μέρει ή εν όλω από τα δικαστήρια							

➤ Κοινωνική πολιτική:

ΕΡΓΑΣΙΑΚΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αριθμός επιχειρησιακών, κλαδικών και ομοιοεπαγγελματικών συμβάσεων (και ε.γ.σ.ε. εάν συνήφθη το συγκεκριμένο έτος) και αριθμός/ποσοστό εργαζομένων που καλύπτονται από αυτές.							
Αριθμός/ποσοστό σ.σ.ε. που συνήφθησαν χωρίς προσφυγή σε διαμεσολάβηση							
Αριθμός/ποσοστό σ.σ.ε. που συνήφθησαν χωρίς προσφυγή σε διατησία							
Μέσος χρόνος ολοκλήρωσης διαδικασίας μεσολάβησης							
Μέσος χρόνος ολοκλήρωσης διαδικασίας διατησίας							
Μέση διάρκεια σ.σ.ε. (προβλεπόμενη στα σχετικά κείμενα αλλά και πραγματική με την έννοια της παράτασης μετά τη συμβατική τους λήξη)							
Ώρες εργασίας ανά ημέρα, εβδομάδα και ανά κλάδο οικονομίας							
Αριθμός αμειβόμενων υπερωριών (που δηλώθηκαν) ανά εργαζόμενο και κλάδο οικονομίας							
Αριθμός ατυχημάτων ανά κλάδο οικονομίας και αριθμός/ποσοστό ατυχημάτων που προκάλεσαν θάνατο ή αναπηρία							

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΣΦΑΛΙΣΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Πραγματικό ύψος συντάξεων ανά ασφαλιστική ομάδα (μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα, δημόσιοι υπάλληλοι, επαγγελματίες και έμποροι, αγρότες) και ανά έτη συνολικής							

ασφάλισης και αντίστοιχες δαπάνες							
Υψος ασφαλιστικών εισφορών ανά ασφαλιστική ομάδα (μισθωτοί του ιδιωτικού τομέα, δημόσιοι υπάλληλοι, επαγγελματίες και έμποροι, αγρότες) και αντίστοιχα έσοδα του ΕΦΚΑ							
Ηλικία (πραγματική) συνταξιοδότησης ανά πληθυσμιακή ομάδα και έτη συνολικής ασφάλισης							
Μέσος χρόνος απονομής σύνταξης							
Ποσοστό συνταξιοδοτικής δαπάνης επί του ΑΕΠ							
Ποσοστό προσφυγών σχετικά με την απονομή σύνταξης που γίνονται εν μέρει ή εν όλω δεκτές							

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΠΡΟΝΟΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Ποσοστό πληθυσμού σε καθεστώς φτώχειας, σε κίνδυνο φτώχειας ή σε κοινωνικό αποκλεισμό							
Ποσοστό υλικής στέρησης σε τέσσερα ή περισσότερα βασικά αγαθά ή υπηρεσίες							
Ποσοστό νοικοκυριών στο σύνολο του πληθυσμού που αντιμετωπίζουν δυσκολία αντιμετώπισης έκτακτων αναγκών							
Ποσοστό πληθυσμού που λαμβάνει επιδόματα και η αντίστοιχη κρατική δαπάνη (συνολικά και ανά επίδομα)							
Αριθμός παιδιών σε ορφανοτροφεία							
Αριθμός αστέγων (εκτίμηση) που σιτίζονται από δήμους και άλλες υπηρεσίες							
Ποσοστό πληθυσμού που μένει σε προσωρινή μορφή κατοικίας λόγω κρίσης (π.χ. σεισμός, πυρκαγιά)							
Κόστος κατ' άτομο ανά πρόγραμμα φροντίδας (μητρότητας, δυσκολίες μάθησης κλπ)							

ΥΓΕΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αριθμός εσωτερικών / εξωτερικών ασθενών ανά έτος							
Ποσοστά παιδικής θνησιμότητας							
Συνολικές δαπάνες υγείας κατά κεφαλή							
Δαπάνες φαρμάκων κατά κεφαλή							
Αριθμός ιατρών ανά 1000 κατοίκους							
Αριθμός νοσοκομειακών κλινών ανά 1000 κατοίκους							
Μέση διάρκεια επείγουσας νοσηλείας							
Ειδικές νοσηλευτικές υπηρεσίες: εσωτερικοί ασθενείς (απόλυτος αριθμός και ανά διαθέσιμο κρεβάτι), μέση παραμονή, περίθαλψη εξωτερικών ασθενών (εξωτερικά ιατρεία και επείγοντα περιστατικά)							
Αριθμός ασθενών που περιμένουν για Χ μήνες να εξυπηρετηθούν (για μη επείγουσα νοσηλεία, ή για μονομερή περίθαλψη ή για την πρώτη εξέταση)							
Αριθμός νοσηλείων ανά 1000 κατοίκους							
Αριθμός κλινών ανά νοσηλευτική υπηρεσία							

ΙΣΟΤΗΤΑ ΦΥΛΩΝ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Ποσοστό απασχόλησης ανά φύλο	συνολικά						
	ανά περιφέρεια						
	ανά κλάδο οικονομίας						
	ανά ηλικιακή ομάδα						
Ποσοστό ανεργίας ανά φύλο	συνολικά						
	ανά περιφέρεια						
	ανά κλάδο οικονομίας						

ανά ηλικιακή ομάδα							
Ποσοστό αυτοαπασχολούμενων ανά φύλο							
Ποσοστό εργοδοτών ανά φύλο							
Ποσοστό μελών Δ.Σ. εταιρειών ανά φύλο							
Ποσοστό μελών Κοινοβουλίου, περιφερειακών και δημοτικών συμβουλίων ανά φύλο							

ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΤΙΚΗ-ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αιτήματα ασύλου – Ποσοστό αποδοχής – Μέσος χρόνος έκδοσης αποφάσεων							
Μεταναστευτικές ροές ανά πύλη εισόδου/χώρα προέλευσης/ ηλικιακή ομάδα/φύλο							
Αριθμός απελάσεων ανά χώρα προέλευσης των απελαυομένων/αιτία απέλασης							
Μονάδες φιλοξενίας μεταναστών (σχέση δυναμικότητας και πραγματικού αριθμού φιλοξενουμένων)							
Περιστατικά και είδος παραβατικότητας ανά μονάδα φιλοξενίας							

Προφανώς, στο πεδίο αυτό θα υπάρχουν και στοιχεία που αφορούν τους αλλοδαπούς που προέρχονται από άλλους δείκτες (απασχόληση, εκπαίδευση, παραβατικότητα κλπ.)

➤ Δημόσια Διοίκηση – Δημόσια τάξη – Δικαιοσύνη:

ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αριθμός δημοσίων υπαλλήλων							
Αριθμός/ποσοστό α) μονίμων/ίσαχ β) ιδοχ και γ) μετακλητών υπαλλήλων							
Αναλογία υπαλλήλων ανά τμήμα, διεύθυνση, γενική διεύθυνση							
Ποσοστό υπαλλήλων με πρόσβαση στο INTERNET							
Αριθμός υπηρεσιών με εσωτερική δικτύωση (intranet)							
Αναλογία Η/Υ ανά θέση εργασίας							
Αριθμός ιστοσελίδων δημοσίων υπηρεσιών και φορέων/ σύνολο δημοσίων υπηρεσιών και φορέων							
Αριθμός κέντρων πληροφόρησης πολιτών, σε κεντρικό, περιφερειακό, νομαρχιακό και τοπικό επίπεδο καθώς και σε επίπεδο νομικών προσώπων, οργανισμών κλπ							
Αριθμός ατόμων που εξυπηρετούνται από τις δημόσιες υπηρεσίες ανά έτος και ανά υπηρεσία							
Κόστος προσωπικού (δαπάνες μισθοδοσίας και πρόσθετες δαπάνες ως ποσοστό επί της συνολικής δαπάνης ανά υπουργείο)							
Κόστος διαχείρισης θεμάτων προσωπικού: δαπάνες μονάδων προσωπικού ως ποσοστό της συνολικής δαπάνης ανά υπουργείο							

ΔΗΜΟΣΙΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Διαπραχθέντα αδικήματα, δράστες αδικημάτων και αναλογία ανά 100.000 κατοίκους							
Αδικήματα Ποινικού Κώδικα κατά κατηγορίες και κατά γεωγραφική περιοχή							
Διαπραχθέντα αδικήματα και θεωρούμενοι ως δράστες αυτών κατά εθνικότητα, φύλο και τάξεις ηλικιών							
Ετήσια στατιστική απεικόνιση των αδικημάτων και αξιόποινων συμπεριφορών που προκαλούν το κοινό αίσθημα (ανθρωποκτονίες, ληστείες, κλοπές – διαρρήξεις)							
Αδικήματα που αφορούν στην παράνομη είσοδο και παραμονή στη χώρα							
Συχνότητα εγκλημάτων ανά τύπο εγκλήματος							
Ποσοστό εγκληματικών περιπτώσεων που εξιχνιάστηκαν στο σύνολο των εγκλημάτων							
Σύνολο εργαζομένων στη δημόσια ασφάλεια							
Αριθμός κατοίκων ανά αστυνομικό, ανά αστυνομικό τμήμα και ανά περιοχή αστυνόμευσης							
Αναλογία αστυνομικών ανά 1000 κατοίκους – αναλογία							

κατοίκων ανά αστυνομικό τμήμα και περιοχή αστυνόμευσης							
Κατά κεφαλή καθαρές δαπάνες για αστυνομικές υπηρεσίες							
Κατανομή πόρων για την αντιμετώπιση της παραβατικής συμπεριφοράς ανά τομείς (π.χ. εγκλήματα βίας, οικονομικά εγκλήματα, ναρκωτικά, τροχαία, κλοπές, τρομοκρατία)							

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Αριθμός εισερχόμενων αστικών, εργατικών και εμπορικών διαφορών							
Αριθμός εισερχόμενων διοικητικών περιπτώσεων							
Συνολικός χρόνος που απαιτείται για την επίλυση αστικών, εμπορικών, εργατικών, διοικητικών και άλλων υποθέσεων							
Μέσος χρόνος έκδοσης δικαστικών αποφάσεων (Ειρηνοδικεία, Πρωτοδικεία, Εφετεία, Άρειος Πάγος/Συμβούλιο Επικρατείας)							
Μέσος όρος των υποθέσεων ανά δικαστή (ποινικά, πολιτικά και διοικητικά δικαστήρια)							
Ποσοστό δικαστικών αποφάσεων που ακυρώνονται μετά από έφεση ή αναίρεση							
Αριθμός υποθέσεων που επιλύονται με το σύστημα του εξωδικαστικού συμβιβασμού							
Αξιοποίηση εναλλακτικών μεθόδων επίλυσης διαφορών, πχ. διαμεσολάβηση							
Στήριξη των ατόμων που χρήζουν προστασίας αλλά δεν διαθέτουν πόρους (νομική προστασία)							
Κόστος προσφυγής στη δικαιοσύνη							
Ποσοστό ηλεκτρονικής υποβολής δικογράφων							
Ποσοστό διεκπεραιωμένων κατ' έτος υποθέσεων έναντι εκκρεμών (σε ετήσια και συνολική βάση εκκρεμοτήτων)							
Ποσοστό ποινικών υποθέσεων, σε ετήσια βάση, για τις οποίες επιβλήθηκαν ποινές μετatrέψιμες σε χρήμα							
Μέσο κόστος σωφρονιστικού συστήματος ανά κρατούμενο							
Αναλογία προσωπικού φύλαξης (φυλάκων) ανά κρατούμενο							

➤ Ανάπτυξη - Επενδυτική δραστηριότητα:

ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ/ΕΠΕΝΔΥΤΙΚΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΤΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Δείκτης παγκόσμιας ανταγωνιστικότητας							
Επενδύσεις ως % ΑΕΠ							
Άμεσες ξένες επενδύσεις ως % ΑΕΠ							
Αριθμός επιχειρήσεων που ανοίγουν ανά κλάδο και περιφέρεια και αντίστοιχος αριθμός απασχολούμενων σε αυτές							
Αριθμός επιχειρήσεων που κλείνουν ανά κλάδο και περιφέρεια και αντίστοιχος αριθμός απασχολούμενων σε αυτές							
Διοικητικό κόστος σύστασης επιχειρήσεων							
Μέσος χρόνος σύστασης επιχειρήσεων							

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ - ΕΝΕΡΓΕΙΑ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)
Μονάδες - Ετήσιες εκπομπές αερίων ατμοσφαιρικής ρύπανσης κατά κεφαλή							
Ποσοστό του πληθυσμού που εξυπηρετείται από βιολογικούς καθαρισμούς							
Ποσοστό των ακτών που κρίνονται κατάλληλες για κολύμβηση σε σχέση με το σύνολο των δυνάμενων να χρησιμοποιηθούν ακτών							
Αριθμός ελέγχων καταλληλότητας δικτύου ύδρευσης κατ' έτος							
Ποσοστό οικιακών & βιομηχανικών απορριμμάτων που διατέθηκαν σε άλλες χρήσεις (π.χ. ανακύκλωση, παραγωγή ενέργειας, λιπασματοποίηση)							
Ποσοστό διατιθέμενων απορριμμάτων σε ΧΥΤΑ							
Ποσοστό δασικών εκτάσεων που καταστράφηκαν από πυρκαγιά / σύνολο δασικών εκτάσεων							
Ποσοστό αναδασωθείσων (με φυσικό ή τεχνητό τρόπο) εκτάσεων / σύνολο κατεστραμμένων δασών από πυρκαγιές							
Ποσοστό προστατευόμενων περιοχών σε σχέση με την συνολική έκταση της χώρας							
Ποσοστό του προϋπολογισμού που διατίθεται για θέματα προστασίας περιβάλλοντος							
Κατανάλωση ενέργειας κατά κεφαλή							
Κατανάλωση ενέργειας ανά μορφή ενέργειας							
Κατανάλωση ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας κατά κεφαλή							
Ποσοστά μείωσης εκπομπών αερίων θερμοκηπίου ανά τριετία							

ΑΛΛΟΙ ΠΡΟΤΕΙΝΟΜΕΝΟΙ ΔΕΙΚΤΕΣ	Εξέλιξη την τελευταία 5ετία					Πρόσφατα στοιχεία	Επιδιωκόμενος στόχος (3ετία)

Ψηφιακή διακυβέρνηση					
10.	Σε περίπτωση που προβλέπεται η χρήση πληροφοριακού συστήματος, ποια θα είναι η συμβολή αυτού στην επίτευξη των στόχων της αξιολογούμενης ρύθμισης: ΑΜΕΣΗ ☒ ή/και ΕΜΜΕΣΗ ☐				
	<table border="1"> <tr> <td>i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:</td> <td>Προβλέπεται η δυνατότητα χρήσης ηλεκτρονικής πλατφόρμας για τη διαδικασία των μικροδιαφορών, η οποία θα ενταχθεί στο ήδη υπάρχον Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης (ΟΣΔΔΥ-ΠΠ).</td> </tr> <tr> <td>ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:</td> <td></td> </tr> </table>	i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:	Προβλέπεται η δυνατότητα χρήσης ηλεκτρονικής πλατφόρμας για τη διαδικασία των μικροδιαφορών, η οποία θα ενταχθεί στο ήδη υπάρχον Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης (ΟΣΔΔΥ-ΠΠ).	ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:	
i) Εάν είναι άμεση, εξηγήστε:	Προβλέπεται η δυνατότητα χρήσης ηλεκτρονικής πλατφόρμας για τη διαδικασία των μικροδιαφορών, η οποία θα ενταχθεί στο ήδη υπάρχον Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης (ΟΣΔΔΥ-ΠΠ).				
ii) Εάν είναι έμμεση, εξηγήστε:					
11.	Το προβλεπόμενο πληροφοριακό σύστημα είναι συμβατό με την εκάστοτε ψηφιακή στρατηγική της χώρας (Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού); ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ ☐				
	<table border="1"> <tr> <td>Εξηγήστε:</td> <td>Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού 2020-2021, Κεφάλαιο 9.4 – Δικαιοσύνη.</td> </tr> </table>	Εξηγήστε:	Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού 2020-2021, Κεφάλαιο 9.4 – Δικαιοσύνη.		
Εξηγήστε:	Βίβλος Ψηφιακού Μετασχηματισμού 2020-2021, Κεφάλαιο 9.4 – Δικαιοσύνη.				
12.	Διασφαλίζεται η διαλειτουργικότητα του εν λόγω πληροφοριακού συστήματος με άλλα υφιστάμενα συστήματα; ΝΑΙ ☒ ΟΧΙ ☐				
	<table border="1"> <tr> <td>Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:</td> <td>Το ΟΣΔΔΥ-ΠΠ ήδη λειτουργεί, ταυτόχρονα με συστήματα άλλων υπηρεσιών, όπως η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης, το Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας, η Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων, το Εθνικό Ποινικό Μητρώο και το Ολοκληρωμένο Σύστημα Πρακτικών Δικαστηρίων.</td> </tr> </table>	Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:	Το ΟΣΔΔΥ-ΠΠ ήδη λειτουργεί, ταυτόχρονα με συστήματα άλλων υπηρεσιών, όπως η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης, το Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας, η Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων, το Εθνικό Ποινικό Μητρώο και το Ολοκληρωμένο Σύστημα Πρακτικών Δικαστηρίων.		
Αναφέρατε ποια είναι αυτά τα συστήματα:	Το ΟΣΔΔΥ-ΠΠ ήδη λειτουργεί, ταυτόχρονα με συστήματα άλλων υπηρεσιών, όπως η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων Δημόσιας Διοίκησης, το Αρχηγείο της Ελληνικής Αστυνομίας, η Ολομέλεια των Δικηγορικών Συλλόγων, το Εθνικό Ποινικό Μητρώο και το Ολοκληρωμένο Σύστημα Πρακτικών Δικαστηρίων.				
13.	Έχει προηγηθεί μελέτη βιωσιμότητας του προβλεπόμενου πληροφοριακού συστήματος; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☒				
	<table border="1"> <tr> <td>Εξηγήστε:</td> <td></td> </tr> </table>	Εξηγήστε:			
Εξηγήστε:					

Κατ' άρθρο ανάλυση αξιολογούμενης ρύθμισης	
14.	Σύνοψη στόχων κάθε άρθρου
Άρθρο	Στόχος
1	Η ισχύουσα διάταξη προκάλεσε προβλήματα κακής σύνθεσης του δικαστηρίου με συνέπεια την αναίρεση των εκδιδόμενων αποφάσεων. Με την προτεινόμενη ρύθμιση, λύεται το ζήτημα της συγκρότησης του μονομελούς πρωτοδικείου ως δευτεροβάθμιο δικαστηρίου.
2	Γίνεται δεκτό ότι η ενότητα της νομολογίας διασφαλίζεται με τις αποφάσεις των Τμημάτων και ιδίως της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου. Είναι γεγονός ότι το Ακυρωτικό, με σειρά αποφάσεών του, έχει επιλύσει επιτυχώς δυσχερή νομικά ζητήματα, τα οποία εισήχθησαν ενώπιον των Τμημάτων ή της Ολομελείας του στο πλαίσιο της αναιρετικής δίκης. Το πρόβλημα προκύπτει όχι σε επίπεδο πληρότητας του δικαίου της αναίρεσης ή ποιότητας της αναιρετικής διαδικασίας, αλλά σε επίπεδο ταχύτητας της διαδικασίας ενώπιον των δικαστηρίων της ουσίας, λαμβανομένου υπόψη ότι μετά την αναίρεση της εφετειακής απόφασης ακολουθεί το στάδιο της μετ' αναίρεση δίκης (άρθρα 579 επ. ΚΠολΔ), με συνέπεια την πάροδο μακρού χρόνου για την απονομή της δικαιοσύνης. Στο πλαίσιο της διοικητικής δίκης επιχειρήθηκε η επιτάχυνση της επίλυσης δυσχερών νομικών ζητημάτων από το Συμβούλιο της Επικρατείας, τα οποία αφορούν σε σημαντικό αριθμό υποθέσεων, με την εισαγωγή της λεγομένης «πρότυπης» ή «πιλοτικής» δίκης με τη διάταξη του άρθρου 1 παρ. 1 του ν. 3900/2010, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 40 του ν. 4055/2012. Η διάταξη αυτή έχει ήδη τύχει ευρείας εφαρμογής στο Συμβούλιο της Επικρατείας (ενδεικτικώς: ΟλΣτΕ 1087/2017, ΟλΣτΕ 532/2015, ΟλΣτΕ 2287/2015, ΟλΣτΕ 2289/2015, ΟλΣτΕ 2290/2015, ΟλΣτΕ 3169/2014, ΟλΣτΕ 3170/2014) και έχει οπωσδήποτε συμβάλλει στην ταχύτερη επίλυση δυσχερών νομικών ζητημάτων και εντεύθεν στην ενοποίηση της νομολογίας των διοικητικών Δικαστηρίων. Αντίστοιχη διαδικασία έχει εισαχθεί και στη δικονομία του Ελεγκτικού Συνεδρίου με τη διάταξη του άρθρου 69 του ν. 4055/2012, με την οποία προστέθηκε άρθρο 108Α μετά το άρθρο 108 του π.δ. 1225/1981 (ΟΛΕΣ 1510/2016, ΟΛΕΣ 4707/2015, ΟΛΕΣ 4327/2014) με ανάλογα αποτελέσματα. Αντίστοιχη διάταξη δεν υφίσταται στον ΚΠολΔ και έχουν διατυπωθεί επιφυλάξεις ως προς τη «συμβατότητα» του μηχανισμού αυτού με την πολιτική δίκη. Ο στόχος της ενοποίησης της νομολογίας, στο πλαίσιο της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος και της ομοιόμορφης εφαρμογής των νόμων (ΟΛΑΠ 1/2019, 4/2018, 13/1999), επιδιώκεται, de lege lata, μέσω της διάταξης του άρθρου 557 ΚΠολΔ. Ωστόσο, είναι αμφίβολο το εάν και κατά πόσον η τελευταία είναι σε θέση να υπηρετήσει, υπό τις τρέχουσες πραγματικές συνθήκες, την ανάγκη ταχείας ενοποίησης της νομολογίας και εντεύθεν την επιτάχυνση της απονομής της πολιτικής δικαιοσύνης. Και τούτο διότι, σε αντίθεση με τη διαδικασία της «πρότυπης» δίκης, προϋποθέτει πρωτοβουλία του Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου (και όχι των διαδίκων) και έκδοση απόφασης, ενώ, κατά μια άποψη, πρέπει για την εφαρμογή της να

συντρέχουν οι προϋποθέσεις των άρθρων 552-555 ΚΠολΔ. Από την άλλη πλευρά, πολλές φορές τα δικαστήρια της ουσίας καλούνται να κρίνουν υποθέσεις, οι οποίες αφορούν σε σημαντικό αριθμό προσώπων (π.χ. παλαιότερα καταβολή ή μη οικογενειακού επιδόματος και στους δύο εργαζομένους με σχέση ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο, κατάργηση ή μη προσωπικής κράτησης για εμπορική απαίτηση, και πρόσφατα ενοχή από δάνειο σε ελβετικό φράγκο, απαίτηση από αδικοπραξία για τα ομόλογα του Ελληνικού Δημοσίου, εφαρμογή ή μη του άρθρου 92 ΠτΚ στην αναγγελία απαίτησης κατά ασφαλιστικής εταιρίας, η άδεια της οποίας ανακλήθηκε, ή ενδεχομένως ζητήματα συμβάσεων εξαρτημένης εργασίας αορίστου χρόνου για μεγάλο αριθμό εργαζομένων κ.λπ.). Ο μέσος πολίτης δυσχερώς αντιλαμβάνεται τους λόγους διαφοροποίησης της κρίσης επί νομικού ζητήματος διαφορετικών συνθέσεων του ίδιου δικαστηρίου και ευλόγως αναμένει την ενιαία εφαρμογή του νόμου, διότι, σε διαφορετική περίπτωση, δημιουργείται, επίσης ευλόγως, έντονη αίσθηση αδικίας, καθ' όσον εκτιμάται ότι η θετική ή μη κρίση του εριζομένου νομικού ζητήματος στη συγκεκριμένη περίπτωση εξαρτάται αποκλειστικά και μόνον από την τυχαία εναλλαγή των δικαστών στην έδρα και τη μεταξύ τους κατανομή των υποθέσεων. Το πρόβλημα επιτείνεται ιδίως στις εργατικές απαιτήσεις, όταν η πάγια νομολογία του Ακυρωτικού δέχεται ότι εάν κριθεί με τελεσίδικη απόφαση η ουσιαστική έννομη σχέση, θετικώς ή αποφατικώς, δημιουργείται αντίστοιχο δεδικασμένο για όλες τις μελλοντικές απαιτήσεις του εργαζομένου από την ίδια αιτία, εάν διαφέρει μόνο ο χρόνος, κατά τον οποίο προέκυψε η απαίτηση. Ενόψει αυτών, σε θέματα που από τη φύση τους έχουν γενικότερο ενδιαφέρον και συνεπώς έχουν προκαλέσει ή αναμένεται να προκαλέσουν σημαντικό αριθμό υποθέσεων, με κίνδυνο έκδοσης αντιφατικών αποφάσεων και πρόκλησης σημαντικής καθυστέρησης για τους διαδίκους ενώπιον των πολιτικών δικαστηρίων, η, ευχερώς προσαρμοζόμενη στις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες της πολιτικής δίκης, εισαγωγή ενός μηχανισμού «πρότυπης» δίκης, κατά τα ισχύοντα στη δίκη ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και του Ελεγκτικού Συνεδρίου, με παράλληλη διατήρηση του θεσμού της αναίρεσης υπέρ του νόμου, παρέχει ένα χρήσιμο εργαλείο ταχείας επίλυσης των αναφευομένων νομικών ζητημάτων ήδη πριν την έκδοση μεγάλου αριθμού αποφάσεων σε πρώτο και – κυρίως – σε δεύτερο βαθμό, ενώ πρωτίστως διασφαλίζει την ορθή και ενιαία εφαρμογή του νόμου και την καταστολή κάθε υπόνοιας άνισης μεταχείρισης και αδικίας, προς όφελος εν τέλει της ίδιας της δικαιοσύνης και της κοινωνικής συνοχής, χωρίς να θίγονται οι βασικές αρχές της πολιτικής δίκης, ιδίως δε η αρχή της διάθεσης και της συζήτησης (άρθρο 106 ΚΠολΔ). Εξάλλου, η επίλυση του νομικού ζητήματος από το προς τούτο ταγμένο Ανώτατο Δικαστήριο, που συνιστά τη νόμιμη αποστολή του και μάλιστα κατά τρόπο ανταποκρινόμενο στην επιταγή της ταχείας και αποτελεσματικής δικαστικής προστασίας, δεν μεταβάλλει αυτό σε γνωμοδοτικό συμβούλιο, ούτε δύναται να εκληφθεί ως επέμβαση στο δικαιοδοτικό έργο του φυσικού δικαστή των υποθέσεων (άρθρο 8 παρ. 1 Σ.), δηλαδή των δικαστηρίων της ουσίας, ενώ σε κάθε περίπτωση δεν θίγονται οι διατάξεις των άρθρων 321 επ. ΚΠολΔ περί δεδικασμένου, διότι η απόφαση της Πλήρους Ολομέλειας του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου δεσμεύει, κατά ρητή πρόβλεψη της διάταξης, μόνο τους διαδίκους της συγκεκριμένης δίκης και τους παρεμβάντες και μόνο ως προς το κρινόμενο νομικό ζήτημα, η δε ουσία

	της υπόθεσης θα κριθεί κυριαρχικά και αποκλειστικά από το αρμόδιο προς εκδίκασή της δικαστήριο της ουσίας. Είναι, τέλος, αυτονόητο ότι ο διάχυτος έλεγχος της συνταγματικότητας ενός κανόνα δικαίου παραμένει στη λειτουργική αρμοδιότητα όλων των δικαστηρίων της ουσίας και του Αρείου Πάγου, κατά τη συνταγματική επιταγή των άρθρων 87 παρ. 2 και 93 παρ. 4 Σ.
3	Η τροποποίηση της παρ. 2 είναι αναγκαία προκειμένου να εναρμονιστεί το παρόν άρθρο με τις προτεινόμενες νέες ρυθμίσεις (παρ. 2 του άρθρου 242 και παρ. 2 του άρθρου 591) για τη δυνατότητα υποβολής κοινής δήλωσης των διαδίκων, σε δίκη που είναι υποχρεωτική η προφορική συζήτηση της υπόθεσης, ότι δεν θα παραστούν κατά την εκφώνηση.
4	Το εδάφιο δεύτερο στην περ. 5 του άρθρου 118 προστέθηκε, προκειμένου να διασαφηνιστεί, ότι στην έννοια της υπογραφής περιλαμβάνεται και η ηλεκτρονική ταυτοποίηση μέσω των ηλεκτρονικών υπογραφών ή σφραγίδων. Η απόδειξη ισχύος των άυλων ηλεκτρονικών εγγράφων, επί των οποίων δεν μπορεί να τεθεί ιδιόχειρη υπογραφή, επιτυγχάνεται με την ηλεκτρονική ταυτοποίηση μέσω των αποκαλούμενων ηλεκτρονικών υπογραφών και σφραγίδων, με τη χρήση δηλαδή δεδομένων ηλεκτρονικής μορφής, που με βάση τον τρόπο και τις μεθόδους ασφαλείας, που τηρούνται [(περ. 51 του άρθρου 2, άρθρα 25 και 57 ν. 4727/2020 (Α' 184)] χαρακτηρίζουν κατά μοναδικό τρόπο ένα ηλεκτρονικό έγγραφο, οδηγώντας με ασφάλεια στην εξακρίβωση της ταυτότητας του εκδότη και του περιεχομένου του.
5	Η αντικατάσταση των εδαφίων πρώτου και τρίτου επιβάλλεται λόγω της κατάργησης της Οδηγίας 99/93/ΕΚ και του π.δ. 150/2001 (Α' 125) με τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθμ. 910/2014 και τον ν. 4727/2020 (Α' 184). Αντί ρητής αναφοράς στις διατάξεις του νέου νομοθετικού πλαισίου, προτιμήθηκε να τεθεί η φράση «εφόσον φέρουν ισοδύναμη της ιδιόχειρης ηλεκτρονική υπογραφή ή σφραγίδα», που αποδίδει το ίδιο νόημα. Με την προσθήκη τέταρτου εδαφίου δίνεται και η δυνατότητα κατάθεσης δικογράφου χωρίς να απαιτείται εγκεκριμένη υπογραφή ή σφραγίδα, εφόσον υφίσταται ηλεκτρονικό σύστημα επικοινωνιών στα δικαστήρια, στο οποίο έχουν πρόσβαση προεγγεγραμμένοι χρήστες με πιστοποίηση ταυτότητας (χρήση κωδικών), το οποίο επιτρέπει την ταυτοποίηση αυτών, την υποβολή του δικογράφου ηλεκτρονικά και την αυτοματοποιημένη αποστολή αντιγράφου σε αυτούς.
6	Η αντικατάσταση του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 επιβάλλεται, λόγω της κατάργησης της Οδηγίας 99/93/ΕΚ και του π.δ. 150/2001 (Α' 125) και της ισχύος ήδη του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 910/2014 και του ν. 4727/2020. Ισοδύναμη της ιδιόχειρης υπογραφής θεωρείται κατ' άρθρο 25 παρ. 2 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 910/2014 και τα άρθρα 13 παρ. 3 και 15 παρ. 1 του ν. 4727/2020 (Α' 184) η εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την έννοια του άρθρου 3 αριθ. 27 του Κανονισμού (ΕΕ) αριθμ. 910/2014 και του άρθρου 220 του ν. 4727/2020.
7	Με την προσθήκη δεύτερου εδαφίου στην παρ. 1 της διάταξης αυτής παρέχεται η δυνατότητα αντίκρουσης από τον αντίδικο της αίτησης επαναφοράς των πραγμάτων στην προτέρα κατάσταση, η οποία υποβάλλεται από τον διάδικο που καταθέτει εκπρόθεσμα τις προτάσεις του κατά τα άρθρα 237-238 ΚΠολΔ, οι οποίες περιέχουν τους σχετικούς

	<p>ισχυρισμούς και τα αποδεικτικά του μέσα. Με την προτεινόμενη διάταξη διευκολύνεται ο διάδικος, ώστε να καταθέσει εμπρόθεσμα προτάσεις και να αντικρούσει τον αντίδικό του σε μεγαλύτερη προθεσμία και μάλιστα ανεξάρτητα από το εάν αυτή συμπίπτει εν μέρει ή μη με την προθεσμία της προσθήκης, ενώ μέχρι σήμερα τέτοια δυνατότητα μπορούσε να υπάρξει μόνον, όταν οι εκπρόθεσμες προτάσεις κατατίθεντο στην προθεσμία της προσθήκης των δέκα πέντε (15) ημερών.</p>
8	<p>Με τη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 2 του ν. 2915/2001 καταργήθηκε πλήρως η δυνατότητα ολικού ή μερικού συμψηφισμού της δικαστικής δαπάνης λόγω της εύλογης αμφιβολίας των διαδίκων περί την έκβαση της δίκης. Όπως ρητώς αναφέρεται στην αιτιολογική έκθεση του ως άνω νόμου, σκοπός της γενικής κατάργησης της δυνατότητας ολικού ή μερικού συμψηφισμού των δικαστικών εξόδων (και ο περιορισμός μόνο στις δύο περιπτώσεις της ισχύουσας ρύθμισης) ήταν η καταστολή της ευρείας κατάχρησης εκ μέρους των διαδίκων και η εν τοις πράγμασι κατάργηση της αρχής της ήττας κατά την επιβολή της δικαστικής δαπάνης. Ωστόσο, η καθολική κατάργηση της ευχέρειας του δικαστηρίου να προβαίνει σε συμψηφισμό των εξόδων στην περίπτωση της εύλογης αμφιβολίας (όχι μόνο στο νομικό μέρος, το οποίο ενδεχομένως καλύπτεται από τη μέχρι σήμερα ισχύουσα ρύθμιση, αλλά – κυρίως – στο ουσιαστικό μέρος της υπόθεσης) περί την έκβαση της δίκης οδηγεί σε ακραία και μη επιθυμητά αποτελέσματα, τα οποία μάλιστα αποτυπώνονται και στη νομολογία, η οποία δεν εφαρμόζει τη διάταξη με ομοιόμορφο τρόπο. Προτείνεται, μετά ταύτα, η επαναφορά της εύλογης αμφιβολίας περί την έκβαση της δίκης ως λόγου συμψηφισμού των δικαστικών εξόδων, όχι όμως συνολικού, αλλά μόνο μερικού, η έκταση του οποίου κρίνεται κυριαρχικώς από το δικαστήριο, το οποίο έχει πλήρη εποπτεία των ιδιαιτεροτήτων κάθε κρινόμενης υπόθεσης.</p>
9	<p>Με την προσθήκη δεύτερου εδαφίου στην παρ. 3 το πινάκιο τηρείται, πλέον, ηλεκτρονικά στα ενταγμένα στο «Ολοκληρωμένο Σύστημα Διαχείρισης Δικαστικών Υποθέσεων Πολιτικής και Ποινικής Δικαιοσύνης» (ΟΣΔΔΥ-ΠΠ) δικαστήρια σε όλες τις διαδικασίες, καθώς μέχρι τώρα προβλεπόταν ειδικά μόνο στην παρ. 4 του άρθρου 237 για τις υποθέσεις της νέας τακτικής διαδικασίας.</p>
10	<p>Με την προσθήκη του τέταρτου εδαφίου στην παρ. 2 παρέχεται η δυνατότητα γνωστοποίησης της πρόσκλησης για τη συμπλήρωση των ελλείψεων και με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στην ηλεκτρονική διεύθυνση του διαδίκου, λόγω της γενικευμένης χρήσης των ηλεκτρονικών μέσων επικοινωνίας.</p>
11	<p>Η διάταξη του άρθρου 232 ΚΠολΔ συμβάλλει στην προετοιμασία της συζήτησης, μετά την καθιέρωση της νέας τακτικής διαδικασίας (άρθρο 237 ΚΠολΔ) πλην όμως δεν εύρισκε πρακτική εφαρμογή, λόγω της νομοθετικής της διατύπωσης και γι' αυτό επιβάλλεται η επαναδιατύπωσή της. Προς τούτο, από την παρ. 1 απαλείφεται η φράση «πριν από τη λήξη της προθεσμίας κατάθεσης των προτάσεων και πάντως» και καταργείται η περ. α', η οποία τίθεται στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 237. Με την προτεινόμενη ρύθμιση το αίτημα για την προσαγωγή ή αποστολή εγγράφου από δημόσια αρχή ή εγγράφων που βρίσκονται στην κατοχή των διαδίκων ή τρίτων μπορεί να γίνει σε μεγαλύτερο χρόνο και τα έγγραφα αυτά να τα επικαλεστούν οι διάδικοι μέχρι και τη δεκαήμερη</p>

	προσθήκη πριν από τη συζήτηση κατά το άρθρο 237 ΚΠολΔ.
12	<p>1. Η τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 237 για την κατάθεση των προτάσεων σε προθεσμία 90 ημερών, από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της αγωγής κατά το άρθρο 215 παρ. 2 (αρχίζει, δηλαδή, από την επομένη της τριακοστής ημέρας από την κατάθεση της αγωγής) α) αποσυνδέει την έναρξη της προθεσμίας κατάθεσης των προτάσεων από το μεταβλητό και επιδεχόμενο αμφισβήτησης στοιχείο της επίδοσης της αγωγής, και αντίθετα ορίζεται ένα αντικειμενικό στοιχείο, β) αντιμετωπίζει πλήρως το πρόβλημα της ισότητας των διαδικών (ενάγοντος-εναγόμενου) ως προς την προθεσμία κατάθεσης των προτάσεων, που το ισχύον σύστημα παραβιάζει, εφόσον η προθεσμία για την κατάθεση των προτάσεων του εναγομένου είναι μικρότερη (70 ημέρες) απ' ό,τι ισχύει για τον ενάγοντα (100 ημέρες), ενόψει του ότι με την προτεινόμενη ρύθμιση και για τους δύο διαδικούς ισχύει η ίδια προθεσμία των 90 ημερών, γ) αντιμετωπίζει και την αιτίαση, ότι η ορισθείσα με το νυν ισχύον σύστημα προθεσμία για την κατάθεση των προτάσεων δεν είναι αρκετή, καθότι με το προτεινόμενο σύστημα η προθεσμία, με βάση και τη ρύθμιση του άρθρου 215 παρ. 2, ορίζεται σε 120 ημέρες, αυξάνεται, δηλαδή, κατά 20 ημέρες, ενώ το ισχύον σύστημα ορίζει την προθεσμία σε 100 ημέρες από την κατάθεση της αγωγής. Από τη λήξη της ως άνω προθεσμίας αρχίζει η προθεσμία για την κατάθεση προσθήκης, όπως ισχύει κατά την παρ. 2 του άρθρου 237, η οποία παραμένει ως έχει.</p> <p>2. Η άποψη ότι ο ν. 4335/2015 δεν ανταποκρίνεται και προκαλεί ζητήματα, όταν η αγωγή πρόκειται να επιδοθεί στο εξωτερικό είναι υπερεκτιμημένη και επί πλέον αφορά σε περιορισμένο αριθμό περιπτώσεων. Μπορούν κάλλιστα να βρεθούν λύσεις στο πλαίσιο του ν. 4335/2015. Σχετικά με την επίδοση της αγωγής, αν ο εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό, μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από την κατάθεσή της, κατά τα οριζόμενα στη διάταξη του άρθρου 215 παρ. 2, δεδομένου ότι πρόκειται για προθεσμία ενεργείας, για τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης έχει εφαρμογή το άρθρο 9 παρ. 2 του Κανονισμού 1393/2007 και αρκεί η πλασματική επίδοσή της στον Εισαγγελέα Πρωτοδικών. Τούτο δέχτηκε ο Άρειος Πάγος με την πρόσφατη 1405/2019 απόφασή του για την έναρξη των δικονομικών και ουσιαστικών συνεπειών της άσκησης της αγωγής και ήδη πολλές αποφάσεις πρωτοδικείων για τον υπολογισμό της παραπάνω προθεσμίας για την ολοκλήρωση της άσκησης της αγωγής, που στρέφεται κατά προσώπου, που κατοικεί σε χώρα της ΕΕ (ενδ. ΠολΠρωτΘεσ 2162/2021, 844/2019, ΜονΠρωτΘεσ 10288/2019). Ανεξαρτήτως αυτών, με το προτεινόμενο σχέδιο ορίζεται για τους εναγόμενους κατοίκους αλλοδαπής ή τους κατοίκους άγνωστης διαμονής η κατάθεση των προτάσεων σε προθεσμία 120 ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της αγωγής κατά το άρθρο 215 παρ. 2 (αρχίζει, δηλαδή, από την επομένη της εξηκοστής ημέρας από την κατάθεσή της αγωγής). Το προτεινόμενο σύστημα 1) εμφανίζει τα πλεονεκτήματα που αναφέρονται στα πιο πάνω υπό στοιχεία 1. α και β, 2) εναρμονίζεται προς την απαίτηση των εμπλεκόμενων στην απονομή της δικαιοσύνης να αυξηθεί η ισχύουσα προθεσμία των 130 ημερών από την κατάθεση της αγωγής για την κατάθεση των προτάσεων, καθόσον τώρα γίνεται 4 μήνες, δίχως να υπολογίζεται η προθεσμία των 60 ημερών για την επίδοση της αγωγής και 3) με την πάροδο έξι μηνών (δηλ. 60 + 120 ημέρες από την κατάθεση)</p>

από την πάροδο της προηγούμενης προθεσμίας ικανοποιείται η απαίτηση του άρθρου 19 παρ. 2 του Κανονισμού 1393/2007 και του αντίστοιχου άρθρου της Σύμβασης της Χάγης για την πάροδο εξαμήνου ως προϋπόθεση για την εκδίκαση της υπόθεσης και την έκδοση απόφασης, ακόμη και εάν δεν έχει παραληφθεί η έκθεση επίδοσης, σε περίπτωση ερημοδικίας του εναγομένου. Στην πραγματικότητα δε ο χρόνος αυτός θα είναι πολύ μεγαλύτερος μέχρι τη συζήτηση της αγωγής. Επιπλέον, ενόψει της προτεινόμενης νέας διάταξης του άρθρου 155 παρ. 1 εδάφια δεύτερο και τρίτο, σύμφωνα με την οποία, όταν στις περιπτώσεις των άρθρων 237 και 238 υποβάλλεται με τις προτάσεις και αίτημα επαναφοράς στην προηγούμενη κατάσταση, αυτές κατατίθενται στη γραμματεία του δικαστηρίου, εφόσον ο διάδικος έχει ενημερώσει προηγουμένως τον αντίδικό του με τον προβλεπόμενο εκεί τρόπο, αντιμετωπίζεται το πρόβλημα παροχής δικαστικής προστασίας και ακρόασης του εναγομένου κατοίκου αλλοδαπής, ανεξάρτητα εάν είναι κάτοικος κράτους μέλους της ΕΕ ή όχι. Πρέπει, εξάλλου, να ληφθεί υπόψη ότι η αγωγή μπορεί πλέον να επιδοθεί ηλεκτρονικά, ανάλογα με τις ρυθμίσεις του δικαίου του κράτους του παραλήπτη, αλλά και οι προτάσεις μπορούν να κατατεθούν ηλεκτρονικά στην ημεδαπή (άρθρο 237 παρ. 9).

3. Ορίζεται η δυνατότητα εφαρμογής του άρθρου 227 ΚΠολΔ για την προσκομιδή του πληρεξούσιου εγγράφου. Αν δεν προσκομιστεί τούτο στην ορισθείσα προθεσμία, στην περίπτωση που η έλλειψη αφορά στον πληρεξούσιο του ενάγοντος η αγωγή απορρίπτεται, ενώ στην περίπτωση που η έλλειψη αφορά τον πληρεξούσιο του εναγομένου επέρχονται οι συνέπειες της πλασματικής ερημοδικίας γι' αυτόν και η αγωγή γίνεται δεκτή. Τούτο, διότι επανειλημμένως παρουσιάστηκε το φαινόμενο της έκδοσης απόφασης κατά το άρθρο 105 ΚΠολΔ, προκειμένου να προσκομιστεί το πληρεξούσιο έγγραφο, το οποίο μερικές φορές δεν κατατίθετο για διάφορους λόγους στον φάκελο της δικογραφίας με συνέπεια τη μεγάλη καθυστέρηση στη δίκη, εφόσον η δίκη έπρεπε να συνεχιστεί με νέα κατάθεση κλήσης προς συζήτηση κ.λπ.. Ορίζεται επίσης η δυνατότητα προσκομιδής του δικαστικού ενσήμου μέχρι τη συζήτηση της υπόθεσης.

4. Στην παρ. 3 του άρθρου 237 της νέας ρύθμισης αντιμετωπίζονται ζητήματα, τα οποία δεν είχαν προβλεφθεί στον ν. 4335/2015, όπως, εάν ύστερα από την έκδοση απόφασης που παραπέμπει την υπόθεση σε αρμόδιο καθ' ύλην ή κατά τόπο δικαστήριο ή κηρύσσει απαράδεκτη τη συζήτηση απαιτείται ή όχι η τήρηση εκ νέου της προθεσμίας του άρθρου 237 παρ. 1, λαμβανομένου υπόψη, ότι νομολογιακά υποστηρίχθηκαν και οι δύο απόψεις. Με την προτεινόμενη ρύθμιση προκρίνεται η άποψη ότι στις περιπτώσεις αυτές απαιτείται η εκ νέου τήρηση των προθεσμιών του άρθρου 237 ενώπιον του αρμοδίου (καθ' ύλην και κατά τόπον) πλέον δικαστηρίου. Ωσαύτως, επιλύονται προβλήματα, που ανέκυψαν στις περιπτώσεις των άρθρων 249 και 250. Ειδικότερα, στα πρωτοβάθμια δικαστήρια, υποστηρίχθηκε τόσο η άποψη ότι στη μετά από κλήση συζήτηση της αγωγής εφαρμόζονται οι προθεσμίες του άρθρου 237 για την κατάθεση προτάσεων και προσθήκης και νέα δικάσιμος ορίζεται μετά τη συμπλήρωση των προθεσμιών αυτών, όσο και η άποψη ότι η μετά την αναβολή συζήτηση αποτελεί συνέχεια της αρχικής και δεν είναι υποχρεωτική η κατάθεση προτάσεων και δικάσιμος ορίζεται κατά την κατάθεση της σχετικής κλήσης. Λαμβανομένου υπόψη ότι το σύνολο των

ισχυρισμών των διαδίκων έχει προβληθεί και ολόκληρο το αποδεικτικό υλικό έχει κατατεθεί εντός των αρχικών προθεσμιών των άρθρων 237 και 238 και η αναστολή της δίκης ανήκει στην κυριαρχική κρίση του δικαστηρίου κατά τη μελέτη της υπόθεσης μετά τη συζήτηση, κρίνεται ότι δεν είναι αναγκαία (αντιθέτως επιφέρει περιττή καθυστέρηση) η τήρηση εκ νέου των προθεσμιών των άρθρων 237 και 238 και αρκεί η παροχή δυνατότητας κατάθεσης συμπληρωματικών προτάσεων και προσθήκης για την αξιολόγηση των νέων δεδομένων (έκδοση δικαστικών αποφάσεων, διοικητικών πράξεων κ.λπ.). Νέοι ισχυρισμοί και νέα αποδεικτικά μέσα δεν επιτρέπονται, με την επιφύλαξη της παρ. 5 του άρθρου αυτού.

5. Η παρ. 4 της προτεινόμενης ρύθμισης αναφέρεται στην κατάθεση των προτάσεων και της προσθήκης και προστίθεται με την προτεινόμενη ρύθμιση, ότι αυτή μπορεί να γίνει μέχρι τη 12.00 ώρα της τελευταίας ημέρας της προθεσμίας για την κατάθεσή τους.

6. Με την παρ. 5 ρυθμίζεται η δυνατότητα προβολής νέων ισχυρισμών που δεν περιέχονται στις προτάσεις και στην προσθήκη, όταν αυτοί είναι οψιγενείς ή αποδεικνύονται παραχρήμα με δικαστική ομολογία του αντιδίκου ή έγγραφο (όχι σε άλλες περιπτώσεις), με την κατάθεση προτάσεων το αργότερο εντός είκοσι (20) ημερών πριν από τη συζήτηση της αγωγής και με τη δυνατότητα ενδεχόμενης αντίκρουσης με την προσθήκη το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από τη συζήτηση. Η προθεσμία αυτή θα ισχύει και για τους εναγόμενους της αλλοδαπής. Η πλήρης κατάργηση του άρθρου 269 ΚΠολΔ από τον ν. 4335/2015 οδηγεί σε μη ικανοποιητικά αποτελέσματα και υποχρεώνονται οι διάδικοι να ασκήσουν έφεση για την υποβολή και μόνον των ως άνω ισχυρισμών, ενώ δεν ανακύπτει πρόβλημα καθυστέρησης της διαδικασίας από την ως άνω ρύθμιση. Επιπλέον οι άνω ισχυρισμοί έτσι μπορούν να αποτελούν αντικείμενο διπλής δικαιοδοτικής κρίσης. Τέλος, διαπιστώθηκε ότι, για λόγους που δεν ανάγονται στη νομοθετική ρύθμιση, σε ορισμένες περιπτώσεις μεσολαβεί αρκετά μεγάλο χρονικά διάστημα από το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας μέχρι τη συζήτηση της υπόθεσης και πρέπει να παρέχεται στους διαδίκους η δυνατότητα προβολής τέτοιων ισχυρισμών. Στην ίδια ως άνω προθεσμία μπορούν να διαταχθούν τα μέχρι τώρα οριζόμενα στην παρ. 1 άρθρου 232 (περ. α' ΚΠολΔ) με αίτηση των διαδίκων, διάταξη που απαλείφεται από το άρθρο εκείνο, λόγω της μη δυνατότητας εφαρμογής του, όπως ήταν διατυπωμένη και μεταφέρεται στην παρούσα και συγκεκριμένα στην παρ. 5 εδάφιο τελευταίο. Επομένως, και η δυνατότητα της αυτοπρόσωπης εμφάνισης των διαδίκων κατά την ορισθείσα δικάσιμο αποκτά λειτουργικό περιεχόμενο, έτσι ώστε το δικαστήριο να καταφεύγει στη ρύθμιση.

7. Με την τροποποίηση της παρ. 6 του άρθρου 237 με την προτεινόμενη παρ. 8 διατάσσεται, εφόσον κριθεί απολύτως αναγκαίο από τη μελέτη της δικογραφίας, με διάταξη του δικαστηρίου (όχι μόνον του προέδρου επί πολυμελούς δικαστηρίου), η επανάληψη της συζήτησης ενώπιον του ορισμένου για τον σκοπό αυτό δικαστή, για την εξέταση των μαρτύρων, την εξέταση των διαδίκων, αλλά και τη διενέργεια αυτοψίας ή πραγματογνωμοσύνης (και όχι μόνον για την εξέταση μαρτύρων, όπως ισχύει μέχρι τώρα), με αντίστοιχη κατάργηση του περιεχομένου του άρθρου 254 ΚΠολΔ στην τακτική διαδικασία και βέβαια κατάλληλη προσαρμογή του περιεχομένου της παρ. 8 του άρθρου τούτου για το

	<p>αποδεικτικό μέσο της αυτοψίας και της πραγματογνωμοσύνης, ενώ για την εξέταση των διαδικών αρκεί απλή αναφορά του μέσου αυτού. Διαπιστώθηκε, βάσει στατιστικών στοιχείων, ότι το ισχύον άρθρο 237 παρ. 6 ΚΠολΔ δεν εφαρμόζεται ή εφαρμόζεται σπανίως, είτε επειδή το δικαστήριο αρκείται για τον σχηματισμό της δικανικής του πεποίθησης στα αποδεικτικά μέσα που προσκομίζονται από τους διαδίκους, είτε επειδή, κυρίως, το δικαστήριο ανατρέχει στο άρθρο 254 ΚΠολΔ, όπου δίνεται η δυνατότητα έκδοσης απόφασης επανάληψης της συζήτησης και για τα λοιπά αποδεικτικά μέσα, κάτι όμως που καθιστά πολύ χρονοβόρα την εξέλιξη της διαδικασίας (έκδοση απόφασης επανάληψης της συζήτησης, θεώρηση της απόφασης, διεξαγωγή των αποδείξεων, νέα κλήση προς προσδιορισμό δικασίμου και νέα συζήτηση της υπόθεσης). Με την κατάργηση του άρθρου 254 το δικαστήριο είναι υποχρεωμένο να εκδώσει διάταξη, δίχως να απαιτείται νέα συζήτηση της υπόθεσης. Η ενδεχόμενη πρόταση για την έκδοση της ως άνω διάταξης πριν από τη συζήτηση της αγωγής μεταθέτει τη διάσκεψη της υπόθεσης σε χρόνο πριν από τη συζήτηση της αγωγής, προϋποθέτει την πλήρη ενημέρωση του εισηγητή δικαστή για τη δικογραφία (παραδεκτό και νόμω βάσιμο της αγωγής), εν όψει του ότι το άρθρο 237 παρ. 6 ΚΠολΔ κάνει λόγο για απόλυτα αναγκαία κρίση για την εξέταση των μαρτύρων, πέρα και ανεξάρτητα από το γεγονός ότι μπορεί να επισυμβεί παραίτηση από την αγωγή ή διακοπή της δίκης κατ' άρθρο 286 ΚΠολΔ. Παραλλαγή του αμέσως ως άνω συστήματος δοκιμάστηκε με τον ν. 2915/2001 και έμεινε πρακτικώς ανεφάρμοστη, εξαιτίας του φόρτου εργασιών και λοιπών υποχρεώσεων του δικαστή.</p> <p>8. Η παρ. 7 αλλάζει διατύπωση, ενόψει της νέας ρύθμισης της παρ. 8. Η παρ. 9 προσαρμόζεται στις ως άνω νέες ρυθμίσεις και διατυπώνεται συνοπτικότερα το περιεχόμενό της. Δεν επιτρέπεται η προβολή νέων ισχυρισμών (οψιγενών και αποδεικνυομένων με έγγραφα ή δικαστική ομολογία), όπως γίνεται δεκτό για τις περιπτώσεις των άρθρων 249 και 250 ΚΠολΔ, διότι με την περάτωση των αποδείξεων θεωρείται συντελεσμένη και η επανάληψη της συζήτησης (άρθρο 237 νέα παρ. 8). Το περιεχόμενο των λοιπών παραγράφων του ισχύοντος άρθρου παραμένει το ίδιο και μετά τις άνω τροποποιήσεις.</p>
13	<p>Προστίθεται στο άρθρο 238 ΚΠολΔ η δυνατότητα άσκησης των παρεμπιπτούσων αγωγών προς διασαφήνιση, κάτι που, εξάλλου, απέρρευε και από τη χρήση του όρου «προσεπικλήσεις». Η προθεσμία για την άσκηση των εκεί αναφερόμενων διαδικαστικών πράξεων παραμένει η ίδια. Η προθεσμία για την κατάθεση των προτάσεων αυξάνεται σε χρονικό διάστημα τριάντα (30) ημερών μέχρι να συμπληρωθούν οι εκατόν είκοσι (120) ημέρες. Η πρόταση αυτή ουσιαστικά αυξάνει την προθεσμία για την κατάθεση των προτάσεων επί των ως άνω διαδικαστικών πράξεων και έτσι, είτε πρόκειται για προτάσεις διαδικών της αγωγής είτε για τις άλλες διαδικαστικές πράξεις, το απώτατο χρονικό όριο είναι οι 120 ημέρες από την κατάθεση της αγωγής. Προτιμήθηκε ως σημείο έναρξης της προθεσμίας κατάθεσης των προτάσεων, η κατάθεση της αγωγής διότι πρόκειται για διαδικαστικές πράξεις επ' ευκαιρία της δίκης επί της αγωγής και για να διευκολύνονται οι διάδικοι. Σε περίπτωση που πρόκειται για κάτοικο αλλοδαπής, τότε οι προθεσμίες άσκησης είναι ενενήντα (90) ημέρες για τις πράξεις του πρώτου εδαφίου του άρθρου 238 ΚΠολΔ και εκατόν είκοσι (120) ημέρες για τις παρεμβάσεις, ενώ για την κατάθεση των προτάσεων αυξάνεται και εδώ η προθεσμία κατάθεσής</p>

	τους μέχρι να συμπληρωθούν οι εκατόν ογδόντα (180) ημέρες (εξάμηνο). Για την προσθήκη ισχύει η παρ. 2 του άρθρου 237 ΚΠολΔ.
14	Η άνω τροποποίηση του πρώτου εδαφίου της παρ. 2, με την προσθήκη «αν δεν ορίζεται διαφορετικά», είναι αναγκαία, λόγω της προτεινόμενης νέας ρύθμισης για τη δυνατότητα υποβολής κοινής δήλωσης των διαδίκων, σε δίκη που είναι υποχρεωτική η προφορική συζήτηση της υπόθεσης, ότι δεν θα παραστούν κατά την εκφώνηση.
15	Με την τροποποίηση της παρ. 1 επανέρχεται η ίδια ρύθμιση που ίσχυε πριν τη νομοθετική της μεταρρύθμιση με τον ν. 2915/2001 (Α' 109) και τον ν. 3994/2011 (Α' 165) ως προς τις προϋποθέσεις εφαρμογής της και καταργείται η δυνατότητα έκδοσης μη οριστικής απόφασης για επανάληψη της συζήτησης, προκειμένου να διεξαχθούν αποδείξεις, η οποία είχε ουσιαστικά επιβληθεί από τον ν. 2915/2001, ως διέξοδος μετά την κατάργηση της προδικαστικής απόφασης και την καθιέρωση μιας συζήτησης της υπόθεσης, αλλοιώνοντας το περιεχόμενό της. Στην πρακτική παρατηρήθηκε ότι τα δικαστήρια της ουσίας εξέδιδαν, μετά από πολύ χρόνο από τη συζήτηση της υπόθεσης, απόφαση επανάληψης της συζήτησης που διέταζε τη διεξαγωγή αποδείξεων κατ' εφαρμογή του ισχύοντος άρθρου. Τούτο είχε ως συνέπεια την πλήρη καθυστέρηση στην απονομή της πρωτοβάθμιας δικαιοσύνης (έκδοση μη οριστικής απόφασης, κατάθεση νέας κλήσης και νέα συζήτηση μετ' απόδειξη της υπόθεσης) και το πλήρες ανεφάρμοστο της αντίστοιχης διάταξης του άρθρου 237 παρ. 6 που έδινε την ίδια δυνατότητα με την έκδοση σχετικής διάταξης διεξαγωγής εμμαρτύρων αποδείξεων. Με το νέο εδάφιο της παρ. 3 ουσιαστικά ορίζεται κάτι που ισχύει στην πράξη και γίνεται δεκτό και στη θεωρία κατ' ανάλογη εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 237 ΚΠολΔ.
16	Η ισχύουσα διάταξη της παρ. 2 του άρθρου 260 ΚΠολΔ επεκτείνεται κατ' αρχάς και στις δίκες των ειδικών διαδικασιών, διότι διαπιστώθηκε με στατιστικά στοιχεία, ειλημμένα από το Πρωτοδικείο Αθηνών, ότι σε ποσοστό σαράντα έως πενήντα τοις εκατό (40-50%) η συζήτηση των εγγραφείων υποθέσεων ματαιώνεται. Η προθεσμία για την επαναφορά της υπόθεσης σε νέα συζήτηση αυξήθηκε από εξήντα (60) σε ενενήντα (90) ημέρες, προς διευκόλυνση των διαδίκων, λαμβανομένου υπόψη, ότι και με τον τρόπο αυτό επιτυγχάνεται η εξακρίβωση του ακριβούς αριθμού των εκκρεμών υποθέσεων κατ' έτος. Με την παρ. 4 προστίθεται ρύθμιση, με βάση την αντίστοιχη ρύθμιση για τη μη εισαγωγή προς συζήτηση των υποθέσεων συνεπεία της πανδημίας και τον επαναπροσδιορισμό τους, η οποία ήταν και είναι αναγκαία και για άλλες περιπτώσεις μη εισαγωγής υποθέσεων προς εκφώνηση, λόγω συνδρομής ανώτερης βίας, για λόγους διευκόλυνσης και ταχύτητας προσδιορισμού της νέας δικασίμου.
17	Με την προσθήκη δυο τελευταίων εδαφίων επιδιώκεται η αντιμετώπιση του φαινομένου της παράστασης ερήμην δικασθέντων διαδίκων στη «νέα» συζήτηση μετά την αφαίρεση δικογραφιών από τον δικάσαντα δικαστή λόγω καθυστέρησης περί τη δημοσίευση των αποφάσεων άνω του οκταμήνου. Και τούτο, διότι δεν ανταποκρίνεται στις αρχές της δίκαιης διεξαγωγής της δίκης η παροχή στον ερήμην δικασθέντα διάδικο της ευχέρειας να επωφεληθεί από το απολύτως τυχαίο γεγονός της αδυναμίας του δικαστή να προβεί εγκαίρως σε έκδοση της απόφασης μετά τη συζήτηση και να δικασθεί κατ' αντιμωλία κατά την επανάληψη

	της συζήτησης, παρά το γεγονός ότι είχε κλητευθεί κατά την αρχική συζήτηση και είχε τη δυνατότητα να προβάλει τους ισχυρισμούς του και να προσκομίσει τα αποδεικτικά του μέσα. Ο αυτός λόγος ισχύει και για τις λοιπές περιπτώσεις αδυναμίας έκδοσης απόφασης μετά τη συζήτηση, είτε ανάγονται στην υπηρεσιακή κατάσταση του δικαστή είτε στη λειτουργία του δικαστηρίου ή της γραμματείας του.
18	Με την προσθήκη του δευτέρου εδαφίου στην παρ. 1 προτείνεται ότι συμφωνία των διαδίκων περί ματαίωσης της έκδοσης από το δικαστήριο απόφασης μετά το πέρας της τελευταίας επ' ακροατηρίου συνεδρίασης και πριν από την έκδοση της απόφασης, είναι ανίσχυρη και δεν συνεπάγεται έννομα αποτελέσματα. Με την προσθήκη αυτή, λύνεται το ζήτημα, εάν μπορεί με συμφωνία των διαδίκων μετά τη συζήτηση της υπόθεσης, να μην εκδοθεί απόφαση, το οποίο αμφισβητείται στη θεωρία και έχει προκαλέσει στο παρελθόν προβλήματα στη νομολογία, παρά το ότι στην πρακτική γινόταν δεκτή. Οι διάδικοι έχουν τη δυνατότητα να ματαιώσουν τη συζήτηση της υπόθεσης κατά το άρθρο 260 ΚΠολΔ, με βάση την αρχή της διάθεσης, αλλά μετά τη συζήτηση της υπόθεσης, το δικαστήριο έχει λειτουργική αρμοδιότητα και υποχρέωση να εκδώσει απόφαση, ανεπίδεκτη της εξουσίας διάθεσης των διαδίκων.
19	Σκοπός του άρθρου 400, που αναφέρεται στους εξαιρετούς μάρτυρες, είναι η προστασία της σχέσης εμπιστοσύνης, που ενυπάρχει αναγκαία μεταξύ ορισμένων λειτουργών ή επαγγελματιών και των προσώπων που ζητούν τη βοήθειά τους και τις ειδικές τους υπηρεσίες. Ενόψει αυτού, προστίθεται το επάγγελμα των ψυχολόγων, για τους οποίους ισχύει το απόρρητο, λόγω της ανάπτυξης σχέσης εμπιστοσύνης με τους πελάτες τους-διαδίκους, οι οποίοι τους εμπιστεύονται ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα.
20	Με δεδομένο, ότι κατά τον κανόνα του άρθρου 398 η μαρτυρία στην πολιτική δίκη είναι υποχρεωτική και κατ' εξαίρεση δικαιολογείται η άρνηση να εξεταστούν ως μάρτυρες, προστίθενται στο άρθρο αυτό και οι ψυχολόγοι, οι οποίοι πράγματι αναπτύσσουν ιδιαίτερη σχέση εμπιστοσύνης με τους πελάτες τους-διαδίκους, οι οποίοι τους εμπιστεύονται ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα και εντεύθεν το δικαίωμα επιλογής περί της εξέτασής τους ή μη ανήκει σ' αυτούς.
21	Στο προτεινόμενο άρθρο προστίθεται η ήδη ισχύουσα ρύθμιση για τη δυνατότητα λήψης της ένορκης βεβαίωσης ενώπιον του δικηγόρου με τις οριζόμενες νόμιμες προϋποθέσεις.
22	Μειώνεται ο αριθμός των ενόρκων βεβαιώσεων σε τρεις (3) και δύο (2) αντίστοιχα, διότι ο αρχικός αριθμός [πέντε (5)-τρεις (3)] κρίνεται υπερβολικός για τη δυνατότητα σχηματισμού της δικανικής πεποιθήσης του δικαστηρίου. Διασαφηνίζεται ο αριθμός των ενόρκων βεβαιώσεων για κάθε βαθμό δικαιοδοσίας, προκειμένου να μην δημιουργείται σχετική αμφισβήτηση ως προς τον επιτρεπόμενο αριθμό τους στα δικαστήρια της ουσίας.
23	Η προτεινόμενη ρύθμιση επιβάλλεται, διότι η ισχύουσα ρύθμιση του άρθρου 424 ΚΠολΔ είναι δυσανάλογη με τον επιδιωκόμενο σκοπό της ασφάλειας ως προς την ταυτότητα του ενόρκως βεβαιώσαντος. Το άρθρο 422 ΚΠολΔ ως προς τα ως άνω στοιχεία είναι πιστή αντιγραφή του προϊσχύσαντος άρθρου 397 ΚΠολΔ. Τότε όμως η νομολογία δεχόταν πάγια ότι η έλλειψη των στοιχείων αυτών μπορούσε να δημιουργήσει ακυρότητα μόνον με το στοιχείο της βλάβης. Με την ισχύουσα ρύθμιση οι

	<p>διάδικοι στερούνται ενός σημαντικού αποδεικτικού μέσου για κάποιο επουσιώδες διαδικαστικό σφάλμα και σίγουρα αιφνιδιάζονται, όταν το δικαστήριο θεωρεί ότι η ένορκη βεβαίωση είναι ανυπόστατη, το ίδιο δε δικαστήριο θα αναγκάζεται να εντάξει την περίπτωση αυτή στην έννοια του απόλυτα αναγκαίου για την έκδοση διάταξης κατά την παρ. 8 του άρθρου 237, προκειμένου να μην απορρίπτεται συλλήβδην η αγωγή ως ουσία αβάσιμη ή να γίνεται αυτή δεκτή.</p>
24	<p>Οι προτεινόμενες τροποποιήσεις των άρθρων 468-469 ΚΠολΔ αποτελούν ρυθμιστική απόκλιση της νέας τακτικής διαδικασίας του ν. 4335/2015 (Α' 87). Διαπιστώθηκε ότι στις υποθέσεις που εκδικάζονται σύμφωνα με τις ειδικές διατάξεις των μικροδιαφορών, η διαδικασία μέχρι την έκδοση απόφασης καθυστερεί σημαντικά στα μεγάλα ειρηνοδικεία της χώρας ή συμβαδίζει χρονικά σε σχέση με την τακτική διαδικασία. Για τον λόγο αυτό επιλέχθηκαν ορισμένες ρυθμίσεις της τακτικής διαδικασίας που δοκιμάστηκαν επιτυχώς στην πράξη (π.χ. ταχύτατος προσδιορισμός δικασίμου, δραστικός περιορισμός του φαινομένου της ματαίωσης της συζήτησης, μη αναβολή της υπόθεσης, κλήση των διαδίκων από το πινάκιο, δυσμενείς συνέπειες ερημοδικίας). Υιοθετούνται όμως και άλλες ρυθμίσεις, όπως από τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων (π.χ. λήψη ενόρκων βεβαιώσεων δίχως κλήση του αντιδίκου), ενώ ο ειρηνοδίκης λαμβάνει υπόψη του και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου, κατ' απόκλιση των δικών της τακτικής διαδικασίας και των ειδικών διαδικασιών. Με τα νέα άρθρα 468 και 469 ΚΠολΔ, η διαδικασία εξελίσσεται, με βάση την αγωγή, την απάντηση του εναγόμενου με απλό έγγραφο υπόμνημα και τους περιεχόμενους σε αυτές ισχυρισμούς των διαδίκων και τα αποδεικτικά μέσα που υποβάλουν, ενώ η παράστασή τους στο ακροατήριο περιορίζεται στη δυνητική παροχή διασαφήσεων για όλα τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης. Η διαδικασία είναι απλή, ευέλικτη και σύντομη. Στηρίζεται στη συλλογή του αποδεικτικού υλικού στην προδικασία. Η διαδικασία αρχίζει με την κατάθεση της αγωγής στη γραμματεία του ειρηνοδικείου και επίδοσή της στον εναγόμενο, μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών. Αν η αγωγή δεν επιδοθεί μέσα στην παραπάνω προθεσμία, θεωρείται ως μη ασκηθείσα. Η προθεσμία επίδοσης της αγωγής παρατείνεται σε τριάντα (30) ημέρες, αν ο εναγόμενος διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής. Σε προθεσμία ενέργειας είκοσι (20) ημερών, που έχει ως αφητηρία τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της αγωγής, ο ενάγων καταθέτει το αποδεικτικό επίδοσης της αγωγής και ο εναγόμενος απαντάει για την αλήθεια ή μη των ισχυρισμών του αντιδίκου του, με απλό έγγραφο υπόμνημα στο οποίο περιέχονται οι ισχυρισμοί του. Στην ίδια προθεσμία οι διάδικοι προσκομίζουν στο ειρηνοδικείο τα αποδεικτικά τους μέσα. Η προσκομιδή ενόρκων βεβαιώσεων, έως δυο για κάθε πλευρά, επιτρέπεται και χωρίς κλήση του αντιδίκου. Σε προθεσμία πέντε (5) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας κατάθεσης των αποδείξεων και των ισχυρισμών του εναγόμενου, οι διάδικοι μπορούν να καταθέσουν έγγραφη προσθήκη-αντίκρουση. Νέοι ισχυρισμοί με την προσθήκη μπορεί να προταθούν και νέα αποδεικτικά μέσα να προσκομισθούν μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που περιέχονται στο άνω υπόμνημα του εναγόμενου. Εκπρόθεσμα αποδεικτικά μέσα και ισχυρισμοί των διαδίκων δεν λαμβάνονται υπόψη. Παρεμβάσεις και ανταγωγές κατατίθενται, επίσης, στη γραμματεία του ειρηνοδικείου και επιδίδονται σε όλους τους διαδίκους μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την κατάθεση της</p>

	<p>αγωγής. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά είκοσι (20) ημέρες αν ο εναγόμενος διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής. Η προσκομιδή των αποδεικτικών μέσων και το έγγραφο υπόμνημα των ισχυρισμών στις περιπτώσεις αυτές γίνονται σε προθεσμία τριάντα (30) ή πενήντα (50) ημερών αντίστοιχα από την κατάθεση της αγωγής και η έγγραφη προσθήκη-αντίκρουση σε προθεσμία πέντε (5) ημερών από τη λήξη της. Η προσεπίκληση δικονομικού εγγυητή δεν ορίζεται στις μικροδιαφορές εν όψει της μη εμφάνισής της στις δίκες αυτές, συνυπολογιζομένης και της φύσης των υποθέσεων που υπάγονται εδώ. Με την παρέλευση των προθεσμιών ολοκληρώνεται η προδικασία και σχηματίζεται ο φάκελος της δικογραφίας με τους ισχυρισμούς των διαδίκων και τα αποδεικτικά τους μέσα. Για την αγωγή και όσα ένδικα βοηθήματα επιτελούν ίδια λειτουργία, όπως η κύρια παρέμβαση και η ανταγωγή, καθώς και για την απάντηση του εναγόμενου είναι δυνατή η χρήση τυποποιημένων εγγράφων. Επίσης, είναι δυνατή η τήρηση της ως άνω διαδικασίας και μέσω ηλεκτρονικής πλατφόρμας. Με υπουργική απόφαση καθορίζονται οι λεπτομέρειες εφαρμογής των τυποποιημένων εγγράφων και της ηλεκτρονικής πλατφόρμας μικροδιαφορών. Με τη συγκέντρωση της δικογραφίας προσδιορίζεται η ημέρα συζήτησης της αγωγής με έγγραφη της υπόθεσης σε πινάκιο μικροδιαφορών και εφαρμόζονται τα εδάφια πέμπτο και έκτο της παρ. 6 του άρθρου 237.</p>
25	<p>Κατά την ορισμένη δικάσιμο οι διάδικοι εμφανίζονται στο δικαστήριο, αν όμως αυτοί συμφωνούν, μπορούν να καταθέσουν μόνον κοινή δήλωση, κατά την παρ. 2 του άρθρου 242, για τη συζήτηση της υπόθεσης δίχως την παρουσία τους. Αν δεν εμφανιστεί κανείς από αυτούς η υπόθεση ματαιώνεται, κατά το άρθρο. 260 ΚΠολΔ, ενώ, αν δεν εμφανιστεί ο ενάγων ή ο εναγόμενος, εφαρμόζονται η παρ. 1 του άρθρου 272 και η παρ. 3 του άρθρου 271, αντίστοιχα. Αναβολή της συζήτησης δεν επιτρέπεται. Κατά τη δικάσιμο, στην οποία οι διάδικοι μπορούν να προβούν σε όλες τις διαδικαστικές πράξεις, ενδεικτικά, παραίτησης, περιορισμού του αιτήματος, δήλωση βίαιης διακοπής δίκης, αποκλειστικός στόχος είναι η παροχή διασαφήσεων για όλα τα ουσιώδη πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης, εφόσον οι διάδικοι παρίστανται και κριθεί τούτο από τον ειρηνοδίκη. Ισχυρισμοί που δεν προτάθηκαν και αποδεικτικά μέσα που δεν προσκομίστηκαν στην προδικασία δεν λαμβάνονται υπόψη, ενώ νέοι ισχυρισμοί γίνονται δεκτοί μόνον εάν αποδεικνύονται με έγγραφα ή δικαστική ομολογία ή είναι οψιγενείς, αποδεικνυόμενοι με την προσκομιδή μέχρι δύο (2) ενόρκων βεβαιώσεων για κάθε μέρος. Στη δικάσιμο μπορούν να εξετάζονται κατ' άρθρο 415 ΚΠολΔ οι διάδικοι για την υπόθεση και οι ενόρκως βεβαιώσαντες να καταθέτουν συμπληρωματικώς, εφόσον είναι παρόντες και ο δικαστής κρίνει τούτο απόλυτα αναγκαίο.</p>
26	<p>Με την προσθήκη της παρ. 2 στο άρθρο 509 ΚΠολΔ ρυθμίζεται το ζήτημα του χρόνου της κατάθεσης των προτάσεων και της προσθήκης ενώπιον του δικαστηρίου της ανακοπής, τούτο δε κρίθηκε αναγκαίο μετά τη διαφορετική, μετά τον ν. 4335/2015 (Α' 87), ρύθμιση των σχετικών προθεσμιών στην τακτική διαδικασία σε πρώτο βαθμό, προκειμένου να αποφευχθούν αμφισβητήσεις ως προς τον χρόνο προσδιορισμού δικασίμου και της κατάθεσης προτάσεων, προσθήκης και σχετικών στην περίπτωση άσκησης ανακοπής ερημοδικίας ενώπιον των πρωτοβαθμίων δικαστηρίων κατά την τακτική διαδικασία. Επίσης αντιμετωπίζεται η περίπτωση των σύνθετων δικών, ώστε η προθεσμία κατάθεσης</p>

	<p>προτάσεων και προσθήκης να είναι ενιαία για όλους τους συμμετέχοντες στη δίκη (παρεμβαίνοντες, προσεπικαλούντες, αντενάγοντες κ.λπ.). Ως προς τον ορισμό δικασίμου προς συζήτηση της ανακοπής ερημοδικίας ισχύει η γενική περί ενδίκων μέσων διάταξη του άρθρου 498 ΚΠολΔ.</p>
27	<p>Κατά το τελευταίο εδάφιο του άρθρου 89 η άσκηση της προσεπικλήσης έχει τα αποτελέσματα της άσκησης της αγωγής. Η συνέπεια αυτή επιβάλλει τη συμπλήρωση του άρθρου 516, ώστε να διευκρινίζεται ότι έχει δικαίωμα έφεσης και ο προσεπικληθείς.</p>
28	<p>Η παρ. 1 του άρθρου 524 αναδιατυπώθηκε, προκειμένου να προσαρμοσθεί στη νέα αρίθμηση του άρθρου 237. Η παραπομπή στην παρ. 8 γίνεται, προκειμένου, μετά την προτεινόμενη τροποποίηση των παρ. 1 και 3 του άρθρου 254, να μπορεί το εφετείο, όταν ασκείται έφεση από το διάδικο, που δικάσθηκε ερήμην ή και για την απόδειξη της βασιμότητας λόγων έφεσης, να διατάξει πραγματογνωμοσύνη.</p> <p>Με τη συμπλήρωση του πρώτου εδαφίου της παρ. 3 του άρθρου 524 διευκρινίζεται με τον πλέον σαφή τρόπο ότι η απόρριψη της έφεσης ως ανυποστήρικτης είναι απόρριψη επί της ουσίας, άρα δογματικώς προϋποθέτει παραδεκτή άσκηση της -εν τέλει μη υποστηριζόμενης- έφεσης. Επομένως, εάν η έφεση είναι για οποιονδήποτε λόγο απαράδεκτη (ιδίως εκπρόθεσμη ή λόγω μη καταβολής του παραβόλου του άρθρου 495 ή λόγω έλλειψης άλλων διαδικαστικών προϋποθέσεων), πρέπει να απορριφθεί προεχόντως ως απαράδεκτη και όχι ως ανυποστήρικτη (δηλαδή επί της ουσίας). Εξάλλου, το άρθρο 532 ορίζει την εξέταση του παραδεκτού της έφεσης ανεξαρτήτως του εάν ο εκκαλών παρίσταται ή όχι στη δίκη. Με τη ρύθμιση αυτή τερματίζεται και ο σχετικός διχασμός της νομολογίας των εφετείων, η οποία τείνει -και υπό το ισχύον καθεστώς- σε απόρριψη της έφεσης ως ανυποστήρικτης, χωρίς προηγουμένως να εξετάζεται, όπως δογματικώς απαιτείται, το παραδεκτό της και υιοθετείται η σχετικώς αντίθετη νέα νομολογία των δικαστηρίων της ουσίας. Η ως άνω ρύθμιση συνδέεται και με πρακτικές συνέπειες, εφόσον δεν νοείται ερήμην απόφαση επί του παραδεκτού και αυτή είναι τελεσίδικη, μη υποκείμενη σε ανακοπή ερημοδικίας και μπορεί να εκτελεστεί, ενώ μπορεί να ασκηθεί και η αναίρεση, που δεν θα μπορούσε να ασκηθεί με την αντίθετη άποψη, εφόσον αυτή εξακολουθεί να υπόκειται σε ανακοπή ερημοδικίας.</p>
29	<p>Το περιεχόμενο της διάταξης του άρθρου 527 είναι αρρήκτως συνδεδεμένο, καθ' όσον αφορά στην τακτική διαδικασία, με τη διάταξη του άρθρου 237, προς την οποία πρέπει να εναρμονίζεται. Η νέα ρύθμιση προσαρμόζεται στη νέα πρόβλεψη σταδίου συμπληρωματικών προτάσεων σε προθεσμία το αργότερο είκοσι (20) ημερών και προσθήκης σε προθεσμία το αργότερο δέκα (10) ημερών με τη νέα παράγραφο (5) του άρθρου 237, με την οποία επιχειρείται άρση των ανεπιεικών συνεπειών της κατάργησης του άρθρου 269 στον πρώτο βαθμό. Προς τούτο διαγράφεται από την περ. 2 του άρθρου 527 η φράση «και στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 μετά την παρέλευση της προθεσμίας για την κατάθεση των προτάσεων» και η περ. 4 αντικαθίσταται ως εξής: «το δικαστήριο κρίνει ότι δεν προβλήθηκαν εγκαίρως με τις προτάσεις ή, στην περίπτωση της παραγράφου 5 του άρθρου 237 και της παραγράφου 1 του άρθρου 238, με τις συμπληρωματικές προτάσεις από δικαιολογημένη αιτία. Αυτό ισχύει και για την ένσταση κατάχρησης δικαιώματος».</p>

30	Κατά τη διάταξη του άρθρου 89 εδάφιο τελευταίο η άσκηση της προσεπίκλησης έχει τα αποτελέσματα της άσκησης της αγωγής. Η συνέπεια αυτή επιβάλλει τη συμπλήρωση του άρθρου 542, ώστε να διευκρινίζεται ότι έχει δικαίωμα αναψηλάφησης και ο προσεπικληθείς.
31	Με την προσθήκη της φράσης «από τα οποία προκύπτει ισχυρισμός που προβλήθηκε ή που δεν μπορούσε να προβληθεί και» στον αριθ. 7 του άρθρου 544 διευκρινίζεται και επιλύεται σχετική διάσταση μεταξύ θεωρίας και νομολογίας ότι δεν απαιτείται για το παραδεκτό του συγκεκριμένου λόγου αναψηλάφησης να έχει ήδη προβληθεί στη δίκη ο ισχυρισμός, ο οποίος γίνεται για πρώτη φορά γνωστός στον διάδικο (άλλωστε η προβολή ισχυρισμών που εν γνώσει δεν μπορούν να αποδειχθούν δεν συνάδει με το καθήκον αληθείας κατ' άρθρο 116), και ταυτοχρόνως αποδεικνύεται από τα προσκομιζόμενα νέα κρίσιμα έγγραφα.
32	Με τη νέα παρ. 3 καλύπτεται και η περίπτωση της αναστολής της ισχύος των διαπλαστικών αποφάσεων, αλλά και των παρεπομένων συνεπειών εν γένει μιας δικαστικής απόφασης, όπως γίνεται δεκτό στη θεωρία και τη νομολογία.
33	Η εύχρηστη και επιτυχής ρύθμιση της παρ. 1 του άρθρου 524 για τη διαδικασία της έκκλητης δίκης μεταφέρεται στη δίκη της αναψηλάφησης προς διευκόλυνση όλων των παραγόντων της δίκης της αναψηλάφησης, οι οποίοι είναι εξοικειωμένοι με την εφαρμογή της.
34	Κατά τη διάταξη του άρθρου 89 εδάφιο τελευταίο η άσκηση της προσεπίκλησης έχει τα αποτελέσματα της άσκησης της αγωγής. Η συνέπεια αυτή επιβάλλει τη συμπλήρωση του άρθρου 556, ώστε να διευκρινίζεται ότι έχει δικαίωμα αναίρεσης και ο προσεπικληθείς.
35	<p>1. Η αντικατάσταση της λέξης «ειρηνοδίκης» με τη λέξη «δικαστής» στον λόγο του αριθ. 2 έχει διευκρινιστικό χαρακτήρα. Είναι αυτονόητο ότι ο προκειμένος λόγος αναίρεσης ερευνάται, όταν προσβάλλεται είτε απόφαση του ειρηνοδικείου είτε απόφαση του μονομελούς πρωτοδικείου, που εκδόθηκε, κατόπιν άσκησης έφεσης κατά απόφασης του ειρηνοδικείου.</p> <p>2. Με τον λόγο του αριθ. 3 επιτρέπεται η άσκηση αναίρεσης κατά των παραπάνω αποφάσεων, αν το δικαστήριο επιλήφθηκε υπόθεσης, μη υπαγόμενης στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων. Επί αρνητικής όμως υπέρβασης της δικαιοδοσίας, όταν δηλαδή το δικαστήριο απέρριψε την αγωγή, διότι θεώρησε, ότι δεν είχε δικαιοδοσία, ενώ είχε, όταν, δηλαδή, παρά τον νόμο κήρυξε απαράδεκτο, δεν προβλέπεται τέτοιος λόγος αναίρεσης για τις αποφάσεις αυτές, αντίστοιχος του αριθ. 14 του άρθρου 559, που εφαρμόζεται για τις αποφάσεις των λοιπών δικαστηρίων. Κατόπιν τούτου και προκειμένου η υπόθεση να μην καταλήξει σε αρνησιδικία, ή να μην οδηγηθεί ενδεχομένως ενώπιον του ΑΕΔ, διαδικασία δαπανηρή και χρονοβόρα για υποθέσεις αντικειμένου ειρηνοδικείου, επιβάλλεται η τροποποίηση του προβλεπόμενου στον αριθ. 3 λόγο, ώστε να ελέγχονται αναιρετικώς η θετική και η αρνητική υπέρβαση δικαιοδοσίας του δικαστηρίου.</p>
36	1. Στο άρθρο 562 θεσπίζονται ειδικοί λόγοι απαραδέκτου της αίτησης αναίρεσης, όπως είναι και όταν ο λόγος αναίρεσης στηρίζεται σε ισχυρισμό, ο οποίος δεν προτάθηκε νομίμως ενώπιον του δικαστηρίου της ουσίας και παράλληλα όμως προβλέπονται και εξαιρέσεις, όπως ότι ο λόγος αναίρεσης μπορεί να στηρίζεται και σε ισχυρισμό, ο οποίος δεν

	<p>προβλήθηκε ενώπιον του δικαστηρίου της ουσίας. Αυτό συμβαίνει, αν πρόκειται α) για παράβαση, η οποία δεν μπορεί να προβληθεί ενώπιον του δικαστηρίου της ουσίας, β) για σφάλμα που προκύπτει από την ίδια την απόφαση και γ) για ισχυρισμό, ο οποίος αφορά τη δημόσια τάξη. Με την προτεινόμενη ρύθμιση προστίθεται στην παρ. 2 περ. γ' ως εξαίρεση και το δεδικασμένο. Με βάση αυτή πλέον το δεδικασμένο μπορεί να προταθεί το πρώτον ενώπιον του Αρείου Πάγου με λόγο αναίρεσης, εφόσον αυτό βεβαίως προκύπτει από τα στοιχεία της δικογραφίας. Σημειώνεται ότι η τροποποίηση εναρμονίζεται και με τον σκοπό του δεδικασμένου, λαμβανομένου, επιπροσθέτως, υπόψη, ότι όχι μόνο η συνδρομή του δεδικασμένου λαμβάνεται κατά νόμο αυτεπάγγελα υπόψη (άρθρο 332), αλλά και ο λόγος αναίρεσης που βασίζεται στην παραβίασή του (αριθ. 16 άρθρου 559) ερευνάται εξ επαγγέλματος από τον Άρειο Πάγο (άρθρο 562 παρ. 4).</p> <p>2. Με την προσθήκη του νέου εδαφίου στην παρ. 4 επιλύεται το ζήτημα της ενημέρωσης των διαδίκων, στην περίπτωση που ο Άρειος Πάγος εξετάσει αυτεπαγγέλτως τη συνδρομή λόγων αναίρεσης από τους αναφερομένους στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου (αριθ. 1, 4, 14, 16, 17 και 19). Μετά την κατάργηση με τον ν. 4335/2015 της εισηγητικής έκθεσης, με την οποία ο εισηγητής είχε την ευχέρεια να προτείνει λόγους αυτεπαγγέλτως εξεταζόμενους και οι διάδικοι να ενημερωθούν οκτώ τουλάχιστον ημέρες πριν τη συζήτηση και να τοποθετηθούν, δεν υπάρχει πλέον στάδιο στην αναιρετική δίκη, στο οποίο οι διάδικοι έχουν τη δυνατότητα να ενημερωθούν για την ύπαρξη τέτοιου λόγου και να προβάλουν τις σχετικές απόψεις τους, με συνέπεια να θίγεται, υπό την ισχύουσα ρύθμιση, το δικαίωμα υπεράσπισης προεχόντως του αναιρεσιβλήτου, κατά παράβαση του άρθρου 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α. (σχετ. αποφάσεις Ε.Δ.Δ.Α. της 13.10.2005, Clinique des Acacias κατά Γαλλίας, σκέψη 46, της 17.5.2016, Liga Portuguesa de Futebol Profissional κατά Πορτογαλίας, σκέψη 59). Με τη νέα ρύθμιση αποκλείεται θεμελίωση παράβασης στο άρθρο 6 παρ. 1 της Ε.Σ.Δ.Α., διασφαλίζεται πλήρως το δικαίωμα ακρόασης των διαδίκων (ιδίως του αναιρεσιβλήτου) και αποτρέπεται ο αιφνιδιασμός τους. Σημειώνεται, ότι αντίστοιχη ρύθμιση προβλέπεται στο γερμανικό δίκαιο (άρθρο 139 ZPO) και στο γαλλικό δίκαιο (άρθρα 16 και 1015 CPC).</p>
37	<p>Μετά την κατάργηση της διαδικασίας του άρθρου 571 είναι συστηματικώς αναγκαία η διαγραφή από την περ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 568, η αναφορά «για τους σκοπούς του άρθρου 571», ενώ ο ορισμός εισηγητή αρεοπαγίτη παραμένει, λόγω της λειτουργικής αρμοδιότητάς του υποχρεωτικά ως μέλους του αρμοδίου πολιτικού τμήματος, συνεδριάζοντος ως συμβούλιο, σε περίπτωση άσκησης αίτησης αναστολής εκτέλεσης της προσβαλλόμενης με την αναίρεση απόφασης, κατ' άρθρο 565 παρ. 2, καθώς και για την υποβολή τυχόν δήλωσης ή αίτησης εξαίρεσης, πριν από τη συζήτηση.</p>
38	<p>1. Κατά την πάγια νομολογία της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου (ΟΛΑΠ 123/1972, ΟΛΑΠ 143/1984, ΟΛΑΠ 654/1984) η κατάθεση των προσθέτων λόγων πρέπει να γίνει το αργότερο τριάντα τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από την αρχικώς ορισθείσα δικάσιμο και όχι τη μεταγενέστερη που ορίστηκε κατόπιν αναβολής, ματαίωσης ή κήρυξης της συζήτησης ως απαράδεκτης, όπως συμβαίνει στην περίπτωση των προσθέτων λόγων της έφεσης (Ολ ΑΠ 2091/1986). Βασικός λόγος της διαφοροποίησης αυτής είναι η προπαρασκευή της υπόθεσης και η σύνταξη εκ μέρους του</p>

	<p>ορισθέντος εισηγητή ενιαίας εισήγησης επί της αναίρεσης και των προσθέτων λόγων. Ωστόσο, μετά την κατάργηση της εισηγητικής έκθεσης (άρθρο 571), ο προκείμενος δικαιολογητικός λόγος έχει παύσει να ισχύει. Έτσι, με τη νέα ρύθμιση επιτυγχάνεται η ρύθμιση της προθεσμίας άσκησης προσθέτων λόγων αναίρεσης με τρόπο όμοιο προς εκείνη της άσκησης προσθέτων λόγων έφεσης, ώστε να είναι παραδεκτή η άσκηση αυτών και κατά τη μεταγενέστερη δικάσιμο, που ορίστηκε κατόπιν αναβολής, ματαίωσης ή κήρυξης της συζήτησης ως απαράδεκτης, με παραπομπή στη γενική ρύθμιση του άρθρου 281, σύμφωνα με την οποία «συζήτηση» είναι αυτή που «άρχισε η εκδίκαση» της υπόθεσης και όχι αυτή που ορίστηκε αρχικά.</p> <p>2. Μετά την προτεινόμενη κατάργηση της διαδικασίας του άρθρου 571 είναι συστηματικώς αναγκαία η τροποποίηση και του τετάρτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 569, που προβλέπει την παράδοση αντιγράφων των πρόσθετων λόγων στον εισηγητή της υπόθεσης για τους σκοπούς του άρθρου 571, ώστε να διαγραφεί η αναφορά «για τους σκοπούς του άρθρου 571» .</p>
39	<p>Ο ν. 4335/2015 δεν έθιξε τη διάταξη του άρθρου 570 περί της κατάθεσης προτάσεων στην αναιρετική δίκη. Ωστόσο, σκόπιμη παρίσταται η προσαρμογή της στην τηρουμένη πρακτική της προαιρετικής κατάθεσης «προτάσεων» έως και την τρίτη εργάσιμη ημέρα μετά τη συζήτηση, με ρύθμιση όμοια με εκείνη του άρθρου 524 παρ. 1 εδάφιο δεύτερο για την προσθήκη στην έφεση. Χρησιμοποιείται ο όρος «υπόμνημα», διότι συστηματικώς δεν νοείται κατάθεση «προτάσεων» μετά τη συζήτηση. Κατά τα λοιπά, διατηρούνται οι βασικοί άξονες της ήδη ισχύουσας διάταξης (υποχρεωτική κατάθεση προτάσεων μόνο εάν προβάλλονται ενστάσεις ως προς το παραδεκτό της αναίρεσης και των προσθέτων λόγων, προθεσμία τουλάχιστον είκοσι ημερών προ της δικασίμου για την κατάθεση προτάσεων στην περίπτωση αυτή).</p>
40	<p>1. Αυξάνεται η προθεσμία για την κατάθεση προσθήκης αντίκρουσης σε πέντε (5) εργάσιμες ημέρες από τη συζήτηση της υπόθεσης, προς διευκόλυνση των πληρεξουσίων δικηγόρων.</p> <p>2. Με την προσθήκη νέων εδαφίων δεύτερου και τρίτου στην παρ. 2 δίνεται εξαιρετικά η δυνατότητα πλασματικής παράστασης ακόμη και όταν η συζήτηση είναι προφορική. Τούτο μπορεί να συμβεί μόνο με κοινή δήλωση των πληρεξουσίων δικηγόρων όλων των μερών και μόνο στις δίκες των περιουσιακών διαφορών. Η προτεινόμενη τροποποίηση συμβάλλει στην αποσυμφόρηση των δικαστηρίων και στην επιτάχυνση της πολιτικής δίκης, προσαρμοσμένης τόσο στις κοινωνικοοικονομικές συνθήκες όσο και στα δικαστηριακά δεδομένα, αφού ο νομοθέτης δεν δεσμεύεται να επιλέξει το σύστημα της προφορικής ή έγγραφης διεξαγωγής της δίκης, αρκεί βεβαίως να μην θίγει τα συνταγματικά θεμέλια της δικαστικής προστασίας και να μη θυσιάζει στον βωμό της ταχύτητας και της εξοικονόμησης χρημάτων την «ουσιαστική αλήθεια» και την εμπιστοσύνη της κοινωνίας στη δικαιοσύνη και στους λειτουργούς της.</p> <p>3. Με την τροποποίηση της παρ. 4 δίνεται η δυνατότητα να διαταχθεί αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη με έκδοση διάταξης σύμφωνα με τις νέες ρυθμίσεις της παρ. 8 του άρθρου 237. Και τούτο, διότι με τις προηγούμενες ρυθμίσεις είχε δοθεί η δυνατότητα στον δικαστή να διατάζει με προφορική ανακοίνωση, που καταχωρίζεται στα πρακτικά,</p>

	<p>αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη στο πρότυπο της παρ. 2 του καταργηθέντος με τον ν. 4335/2015 άρθρου 650 (διαδικασία μισθωτικών διαφορών). Η διάταξη όμως δεν έτυχε εφαρμογής και είχε περιέλθει σε πλήρη αχρησία, καθόσον τα παραπάνω αποδεικτικά μέσα διατάσσονταν με την έκδοση αποφάσεων για επανάληψη της συζήτησης κατ' άρθρο 254.</p> <p>4. Με την προσθήκη του νέου εβδόμου εδαφίου ορίζεται ότι και επί των υποθέσεων των ειδικών διαδικασιών επί ανακοπής ερημοδικίας, έφεσης και αντέφεσης και αναψηλάφησης, σε περίπτωση ερημοδικίας του ανακόπτοντος, εκκαλούντος ή αντεκκαλούντος και αιτούντος την αναψηλάφηση, το ένδικο μέσο απορρίπτεται. Τούτο, προς άρση κάθε αμφισβήτησης με το πρώτο εδάφιο της ίδιας παρ. 7, που προβλέπει ότι κατά την εκδίκαση της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης και της αναψηλάφησης εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για την εκδίκαση της υπόθεσης, επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση που προσβάλλεται με το ένδικο μέσο, ενόψει του ότι οι διατάξεις των άρθρων 595 και 621 παρ. 2 εδάφιο δεύτερο, που εφαρμόζονται στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, ρυθμίζουν διαφορετικά τις συνέπειες της ερημοδικίας των διαδίκων.</p> <p>5. Με την προσθήκη παρ. 8 διευκρινίζεται, ότι οι αποκλίσεις των άρθρων 466-472 για τις μικροδιαφορές δεν εφαρμόζονται στις υποθέσεις των ειδικών διαδικασιών.</p>
41	<p>1. Με την προσθήκη στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 2, διευκρινίζεται, ότι επί ανακοπής, που ασκείται μετά τη δεύτερη επίδοση της διαταγής πληρωμής δεν επιτρέπεται αναστολή, τόσο όταν η εκδίκαση της ανακοπής εκκρεμεί στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, όσο και όταν εκκρεμεί η εκδίκαση έφεσης κατά οριστικής απόφασης, που πρωτόδικα εκδόθηκε επί αυτής.</p> <p>2. Στη θεωρία, αλλά και στη νομολογία, υπήρξε διχογνωμία για το δικαίωμα επαναφοράς του διαδίκου, ο οποίος συμμορφώθηκε, εκούσια ή αναγκαστικά με τη διαταγή πληρωμής. Κατά μία γνώμη, στην περίπτωση της εξαφάνισης διαταγής πληρωμής η αναζήτηση των καταβληθέντων γίνεται μόνο μέσω της ουσιαστικού δικαίου αξίωσης αδικαιολόγητου πλουτισμού, καθώς η διαταγή πληρωμής αποτελεί τίτλο εκτελεστό και όχι προσωρινά εκτελεστή απόφαση. Ενώ κατά την αντίθετη άποψη επειδή οι ανακοπές των άρθρων 632 και 633 εισάγουν το διαπλαστικό αίτημα ακύρωσης της διαταγής πληρωμής, επιτελούν λειτουργία ισοδύναμη με αυτή των ενδίκων μέσων και ως εκ τούτου, όταν ευδοκιμεί, τελεσίδικα, η διαταγή πληρωμής, συγχωρείται η αναλογική εφαρμογή των περί επαναφοράς διατάξεων. Η πρόσφατη ΟΛΑΠ 5/2020 δέχθηκε, στο συναφές με την επαναφορά ζήτημα της αξίωσης αποζημίωσης του οφειλέτη, ότι η διάταξη του άρθρου 940 παρ. 1 εφαρμόζεται και όταν η διαταγή πληρωμής, που έχει ήδη εκτελεστεί, ακυρώθηκε, συνεπεία άσκησης ανακοπής του άρθρου 632. Μετά ταύτα θα ήταν ανακόλουθο να μην ρυθμίζεται η επαναφορά των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση, όταν εξαφανίζεται με τελεσίδικη δικαστική απόφαση η εκτελεσθείσα διαταγή πληρωμής και γι' αυτό προστίθεται η σχετική παράγραφος 3 στο άρθρο 633.</p>
42	<p>Με την άνω προσθήκη στην παρ. 1 εδαφίου πρώτου του άρθρου 636Α, ρυθμίζεται το ζήτημα της εφαρμογής του άρθρου 621 παρ. 2 εδάφιο δεύτερο, όταν ερημοδικεί ο ανακόπτων, διότι το άρθρο 632 παρ. 7 που αναφέρεται στην ανακοπή κατά της διαταγής πληρωμής βασίζεται στις</p>

	<p>δυσμενείς συνέπειες της ερημοδικίας, παρά το ότι πρόκειται και στις δύο περιπτώσεις για δίκη για εργατική απαίτηση και δεν δικαιολογείται η διαφορετική νομοθετική αντιμετώπιση για το ίδιο ζήτημα της ερημοδικίας κάποιου από τους διαδίκους.</p>
43	<p>Στόχος της προσθήκης της παρ. 3 στο άρθρο 644 του ΚΠολΔ είναι η ρύθμιση κατά τον ίδιο τρόπο με το προηγούμενο άρθρο της επαναφοράς των πραγμάτων στην προηγούμενη κατάσταση, όταν εξαφανίζεται με τελεσίδικη απόφαση η εκτελεσθείσα διαταγή απόδοσης του μισθίου.</p>
44	<p>1. Με τη νέα ρύθμιση της παρ. 3 του άρθρου 683 ορίζεται ότι όλες οι υποθέσεις προσημειώσεων (συναινετικές και κατ' αντιδικία) εκδικάζονται κατ' αρχήν από το ειρηνοδικείο, χωρίς όμως να αποκλείεται η επιβολή του εν λόγω ασφαλιστικού μέτρου και από το δικαστήριο της κυρίας δίκης. Κατά τον τρόπο αυτό αποφεύγονται η πολυδιάσπαση της διαδικασίας και η ταλαιπωρία συνηγόρων και πολιτών, ενώ είναι δυνατό να διαταχθεί η εγγραφή συναινετικής προσημείωσης και από το δικαστήριο της κυρίας υπόθεσης.</p> <p>2. Με τη νέα ρύθμιση της παρ. 5 του άρθρου 683 ορίζεται πλέον ρητώς ότι δεν είναι δυνατή η εφαρμογή του άρθρου 46 στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και επιλύεται το ζήτημα, το οποίο είχε ανακύψει στη νομολογία, περί του εάν η καθ' ύλην ή η κατά τόπον αναρμοδιότητα ασκηθείσας αίτησης ασφαλιστικών μέτρων συνεπάγεται την παραπομπή της στο αρμόδιο δικαστήριο ή την απόρριψη της, υπέρ της άποψης περί απόρριψης – και μη παραπομπής – της αίτησης σε περίπτωση διάγνωσης της αναρμοδιότητας του δικάζοντος δικαστηρίου. Στην περίπτωση αυτή, εννοείται πλέον ότι τυχόν χορηγηθείσα πριν από τη συζήτηση της αίτησης από αναρμόδιο δικαστήριο προσωρινή διαταγή παύει αυτομάτως να ισχύει.</p>
45	<p>Η νέα ρύθμιση εισάγεται προς διευκρίνιση του ζητήματος και επί σκοπώ προσαρμογής στην τρέχουσα δικονομική πραγματικότητα. Ειδικότερα, η διάταξη του άρθρου 684 αναφέρεται σε «πολυμελές δικαστήριο», στο οποίο εκκρεμεί η κυρία υπόθεση, και απονέμει σε αυτό συντρέχουσα αρμοδιότητα να διατάξει τα κατάλληλα ασφαλιστικά μέτρα, βάσει του τεθέντος υπόψη του πραγματικού και νομικού υλικού. Κατά την εισαγωγή του ΚΠολΔ, «δικαστήριο της κυρίας δίκης», πέραν του μονομελούς πρωτοδικείου ήταν το πολυμελές πρωτοδικείο (σε πρώτο βαθμό) και το εφετείο υπό τριμελή σύνθεση (σε δεύτερο βαθμό). Ωστόσο, ήδη προβλέπεται από τον ΚΠολΔ η εκδίκαση εφέσεων από: α) το εφετείο υπό μονομελή σύνθεση (άρθρο 19) και β) το μονομελές πρωτοδικείο επί αποφάσεων των ειρηνοδικείων (άρθρο 17Α), οπότε απαιτείται, υπό την παρούσα διατύπωση του άρθρου, διασταλτική ερμηνεία, προκειμένου τα δικαστήρια αυτά να θεωρηθούν αρμόδια για τη λήψη ασφαλιστικών μέτρων, εάν εκκρεμεί σε αυτά η κυρία υπόθεση, δηλαδή εκείνη, η οποία έχει ως αντικείμενο τη δεσμευτική διάγνωση του ασφαλιστέου δικαιώματος ή της ασφαλιστέας έννομης σχέσης.</p>
46	<p>1. Η νέα παρ. 5 του άρθρου 686 εναρμονίζεται με τη νέα διάταξη του άρθρου 684, ώστε να ανταποκρίνεται στην υφισταμένη διάρθρωση των δευτεροβαθμίων δικαστηρίων.</p> <p>2. Με τη νέα διατύπωση της παρ. 6 καταργείται η δυνατότητα προφορικής άσκησης της ανταίτησης, η οποία έχει εισαχθεί με το άρθρο 23 του ν. 4509/2017, διότι λόγοι ασφάλειας της διαδικασίας και ορθής διεξαγωγής της δίκης (ιδίως επί υποθέσεων με πολύπλοκο ιστορικό και</p>

	<p>δυσχερή νομικά ζητήματα) καθιστούν αναγκαία την επαναφορά της αρχικής ρύθμισης του ν. 4335/2015.</p> <p>3. Με τη νέα ρύθμιση της παρ. 7 ρυθμίζονται πλέον ρητώς οι συνέπειες της ερημοδικίας στη δίκη ασφαλιστικών μέτρων.</p> <p>4. Με τη νέα παρ. 8 ρυθμίζεται η διαδικασία κατάθεσης των αιτήσεων εγγραφής και ανάκλησης συναινετικών προσημειώσεων με σκοπό την αποσυμφόρηση ιδίως των Ειρηνοδικείων και την ταχύτερη διεκπεραίωση της σχετικής διαδικασίας.</p>
47	<p>1. Με τη νέα παρ. 2 του άρθρου 690 προβλέπεται η συμμετοχή γραμματέα στη σύνθεση όλων των δικαστηρίων, όταν αυτά δικάζουν ασφαλιστικά μέτρα, ως και η τήρηση πρακτικών κατά τη διάταξη του άρθρου 256. Τη μεταβολή αυτή επιβάλλουν η πολυπλοκότητα και ο αυξανόμενος αριθμός των υποθέσεων, τόσο στα μονομελή πρωτοδικεία, όσο και στα ειρηνοδικεία, λαμβανομένου υπόψη ότι σε αρκετές υποθέσεις η απόφαση των ασφαλιστικών υποθέσεων αποτελεί «οδηγό» και για την κυρία δίκη. Εξάλλου, δυσχερώς γίνεται αντιληπτή η σκοπιμότητα της διεξαγωγής της δίκης ασφαλιστικών μέτρων νομής στο ειρηνοδικείο με τη σύμπραξη γραμματέως, ενώ κάτι τέτοιο κατ' αρχήν δεν προβλέπεται, υπό την ισχύουσα ρύθμιση, για το μονομελές πρωτοδικείο, στο οποίο εισάγονται υποθέσεις μεγάλου οικονομικού αντικειμένου και μεγάλου βαθμού νομικής δυσκολίας.</p> <p>2. Με τη νέα ρύθμιση της παρ. 3 επιταχύνεται και διευκολύνεται η εκδίκαση των υποθέσεων εγγραφής ή άρσης συναινετικής προσημείωσης υποθήκης και η διεκπεραίωση μεγάλου αριθμού σχετικών συναλλαγών (χορήγηση προσωπικών και επαγγελματικών δανείων κ.λπ.), στις οποίες ελλείπει το στοιχείο της αντιδικίας, δίχως να είναι υποχρεωτική η φυσική παρουσία των διαδίκων.</p>
48	<p>Εξαιρετικώς προβληματική και ανεφάρμοστη στην πράξη αποδείχθηκε η πρόβλεψη (αρχικώς από το άρθρο 16 ν. 4055/2012 και εν συνεχεία από τον ν. 4335/2015) της έκδοσης απόφασης ασφαλιστικών μέτρων: α) με συνοπτική αιτιολογία με καταχώριση του διατακτικού της κάτωθι της αίτησης ή στα τυχόν τηρούμενα πρακτικά εντός σαράντα οκτώ (48) ωρών από τη συζήτηση της αίτησης, εκτός εάν έχει χορηγηθεί προθεσμία για την κατάθεση σημειώματος, οπότε το σαρανταοκτώωρο αρχίζει από την παρέλευση της προθεσμίας αυτής και β) σε εξαιρετικές περιπτώσεις και για ειδικούς λόγους σε μεταγενέστερο χρόνο και πάντως το αργότερο εντός τριάντα (30) ημερών από τη συζήτηση της αίτησης ή από την εκπνοή της τυχόν χορηγηθείσας στους διαδίκους προθεσμίας για την κατάθεση σημειωμάτων. Η διάταξη αυτή δεν έτυχε ευμενούς υποδοχής στην πράξη των πρωτοβαθμίων δικαστηρίων, διότι: α) η ταχεία εντός σαράντα οκτώ (48) ωρών έκδοση απόφασης εγκυμονούσε σοβαρούς κινδύνους σφάλματος της δικανικής κρίσης, καθ' όσον το προβλεπόμενο χρονικό διάστημα δεν είναι αρκετό, ιδίως επί δυσχερών υποθέσεων, και οι δικάζοντες δικαστές ευλόγως δίσταζαν να αναλάβουν τον κίνδυνο – και το βάρος – μιας ταχείας μεν, εσφαλμένης δε κρίσης, την οποία, μάλιστα, ήταν υποχρεωμένοι να αποτυπώσουν και στο πλήρες σώμα της απόφασης, την οποία καλούνταν να συντάξουν σε επόμενο στάδιο και β) παρέμενε εν πάση περιπτώσει η υποχρέωση του δικάζοντος δικαστή «να συντάξει, χρονολογήσει και υπογράψει το σύνολο των αποφάσεων επί των υποθέσεων που συζητήθηκαν» εντός της προαναφερομένης προθεσμίας των τριάντα (30) ημερών, δηλαδή η υποχρέωση δημοσίευσης</p>

	<p>«πλήρους» δικαστικής απόφασης (ήτοι απόφασης με συνοπτική μεν, αλλά οπωσδήποτε «ειδική και εμπειριστατωμένη» αιτιολογία, τόσο ως προς το νομικό, όσο και ως προς το πραγματικό σκέλος της υπόθεσης) παρέμενε. Είναι αυτονόητο ότι η κατάργηση των – ανεφάρμοστων στην πράξη – ασφυκτικών προθεσμιών δημοσίευσης των αποφάσεων ασφαλιστικών μέτρων δεν σημαίνει άρση της υποχρέωσης του δικάζοντος δικαστή να δημοσιεύει την απόφαση εντός του απολύτως αναγκαίου χρόνου, ο δε σχετικός έλεγχος χωρεί μέσω των διατάξεων του Κώδικα Οργανισμού Δικαστηρίων και Κατάστασης Δικαστικών Λειτουργιών.</p>
49	<p>Με την αντικατάσταση του τρίτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 691Α επιχειρείται η διόρθωση μιας λογικής αντίφασης. Δεν νοείται «απαγόρευση της αναβολής» και εν συνεχεία παραδοχή της δυνατότητας αναβολής, οπότε η διατήρηση της ισχύος της προσωρινής διαταγής εξαρτάται από το δικαστήριο. Η αναβολή είτε επιτρέπεται είτε απαγορεύεται και ως εκ τούτου δεν κατανοείται το επίρρημα «διαφορετικά». Με τη νέα ρύθμιση αποτυπώνεται στη διάταξη η απολύτως κρατούσα δικαστηριακή πρακτική σε περίπτωση αναβολής της συζήτησης της αίτησης ασφαλιστικών μέτρων.</p>
50	<p>Με τη νέα ρύθμιση της παρ. 1 του άρθρου 693 αφενός μεν διευκρινίζεται ότι χρονικό σημείο αφετηρίας της προθεσμίας για την άσκηση της αγωγής για την κυρία υπόθεση αποτελεί η δημοσίευση της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων, αφετέρου δε η προθεσμία των τριάντα ημερών αυξάνεται σε εξήντα ημέρες προς διευκόλυνση του διαδικού, υπέρ του οποίου διατάχθηκε το ασφαλιστικό μέτρο, λαμβανομένων υπόψη των συνθηκών της δικαστηριακής πράξης.</p>
51	<p>Η αντικατάσταση της φράσης «στο πολυμελές πρωτοδικείο» από τη φράση «στα πολυμελή δικαστήρια» κρίνεται αναγκαία, προκειμένου να καλυφθεί από το γράμμα του νόμου και η περίπτωση της αναβίωσης της εκκρεμοδικίας λόγω άσκησης τακτικών ενδίκων μέσων ενώπιον του εφετείου υπό τριμελή σύνθεση.</p>
52	<p>Με τη νέα ρύθμιση της παρ. 2 του άρθρου 711 ΚΠολΔ σκοπούνται η βελτίωση της διαδικασίας επίδοσης της έκθεσης κατάσχεσης και η διευκόλυνση της λειτουργίας των Ειρηνοδικείων.</p>
53	<p>Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 724, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο πέμπτο παρ. 2 του ν. 4335/2015 (Α' 86), προέβλεψαν το πρώτον ως τίτλο εγγραφής προσημείωσης ή επιβολής συντηρητικής κατάσχεσης εις χείρας του οφειλέτη ή τρίτου την οριστική απόφαση, χωρίς, όμως, να διευκρινίζουν εάν η οριστική απόφαση είναι αναγνωριστική ή καταψηφιστική ή εάν απαιτείται η καταψηφιστική οριστική απόφαση να έχει κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή ή όχι. Με τις ενδεικτικώς αναφερόμενες υπ' αρ. 1033/2019 ΕφΑΔ 2020 399, 1035/2019 (αδημ.) και 5933/2019 (αδημ.) αποφάσεις του Εφετείου Αθηνών έγινε δεκτό ότι, για την εφαρμογή του προκειμένου άρθρου, αρκεί η απλώς καταψηφιστική οριστική απόφαση, έστω και εάν δεν έχει κηρυχθεί προσωρινώς εκτελεστή, η ορθή δε αυτή άποψη έχει ήδη επικυρωθεί από το Δικαστήριο του Αρείου Πάγου με την υπ' αρ. 251/2020 απόφασή του. Με την παρούσα νέα ρύθμιση διευκρινίζεται πλέον ότι δεν αρκεί απλώς αναγνωριστική οριστική απόφαση για την επιβολή των αναφερομένων στο άρθρο ασφαλιστικών μέτρων, αλλά απαιτείται καταψηφιστική οριστική απόφαση, έστω και μη προσωρινώς εκτελεστή. Επιχειρήματα</p>

	<p>υπέρ του αποκλεισμού της απλώς αναγνωριστικής οριστικής απόφασης από το πεδίο εφαρμογής της διάταξης του άρθρου 724 παρέχουν: α) η διάταξη του άρθρου 40 του Κανονισμού (ΕΕ) του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου «για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις», κατά την οποία <i>«Κάθε εκτελεστή απόφαση παρέχει αυτοδικαίως την εξουσία λήψης οποιουδήποτε συντηρητικού μέτρου, το οποίο προβλέπεται από τη νομοθεσία του κράτους μέλους αναγνώρισης ή εκτέλεσης»</i>. Η διάταξη αυτή σαφώς προϋποθέτει «εκτελεστή», άρα καταψηφιστική (και όχι απλώς αναγνωριστική) απόφαση, προκειμένου να ακολουθήσει η λήψη οποιουδήποτε «συντηρητικού» μέτρου, η έννοια του οποίου καλύπτει τόσο τη συντηρητική κατάσχεση, όσο και την προσημείωση υποθήκης και β) η διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 722 ΚΠολΔ (το οποίο αφορά στην εξέλιξη της συντηρητικής κατάσχεσης σε διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης), η οποία αναφέρεται σε απόφαση «εκτελεστή» και σε «απόγραφο» αυτής, η οποία επιτρέπει την έναρξη της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης, χωρίς να πρέπει να προηγηθεί αναγκαστική κατάσχεση σε περίπτωση, κατά την οποία έχει ήδη προηγηθεί η επιβολή συντηρητικής κατάσχεσης και εν συνεχεία εκδίδεται οριστική απόφαση επί αγωγής για την απαίτηση. Στην περίπτωση αυτή, προδήλως δεν αρκεί προς έναρξη της διαδικασίας της αναγκαστικής εκτέλεσης η απλώς αναγνωριστική οριστική απόφαση, για την ταυτότητα δε του νομικού λόγου καταψηφιστική (και όχι απλώς αναγνωριστική) οριστική απόφαση πρέπει να απαιτείται ως βάση και για την (αντίστροφη) περίπτωση της επιβολής (το πρώτον) συντηρητικής κατάσχεσης βάσει προηγουμένως εκδοθείσας οριστικής απόφασης, διότι ζητούμενο είναι σε αμφότερες τις περιπτώσεις η διασφάλιση του δικαιώματος προς εκτέλεση, η οποία επιτυγχάνεται μόνον εάν ο δικαιούμενος να προβεί σε αναγκαστική εκτέλεση είναι εξοπλισμένος με τίτλο, ο οποίος του επιτρέπει (διαταγή πληρωμής) ή θα του επιτρέψει υπό τις νόμιμες προϋποθέσεις την εκτέλεση (καταψηφιστική οριστική απόφαση). Η αναγκαιότητα της ύπαρξης τουλάχιστον καταψηφιστικής οριστικής απόφασης για την εγγραφή προσημείωσης υποθήκης (όπως ακριβώς και για τη διαταγή πληρωμής) προκύπτει και από το σκεπτικό της υπ' αρ. 14/2006 αποφάσεως της Ολομέλειας του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου, η οποία εξαρτά από την ύπαρξη εκτελεστού τίτλου τη δυνατότητα του προσημειούχου δανειστή να επισπεύσει αναγκαστική εκτέλεση είτε κατά του οφειλέτη είτε κατά του αποκτώντος από τον τελευταίο τρίτου κυρίου, ακόμη και προτού τραπεί η προσημείωση σε υποθήκη, υπό την προϋπόθεση ότι προηγουμένως κοινοποιείται επιταγή προς εκτέλεση. Η ως άνω απόφαση της Ολομέλειας του Δικαστηρίου του Αρείου Πάγου ενισχύει τη θέση ότι η απλώς αναγνωριστική οριστική απόφαση δεν δύναται να στηρίξει την εγγραφή προσημείωσης υποθήκης, διότι δεν εξοπλίζεται με εκτελεστικότητα, ενώ δεν πρέπει να παροράται ότι τυχόν αποδοχή της δυνατότητας εγγραφής προσημείωσης υποθήκης ή επιβολής συντηρητικής κατάσχεσης δυνάμει απλώς αναγνωριστικής οριστικής απόφασης ενδέχεται να οδηγήσει σε ανεπιεική αποτελέσματα και δη στην επί μακρό χρόνο δέσμευση ή επιβάρυνση περιουσιακών στοιχείων του οφειλέτη, χωρίς να υφίσταται εις βάρος του εκτελεστός τίτλος, επί τη βάσει του οποίου πρέπει εν τέλει να ικανοποιηθεί – και όχι απλώς αναγνωρισθεί – η απαίτηση του δανειστή.</p>
54	Στο άρθρο 693 ΚΠολΔ ορίζεται ως δυνητική, κατά την κρίση του δικαστή,

	<p>η θέση προθεσμίας για την άσκηση αγωγής σε περίπτωση που διαταχθεί ασφαλιστικό μέτρο. Στην παρ. 5 του άρθρου 729 ΚΠολΔ ορίζεται ως υποχρεωτική η άσκηση αγωγής μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την επίδοση απόφασης, η οποία επιδικάζει προσωρινώς απαίτηση ή μεταρρυθμίζει προσωρινώς απόφαση σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 728 ΚΠολΔ. Τέλος, στα άρθρα 731 και 732 ΚΠολΔ δεν προβλέπεται υποχρέωση για την άσκηση αγωγής για την κύρια υπόθεση και εντός συγκεκριμένης προθεσμίας από τη δημοσίευση της απόφασης, η οποία διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα προσωρινής ρύθμισης κατάστασης. Συνεπώς, η θέση προθεσμίας για την άσκηση αγωγής είναι δυνητική, κατά τα γενικώς προβλεπόμενα στο άρθρο 693 ΚΠολΔ. Η αμέσως παραπάνω κατηγορία αποφάσεων όμως έχει σοβαρές και συχνά μη αναστρέψιμες – οικονομικές και άλλες – συνέπειες εις βάρος του καθ' ου, ακόμα και εάν αυτός κερδίσει στη δίκη της κύριας υπόθεσης (αγωγής), καθώς η ανατροπή δεν ενεργεί ex tunc, αλλά ex nunc. Χαρακτηριστική είναι η περίπτωση της απόφασης προσωρινής ρύθμισης της κατάστασης, η οποία διατάσσει την αποδοχή από τον καθ' ου της προσφοράς εργασίας/υπηρεσιών/έργου ή τη διατήρηση εργαζομένου στη θέση που κατείχε μέχρι τη λύση ή λήξη της σύμβασής του. Στην περίπτωση αυτή, ο καθ' ου όχι μόνο υποχρεώνεται στη διατήρηση μιας έννομης σχέσης, η οποία είχε λυθεί ή λήξει, αλλά συνακολούθως υποχρεούται και να καταβάλει τις αποδοχές, τυχόν επιδόματα, λοιπές αμοιβές ή αποζημιώσεις, οι οποίες αναλογούν και για όσο χρόνο ισχύει το ασφαλιστικό μέτρο. Πρόσφατο παράδειγμα από την περίοδο των ετών 2009-2012, οπότε διεξήχθησαν χιλιάδες δίκες ασφαλιστικών μέτρων, οι οποίες αφορούσαν στην αναστολή της λήξης ή λύσης συμβάσεων ορισμένου χρόνου – εργασίας ή έργου – και συμβάσεων απασχολουμένων σε προγράμματα εργασιακής κατάρτισης (STAGE). Στον τότε χρόνο, λοιπόν, παρατηρήθηκε ότι οι αιτούντες ασφαλιστικά μέτρα ακολούθησαν ως πάγια τακτική την καθ' οιονδήποτε τρόπο παράταση της χρονικής περιόδου ισχύος των προσωρινών διαταγών ή των ασφαλιστικών μέτρων που είχαν εκδοθεί υπέρ αυτών και την καθ' οιονδήποτε τρόπο καθυστέρηση στην άσκηση και εκδίκαση της αγωγής για την ίδια υπόθεση. Εξάλλου, ακόμα και όταν οι καθ' ων οι αιτήσεις ασφαλιστικών μέτρων κέρδισαν πολλές από τις κύριες δίκες επί των αγωγών των αντιδίκων τους, οι αποδοχές που είχαν υποχρεωθεί να καταβάλουν για όσο χρόνο ίσχυαν οι προσωρινές διαταγές ή οι αποφάσεις ασφαλιστικών μέτρων, δεν μπορούσαν να αναζητηθούν ως αχρεώστητες, διότι η εργασία/υπηρεσία/έργο είχαν ήδη προσφερθεί σε εκτέλεση των προσωρινών διαταγών ή των αποφάσεων επί των αιτήσεων ασφαλιστικών μέτρων.</p>
55	<p>Η τροποποίηση της παρ. 5 του άρθρου 734 ΚΠολΔ με την απάλειψη της φράσης «και ο ειρηνοδίκης δικάζει με τη σύμπραξη γραμματέα, που τηρεί πρακτικά» εναρμονίζεται με την προτεινόμενη ρύθμιση της παρ. 2 του άρθρου 690, με την οποία όλα τα δικαστήρια δικάζουν ασφαλιστικά μέτρα με τη σύμπραξη γραμματέα, ο οποίος τηρεί πρακτικά.</p>
56	<p>Με την παρούσα ρύθμιση προβλέπεται η δυνατότητα παράστασης των διαδίκων με δήλωση παράστασης.</p>
57	<p>Με τη νέα ρύθμιση επιλύεται το πρόβλημα της παράλληλης διεξαγωγής της πολιτικής και της διαιτητικής δίκης, εάν αμφισβητηθεί, στο πλαίσιο οποιασδήποτε των δύο δικών, το κύρος της διαιτητικής ρήτηρας. Στην περίπτωση αυτή, αναστέλλεται υποχρεωτικώς η δίκη ενώπιον του</p>

	ετέρου, μεταγενεστέρως επιληφθέντος, δικαστηρίου, προκειμένου να κριθεί η εγκυρότητα ή μη της συμφωνίας διαιτησίας, η οποία αποτελεί τη βάση της δικαιοδοσίας του διαιτητικού δικαστηρίου.
58	Με τη νέα ρύθμιση προβλέπεται ότι η διαιτητική απόφαση μπορεί να συντάσσεται και να υπογράφεται με ηλεκτρονικά μέσα, προκειμένου να αξιοποιούνται οι δυνατότητες της σύγχρονης τεχνολογίας.
59	Με τη νέα ρύθμιση παρέχεται η δυνατότητα κατάθεσης του πρωτοτύπου της διαιτητικής απόφασης και σε ηλεκτρονική μορφή, προκειμένου να αξιοποιούνται οι δυνατότητες της σύγχρονης τεχνολογίας.
60	Η τελεσίδικη ακύρωση του πλειστηριασμού, παρέχει στον υπερθεματιστή τα δικαιώματα του άρθρου 1018. Επίσης, σύμφωνα με το άρθρο 1020 η αγωγή διεκδίκησης του πράγματος, μετά τον πλειστηριασμό απευθύνεται κατά του υπερθεματιστή, ο οποίος, κατά πάγια νομολογία, επέχει θέση ειδικού διαδόχου του οφειλέτη. Ήδη η ΟΛΑΠ 6/2005, όπως και η παλαιότερη ΟΛΑΠ 11/1992, παρά την έλλειψη ρητής νομοθετικής πρόβλεψης, άντλησαν την υποχρεωτική άσκηση της ανακοπής κατά του πλειστηριασμού και κατά του υπερθεματιστή και κατά του επισπεύδοντος δανειστή αφενός από τον διαπλαστικό χαρακτήρα της ανακοπής του άρθρου 933, αφετέρου από το γεγονός ότι η τελεσίδικη ευδοκίμηση της ανακοπής επιφέρει έννομες συνέπειες και για τον υπερθεματιστή. Μετά ταύτα, στην παρ. 1 του άρθρου 933 γίνεται ρητή προσθήκη ως προς την υποχρεωτική κοινή παθητική νομιμοποίηση επί της ανακοπής κατά του πλειστηριασμού του επισπεύδοντος και του υπερθεματιστή, διότι μόνο η περίπτωση αυτή (υποχρεωτική κοινή νομιμοποίηση) επιφέρει το απαράδεκτο της ανακοπής, κατά την περ. γ' του άρθρου 76. Υποχρεωτική κοινή νομιμοποίηση υφίσταται και στην περίπτωση πλειοδοσίας περισσοτέρων από κοινού και γι' αυτό η ανακοπή πρέπει να απευθύνεται κατά όλων, αλλά και να ασκείται από όλους, όταν π.χ. επισπεύδεται αναπλειστηριασμός εναντίον τους. Προστίθεται η φράση «σε κάθε περίπτωση» στην άσκηση πρόσθετων λόγων ανακοπής οκτώ (8) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση, ώστε να αρθεί η αμφισβήτηση, όταν η ανακοπή δεν προσδιορίζεται να συζητηθεί εντός εξήντα (60) ημερών κατά παράβαση της παρ. 2 του άρθρου 933.
61	Η ανακοπή του άρθρου 936 ΚΠολΔ εισάγει δίκη περί την εκτέλεση (παρ. 3 του άρθρου 937) και ως εκ τούτου εφαρμόζεται και στην ανακοπή αυτή η ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών. Το αίτημα της συγκεκριμένης ανακοπής συνίσταται, υποχρεωτικά, στην ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης της εκτέλεσης, η οποία ωστόσο, προϋποθέτει, ως αναγκαίο προδικαστικό ζήτημα, την επίκληση του αντιτάξιμου κατά του οφειλέτη ουσιαστικού δικαιώματος. Το αίτημα μπορεί να είναι είτε αναγνωριστικό είτε καταψηφιστικό. Για λόγους ουσιαστικής προστασίας του επικαλούμενου από τον τρίτο δικαιώματος, αλλά και προφανούς οικονομίας της δίκης προτείνεται, κατ' εξαίρεση, να μπορεί να σρωρεύεται, αντικειμενικά, και αίτημα απόδοσης του πράγματος, ακόμη και εάν αυτό αυτοτελώς θα υπαγόταν στην τακτική διαδικασία, δηλαδή σε διαδικασία διαφορετική από τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών, που εκδικάζεται η ανακοπή, η οποία παρέχει τα ίδια εχέγγυα απονομής του δικαίου, καθόσον η διαφορά της τακτικής διαδικασίας από αυτήν των περιουσιακών διαφορών εντοπίζεται μόνο στην οριζόμενη διαδικασία πριν από τη συζήτηση της υπόθεσης και όχι σε σημαντικά

	<p>θέματα που άπτονται του σχηματισμού της δικανικής πεποίθησης ως προς την ουσία της υπόθεσης. Εξάλλου, η εκδίκαση ενός αιτήματος με διαδικασία διαφορετική από αυτή που θα υπαγόταν ορίζεται και στις περ. δ' και ε' της παρ. 3 του άρθρου 614. Η ρύθμιση αυτή είναι συμβατή και με την περ. δ' της παρ. 1 του άρθρου 69 ΚΠολΔ, αφού το (καταψηφιστικό) αίτημα απόδοσης προϋποθέτει αναγνώριση του δικαιώματος του τρίτου και ευδοκίμηση του αιτήματός του για την ακύρωση της προσβαλλόμενης πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης.</p>
62	<p>Οι τροποποιήσεις του άρθρου 937 ΚΠολΔ είναι αποτέλεσμα των ερμηνευτικών, αλλά κυρίως των πρακτικών ζητημάτων, που ανέκυψαν στην πράξη από τις προηγούμενες τροποποιήσεις του ν. 4335/2015 (Α' 86), με κυρίαρχη την οριζόντια και καθολική κατάργηση της αίτησης αναστολής του άρθρου 938 του ΚΠολΔ σε κάθε περίπτωση έμμεσης εκτέλεσης. Επίσης, η κατάργηση της αίτησης αναίρεσης, όταν εκτελεστός τίτλος είναι δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής, στέρησε την ερμηνεία του αστικού δικονομικού δικαίου, σε θεμελιώδες ένδικο βοήθημα, από την ιδιαίτερα κρίσιμη νομολογία του Αρείου Πάγου, μέσω της οποίας επιτυγχάνεται ασφάλεια δικαίου. Για τον λόγο αυτό επαναφέρεται η δυνατότητα άσκησης έφεσης και αναίρεσης, ανεξάρτητα από τον εκτελεστό τίτλο, στον οποίο στηρίζεται η αναγκαστική εκτέλεση.</p>
63	<p>Η καθολική κατάργηση του άρθρου 938 στην έμμεση εκτέλεση από τον ν. 4335/2015 (Α' 86) αντισταθμίστηκε, εν μέρει, από την εκδίκαση της ανακοπής του άρθρου 933, σε χρόνο προγενέστερο της διενέργειας του πλειστηριασμού, συγχρόνως, όμως, δημιούργησε σημαντικά ερμηνευτικά και πρακτικά ζητήματα, ιδίως στην ανακοπή του άρθρου 936, αλλά και στην κατάσχεση στα χέρια τρίτου, με αποτέλεσμα να δημιουργηθεί διχογνωμία στη θεωρία και στη νομολογία, σχετικά με τη δυνατότητα υποβολής αίτησης αναστολής της εκτέλεσης και στην αναζήτηση διεξόδου να υποστηρίζονται διάφορες θεωρητικές κατασκευές (π.χ. άρθρο 731). Ενόψει αυτών, με εξαίρεση την κατάσχεση ακινήτων στην έμμεση εκτέλεση και στα υποκείμενα σε φθορά κινητά, επαναφέρεται η δυνατότητα αναστολής σε όλες τις άλλες περιπτώσεις. Ειδικά στην έμμεση εκτέλεση σε ακίνητα η αναστολή είναι δυνατή μόνο από το δικαστήριο του ενδίκου μέσου, όπως προέβλεπε και ο ν. 4335/2015 (Α' 86) (άρθρο 937 παρ. 1 περ. β' εδάφιο τρίτο). Σε ό,τι αφορά τον προσδιορισμό του αρμοδίου δικαστηρίου υιοθετείται η ορθότερη διατύπωση του εδαφίου τρίτου της παρ. 2 του άρθρου 1011Α, έτσι ώστε να αποφεύγεται η υποβολή αίτησης αναστολής σε αναρμόδιο δικαστήριο, δεδομένου ότι η προϊσχύσασα ρύθμιση του άρθρου 938 (η αίτηση κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου της ανακοπής) δεν εμπόδιζε την κατάθεση της αίτησης αναστολής σε αναρμόδιο δικαστήριο με αποτέλεσμα στην περίπτωση αυτή την επιμήκυνση της αναστολής.</p>
64	<p>Σε εναρμόνιση με τον Κανονισμό (ΕΕ) 1111/2019 που θα ισχύει σε σύντομο χρονικό διάστημα και ορίζει ότι τα κράτη μέλη πρέπει να λάβουν τα αναγκαία μέτρα για την πραγμάτωση του δικαιώματος επικοινωνίας, και με σκοπό την παροχή δραστικής προστασίας του δικαιώματος επικοινωνίας του τέκνου με τον έναν γονέα που δεν διαμένει μαζί του και εν όψει της νέας ρύθμισης του ουσιαστικού δικαίου για τον καθορισμό του χρόνου επικοινωνίας τουλάχιστον κατά το 1/3 ετησίως (ν. 4800/2021), κρίνεται σκόπιμη η μεταρρύθμιση της παρ. 2 του άρθρου 950 ΚΠολΔ, έτσι ώστε η απειλή των ως άνω ποινών να διατάσσεται και αυτεπαγγέλτως, καθώς και να αποθαρρύνονται συμπεριφορές</p>

	<p>παρεμπόδισης του δικαιώματος επικοινωνίας με τη δυνατότητα επιβολής περισσότερων της μιας φορές των ως άνω ποινών.</p> <p>Η παρ. 3 του άρθρου 950 υπερκεράστηκε από τις τροποποιήσεις του άρθρου 1441 ΑΚ από την παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 4509/2017 (Α' 201) και το άρθρο 97 του ν. 4689/2020 (Α' 96) και για τον λόγο αυτό καταργείται με άμεση έναρξη ισχύος.</p>
65	<p>Ακόμη και τα βιβλία που είναι εμπόρευμα βιβλιοπωλείου ή εκδοτικού οίκου, δεν είναι ευχερώς εκποιήσιμα δια πλειστηριασμού, κατά τις κοινές διατάξεις. Συνεπώς δυσχερώς θα εκτεθούν σε πλειστηριασμό. Ιδίως όμως τα μεμονωμένα βιβλία των ιδιωτών σε βιβλιοθήκες του καθ' ου η εκτέλεση που δεν είναι εμπορεύσιμα είναι σχεδόν βέβαιον ότι, παρότι σπάνια βιβλία, θα καταλήξουν στα σκουπίδια λόγω της άκρας τυπικής και ακάμπτου διαδικασίας του πλειστηριασμού. Το να μην λάβει, όμως, ο καθ' ού στοιχειώδες έστω αντάλλαγμα για τα βιβλία θα προσκρούει σε διατάξεις αυξημένου τυπικού κύρους, οι οποίες προστατεύουν την περιουσία. Ο πλειστηριασμός είναι αναγκαστική πώληση και άνευ αυτής, δυσχερώς, θα γίνει δεκτό ότι ο καθ' ού η εκτέλεση μπορεί να στερηθεί την ιδιοκτησία του υπέρ ενός οργανισμού εκ μόνου του λόγου ότι επιχειρήθηκε «άπορος εκτέλεσις» εις βάρος του, πράγμα που ισοδυναμεί με δήμευση.</p>
66	<p>Καθώς, με εξαίρεση τα υποκείμενα σε φθορά κινητά, επανέρχεται στη διαδικασία της έμμεσης αναγκαστικής εκτέλεσης για τα κινητά η δυνατότητα αναστολής της εκτέλεσης, συντέμνεται η αρχική προθεσμία των επτά (7) μηνών, σε πέντε (5) μήνες και των οκτώ (8) μηνών σε έξι (6), ώστε να υπάρχει χρόνος άσκησης και συζήτησης της ανακοπής (και έκδοσης της σχετικής απόφασης) πριν τη διενέργεια του πλειστηριασμού. Ο χρόνος διενέργειας του πλειστηριασμού κινητών κρίνεται μεγάλος και πρέπει να μειωθεί, λαμβανομένου υπόψη και του οριζόμενου χρόνου (παρ. 2 του 933 ΚΠολΔ) για την εκδίκαση της ανακοπής και την έκδοση απόφασης επί αυτής.</p>
67	<p>Η κατάργηση της δυνατότητας πλειοδοσίας από περισσότερους υποψήφιους πλειοδότες από τον ν. 4512/2018 οφείλεται στην αδυναμία ταυτόχρονης συμμετοχής στην ηλεκτρονική πλατφόρμα περισσότερων πλειοδοτών. Με την τροποποίηση της παρ. 4 προβλέπεται η εκδήλωση ενδιαφέροντος από περισσότερους πλειοδότες (συνπλειοδοσία) κατά τρόπο προσαρμοσμένο στον ηλεκτρονικό τρόπο διενέργειας του πλειστηριασμού, δηλαδή μέσω ειδικού πληρεξουσίου, το οποίο θα πρέπει να δηλώνει όποιος πλειοδότης θα εκπροσωπήσει τους λοιπούς, σύμφωνα με την παρ. 5 της διάταξης. Για λόγους, ωστόσο, δικαιοϊκής ασφάλειας, οι περισσότεροι πλειοδότες ενέχονται εις ολόκληρον για την καταβολή του πλειστηριάσματος, ανεξάρτητα από τη μεταξύ τους κατανομή και σχέση. Αντίστοιχα επαναδιατυπώνεται και η παρ. 1 του άρθρου 965, καθώς επίσης και η παρ. 5 του άρθρου 959.</p> <p>Λόγω της ηλεκτρονικής διεξαγωγής του πλειστηριασμού, αλλά και της βεβαιότητας που υπάρχει πριν την έναρξη διενέργειάς του, ως προς τον αριθμό των ενδιαφερομένων υποψήφιων πλειοδοτών, θεωρείται ότι οι 4 ώρες κανονικής διενέργειάς του, με δυνατότητα παράτασης για δύο συνολικά ώρες, είναι επαρκής χρόνος.</p>
68	<p>Η προσθήκη παρ. 2 για τις διατυπώσεις του πλειστηριασμού στα ευπαθή προϊόντα, διευκολύνει τη διενέργεια του πλειστηριασμού. Ενώ τροποποιείται η παρ. 1 του άρθρου 965 και καταργείται η δυνατότητα</p>

	κατάθεσης του ποσού της εγγύησης και σε μετρητά, διατηρείται η σχετική ευχέρεια ειδικά για τον πλειστηριασμό των υποκείμενων σε φθορά κινητών πραγμάτων.
69	Στις παρ. 1 και 5 γίνονται οι αναγκαίες προσαρμογές για τη δυνατότητα της από κοινού πλειοδοσίας σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 959. Επίσης από την παρ. 1 απαλείφεται η δυνατότητα κατάθεσης εγγυοδοσίας σε μετρητά. Περαιτέρω στην παρ. 4 για λόγους διαδικαστικής διευκόλυνσης η προθεσμία των πέντε (5) εργάσιμων ημερών για την κατάθεση του πλειστηριάσματος επιμηκύνεται σε δέκα (10) επίσης εργάσιμες.
70	<p>Μετά την καθιέρωση της ηλεκτρονικής διενέργειας του πλειστηριασμού, δημιουργήθηκε διαδικαστικό κενό ως προς τον χρόνο υποβολής της δήλωσης του επισπεύδοντος ότι επιθυμεί την κατακύρωση του πράγματος σ' αυτόν τον ίδιο στην τιμή πρώτης προσφοράς. Καθώς οι παρ. 5 και 6 του άρθρου 959 προβλέπουν, ότι σε χρόνο προγενέστερο της έναρξης της ηλεκτρονικής πλειοδοσίας είναι γνωστό εάν υπάρχουν πλειοδότες, με την προτεινόμενη τροποποίηση ο επισπεύδων έχει τη δυνατότητα, μετά την παρέλευση των προθεσμιών της παρ. 6 και μέχρι τον πλειστηριασμό, να υποβάλλει την άνω αίτηση.</p> <p>Η ίδια διάταξη τόσο στην αρχική, όσο και στη νέα μετά την τροποποίηση ρύθμισή της, αντιμετωπίζει το φαινόμενο ελλείψεως πλειοδοτών, γεγονός που οφείλεται συχνά στην υψηλή τιμή πρώτης προσφοράς του πλειστηριαζομένου κινητού ή ακινήτου. Προβλέπεται, τότε, η σταδιακή μείωση της τιμής πρώτης προσφοράς εάν προηγηθούν δυο ματαιώσεις του πλειστηριασμού. Και συγκεκριμένα του πλειστηριασμού που έχει οριστεί αρχικά, και του πλειστηριασμού, ο οποίος επαναλαμβάνεται σε σαράντα (40) ημέρες με την ίδια τιμή πρώτης προσφοράς. Η έλλειψη πλειοδοτών υποδηλώνει ότι η τιμή πρώτης προσφοράς δεν είναι αντίστοιχη με τις υφιστάμενες συνθήκες αγοράς και ζήτησης και για τον λόγο αυτό, με σκοπό να διενεργηθεί τελικά ο πλειστηριασμός και να υπάρξει σημαντικό πλειοδοτικό ενδιαφέρον, σε συνθήκες αγοράς και υγιούς ανταγωνισμού καθιερώνεται η σε δύο στάδια περαιτέρω (αυτόματη) μείωση της τιμής πρώτης προσφοράς. Στο τρίτο αυτό στάδιο διενέργειας του πλειστηριασμού (μετά τις δυο αρχικές ματαιώσεις) η τιμή πρώτης προσφοράς μειώνεται αυτόματα κατά είκοσι τοις εκατό (20%). Εάν και πάλι δεν υπάρξει πλειοδοτικό ενδιαφέρον, τότε η τιμή πρώτης προσφοράς μειώνεται κατά ένα επιπλέον δεκαπέντε τοις εκατό (15%). Η ρύθμιση αυτή δεν θίγει τα δικαιώματα του καθ' ού η εκτέλεση, ούτε και προδικάζει την τιμή στην οποία τελικά θα εκπλειστηριαστεί το πράγμα, αφού μέσω της διαδικασίας της πλειοδοσίας, σύμφωνα με το άρθρο 965 του ΚΠολΔ, και του υγιούς ανταγωνισμού, που διαμορφώνεται υπό συνθήκες διαφάνειας, υπερθεματιστής θα αναδειχθεί όποιος υποβάλλει την υψηλότερη προσφορά. Περαιτέρω η ίδια ρύθμιση συμβάλλει στην αποσυμφόρηση των δικαστηρίων, τα οποία, υπό την προηγούμενη μορφή της διατάξεως, θα έπρεπε να διατάξουν αυτά τα ίδια τη μείωση της τιμής πρώτης προσφοράς, λαμβάνοντας υπόψη τις κρατούσες συνθήκες αγοράς. Επομένως εισάγεται ένα αντικειμενικό κριτήριο, προσαρμογής της τιμής πρώτης προσφοράς στις συνθήκες αγοράς.</p>
71	Η αναγγελία αποτελεί εξωδικαστική πράξη, που συνεπάγεται σοβαρές έννομες συνέπειες και για τα υποκείμενα της αναγκαστικής εκτέλεσης, αλλά και για τους δανειστές και όπως χαρακτηριστικά έχει κριθεί (ΟΛΑΠ

	<p>1/2010) αποτελεί την πρώτη διαδικαστική πράξη της διαδικασίας της κατάταξης. Ορίζεται, για τον λόγο αυτό ρητά, με την προτεινόμενη ρύθμιση, ότι η αναγγελία υπογράφεται, υποχρεωτικά, από δικηγόρο. Για το παραπάνω ζήτημα υπάρχει σύμφωνη πρόταση όλων των παραγόντων της δίκης, όπως έχει αποτυπωθεί στο πόρισμα της Ομάδας Εργασίας.</p>
72	<p>Η προθεσμία των τριών (3) ημερών παρατείνεται σε πέντε (5), για λόγους διαδικαστικής διευκόλυνσης. Η διατύπωση της παρ. 6 του άρθρου 973, ότι δηλαδή δεν επιτρέπεται η άσκηση ενδίκων μέσων κατά της σχετικής απόφασης θα μπορούσε να δημιουργήσει ερμηνευτικό ζήτημα ως προς το επιτρεπτό ή μη υποβολής αίτησης ανάκλησης, κατά τα άρθρα 696 και 697, αφού η ανακοπή εκδικάζεται μεν κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, δίχως να είναι όμως ασφαλιστικό μέτρο. Διευκρινίζεται, για τον λόγο αυτό ρητά, ότι δεν επιτρέπεται ούτε η άσκηση ενδίκων μέσων, αλλά ούτε και αίτηση ανάκλησης.</p>
73	<p>Στα γενικά προνόμια καθιερώνεται, ομοιόμορφα για όλες τις περιπτώσεις ως σημείο (αντίστροφης) εκκίνησης του προνομίου η ημερομηνία του πράγματι διενεργηθέντος πλειστηριασμού. Μετά τις διάφορες τροποποιήσεις, που έχει υποστεί η συγκεκριμένη διάταξη σε άλλες μεν περιπτώσεις (όπως λ.χ. στην περίπτωση της παρ. 6) ο νομοθέτης επέλεγε ως κρίσιμη την ημερομηνία πραγματικής διενέργειας του πλειστηριασμού και σε άλλες τον αρχικό πλειστηριασμό, ανεξάρτητα από την τελική διενέργειά του, ενώ η νομολογία, όταν δεν προσδιοριζόταν ο χρόνος του πλειστηριασμού άλλοτε δεχόταν ως χρονικό σημείο την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού και άλλοτε την ημέρα που ορίστηκε ο πρώτος πλειστηριασμός, ανεξάρτητα αν στη συνέχεια ματαιώθηκε. Καθώς, πλέον, το χρονικό διάστημα από την κατάσχεση μέχρι τον πλειστηριασμό ανέρχεται κατ' ανώτατο όριο σε οκτώ (8) μήνες, θεωρείται επαρκής για την προστασία των γενικών προνομίων η καθιέρωση ως κρίσιμου σημείου της διενέργειας του πλειστηριασμού. Τούτο εναρμονίζεται και προς το άλλο σταθερό σημείο της νομοθετικής ρύθμισης, δηλ. την πτώχευση του οφειλέτη. Επιπλέον επανέρχεται το προνόμιο των δικηγόρων από δικηγορικές υπηρεσίες που παρασχέθηκαν κατά υπόθεση στον οφειλέτη, εφόσον όμως προέκυψαν ένα έτος πριν τη διενέργεια του πλειστηριασμού.</p>
74	<p>Με τον ν. 4335/2015 (Α' 86) προβλέφθηκε η κατά ένα μικρό ποσοστό ικανοποίηση των εγχειρόγραφων δανειστών, που δεν διαθέτουν γενικό (975), ή ειδικό προνόμιο από το πλειστηρίασμα. Υποστηρίχθηκε, ότι δανειστής με ειδικό ή γενικό προνόμιο, σε όποια έκταση δεν ικανοποιήθηκε από την κατάταξή του στην προνομιακή του τάξη, έχει δικαίωμα να συμμετάσχει ως απλός εγχειρόγραφος σε όποιο ποσό κατανέμεται στους εγχειρόγραφους. Στη νομολογία η άποψη αυτή τείνει να κρατήσει. Επιπλέον παρουσιάστηκε το φαινόμενο ένας προνομιούχος δανειστής να κατατάσσεται για ένα μέρος της απαίτησής του ως προνομιούχος και για άλλο μέρος της απαίτησης ως εγχειρόγραφος, προκειμένου να μπορεί να ικανοποιήσει συνολικά την απαίτησή του. Με την άποψη αυτή, ωστόσο, νοθεύεται η αυστηρή οριοθέτηση που έχει επιλέξει ο νομοθέτης, η οποία βασίζεται στις ρυθμίσεις του ουσιαστικού δικαίου με τις οποίες ο ενυπόθηκος δανειστής μπορεί να επιλέξει μεταξύ της υποθηκικής αγωγής και της ενοχικής αγωγής, με τις απ' εδώ απορρέουσες συνέπειες, και έτσι με το τελευταίο εδάφιο της παρ. 3 του άρθρου 977 διευκρινίζεται ρητά, το αντίθετο προς άρση των ερμηνευτικών αμφισβητήσεων.</p>

75	Εφόσον στο πλαίσιο του άρθρου 975 επιλέγεται ως κρίσιμος χρόνος για την κατάταξη όλων των απαιτήσεων που εξοπλίζονται με γενικό προνόμιο, μεταξύ των οποίων και οι απαιτήσεις από εξαρτημένη εργασία, η ημερομηνία (πραγματικής) διενέργειας του πλειστηριασμού, επιλέγεται το ίδιο χρονικό σημείο και για το υπερπρόνιο της παρ. 2 του άρθρου 977 Α, που αναφέρεται σε απαιτήσεις εργαζομένων και ισχύει, εφόσον συντρέχουν οι προϋποθέσεις του άρθρου αυτού.
76	Καθώς, σύμφωνα με την παρ. 2 της διάταξης οι δανειστές, που αμφισβητούν τον πίνακα, οφείλουν να ασκήσουν τη σχετική ανακοπή εντός της σύντομης προθεσμίας των δώδεκα (12) ημερών, προκειμένου να ανταποκριθούν στην προθεσμία αυτή, προβλέπεται ρητά ότι ο συμβολαιογράφος οφείλει την επομένη της πρόσκλησης να επιδείξει ή και να χορηγήσει αντίγραφα του πίνακα και των σχετικών εγγράφων.
77	Λόγω της εκτεταμένης χρήσης της τεχνολογίας και για λόγους διαδικαστικής διευκόλυνσης προβλέπεται η υποβολή της δήλωσης από τον τρίτο και ηλεκτρονικά. Στην περίπτωση ηλεκτρονικής υποβολής η σχετική έκθεση παράγεται, επίσης, ηλεκτρονικά και παρέχει πλήρη απόδειξη ως προς τη νομότυπη και εμπρόθεσμη υποβολή της δήλωσης.
78	Αντικείμενο της δίκης που δημιουργείται μεταξύ του ανακόπτοντος και του τρίτου επί της ανακοπής του άρθρου 986 ΚΠολΔ, αποτελεί η εκδίκαση της απαίτησης του καθ' ου η εκτέλεση κατά του τρίτου, ώστε να διαπιστωθεί αν ο τρίτος είναι ή όχι και με ποιους περιορισμούς οφειλέτης του οφειλέτη του κατασχόντος, αλλά και η ακύρωση της δήλωσης του τρίτου, λόγω της ανειλικρίνειάς της. Ωστόσο, μετά και τις τροποποιήσεις του ν. 4335/2015 (Α' 87), και προς επίλυση των ερμηνευτικών ζητημάτων που έχουν ανακύψει, συνεκτιμώμενου και του γεγονότος ότι με την ανακοπή εισάγεται και αίτημα ακύρωσης της αρνητικής δήλωσης τρίτου, η οποία εκδηλώνεται στο πλαίσιο της αναγκαστικής εκτέλεσης, με την προσθήκη τελευταίου εδαφίου στο άρθρο 979 προτείνεται ως εφαρμοστέα η ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών. Στη νομολογία δημιουργούνταν ζητήματα έκδοσης απόφασης, που διέταζε την εκδίκαση της ανακοπής με την τακτική διαδικασία, λόγω της φύσης της ανακοπτόμενης απαίτησης, πράγμα που δεν εναρμονίζεται με την όλη προδικασία των άρθρων 237 επ. ΚΠολΔ, λαμβανομένης υπόψη της ταχύτητας, με την οποία πρέπει να επιλύονται τα ζητήματα της αναγκαστικής εκτέλεσης.
79	Καθώς τροποποιείται το άρθρο 954 ΚΠολΔ ως προς τον χρόνο διενέργειας του πλειστηριασμού κινητών κρίθηκε απαραίτητη η κατάλληλη προσαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 993 ΚΠολΔ, ώστε να μην προκύπτει οποιαδήποτε αμφιβολία για τον χρόνο διενέργειας του πλειστηριασμού ακινήτων. Δεν ανακύπτει ανάγκη ορισμού διαχρονικού δικαίου, καθώς δεν μεταβάλλεται ο χρόνος διενέργειας του πλειστηριασμού των ακινήτων.
80	Παρατείνονται κατ' ελάχιστο οι προβλεπόμενες στις παρ. 1, 2 και 4 προθεσμίες, δεδομένου ότι το χρονικό διάστημα που μεσολαβεί ανάμεσα σε κατάσχεση και πλειστηριασμό παρέχει τη σχετική διαδικαστική ευχέρεια.
81	Με την τροποποίηση της παρ. 1 η προθεσμία του ενός (1) μηνός για την καταγγελία της μίσθωσης από τον υπερθεματιστή θεωρήθηκε εξαιρετικά σύντομη και γι' αυτό παρατείνεται σε δύο (2) μήνες. Επίσης δίδεται για πρώτη φορά η εξουσία στον δικαστικό επιμελητή, που επέβαλε την

	<p>κατάσχεση, δηλαδή είναι όργανο της εκτελέσεως και έχει λάβει σχετική εντολή από τον επισπεύδοντα να λάβει αντίγραφο των μισθωτηρίων από την αρμόδια φορολογική αρχή, καθώς επίσης αντίγραφο της πολεοδομίας. Η προσθήκη αυτή είναι αναγκαία, καθώς, ενώ ο νόμος προβλέπει ρητά (παρ. 3 του άρθρου 993) το δικαίωμα του δικαστικού επιμελητή να εισέρχεται στο κατασχόμενο ακίνητο, ώστε να ανταποκριθεί και στην υποχρέωση επιτόπιας μετάβασης στο ακίνητο, σύμφωνα με την παρ. 2 του ίδιου άρθρου, στην πράξη η υλοποίηση των δύο αυτών προβλέψεων αποβαίνει συχνά ανέφικτη. Η παρ. 6, επομένως, δίδει στα όργανα της εκτελέσεως τη δυνατότητα να διαπιστώνουν με όσο το δυνατό μεγαλύτερη ακρίβεια την πραγματική, αλλά και νομική κατάσταση του ακινήτου, και ως εκ τούτου συμβάλλει στη διασφάλιση ότι θα υπάρξει πλειοδοτικό ενδιαφέρον, αλλά και προστατεύει τον υπερθεματιστή.</p>
82	<p>Παρά το γεγονός ότι η παρ. 2 του άρθρου 969 ΚΠολΔ αναφέρεται ρητά σε δανειστές που αναγγέλθηκαν και έχουν εκτελεστό τίτλο, η σιωπή του παρ. 2 του άρθρου 1002, ήταν πρόσφορη να δημιουργήσει ερμηνευτικές αμφιβολίες, για το κατά πόσο στα ακίνητα η εξόφληση μέχρι και την κατακύρωση αφορά το σύνολο των δανειστών, αδιακρίτως, ή ειδικά τους αναγγελθέντες δανειστές, που διαθέτουν τίτλο εκτελεστό. Το ερμηνευτικό αυτό ζήτημα εν μέρει καλύφθηκε με την προσθήκη της παρ. 3, που παραπέμπει στην παρ. 3 του άρθρου 969, η οποία με τη σειρά της αναφέρεται σε τίτλο εκτελεστό. Για την άρση της σχετικής ερμηνευτικής αμφισβήτησης η (αυτονόητη) προϋπόθεση να απαιτείται εκτελεστός τίτλος για τους αναγγελθέντες δανειστές, προστίθεται στην παρ. 2 της διάταξης.</p>
83	<p>Επιμηκύνεται, η προθεσμία των δώδεκα (12) εργασίμων ημερών κατάθεσης του πλειστηριάσματος, για λόγους διαδικαστικής διευκόλυνσης, σε δεκαπέντε (15), επίσης εργάσιμες.</p>
84	<p>Με το προτεινόμενο άρθρο, διατηρείται η εξουσία του υπερθεματιστή να καταγγείλει την επαγγελματική μίσθωση, παράλληλα, όμως, πρέπει να προστατευθεί για εύλογο χρόνο και ο μισθωτής και γι' αυτό με την τροποποίηση ορίζεται, ότι η μίσθωση λύεται μετά πάροδο έξι (6) μηνών, αντί των δύο (2), που προβλεπόταν. Περαιτέρω, για την προστασία του υπερθεματιστή, ο οποίος πρέπει να αποκτήσει το ακίνητο ελεύθερο από κάθε βάρος, ώστε να έχει και κίνητρο συμμετοχής στον πλειστηριασμό, παρέχεται δικαίωμα καταγγελίας της αστικής μισθώσεως στον υπερθεματιστή, με τον περιορισμό όμως, της τριετίας. Επομένως, εάν κατά τον χρόνο του πλειστηριασμού έχει ήδη συμπληρωθεί η τριετία της μισθώσεως, ο υπερθεματιστής έχει δικαίωμα καταγγελίας και οι συνέπειες επέρχονται και στην περίπτωση αυτή μετά την παρέλευση έξι (6) μηνών από την καταγγελία. Εάν, όμως, δεν έχει συμπληρωθεί τριετία, η καταγγελία θα είναι δυνατή μετά τη συμπλήρωση της τριετίας.</p>
85	<p>Στη θεωρία και στη νομολογία ανέκυψε διχογνωμία για το κατά πόσο η προνομιακή ικανοποίηση του υπερθεματιστή επεκτείνεται και στους τόκους (αποφατικά η ΑΠ 1603/2014). Επειδή με την καταβολή του πλειστηριάσματος χορηγείται (άρθρο 1005 ΚΠολΔ) στον υπερθεματιστή η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης, θεωρείται ορθότερο να εκτείνεται το προνόμιο και στους τόκους, μόνο εάν ο υπερθεματιστής δεν έχει αποκτήσει τη φυσική εξουσίαση του πράγματος, διότι διαφορετικά μπορεί να καρπωθεί το πράγμα για το χρονικό διάστημα μέχρι να</p>

	ακυρωθεί ο πλειστηριασμός.
86	Εισάγονται μεταβατικές διατάξεις για την εφαρμογή των επιμέρους διατάξεων του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.
87	<p>Με τις περ. α) και γ) της παρ. 1 του άρθρου 87 καταργούνται οι διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 122, και της παρ. 6 του άρθρου 998 αντίστοιχα. Ειδικότερα για την παρ. 6 του άρθρου 998, που προβλέπει τη δυνατότητα ελεύθερης εκποίησης του ακινήτου, ενώ έχει προσδιορισθεί η ημερομηνία διεξαγωγής του πλειστηριασμού, με απόφαση του δικαστηρίου, ύστερα από αίτηση του οφειλέτη, δημιουργεί σειρά δογματικών ζητημάτων (παθητική νομιμοποίηση, κλήτευση αναγγελλμένων δανειστών) και αντιμάχεται την αρχή της διαφάνειας, που εξασφαλίζεται μέσω του δημόσιου πλειστηριασμού, η μέχρι σήμερα πρακτική εφαρμογή της ήταν περιορισμένη και γι' αυτό προτείνεται η κατάργησή της.</p> <p>Με την περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 87 καταργείται το άρθρο 571 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Ο ν. 4335/2015 (Α' 87) κατάργησε την εισηγητική έκθεση και επανέφερε σε ισχύ τη διάταξη του άρθρου 571 περί «προελέγχου» του παραδεκτού της αναίρεσης, σχεδόν όπως ίσχυε πριν από την τροποποίησή της με τον ν. 3994/2011 (Α' 165), με σκοπό τον περιορισμό της άσκησης προδήλως απαράδεκτων αναιρέσεων ή αναιρέσεων με προδήλως απαράδεκτους ή προδήλως αβάσιμους λόγους. Αντίστοιχη ρύθμιση υπάρχει και ενώπιον του ΣτΕ (άρθρο 34^Α του π.δ. 18/1989). Ωστόσο, το εν λόγω σύστημα προελέγχου – το οποίο και κατά το παρελθόν είχε επικριθεί ως αναποτελεσματικό – μάλλον επιβαρύνει τη λειτουργία του Αρείου Πάγου και αυξάνει τον όγκο εργασίας του οριζόμενου εισηγητή, ο οποίος εκ των πραγμάτων θα ασχοληθεί προκαταρκτικώς με το παραδεκτό της αναιρέσεως και θα υποβάλει πρόταση προς το Συμβούλιο, εάν κρίνει ότι η ασκηθείσα αναίρεση είναι απαράδεκτη ή ότι όλοι οι λόγοι της τυγχάνουν απορριπτέοι ως απαράδεκτοι ή προδήλως αβάσιμοι, ενώ προβλέπεται και επόμενο στάδιο συζήτησης της υπόθεσης στο ακροατήριο με αίτηση του αναιρεσείοντος, ο οποίος υποβάλλει αυτήν εντός προθεσμίας εξήντα (60) ημερών από την προς αυτόν επίδοση της απορριπτικής διάταξης. Στην πράξη η συγκεκριμένη διάταξη δεν έχει τύχει εφαρμογής και ως εκ τούτου καταργείται ως περιττή, ο δε έλεγχος του παραδεκτού της αναίρεσης ή των επιμέρους (αρχικών και τυχόν προσθέτων) λόγων αυτής χωρεί με πληρότητα κατά τη μελέτη της δικογραφίας και τη διάσκεψη της υπόθεσης μετά τη συζήτηση.</p> <p>Με την παρ. 2 του άρθρου 87 καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 87 και 88 του ν.δ 17.7/13.8.1923. Η διαδικασία να προσφεύγει ο δανειστής στο δικαστήριο για να δοθεί η άδεια είσπραξης της κατασχεθείσας απαίτησης από την τράπεζα στα χέρια της οποίας έχει κατασχεθεί, όταν αυτή έχει προβεί σε καταφατική δήλωση ως προς την ύπαρξή της, καθυστερεί την ικανοποίηση του δανειστή και τον επιβαρύνει με αδικαιολόγητα έξοδα, γι' αυτό προτείνεται η κατάργησή της.</p>
88	Με το παρόν άρθρο ορίζεται η έναρξη ισχύος του παρόντος.

Δ. Έκθεση γενικών συνεπειών

18.	Οφέλη αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	-------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΟΦΕΛΗ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΑΜΕΣΑ	Αύξηση εσόδων					
		Μείωση δαπανών					
		Εξοικονόμηση χρόνου					
		Μεγαλύτερη αποδοτικότητα / αποτελεσματικότητα					
		Άλλο					
	ΕΜΜΕΣΑ	Βελτίωση παρεχόμενων υπηρεσιών					
		Δίκαιη μεταχείριση πολιτών					
		Αυξημένη αξιοπιστία / διαφάνεια θεσμών					
		Βελτιωμένη διαχείριση κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

Το όφελος από τις προτεινόμενες ρυθμίσεις είναι η βελτίωση της καθημερινής δικαστηριακής πρακτικής.

19.	Κόστος αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	--------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΟΣΤΟΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΝΑΡΞΗ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Σχεδιασμός / προετοιμασία					
		Υποδομή / εξοπλισμός					

		Προσλήψεις / κινητικότητα					
		Ενημέρωση εκπαίδευση εμπλεκομένων					
		Άλλο					
	ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ & ΑΠΟΔΟΣΗ ΤΗΣ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	Στήριξη και λειτουργία διαχείρισης					
		Διαχείριση αλλαγών κατά την εκτέλεση					
		Κόστος συμμετοχής στη νέα ρύθμιση					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

20.	Κίνδυνοι αξιολογούμενης ρύθμισης
-----	----------------------------------

			ΘΕΣΜΟΙ, ΔΗΜΟΣΙΑ ΔΙΟΙΚΗΣΗ, ΔΙΑΦΑΝΕΙΑ	ΑΓΟΡΑ, ΟΙΚΟΝΟΜΙΑ, ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΣ	ΚΟΙΝΩΝΙΑ & ΚΟΙΝΩΝΙΚΕΣ ΟΜΑΔΕΣ	ΦΥΣΙΚΟ, ΑΣΤΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ	ΝΗΣΙΩΤΙΚΟΤΗΤΑ
ΚΙΝΔΥΝΟΙ ΡΥΘΜΙΣΗΣ	ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Αναγνώριση / εντοπισμός κινδύνου					
		Διαπίστωση συνεπειών κινδύνων στους στόχους					
		Σχεδιασμός αποτροπής / αντιστάθμισης κινδύνων					
		Άλλο					
	ΜΕΙΩΣΗ ΚΙΝΔΥΝΩΝ	Πιλοτική εφαρμογή					

		Ανάδειξη καλών πρακτικών κατά την υλοποίηση της ρύθμισης					
		Συνεχής αξιολόγηση διαδικασιών διαχείρισης κινδύνων					
		Άλλο					

Σχολιασμός / ποιοτική αποτίμηση:

21.	<p>Γνώμες ή πορίσματα αρμόδιων υπηρεσιών και ανεξάρτητων αρχών (ηλεκτρονική επισύναψη).</p> <p>Ειδική αιτιολογία σε περίπτωση σημαντικής απόκλισης μεταξύ της γνωμοδότησης και της αξιολογούμενης ρύθμισης.</p>

Στ. Έκθεση νομιμότητας

24.	<p>Συναφείς συνταγματικές διατάξεις</p> <p>Άρθρο 8 παρ. 1 Σ., άρθρο 87 παρ. 2 Σ, άρθρο 93 παρ. 4 Σ.</p>
25.	Ενωσιακό δίκαιο

☐	Πρωτογενές ενωσιακό δίκαιο (συμπεριλαμβανομένου του Χάρτη Θεμελιωδών Δικαιωμάτων)	
☐	Κανονισμός	Κανονισμός (ΕΕ) αριθμ. 910/2014, Κανονισμός (ΕΕ) αριθμ. 1111/2019
☐	Οδηγία	
☐	Απόφαση	
26.	Συναφείς διατάξεις διεθνών συνθηκών ή συμφωνιών	
☐	Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	6 παρ.1 της Ε.Σ.Δ.Α.
☐	Διεθνείς συμβάσεις	

27.	Συναφής νομολογία των ανωτάτων και άλλων εθνικών δικαστηρίων, καθώς και αποφάσεις των Ανεξάρτητων Αρχών	
	<i>Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης</i>	
☒	Ανώτατο ή άλλο εθνικό δικαστήριο(αναφέρατε)	<p>Άρθρο 2: ΟΛΣτΕ 1087/2017, ΟΛΣτΕ 532/2015, ΟΛΣτΕ 2287/2015, ΟΛΣτΕ 2289/2015, ΟΛΣτΕ 2290/2015, ΟΛΣτΕ 3169/2014, ΟΛΣτΕ 3170/2014, ΟΛΕΣ 1510/2016, ΟΛΕΣ 4707/2015, ΟΛΕΣ 4327/2014, ΟΛΑΠ 1/2019, 4/2018, 13/1999.</p> <p>Άρθρο 38: ΟΛΑΠ 123/1972, ΟΛΑΠ 143/1984, ΟΛΑΠ 654/1984, ΟΛ ΑΠ 2091/1986.</p> <p>Άρθρο 41: ΟΛΑΠ 5/2020.</p> <p>Άρθρο 53: 1033/2019 ΕφΑΔ 2020 399, 1035/2019 (αδημ.) και 5933/2019 (αδημ.), 251/2020 ΑΠ, ΟΛΑΠ 14/2006.</p> <p>Άρθρο 60: ΟΛΑΠ 6/2005, ΟΛΑΠ 11/1992.</p> <p>Άρθρο 71: ΟΛΑΠ 1/2010.</p> <p>Άρθρο 85: ΑΠ 1603/2014.</p>

☐	Ανεξάρτητη Αρχή (αναφέρατε)	
28.	Συναφής ευρωπαϊκή και διεθνής νομολογία	
	<i>Στοιχεία & βασικό περιεχόμενο απόφασης</i>	
☐	Νομολογία Δικαστηρίου Ε.Ε.	
☐	Νομολογία Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Δικαιωμάτων του Ανθρώπου	
☐	Άλλα ευρωπαϊκά ή διεθνή δικαστήρια ή διαιτητικά όργανα	

Ζ. Πίνακας τροποποιούμενων ή καταργούμενων διατάξεων

29.	Τροποποίηση – αντικατάσταση – συμπλήρωση διατάξεων	
	<i>Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης</i>	<i>Υφιστάμενες διατάξεις</i>
	<p>Το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 17Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182) αντικαθίσταται και το άρθρο 17Α διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 17Α Στην αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται και οι εφέσεις κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων της περιφέρειας τους. Στην περίπτωση αυτή τα μονομελή πρωτοδικεία συγκροτούνται από πρόεδρο πρωτοδικών ή τον αρχαιότερο κατά διορισμό πρωτοδίκη και αν κωλύονται αυτοί από τον αμέσως επόμενο κατά σειρά αρχαιότητας πρωτοδίκη, που ορίζεται με πράξη του προϊσταμένου ή του εκτελούντος χρέη προϊσταμένου προέδρου πρωτοδικών.»</p>	<p>«Άρθρο 17 Α Στην Αρμοδιότητα των μονομελών πρωτοδικείων υπάγονται και οι εφέσεις κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων της περιφέρειας τους. Στην περίπτωση αυτή τα μονομελή πρωτοδικεία συγκροτούνται από πρόεδρο πρωτοδικών ή πρωτοδίκη με πενταετή τουλάχιστον υπηρεσία, στην οποία συνυπολογίζεται και η υπηρεσία αυτού ως παρέδρου πρωτοδικείου και, σε περίπτωση που δεν υπηρετούν πρωτοδίκες με την πιο πάνω υπηρεσία ή αυτοί που υπηρετούν δεν επαρκούν, από τον αρχαιότερο κατά διορισμό πρωτοδίκη.»</p>
	Στην παρ. 2 του άρθρου 115 του Κώδικα	«Άρθρο 115

<p>Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται η φράση «αν δεν ορίζεται διαφορετικά και το άρθρο 115 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 115</p> <p>1. Η διαδικασία πριν από τη δημόσια συνεδρίαση και έξω από το ακροατήριο είναι πάντοτε έγγραφη.</p> <p>2. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά, στον πρώτο βαθμό, καθώς και στις υποθέσεις της εκούσιας δικαιοδοσίας η προφορική συζήτηση είναι υποχρεωτική.</p> <p>3. Με την επιφύλαξη των υποθέσεων των μικροδιαφορών, η κατάθεση προτάσεων είναι υποχρεωτική.».</p>	<p>1. Η διαδικασία πριν από τη δημόσια συνεδρίαση και έξω από το ακροατήριο είναι πάντοτε έγγραφη.</p> <p>2. Με την επιφύλαξη των άρθρων 237 και 238 στον πρώτο βαθμό, καθώς και στις υποθέσεις της εκούσιας δικαιοδοσίας η προφορική συζήτηση είναι υποχρεωτική.</p> <p>3. Με την επιφύλαξη των υποθέσεων των μικροδιαφορών, η κατάθεση προτάσεων είναι υποχρεωτική.».</p>
<p>Στην περ. 5 του άρθρου 118 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 118 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 118</p> <p>Τα δικόγραφα που επιδίδονται από ένα διάδικο σε άλλον ή υποβάλλονται στο δικαστήριο πρέπει να αναφέρουν: 1) το δικαστήριο ή τον δικαστή, ενώπιον του οποίου διεξάγεται η δίκη ή η διαδικαστική πράξη, 2) το είδος του δικογράφου, 3) το όνομα, το επώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία και τη διεύθυνση όλων των διαδίκων και των νόμιμων αντιπροσώπων τους, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου του διαδίκου που επιδίδει ή υποβάλλει το δικόγραφο και αν πρόκειται για νομικά πρόσωπα, την επωνυμία, τη διεύθυνση της έδρας τους, καθώς και τον αριθμό του φορολογικού μητρώου τους, 4) το αντικείμενο του δικογράφου, κατά τρόπο σαφή, ορισμένο και ευσύνοπτο και 5) τη χρονολογία και την υπογραφή του διαδίκου ή του νομίμου αντιπροσώπου ή του δικαστικού πληρεξουσίου του και, όταν είναι υποχρεωτική η παράσταση με δικηγόρο, την υπογραφή του δικηγόρου. Ως υπογραφή νοείται και η ηλεκτρονική ταυτοποίηση των παραπάνω προσώπων κατά τα οριζόμενα στην παρ. 51 του άρθρου 2 και στα άρθρα 25 και 57 του ν.4727/2020 (Α' 184).».</p>	<p>«Άρθρο 118</p> <p>Τα δικόγραφα που επιδίδονται από ένα διάδικο σε άλλον ή υποβάλλονται στο δικαστήριο πρέπει να αναφέρουν:</p> <p>1) το δικαστήριο ή τον δικαστή, ενώπιον του οποίου διεξάγεται η δίκη ή η διαδικαστική πράξη,</p> <p>2) το είδος του δικογράφου,</p> <p>3) το όνομα, το επώνυμο, το πατρώνυμο, την κατοικία και τη διεύθυνση όλων των διαδίκων και των νόμιμων αντιπροσώπων τους, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου του διαδίκου που επιδίδει ή υποβάλλει το δικόγραφο και αν πρόκειται για νομικά πρόσωπα, την επωνυμία, τη διεύθυνση της έδρας τους, καθώς και τον αριθμό του φορολογικού μητρώου τους,</p> <p>4) το αντικείμενο του δικογράφου, κατά τρόπο σαφή, ορισμένο και ευσύνοπτο και</p> <p>5) τη χρονολογία και την υπογραφή του διαδίκου ή του νομίμου αντιπροσώπου ή του δικαστικού πληρεξουσίου του και, όταν είναι υποχρεωτική η παράσταση με δικηγόρο, την υπογραφή του δικηγόρου.».</p>

Στην παρ. 4 του άρθρου 119 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιούνται το πρώτο εδάφιο ως προς την αναφορά της ισχύς της ηλεκτρονικής υπογραφής και το τρίτο εδάφιο ως προς την αναφορά σε ισχυρή ηλεκτρονική υπογραφή ή ηλεκτρονική σφραγίδα, προστίθεται τέταρτο εδάφιο και το άρθρο 119 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 119

1. Τα δικόγραφα της αγωγής, της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης, της αναίρεσης, της αναψηλάφησης, της τριτανακοπής, της ανακοπής εναντίον εξώδικων και δικαστικών πράξεων, της κύριας και πρόσθετης παρέμβασης, της ανακοίνωσης και της προσεπίκλησης πρέπει να περιέχουν, εκτός από τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρον 118, και ακριβή καθορισμό της διεύθυνσης, και ιδίως οδό και αριθμό της κατοικίας ή του γραφείου ή του καταστήματος του διαδίκου που ενεργεί τη διαδικαστική πράξη, του νόμιμου αντιπροσώπου του και του δικαστικού πληρεξουσίου του. Τα δικόγραφα περιέχουν επίσης τις διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των πληρεξούσιων δικηγόρων.

2. Η διάταξη της παραγράφου 1 εφαρμόζεται και στο δικόγραφο της δήλωσης για την εκούσια επανάληψη της δίκης, καθώς και στις προτάσεις που υποβάλλονται για πρώτη φορά σε κάθε δικαστήριο, εφόσον ο διάδικος δεν είχε κοινοποιήσει δικόγραφο από εκείνα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Κάθε μεταβολή της διεύθυνσης πρέπει να γνωστοποιείται με τα δικόγραφα που κοινοποιεί ο ένας διάδικος στον άλλο ή με τις προτάσεις ή με χωριστό δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση, επισυνάπτεται στη δικογραφία και κοινοποιείται στον αντίδικο.

4. Τα δικόγραφα κάθε φύσεως, είναι δυνατόν να υποβάλλονται και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον φέρουν ισοδύναμη της ιδιόχειρης ηλεκτρονική υπογραφή ή σφραγίδα. Κατά τον

«Άρθρο 119

1. Τα δικόγραφα της αγωγής, της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης, της αναίρεσης, της αναψηλάφησης, της τριτανακοπής, της ανακοπής εναντίον εξώδικων και δικαστικών πράξεων, της κύριας και πρόσθετης παρέμβασης, της ανακοίνωσης και της προσεπίκλησης πρέπει να περιέχουν, εκτός από τα στοιχεία που αναφέρονται στο άρθρον 118, και ακριβή καθορισμό της διεύθυνσης, και ιδίως οδό και αριθμό της κατοικίας ή του γραφείου ή του καταστήματος του διαδίκου που ενεργεί τη διαδικαστική πράξη, του νόμιμου αντιπροσώπου του και του δικαστικού πληρεξουσίου του. Τα δικόγραφα περιέχουν επίσης τις διευθύνσεις ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των πληρεξούσιων δικηγόρων.

2. Η διάταξη της παραγράφου 1 εφαρμόζεται και στο δικόγραφο της δήλωσης για την εκούσια επανάληψη της δίκης, καθώς και στις προτάσεις που υποβάλλονται για πρώτη φορά σε κάθε δικαστήριο, εφόσον ο διάδικος δεν είχε κοινοποιήσει δικόγραφο από εκείνα που αναφέρονται στην παράγραφο 1.

3. Κάθε μεταβολή της διεύθυνσης πρέπει να γνωστοποιείται με τα δικόγραφα που κοινοποιεί ο ένας διάδικος στον άλλο ή με τις προτάσεις ή με χωριστό δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί η υπόθεση, επισυνάπτεται στη δικογραφία και κοινοποιείται στον αντίδικο.

4. Τα δικόγραφα κάθε φύσεως, είναι δυνατόν να υποβάλλονται και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον φέρουν προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την έννοια του άρθρου 3 παρ. 1

<p>ίδιο τρόπο είναι δυνατό να υποβάλλονται και τα αποδεικτικά μέσα που επικαλούνται οι διάδικοι με τις προτάσεις.. Το δικόγραφο που έχει υποβληθεί με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται ότι κατατέθηκε, εφόσον επιστραφεί στον αποστολέα του εγγράφου από το δικαστήριο ηλεκτρονική απόδειξη, που θα φέρει ισοδύναμη της ιδιόχειρης ηλεκτρονική υπογραφή ή σφραγίδα και θα περιέχει και την έκθεση κατάθεσης. Δεν απαιτείται η παραπάνω υπογραφή ή σφραγίδα, αν υφίσταται ηλεκτρονικό σύστημα επικοινωνιών στα δικαστήρια, στο οποίο έχουν πρόσβαση προεγγεγραμμένοι χρήστες με πιστοποίηση ταυτότητας, το οποίο επιτρέπει την ταυτοποίηση αυτών, την υποβολή του δικογράφου ηλεκτρονικά και την αυτοματοποιημένη σε αυτούς αποστολή αντιγράφου του κατατεθειμένου δικογράφου.».</p>	<p>του π.δ. 150/2001 (Α` 125). Κατά τον ίδιο τρόπο είναι δυνατό να υποβάλλονται και τα επικαλούμενα με τις προτάσεις αποδεικτικά μέσα. Το δικόγραφο που έχει υποβληθεί με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται ότι κατατέθηκε, εφόσον επιστραφεί στον αποστολέα του εγγράφου από το δικαστήριο ηλεκτρονική απόδειξη, που θα φέρει προηγμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την άνω έννοια και θα περιέχει και την έκθεση κατάθεσης.».</p>
<p>Στην παρ. 2 του άρθρου 122Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α` 182) προστίθεται νέο πρώτο εδάφιο, τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο ως προς την αναφορά της ισχύς της ηλεκτρονικής υπογραφής ή ηλεκτρονικής σφραγίδας από το τρίτο και πέμπτο εδάφιο διαγράφονται λέξεις «ΚΠολΔ» και «αυτοδίκαιη» αντίστοιχα και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«2. Τα δικόγραφα είναι δυνατόν να επιδίδονται, σύμφωνα με την παρ. 1, και με ηλεκτρονικά μέσα, εφόσον φέρουν ηλεκτρονική υπογραφή ισοδύναμη της ιδιόχειρης ή σφραγίδα. Η επίδοση με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται συντελεσμένη μόνο εφόσον επιστραφεί στον διενεργούντα την επίδοση δικαστικό επιμελητή, ηλεκτρονική απόδειξη παραλαβής του εγγράφου, η οποία φέρει ισοδύναμη της ιδιόχειρης ηλεκτρονική υπογραφή του προσώπου προς το οποίο γίνεται η επίδοση ή σφραγίδα. Επί ποινή ακυρότητας, η ηλεκτρονική απόδειξη περιέχεται στην έκθεση επίδοσης την οποία συντάσσει ο</p>	<p>«Άρθρο 122Α Επίδοση με ηλεκτρονικά μέσα</p> <p>1. Επίδοση εγγράφου είναι δυνατόν να διενεργείται και με ηλεκτρονικά μέσα από πιστοποιημένο για τον σκοπό αυτόν δικαστικό επιμελητή, διορισμένο στο δικαστήριο, στην περιφέρεια του οποίου έχει την κατοικία ή τη διαμονή του ή την έδρα του, κατά τον χρόνο διενέργειας της επίδοσης, το φυσικό ή νομικό πρόσωπο προς το οποίο αυτή απευθύνεται.</p> <p>2. Η επίδοση με ηλεκτρονικά μέσα θεωρείται συντελεσμένη μόνο εφόσον επιστραφεί στον διενεργούντα την επίδοση δικαστικό επιμελητή, ηλεκτρονική απόδειξη παραλαβής του εγγράφου, η οποία φέρει εγκεκριμένη ηλεκτρονική υπογραφή, κατά την έννοια του άρθρου 3 του Κανονισμού (ΕΕ) 910/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 2014, σχετικά με την ηλεκτρονική ταυτοποίηση και τις υπηρεσίες εμπιστοσύνης για τις</p>

δικαστικός επιμελητής σύμφωνα με το άρθρο 139. Η επίδοση θεωρείται ανυπόστατη αν η ηλεκτρονική απόδειξη δεν περιέλθει στον διενεργούντα την επίδοση μέσα σε εικοσιτέσσερις (24) ώρες από την αποστολή. Συνέπεια του ανυπόστατου της ηλεκτρονικής επίδοσης είναι η διενέργεια της με φυσικό τρόπο επίδοσης, όπως ορίζουν τα άρθρα 122 επ.».

ηλεκτρονικές συναλλαγές στην εσωτερική αγορά και την κατάργηση της οδηγίας 1999/93/EK (ΕΕ L 257/28.8.2014), του προσώπου προς το οποίο γίνεται η επίδοση. Επί ποινή ακυρότητας, η ηλεκτρονική απόδειξη περιέχεται στην έκθεση επίδοσης την οποία συντάσσει ο δικαστικός επιμελητής σύμφωνα με το άρθρο 139 Κ.Πολ.Δ.. Η επίδοση θεωρείται ανυπόστατη αν η ηλεκτρονική απόδειξη δεν περιέλθει στον διενεργούντα την επίδοση μέσα σε εικοσιτέσσερις (24) ώρες από την αποστολή. Συνέπεια του ανυπόστατου της ηλεκτρονικής επίδοσης είναι η αυτοδίκαιη διενέργειά της με φυσικό τρόπο επίδοσης, όπως ορίζουν τα άρθρα 122 επ..

3. Με την επιφύλαξη της παρ. 4, φυσικό πρόσωπο ή, στην περίπτωση νομικού προσώπου, ο νόμιμος εκπρόσωπός αυτού, που επιθυμεί να αποστέλλει ή να λαμβάνει έγγραφα με ηλεκτρονικά μέσα υποχρεούται να δηλώσει μία μοναδική ηλεκτρονική διεύθυνση στην κεντρική βάση μοναδικής καταχώρισης των στοιχείων επικοινωνίας της παρ. 5 του άρθρου 48 του ν. 4623/2019 (Α 134). Αν πρόκειται για κάτοικο εξωτερικού ή νομικό πρόσωπο με έδρα στην αλλοδαπή, η δήλωση υποβάλλεται στην ανωτέρω κεντρική βάση. Η σχετική δήλωση υποβάλλεται είτε από τον ίδιο τον ενδιαφερόμενο είτε από τρίτο με ειδικό πληρεξούσιο.

4. Η επίδοση με ηλεκτρονικά μέσα, όπως ορίζεται στις παρ. 1 έως 3, με παραλήπτη το Δημόσιο, πιστωτικό ίδρυμα, ίδρυμα πληρωμών, κατάστημα ηλεκτρονικού χρήματος ή ασφαλιστική εταιρεία διενεργείται στην εκάστοτε αρμόδια αποκεντρωμένη υπηρεσία ή κεντρικό υποκατάστημα της

περιφέρειας, όπου κατά τον χρόνο επίδοσης, έχει την έδρα του, ο διενεργών την επίδοση δικαστικός επιμελητής. Σε περίπτωση μη ύπαρξης αρμόδιας αποκεντρωμένης υπηρεσίας ή κεντρικού υποκαταστήματος της περιφέρειας, η επίδοση διενεργείται στην κεντρική έδρα των φορέων του πρώτου εδάφιου. Για τον σκοπό αυτόν, οι νόμιμοι εκπρόσωποι των νομικών προσώπων υποχρεούνται να δηλώνουν την ηλεκτρονική τους διεύθυνση στην ανωτέρω κεντρική βάση, όπως επίσης και το όνομα του αντιπροσώπου, εκπροσώπου ή υπαλλήλου που είναι εξουσιοδοτημένος να παραλαμβάνει ηλεκτρονικά το έγγραφο που επιδίδεται.

5. Για την υποβολή της δήλωσης των παρ. 3 και 4, συντάσσεται έκθεση που υπογράφεται από τον αρμόδιο υπάλληλο της γραμματείας του πρωτοδικείου και εκείνον που κάνει τη δήλωση, η οποία καταχωρίζεται σε ευρετήριο με την αλφαβητική σειρά του επωνύμου ή της επωνυμίας του φυσικού ή νομικού προσώπου. Οι δηλώσεις τηρούνται και σε ηλεκτρονικό αρχείο, το οποίο αποστέλλεται από τον αρμόδιο υπάλληλο της γραμματείας του πρωτοδικείου ηλεκτρονικά στην Ομοσπονδία Δικαστικών Επιμελητών Ελλάδας.

6. Αντικατάσταση ή κατάργηση της ηλεκτρονικής διεύθυνσης που έχει καταχωριστεί γίνεται σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παρ. 5 του άρθρου 48 του ν. 4623/2019 (Α 134).

7. Η επίδοση στον αντίκλητο πληρεξούσιο δικηγόρο, σύμφωνα με τις παρ. 1 και 3 του άρθρου 143, μπορεί να γίνεται και στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου που περιέχεται σε δικόγραφο, σύμφωνα με

	<p>την παρ. 1 του άρθρου 119 Κ.Πολ.Δ..</p> <p>8. Στις περιπτώσεις ηλεκτρονικής επίδοσης οι δικονομικές προθεσμίες παρατείνονται κατά μία (1) ημέρα.</p> <p>9. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Ψηφιακής Διακυβέρνησης, εξειδικεύονται οι όροι δημιουργίας και λειτουργίας της ηλεκτρονικής εφαρμογής για την επίδοση εγγράφων με ηλεκτρονικά μέσα.</p> <p>10. Η αμοιβή του δικαστικού επιμελητή για τις επιδόσεις του παρόντος άρθρου καθορίζεται όπως και η αμοιβή της επίδοσης της παρ. 5 του άρθρου 122 ΚΠολΔ..».</p>
<p>Στην παρ. 1 του άρθρου 155 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθενται δεύτερο και τρίτο εδάφιο και το άρθρο 155 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 155</p> <p>1. Η αίτηση για την επαναφορά ασκείται με τα δικόγραφα που κοινοποιεί ο ένας διάδικος στον άλλον ή με τις προτάσεις ή με χωριστό δικόγραφο που κατατίθεται σύμφωνα με τις διατάξεις για την άσκηση της αγωγής και κοινοποιείται στον αντίδικο. Όταν στις περιπτώσεις των άρθρων 237 και 238 υποβάλλεται με τις προτάσεις και αίτημα επαναφοράς στην προηγούμενη κατάσταση, αυτές κατατίθενται στη γραμματεία του δικαστηρίου, εφόσον ο διάδικος έχει ενημερώσει προηγουμένως τον αντίδικο του περί της ενέργειάς του αυτής, με την αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη δηλωθείσα ηλεκτρονική διεύθυνση, η αποτύπωση του οποίου προσκομίζεται στον σχετικό φάκελο. Στην περίπτωση αυτή η αντίκρουση από τον αντίδικο γίνεται σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την κατάθεση των εκπρόθεσμων προτάσεων.</p> <p>2. Η αίτηση της παρ. 1 πρέπει να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους δεν ήταν δυνατό να τηρηθεί η προθεσμία, καθώς και</p>	<p>«Άρθρο 155</p> <p>1. Η αίτηση για την επαναφορά ασκείται με τα δικόγραφα που κοινοποιεί ο ένας διάδικος στον άλλον ή με τις προτάσεις ή με χωριστό δικόγραφο που κατατίθεται σύμφωνα με τις διατάξεις για την άσκηση της αγωγής και κοινοποιείται στον αντίδικο.</p> <p>2. Η αίτηση της παραγράφου 1 πρέπει να αναφέρει τους λόγους για τους οποίους δεν ήταν δυνατό να τηρηθεί η προθεσμία, καθώς και τα αποδεικτικά μέσα για την εξακρίβωση της αληθείας τους και να περιέχει την πράξη που παραλείφθηκε ή να αναφέρει ότι έχει ήδη ενεργηθεί και εφόσον για την άσκηση της πράξης χρειάζεται ιδιαίτερος τύπος, πρέπει να αναφέρεται και ότι τηρήθηκε ο τύπος.».</p>

<p>τα αποδεικτικά μέσα για την εξακρίβωση της αλήθειας τους και να περιέχει την πράξη που παραλείφθηκε ή να αναφέρει ότι έχει ήδη ενεργηθεί και εφόσον για την άσκηση της πράξης χρειάζεται ιδιαίτερος τύπος, πρέπει να αναφέρεται και ότι τηρήθηκε ο τύπος.».</p>	
<p>Στο άρθρο 179 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 179 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p style="text-align: center;">«Άρθρο 179</p> <p>Το δικαστήριο μπορεί να συμψηφίσει όλα τα έξοδα ή ένα μέρος τους, μόνο όταν πρόκειται για διαφορές ανάμεσα σε συζύγους ή σε συγγενείς εξ αίματος έως και το δεύτερο βαθμό ή όταν η ερμηνεία του κανόνα δικαίου που εφαρμόστηκε ήταν ιδιαίτερα δυσχερής. Το δικαστήριο μπορεί επίσης να συμψηφίσει ένα μέρος των εξόδων, εάν, κατ' εκτίμηση των περιστάσεων, υπήρχε εύλογη αμφιβολία για την έκβαση της δίκης.».</p>	<p>«Άρθρο 179</p> <p>Το δικαστήριο μπορεί να συμψηφίσει όλα τα έξοδα ή ένα μέρος τους, μόνο όταν πρόκειται για διαφορές ανάμεσα σε συζύγους ή σε συγγενείς εξ αίματος έως και το δεύτερο βαθμό ή όταν η ερμηνεία του κανόνα δικαίου που εφαρμόστηκε ήταν ιδιαίτερα δυσχερής.».</p>
<p>Στην παρ. 3 του άρθρου 226 Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο και η παρ. 3 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«3. Το πινάκιο είναι βιβλίο με αριθμημένες σελίδες, μονογραφημένες από τον πρόεδρο του δικαστηρίου ή τον ειρηνοδίκη, στο οποίο καταχωρίζονται οι υποθέσεις που θα συζητηθούν σε κάθε δικάσιμο. Στα δικαστήρια που έχουν ενταχθεί στο ολοκληρωμένο σύστημα διαχείρισης δικαστικών υποθέσεων το πινάκιο τηρείται ηλεκτρονικά. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή ο ειρηνοδίκης ορίζει τον αριθμό των υποθέσεων που θα εκδικασθούν σε κάθε δικάσιμο.».</p>	<p>«Άρθρο 226</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Το πρωτότυπο της αγωγής που κατατέθηκε φυλάσσεται στο αρχείο του δικαστηρίου. 2. Αμέσως μετά την κατάθεση της αγωγής ο γραμματέας, με βάση τη σημείωση στο πρωτότυπο της αγωγής της ημέρας και ώρας συζήτησής της, την εγγράφει στο πινάκιο του δικαστηρίου, όπου σημειώνει το όνομα και το επώνυμο των διαδίκων και των πληρεξουσίων τους, καθώς και το αντικείμενο της δίκης. Στην περίπτωση του άρθρου 237, κατά τη σύνταξη της έκθεσης κατάθεσης της αγωγής ο γραμματέας θέτει στο πρωτότυπο και στα αντίγραφα ευδιάκριτη σημείωση στην οποία αναγράφεται η προθεσμία κατάθεσης των προτάσεων για τον ενάγοντα και τον εναγόμενο και επισημαίνεται ότι εκπρόθεσμες προτάσεις δεν λαμβάνονται υπόψη. 3. Το Πινάκιο είναι βιβλίο με αριθμημένες σελίδες, μονογραφημένες

από τον πρόεδρο του δικαστηρίου ή τον ειρηνοδίκη, στο οποίο καταχωρίζονται οι υποθέσεις που θα συζητηθούν σε κάθε δικάσιμο. Ο πρόεδρος του δικαστηρίου ή ο ειρηνοδίκης ορίζει τον αριθμό των υποθέσεων που θα εκδικασθούν σε κάθε δικάσιμο.

4. Ο δικαστής που διευθύνει τη Συζήτηση σημειώνει στο Πινάκιο αν η Συζήτηση έγινε κατ' αντιμωλία ή ερήμην ή αναβλήθηκε ή ματαιώθηκε. Αν η Συζήτηση αναβληθεί, ο γραμματέας οφείλει αμέσως μετά το τέλος της συνεδρίασης να μεταφέρει την υπόθεση στη σειρά των υποθέσεων που πρέπει να συζητηθούν κατά τη δικάσιμο που ορίσθηκε. Κλήση του διαδίκου για εμφάνιση στη δικάσιμο αυτή δεν χρειάζεται και η αναγραφή της υπόθεσης στο Πινάκιο ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Αν ματαιωθεί η συνεδρίαση για οποιονδήποτε λόγο, οι υποθέσεις που είναι γραμμένες σ' αυτήν μεταφέρονται με επιμέλεια των διαδίκων στις επόμενες συνεδριάσεις, ακόμη και με υπέρβαση του ορισμένου αριθμού, και ο αντίδικος αυτού που επισπεύδει τη Συζήτηση καλείται πάντοτε στη νέα δικάσιμο. Στην περίπτωση αυτή η εγγραφή, η κλήση και η επίδοσή της γίνονται ατελώς. Το ίδιο ισχύει και όταν είναι αναγκαία η ανα Συζήτηση της υπόθεσης.

Ελλείψεις ή σφάλματα του πινακίου, ως προς τα στοιχεία των διαδίκων, των εκδικαζόμενων υποθέσεων και τη σήμανση του, συμπληρώνονται κατά την εκφώνηση της υπόθεσης ύστερα από προφορική αίτηση οποιουδήποτε διαδίκου.

5. Κάθε αίτημα προτίμησης που υποβάλλεται από διάδικο για ορισμό ημέρας Συζήτησης αίτησης, αγωγής ή

	<p>ενδίκου μέσου ενώπιον παντός δικαστηρίου, οιασδήποτε διαδικασίας, διαφορετικής από εκείνη που, κατά τη νόμιμη σειρά, πρέπει να προσδιοριστεί ή έχει ήδη προσδιοριστεί, υποβάλλεται εγγράφως. Στην αίτηση πρέπει, με ποινή απαραδέκτου, να περιέχονται οι λόγοι της προτίμησης και ο αρμόδιος δικαστής αποφαινεται σχετικά, με αιτιολογημένη πράξη του.».</p>
<p>Στην παρ. 2 του άρθρου 227 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται τέταρτο εδάφιο και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«2. Η πρόσκληση γίνεται και τηλεφωνικώς, ο δε γραμματέας βεβαιώνει με σημείωση στο εσωτερικό του φακέλου της δικογραφίας το χρόνο της ειδοποίησης, τα ζητούμενα στοιχεία και την προθεσμία. Αν η τηλεφωνική πρόσκληση είναι αδύνατη ή δυσχερής, αποστέλλεται έγγραφο, αντίγραφο του οποίου τηρείται στο φάκελο της δικογραφίας. Στο αντίγραφο αυτό σημειώνεται η ημερομηνία αποστολής του εγγράφου. Η πρόσκληση μπορεί επίσης να γίνει με αποστολή από τον γραμματέα ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου του διαδίκου.».</p>	<p>«Άρθρο 227</p> <p>1. Αν υπάρχουν τυπικές παραλείψεις που μπορούν να αναπληρωθούν, ο πρόεδρος οποιουδήποτε πολυμελούς δικαστηρίου ή ο εισηγητής ή ο δικαστής μονομελούς δικαστηρίου καλεί να τις συμπληρώσει και μετά την Συζήτηση, τον πληρεξούσιο δικηγόρο ή το διάδικο, εφόσον παρίσταται αυτοπροσώπως, τάσσοντας εύλογη κατά την κρίση του προθεσμία.</p> <p>2. Η πρόσκληση γίνεται και τηλεφωνικώς, ο δε γραμματέας βεβαιώνει με σημείωση στο εσωτερικό του φακέλου της δικογραφίας το χρόνο της ειδοποίησης, τα ζητούμενα στοιχεία και την προθεσμία. Αν η τηλεφωνική πρόσκληση είναι αδύνατη ή δυσχερής, αποστέλλεται έγγραφο, αντίγραφο του οποίου τηρείται στο φάκελο της δικογραφίας. Στο αντίγραφο αυτό σημειώνεται η ημερομηνία αποστολής του εγγράφου.».</p>
<p>Στην παρ. 1 του άρθρου 232 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται το εισαγωγικό εδάφιο με τη διαγραφή της φράσης «πριν από τη λήξη της προθεσμίας κατάθεσης των προτάσεων και πάντως», διαγράφεται η περ. α' και αναριθμούνται οι λοιπές περιπτώσεις και το άρθρο 232 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 232</p> <p>1. Ο πρόεδρος του πολυμελούς</p>	<p>«Άρθρο 232</p> <p>1. Ο πρόεδρος του πολυμελούς πρωτοδικείου, ο δικαστής του μονομελούς ή ο ειρηνοδίκης μπορούν ύστερα από αίτηση των διαδίκων που υποβάλλεται με την αγωγή ή και αυτοτελώς πριν από τη λήξη της προθεσμίας κατάθεσης των προτάσεων και πάντως πριν από την ορισμένη δικάσιμο:</p>

<p>πρωτοδικείου, ο δικαστής του μονομελούς ή ο ειρηνοδίκης μπορούν ύστερα από αίτηση των διαδίκων, που υποβάλλεται με την αγωγή ή και αυτοτελώς πριν από την ορισμένη δικάσιμο:</p> <p>α) να ζητήσουν εγγράφως από δημόσια αρχή την προσαγωγή ή αποστολή εγγράφου, που βρίσκεται στην κατοχή της και</p> <p>β) να διατάξουν την προσαγωγή εγγράφων που βρίσκονται στην κατοχή ενός των διαδίκων ή τρίτου εντός προθεσμίας που ορίζει το δικαστήριο. Ο τρίτος δεν υποχρεούται στην προσαγωγή αν συντρέχουν λόγοι για τους οποίους δεν υπάρχει υποχρέωση μαρτυρίας ή υπάρχει δικαίωμα αρνήσεως μαρτυρίας ή η προσαγωγή θα συνιστούσε ιδιαίτερη επιβάρυνση για τον τρίτο.</p> <p>2. Αν ο διάδικος ή ο τρίτος κληθεί και αδικαιολόγητα δεν προσκομίσει τα έγγραφα της παραγράφου 1 εδάφιο γ', καταδικάζεται, εκτός από τα δικαστικά έξοδα και σε χρηματική ποινή εκατό (100) ευρώ έως διακοσίων (200) ευρώ, που περιέρχεται στο δημόσιο ως δημόσιο έσοδο. Η άρνηση του διαδίκου ή του τρίτου να προσκομίσει τα έγγραφα εκτιμάται ελεύθερα από το δικαστήριο. Αντίγραφο της απόφασης με την οποία καταδικάζεται ο διάδικος ή ο τρίτος γνωστοποιείται αμέσως στο Υπουργείο Οικονομικών με επιμέλεια της γραμματείας.».</p>	<p>α) να καλέσουν εγγράφως τους διαδίκους ή τους νόμιμους αντιπροσώπους τους να εμφανιστούν αυτοπροσώπως κατά τη συζήτηση για να τους υποβληθούν ερωτήσεις και να δώσουν διασαφήσεις για την υπόθεση,</p> <p>β) να ζητήσουν εγγράφως από δημόσια αρχή την προσαγωγή ή αποστολή εγγράφου, που βρίσκεται στην κατοχή της,</p> <p>γ) να διατάξουν την προσαγωγή εγγράφων που βρίσκονται στην κατοχή ενός των διαδίκων ή τρίτου εντός προθεσμίας που ορίζει το δικαστήριο. Ο τρίτος δεν υποχρεούται στην προσαγωγή αν συντρέχουν λόγοι για τους οποίους δεν υπάρχει υποχρέωση μαρτυρίας ή υπάρχει δικαίωμα αρνήσεως μαρτυρίας ή η προσαγωγή θα συνιστούσε ιδιαίτερη επιβάρυνση για τον τρίτο.</p> <p>2. Αν ο διάδικος ή ο τρίτος κληθεί και αδικαιολόγητα δεν προσκομίσει τα έγγραφα της παραγράφου 1 εδάφιο γ', καταδικάζεται, εκτός από τα δικαστικά έξοδα και σε χρηματική ποινή εκατό (100) ευρώ έως διακοσίων (200) ευρώ, που περιέρχεται στο δημόσιο ως δημόσιο έσοδο. Η άρνηση του διαδίκου ή του τρίτου να προσκομίσει τα έγγραφα εκτιμάται ελεύθερα από το δικαστήριο. Αντίγραφο της απόφασης με την οποία καταδικάζεται ο διάδικος ή ο τρίτος γνωστοποιείται αμέσως στο Υπουργείο Οικονομικών με επιμέλεια της γραμματείας.».</p>
<p>Το άρθρο 237 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:</p> <p style="text-align: center;">«Άρθρο 237</p> <p>1. Μέσα σε ενενήντα (90) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας για την επίδοση της αγωγής κατά την παρ. 2 του άρθρου 215, οι διάδικοι οφείλουν να καταθέσουν τις προτάσεις και να</p>	<p>«Άρθρο 237</p> <p>1. Μέσα σε εκατό (100) ημέρες από την κατάθεση της αγωγής οι διάδικοι οφείλουν να καταθέσουν τις προτάσεις και να προσκομίσουν όλα τα αποδεικτικά μέσα και τα διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με αυτές. Μέσα στην ίδια προθεσμία</p>

προσκομίσουν όλα τα αποδεικτικά μέσα και τα διαδικαστικά έγγραφα που επικαλούνται με αυτές. Μέσα στην ίδια προθεσμία κατατίθενται το αποδεικτικό επίδοσης της αγωγής, καθώς και τα πληρεξούσια έγγραφα προς τους δικηγόρους κατά το άρθρο 96. Σε περίπτωση έλλειψης των πληρεξουσίων εγγράφων εφαρμόζεται το άρθρο 227. Αν δεν κατατεθούν τα πληρεξούσια έγγραφα μέσα στην προθεσμία που θα ταχθεί, το δικαστήριο εκδίδει οριστική απόφαση επί της αγωγής. Το δικαστικό ένσημο κατατίθεται το αργότερο μέχρι τη συζήτηση της υπόθεσης. Η προθεσμία του πρώτου εδαφίου παρατείνεται σε εκατόν είκοσι (120) ημέρες από τη λήξη της προθεσμίας επίδοσης της αγωγής για όλους τους διαδίκους, αν ο εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής.

2. Οι αμοιβαίες αντικρούσεις γίνονται με προσθήκη στις προτάσεις, η οποία κατατίθεται μέσα στις επόμενες δεκαπέντε (15) ημέρες από τη λήξη της παραπάνω προθεσμίας, με την παρέλευση των οποίων κλείνει ο φάκελος της δικογραφίας. Νέοι ισχυρισμοί με την προσθήκη μπορεί να προταθούν και νέα αποδεικτικά μέσα να προσκομισθούν μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που περιέχονται στις προτάσεις. Εκπρόθεσμες προτάσεις και προσθήκες δεν λαμβάνονται υπόψη.

3. Στην περίπτωση έκδοσης παραπεμπτικής απόφασης λόγω καθ' ύλην ή κατά τόπον αναρμοδιότητας, οι ως άνω προθεσμίες των ενενήντα (90) ή εκατόν είκοσι (120) ημερών για την κατάθεση των προτάσεων αρχίζουν από την κατάθεση της κλήσης για τον προσδιορισμό δικασίμου. Το ίδιο ισχύει, αν το δικαστήριο κηρύξει απαράδεκτη τη συζήτηση της αγωγής. Στις περιπτώσεις των άρθρων 249 και 250 οι διάδικοι μπορούν να καταθέτουν συμπληρωματικές προτάσεις το αργότερο μέχρι τη νέα συζήτηση της υπόθεσης, δίχως να προτείνονται νέοι

κατατίθενται το αποδεικτικό επίδοσης της αγωγής, καθώς και τα πληρεξούσια έγγραφα προς τους δικηγόρους κατά το άρθρο 96. Το δικαστικό ένσημο κατατίθεται το αργότερο μέχρι τη συζήτηση της υπόθεσης. Η παραπάνω προθεσμία παρατείνεται κατά τριάντα (30) ημέρες για όλους τους διαδίκους αν ο εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής.

2. Οι αμοιβαίες αντικρούσεις γίνονται με προσθήκη στις προτάσεις, η οποία κατατίθεται μέσα στις επόμενες δεκαπέντε (15) ημέρες από τη λήξη της παραπάνω προθεσμίας, με την παρέλευση των οποίων κλείνει ο φάκελος της δικογραφίας. Νέοι ισχυρισμοί με την προσθήκη μπορεί να προταθούν και νέα αποδεικτικά μέσα να προσκομισθούν μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που περιέχονται στις προτάσεις. Εκπρόθεσμες προτάσεις και προσθήκες δεν λαμβάνονται υπόψη.

3. Η κατάθεση γίνεται στον αρμόδιο υπάλληλο της γραμματείας, που βεβαιώνει με επισήμειωση τη χρονολογία της κατάθεσης των προτάσεων και των αντικρούσεων. Κάθε διάδικος δικαιούται να πάρει ατελώς με δική του δαπάνη αντίγραφα των προτάσεων και των αντικρούσεων των αντιδίκων του και των εγγράφων που έχουν προσκομίσει. Το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκηθεί και από το δικηγόρο που υπογράφει την αγωγή, την παρέμβαση ή τις προτάσεις ή από τρίτο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από το δικηγόρο αυτόν.

4. Μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας με πράξη του προέδρου του τριμελούς συμβουλίου ή του αρμόδιου δικαστή, ορίζεται, σύμφωνα

ισχυρισμοί και νέα αποδεικτικά μέσα με την επιφύλαξη της παρ. 5 του παρόντος.

4. Η κατάθεση γίνεται στον αρμόδιο υπάλληλο της γραμματείας, που βεβαιώνει με επισημείωση τη χρονολογία της κατάθεσης των προτάσεων και των αντικρούσεων. Η κατάθεση των προτάσεων και των αντικρούσεων γίνεται μέχρι τη δωδεκάτη (12.00) ώρα της τελευταίας ημέρας της προθεσμίας για την κατάθεσή τους. Κάθε διάδικος δικαιούται να πάρει ατελώς με δική του δαπάνη αντίγραφα των προτάσεων και των αντικρούσεων των αντιδίκων του και των εγγράφων που έχουν προσκομίσει. Το δικαίωμα αυτό μπορεί να ασκηθεί και από το δικηγόρο που υπογράφει την αγωγή, την παρέμβαση ή τις προτάσεις ή από τρίτο πρόσωπο εξουσιοδοτημένο από τον δικηγόρο αυτό.

5. Ισχυρισμοί που γεννήθηκαν μετά την παρέλευση της προθεσμίας για την κατάθεση των προτάσεων και της προθεσμίας αντίκρουσης ή αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου μπορούν να προταθούν με προσθήκη στις προτάσεις το αργότερο είκοσι (20) ημέρες πριν από την ορισθείσα συζήτηση. Το προηγούμενο εδάφιο εφαρμόζεται και στις περιπτώσεις των άρθρων 249 και 250. Η αντίκρουση γίνεται το αργότερο δέκα (10) ημέρες πριν από την ορισθείσα συζήτηση. Στην ίδια προθεσμία του πρώτου εδαφίου της παρ. αυτής ο Πρόεδρος του Πολυμελούς Πρωτοδικείου, ο δικαστής του Μονομελούς Πρωτοδικείου ή ο ειρηνοδίκης μπορούν ύστερα από αίτηση των διαδίκων που υποβάλλεται με την αγωγή ή και αυτοτελώς πριν από την ορισμένη δικάσιμο να καλέσουν εγγράφως τους διαδίκους ή τους νομίμους αντιπροσώπους τους να εμφανιστούν αυτοπροσώπως κατά τη συζήτηση για να τους υποβληθούν ερωτήσεις και να δώσουν διασαφήσεις για την υπόθεση.

6. Μέσα σε δεκαπέντε (15) ημέρες από το κλείσιμο του φακέλου της δικογραφίας με

με τον κανονισμό του δικαστηρίου, ο δικαστής και για τις υποθέσεις αρμοδιότητας του πολυμελούς πρωτοδικείου η σύνθεση του δικαστηρίου για την εκδίκαση της υπόθεσης. Στην τελευταία περίπτωση ο πρόεδρος του πολυμελούς πρωτοδικείου ορίζει τον εισηγητή. Συγχρόνως ορίζεται ημέρα και ώρα συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι μεγαλύτερο από τριάντα (30) ημέρες από την παρέλευση της αμέσως πιο πάνω δεκαπενθήμερης προθεσμίας. Κατ' εξαίρεση, αν ο προβλεπόμενος από τον κανονισμό του δικαστηρίου αριθμός υποθέσεων, που ανατίθεται σε κάθε δικαστή, καλυφθεί, ο ορισμός δικαστή και χρόνου συζήτησης της υπόθεσης γίνεται στον απολύτως αναγκαίο χρόνο. Η εγγραφή της υπόθεσης στο οικείο πινάκιο, το οποίο μπορεί να τηρείται και ηλεκτρονικά, γίνεται με πρωτοβουλία του γραμματέα και ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Με πρωτοβουλία επίσης του γραμματέα μπορεί να γνωστοποιείται η δικάσιμο που ορίστηκε με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων. Κατά την ορισμένη δικάσιμο δεν εξετάζονται μάρτυρες και η υπόθεση συζητείται και χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξούσιων δικηγόρων τους. Αναβολή της συζήτησης κατά το άρθρο 241 δεν επιτρέπεται.

5. Μετά τη συζήτηση αυτή εκδίδεται η οριστική απόφαση με βάση τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας.

6. Αν από τη μελέτη του φακέλου της δικογραφίας κρίνεται απολύτως αναγκαία η εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο, ενός από κάθε πλευρά από εκείνους που έδωσαν ένορκη

πράξη του προέδρου του τριμελούς συμβουλίου ή του αρμόδιου δικαστή, ορίζεται, σύμφωνα με τον κανονισμό του δικαστηρίου, ο δικαστής και για τις υποθέσεις αρμοδιότητας του πολυμελούς πρωτοδικείου η σύνθεση του δικαστηρίου για την εκδίκαση της υπόθεσης. Στην τελευταία περίπτωση ο Πρόεδρος του Πολυμελούς Πρωτοδικείου ορίζει τον εισηγητή. Συγχρόνως ορίζεται ημέρα και ώρα συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι μεγαλύτερο από τριάντα (30) ημέρες από την παρέλευση της δεκαπενθήμερης προθεσμίας του πρώτου εδαφίου. Κατ' εξαίρεση, αν ο προβλεπόμενος από τον κανονισμό του δικαστηρίου αριθμός υποθέσεων, που ανατίθεται σε κάθε δικαστή, καλυφθεί, ο ορισμός δικαστή και χρόνου συζήτησης της υπόθεσης γίνεται στον απολύτως αναγκαίο χρόνο. Η εγγραφή της υπόθεσης στο οικείο πινάκιο, το οποίο μπορεί να τηρείται και ηλεκτρονικά, γίνεται με πρωτοβουλία του γραμματέα και ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Με πρωτοβουλία επίσης του γραμματέα μπορεί να γνωστοποιείται η δικάσιμο που ορίστηκε με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων. Κατά την ορισμένη δικάσιμο δεν εξετάζονται μάρτυρες και η υπόθεση συζητείται και χωρίς την παρουσία των διαδίκων ή των πληρεξουσίων δικηγόρων τους. Αναβολή της συζήτησης κατά το άρθρο 241 δεν επιτρέπεται.

7. Με την επιφύλαξη της παρ. 8, μετά τη συζήτηση εκδίδεται η οριστική απόφαση με βάση τα στοιχεία του φακέλου της δικογραφίας.

8. Αν από τη μελέτη του φακέλου της δικογραφίας κρίνεται απολύτως αναγκαία η εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο, ενός από κάθε πλευρά από εκείνους, που έδωσαν ένορκη βεβαίωση ή σε περίπτωση ανυπαρξίας αυτών, από τους προτεινόμενους από κάθε πλευρά, ή η εξέταση των διαδίκων, με απλή διάταξη του δικαστηρίου,

βεβαίωση ή σε περίπτωση ανυπαρξίας αυτών από τους προτεινόμενους από κάθε πλευρά, με απλή διάταξη του προέδρου επί πολυμελούς πρωτοδικείου ή του δικαστή της υπόθεσης επί μονομελούς πρωτοδικείου και ειρηνοδικείου, διατάσσεται η επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι συντομότερο από δεκαπέντε (15) ημέρες, για την εξέταση των μαρτύρων ενώπιον του ήδη ορισμένου δικαστή, στον τόπο και στην ημέρα και ώρα που ορίζεται με τη διάταξη αυτή μέσα στο ίδιο δικαστικό έτος, εκτός αν αυτό είναι χρονικά αδύνατο. Η καταχώριση της διάταξης στο οικείο βιβλίο του δικαστηρίου, το οποίο μπορεί να τηρείται και ηλεκτρονικά, επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων. Η καταχώριση της διάταξης μπορεί επίσης να γνωστοποιείται με πρωτοβουλία του γραμματέα με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων. Ο δικαστής αποφασίζει για όλα τα σχετικά με την απόδειξη διαδικαστικά ζητήματα. Αν ο χρόνος εξέτασης των μαρτύρων δεν επαρκεί, επιτρέπεται μόνο διακοπή για άλλη ημέρα και ώρα ενώπιον του ίδιου δικαστή, με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων και εκείνων που δεν παρίστανται. Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας εξέτασης των μαρτύρων θεωρείται συντελεσμένη και η επανάληψη της συζήτησης. Αν ο χρόνος εξέτασης των μαρτύρων οριστεί για οποιοδήποτε λόγο μέσα στο επόμενο δικαστικό έτος και η εξέταση των μαρτύρων ενώπιον του ίδιου δικαστή δεν είναι δυνατή, η υπόθεση διαγράφεται από τη χρέωση

διατάσσεται η επανάληψη της συζήτησης στο ακροατήριο σε χρόνο όχι συντομότερο από δεκαπέντε (15) ημέρες, για την εξέταση των μαρτύρων ή των διαδίκων ενώπιον του ήδη ορισμένου δικαστή, στον τόπο και στην ημέρα και ώρα που ορίζεται με τη διάταξη αυτή μέσα στο ίδιο δικαστικό έτος, εκτός αν αυτό είναι χρονικά αδύνατο. Αν ο χρόνος εξέτασης των μαρτύρων δεν επαρκεί, επιτρέπεται μόνο διακοπή για άλλη ημέρα και ώρα ενώπιον του ίδιου δικαστή, με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά και επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων και εκείνων που δεν παρίστανται. Αν ο χρόνος εξέτασης των μαρτύρων οριστεί για οποιοδήποτε λόγο μέσα στο επόμενο δικαστικό έτος και η εξέταση των μαρτύρων ενώπιον του ίδιου δικαστή δεν είναι δυνατή, η υπόθεση διαγράφεται από τη χρέωση του συγκεκριμένου δικαστή και ακολουθεί νέα χρέωση για την εξέταση των μαρτύρων και την έκδοση της απόφασης. Στη θέση της διαγραφείσας υπόθεσης, στον εισηγητή ή στο δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου ή του ειρηνοδικείου ανατίθεται άλλη υπόθεση. Με τη διάταξη του πρώτου εδαφίου, το δικαστήριο μπορεί να διατάξει αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη στην οποία προσδιορίζονται ο τόπος, ο χρόνος, τα ονόματα των πραγματογνωμόνων, το θέμα της πραγματογνωμοσύνης, η προθεσμία για την κατάθεση της γνωμοδότησης των πραγματογνωμόνων, που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από εξήντα (60) ημέρες, καθώς και κάθε άλλο χρήσιμο στοιχείο. Η καταχώριση της διάταξης στο οικείο βιβλίο του δικαστηρίου, το οποίο μπορεί να τηρείται και ηλεκτρονικά, επέχει θέση κλήτευσης όλων των διαδίκων. Η καταχώριση της διάταξης μπορεί επίσης να γνωστοποιείται με πρωτοβουλία του γραμματέα με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων. Ο δικαστής που έχει οριστεί ως εισηγητής ή ο

του συγκεκριμένου δικαστή και ακολουθεί νέα χρέωση για την εξέταση των μαρτύρων και την έκδοση της απόφασης. Στη θέση της διαγραφείσας υπόθεσης στον εισηγητή ή στο δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου ή του ειρηνοδικείου ανατίθεται άλλη υπόθεση.

7. Μέσα σε οκτώ (8) εργάσιμες ημέρες από την εξέταση των μαρτύρων οι διάδικοι δικαιούνται με προσθήκη να προβούν σε αξιολόγηση των αποδείξεων αυτών. Νέοι ισχυρισμοί και νέα αποδεικτικά μέσα δεν λαμβάνονται υπόψη και δεν κατατίθενται νέες προτάσεις.

8. Μετά την περάτωση της δίκης οι διάδικοι οφείλουν να αναλάβουν όλα τα σχετικά έγγραφα τους. Ο γραμματέας βεβαιώνει στις προτάσεις κάθε διαδίκου ότι ανέλαβε τα έγγραφα του. Αν υπάρχει σπουδαίος λόγος, ο πρόεδρος του δικαστηρίου επιτρέπει στο διάδικο να αναλάβει ορισμένο έγγραφο και πριν από την περάτωση της δίκης. Αν το έγγραφο αυτό είναι αναγκαίο, η ανάληψη επιτρέπεται μόνο αφού κατατεθεί επικυρωμένο αντίγραφο.

Οι προτάσεις παραμένουν στο αρχείο του δικαστηρίου.

9. Η κατάθεση των προτάσεων, καθώς και της προσθήκης, μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με την παράγραφο 4 του άρθρου 119. Επίσης με ηλεκτρονικά μέσα μπορεί να υποβάλλονται και τα σχετικά έγγραφα που επικαλούνται με τις προτάσεις τους οι διάδικοι.

10. Το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως, μπορεί να αποφασίσει οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους κατά τη διάρκεια της συζήτησης να παρίστανται σε άλλο τόπο και να

πρωτοδίκης ή ο ειρηνοδίκης αποφασίζει για όλα τα σχετικά με την απόδειξη διαδικαστικά ζητήματα. Με την ολοκλήρωση της διαδικασίας εξέτασης των μαρτύρων ή των διαδίκων ή την κατάθεση της έκθεσης αυτοψίας ή της έκθεσης πραγματογνωμοσύνης θεωρείται συντελεσμένη και η επανάληψη της συζήτησης. Η άνω διάταξη ανακαλείται είτε αυτεπαγγέλτως είτε με αίτηση των διαδίκων.

9. Μέσα σε οκτώ (8) εργάσιμες ημέρες από την εξέταση των μαρτύρων ή των διαδίκων ή τη διενέργεια της αυτοψίας ή της πραγματογνωμοσύνης οι διάδικοι δικαιούνται με προσθήκη να προβούν μόνο σε αξιολόγηση των αποδείξεων αυτών.

10. Μετά την περάτωση της δίκης οι διάδικοι οφείλουν να αναλάβουν όλα τα σχετικά έγγραφά τους. Ο γραμματέας βεβαιώνει στις προτάσεις κάθε διαδίκου ότι ανέλαβε τα έγγραφά του. Αν υπάρχει σπουδαίος λόγος, ο πρόεδρος του δικαστηρίου επιτρέπει στο διάδικο να αναλάβει ορισμένο έγγραφο και πριν από την περάτωση της δίκης. Αν το έγγραφο αυτό είναι αναγκαίο, η ανάληψη επιτρέπεται μόνο αφού κατατεθεί επικυρωμένο αντίγραφο. Οι προτάσεις παραμένουν στο αρχείο του δικαστηρίου.

11. Η κατάθεση των προτάσεων, καθώς και της προσθήκης, μπορεί να γίνεται και με ηλεκτρονικά μέσα σύμφωνα με την παρ. 4 του άρθρου 119. Επίσης, με ηλεκτρονικά μέσα μπορεί να υποβάλλονται και τα σχετικά έγγραφα που επικαλούνται με τις προτάσεις τους οι διάδικοι.

12. Το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως, μπορεί να αποφασίσει, οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους, κατά τη διάρκεια της συζήτησης να παρίστανται σε άλλο τόπο και να ενεργούν εκεί διαδικαστικές πράξεις. Η συζήτηση αυτή μεταδίδεται ταυτόχρονα με ήχο και εικόνα στην αίθουσα συνεδρίασης του δικαστηρίου και στον τόπο, όπου παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι

ενεργούν εκεί διαδικαστικές πράξεις. Η συζήτηση αυτή μεταδίδεται ταυτόχρονα με ήχο και εικόνα στην αίθουσα συνεδρίασης του δικαστηρίου και στον τόπο, όπου παρίστανται οι διάδικοι και οι πληρεξούσιοι δικηγόροι τους.

11. Το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως, μπορεί να αποφασίσει την εξέταση μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων χωρίς αυτοί να παρίστανται στην αίθουσα συνεδρίασης του, η δε σχετική απόφαση του δικαστηρίου δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα. Η εξέταση μεταδίδεται ταυτοχρόνως με ήχο και εικόνα στην αίθουσα συνεδρίασης του δικαστηρίου και στον τόπο εξέτασης των μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων. Η εξέταση αυτή, η οποία θεωρείται ότι διεξάγεται ενώπιον του δικαστηρίου, έχει την ίδια αποδεικτική ισχύ με την εξέταση στο ακροατήριο.».

<p>δικηγόροι τους.</p> <p>13. Το δικαστήριο, ύστερα από αίτηση των διαδίκων ή αυτεπαγγέλτως, μπορεί να αποφασίσει την εξέταση μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων χωρίς αυτοί να παρίστανται στην αίθουσα συνεδρίασής του, η δε σχετική απόφαση του δικαστηρίου δεν υπόκειται σε ένδικα μέσα. Η εξέταση μεταδίδεται ταυτοχρόνως με ήχο και εικόνα στην αίθουσα συνεδρίασης του δικαστηρίου και στον τόπο εξέτασης των μαρτύρων, πραγματογνωμόνων και διαδίκων. Η εξέταση αυτή, η οποία θεωρείται ότι διεξάγεται ενώπιον του δικαστηρίου, έχει την ίδια αποδεικτική ισχύ με την εξέταση στο ακροατήριο.».</p>	
<p>Η παρ. 1 του άρθρου 238 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985,Α' 182) αντικαθίσταται και το άρθρο 238 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 238</p> <p>1. Παρεμπόμπουσες αγωγές, ανταγωγές, παρεμβάσεις, προσεπικλήσεις και ανακοινώσεις στην περίπτωση του άρθρου 237 κατατίθενται και επιδίδονται σε όλους τους διαδίκους μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από την κατάθεση της αγωγής. Παρεμβάσεις μετά από προσεπίκληση ή ανακοίνωση κατατίθενται και επιδίδονται σε όλους τους διαδίκους μέσα σε προθεσμία ενενήντα (90) ημερών από την κατάθεση της αγωγής. Αν ο αρχικός εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, οι ως άνω προθεσμίες παρατείνονται σε ενενήντα (90) και εκατόν είκοσι (120) ημέρες, αντίστοιχα, από την κατάθεση της αγωγής. Η κατάθεση των προτάσεων γίνεται σε προθεσμία εκατόν είκοσι (120) ημερών και στην περίπτωση του προηγούμενου εδαφίου σε προθεσμία εκατόν ογδόντα (180) ημερών από την κατάθεση της αγωγής. Για την προσθήκη ισχύει η παρ. 2 του άρθρου 237 ΚΠολΔ.</p>	<p>«Άρθρο 238</p> <p>1. Παρεμβάσεις, προσεπικλήσεις, ανακοινώσεις και ανταγωγές στην περίπτωση του άρθρου 237 κατατίθενται και επιδίδονται σε όλους τους διαδίκους μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεση της αγωγής. Παρεμβάσεις μετά από προσεπίκληση ή ανακοίνωση κατατίθενται και επιδίδονται σε όλους τους διαδίκους, μέσα σε ενενήντα (90) ημέρες από την κατάθεση της αγωγής. Οι παραπάνω προθεσμίες παρατείνονται κατά τριάντα (30) ημέρες για όλους τους διάδικους αν ο αρχικός εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής. Η κατάθεση των προτάσεων και της προσθήκης σε αυτές, γίνεται και στην τελευταία περίπτωση μέσα στις προθεσμίες των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 237.</p> <p>2. Μέσα στην προθεσμία της κατάθεσης των προτάσεων προσκομίζονται και όλα τα επικαλούμενα με αυτές αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα.».</p>

<p>2. Μέσα στην προθεσμία της κατάθεσης των προτάσεων προσκομίζονται και όλα τα αποδεικτικά μέσα και διαδικαστικά έγγραφα που οι διάδικοι επικαλούνται με αυτές.».</p>	
<p>Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 242 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται η φράση «αν δεν ορίζεται διαφορετικά» και το άρθρο 242 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 242</p> <p>1. Η συζήτηση αρχίζει μετά την εκφώνηση των ονομάτων των διαδίκων και τη δήλωση των παραστάσεών τους. Οι διάδικοι που παρίστανται νόμιμα έχουν δικαίωμα να αναπτύξουν στο ακροατήριο προφορικά τους ισχυρισμούς τους.</p> <p>2. Αν δεν ορίζεται διαφορετικά, στις περιπτώσεις που η προφορική συζήτηση δεν είναι υποχρεωτική οι διάδικοι μπορούν να συμφωνήσουν με κοινή δήλωση, που υπογράφεται από τους πληρεξούσιους δικηγόρους ότι δε θα παραστούν κατά την εκφώνηση. Τέτοια δήλωση μπορεί να γίνει και από έναν ή ορισμένους μόνο πληρεξούσιους. Η δήλωση αυτή παραδίνεται στην περίπτωση κοινής δήλωσης από έναν τουλάχιστον πληρεξούσιο δικηγόρο και στην περίπτωση μονομερούς δήλωσης από τον πληρεξούσιο δικηγόρο, στον αρμόδιο γραμματέα το αργότερο την παραμονή της δικασίμου και σημειώνεται αμέσως στο πινάκιο. Στις παραπάνω περιπτώσεις η συζήτηση περατώνεται με μόνη την εκφώνηση της υπόθεσης. Μόνο δήλωση βίαιης διακοπής της δίκης είναι παραδεκτή. Μπορεί όμως το δικαστήριο, αν προβάλλονται άλλοι διαδικαστικοί ισχυρισμοί, να αναβάλει την υπόθεση σε σύντομη δικάσιμο με πρακτικό στο οποίο καταχωρίζονται και οι ισχυρισμοί αυτοί. Στη δικάσιμο αυτή καλούνται όσοι διάδικοι δεν ήταν παρόντες κατά την αναβολή, ενώ οι παρόντες οφείλουν να εμφανιστούν χωρίς</p>	<p>«Άρθρο 242</p> <p>1. Η Συζήτηση αρχίζει μετά την εκφώνηση των ονομάτων των διαδίκων και τη δήλωση των παραστάσεών τους. Οι διάδικοι που παρίστανται νόμιμα έχουν δικαίωμα να αναπτύξουν στο ακροατήριο προφορικά τους ισχυρισμούς τους. (ακόμη και όπου η προφορική Συζήτηση δεν είναι υποχρεωτική κατά το άρθρο 115 παρ. 2)</p> <p>2. Στις περιπτώσεις που η προφορική Συζήτηση δεν είναι υποχρεωτική οι διάδικοι μπορούν να συμφωνήσουν με κοινή δήλωση, που υπογράφεται από τους πληρεξούσιους δικηγόρους ότι δε θα παραστούν κατά την εκφώνηση. Τέτοια δήλωση μπορεί να γίνει και από έναν ή ορισμένους μόνο πληρεξούσιους. Η δήλωση αυτή παραδίνεται στην περίπτωση κοινής δήλωσης από έναν τουλάχιστον πληρεξούσιο δικηγόρο και στην περίπτωση μονομερούς δήλωσης από τον πληρεξούσιο δικηγόρο, στον αρμόδιο γραμματέα το αργότερο την παραμονή της δικασίμου και σημειώνεται αμέσως στο Πινάκιο.</p> <p>Στις παραπάνω περιπτώσεις η Συζήτηση περατώνεται με μόνη την εκφώνηση της υπόθεσης. Μόνο δήλωση βίαιης διακοπής της δίκης είναι παραδεκτή.</p> <p>Μπορεί όμως το δικαστήριο, αν προβάλλονται άλλοι διαδικαστικοί ισχυρισμοί, να αναβάλει την υπόθεση σε σύντομη δικάσιμο με πρακτικό στο οποίο καταχωρίζονται και οι ισχυρισμοί αυτοί. Στη δικάσιμο αυτή καλούνται όσοι διάδικοι δεν ήταν</p>

<p>κλήτευση και αν δεν παραστούν κατά τη νέα δικάσιμο δικάζονται εξαρχής ερήμην.».</p>	<p>παρόντες κατά την αναβολή, ενώ οι παρόντες οφείλουν να εμφανιστούν χωρίς κλήτευση και αν δεν παραστούν κατά τη νέα δικάσιμο δικάζονται εξαρχής ερήμην.».</p>
<p>Στην παρ. 1 του άρθρου 254 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας διαγράφεται από το πρώτο εδάφιο η φράση « ή όταν επιβάλλεται η διενέργεια αυτοψίας πραγματογνωμοσύνης ή εξέτασης των διαδίκων στο ακροατήριο», διαγράφεται το τέταρτο εδάφιο, στην παρ. 3 προστίθενται δεύτερο και τρίτο εδάφιο και το άρθρο 254 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 254</p> <p>1. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την επανάληψη της συζήτησης, η οποία έχει κηρυχθεί περατωμένη, όταν κατά τη μελέτη της υπόθεσης ή τη διάσκεψη παρουσιάζονται κενά ή αμφίβολα σημεία που χρειάζονται συμπλήρωση ή επεξήγηση. Η απόφαση μνημονεύει απαραίτητως τα ειδικά θέματα που αποτελούν αντικείμενο της επαναλαμβανόμενης συζήτησης. Η συζήτηση αυτή θεωρείται συνέχεια της προηγούμενης.</p> <p>2. Στην επαναλαμβανόμενη συζήτηση, η οποία ορίζεται το συντομότερο δυνατό, οι διάδικοι κλητεύονται τριάντα (30) τουλάχιστον ημέρες πριν από αυτήν.</p> <p>3. Η υπόθεση εκδικάζεται από τον ίδιο δικαστή και από την ίδια σύνθεση επί πολυμελούς δικαστηρίου, εκτός αν αυτό είναι για φυσικούς ή νομικούς λόγους αδύνατο. Σε προθεσμία τριών (3) εργάσιμων ημερών από τη συζήτηση της υπόθεσης μπορεί να κατατεθεί προσθήκη επί των ζητημάτων της παρ. 1. Νέοι ισχυρισμοί και νέα αποδεικτικά μέσα δεν επιτρέπονται.».</p>	<p>«Άρθρο 254</p> <p>1. Το δικαστήριο μπορεί να διατάξει την επανάληψη της συζήτησης, η οποία έχει κηρυχθεί περατωμένη, όταν κατά τη μελέτη της υπόθεσης ή τη διάσκεψη παρουσιάζονται κενά ή αμφίβολα σημεία που χρειάζονται συμπλήρωση ή επεξήγηση ή όταν επιβάλλεται η διενέργεια αυτοψίας, πραγματογνωμοσύνης ή εξέτασης των διαδίκων στο ακροατήριο. Η απόφαση μνημονεύει απαραίτητως τα ειδικά θέματα που αποτελούν αντικείμενο της επαναλαμβανόμενης συζήτησης. Η συζήτηση αυτή θεωρείται συνέχεια της προηγούμενης. Στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 με την απόφαση για την επανάληψη της συζήτησης μπορεί επιπλέον, αν κρίνεται απολύτως αναγκαία η εξέταση μαρτύρων στο ακροατήριο, να διαταχθεί και η εξέταση ενός μάρτυρα από κάθε πλευρά κατά την επαναλαμβανόμενη συζήτηση.</p> <p>2. Στην επαναλαμβανόμενη συζήτηση, η οποία ορίζεται το συντομότερο δυνατό, οι διάδικοι κλητεύονται τριάντα (30) τουλάχιστον ημέρες πριν από αυτήν.</p> <p>3. Η υπόθεση εκδικάζεται από τον ίδιο δικαστή και από την ίδια σύνθεση επί πολυμελούς δικαστηρίου, εκτός αν αυτό είναι για φυσικούς ή νομικούς λόγους αδύνατο.».</p>
<p>Η παρ. 2 του άρθρου 260 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται, προστίθεται παρ. 4 και το άρθρο 260 διαμορφώνεται ως εξής :</p> <p>«Άρθρο 260</p>	<p>«Άρθρο 260</p> <p>1. Αν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης δεν εμφανίζονται όλοι οι διάδικοι ή εμφανίζονται, αλλά δεν μετέχουν κανονικά στη συζήτηση, η συζήτηση</p>

<p>1. Αν κατά την εκφώνηση της υπόθεσης δεν εμφανίζονται όλοι οι διάδικοι ή εμφανίζονται, αλλά δεν μετέχουν κανονικά στη συζήτηση, η συζήτηση ματαιώνεται.</p> <p>2. Στην τακτική διαδικασία και στις δίκες των ειδικών διαδικασιών, αν οι διάδικοι δεν λάβουν κανονικά μέρος στη δίκη ή δεν εμφανιστούν στο ακροατήριο, η συζήτηση της υπόθεσης ματαιώνεται. Αν παρέλθουν ενενήντα (90) ημέρες από τη ματαίωση χωρίς να ζητηθεί ο προσδιορισμός νέας συζήτησης, η υπόθεση διαγράφεται από το πινάκιο από τον γραμματέα με εντολή του διευθύνοντος το δικαστήριο και η δίκη καταργείται. Για τη νέα συζήτηση εφαρμόζονται αναλόγως οι προθεσμίες της παρ. 2 του άρθρου 215 και των παρ. 1 και 2 του άρθρου 237.3. Η με οποιονδήποτε τρόπο ματαίωση της συζήτησης της υπόθεσης αποτελεί διαδικαστική πράξη του δικαστηρίου.</p> <p>4. Όταν οι υποθέσεις που είναι γραμμένες στο πινάκιο δεν εισάγονται προς συζήτηση συνεπεία λόγων ανώτερης βίας ορίζεται αυτεπαγγέλτως, με πράξη του διευθύνοντος το δικαστήριο, ημέρα και ώρα συζήτησης στο ακροατήριο σε σύντομη κατά το δυνατόν δικάσιμο. Η εγγραφή της υπόθεσης στο οικείο πινάκιο, το οποίο μπορεί να τηρείται και ηλεκτρονικά, γίνεται με πρωτοβουλία του γραμματέα και ισχύει ως κλήτευση όλων των διαδίκων. Με πρωτοβουλία του γραμματέα μπορεί να γνωστοποιείται η νέα δικάσιμος με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων ή με ανάρτηση στην πύλη ψηφιακών υπηρεσιών δικαστηρίων solon.gov.gr για όσα δικαστήρια και διαδικασίες έχουν ενταχθεί στο εν λόγω σύστημα.».</p>	<p>ματαιώνεται.</p> <p>2. Στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 αν οι διάδικοι δεν λάβουν κανονικά μέρος στη δίκη η συζήτηση της υπόθεσης ματαιώνεται. Αν παρέλθουν εξήντα (60) ημέρες από τη ματαίωση χωρίς να ζητηθεί ο προσδιορισμός νέας συζήτησης, η υπόθεση διαγράφεται από το πινάκιο και η αγωγή θεωρείται ως μη ασκηθείσα. Για τη νέα συζήτηση εφαρμόζονται αναλόγως οι προθεσμίες των άρθρων 215 παράγραφος 2 και 237 παράγραφοι 1 και 2.</p> <p>3. Η με οποιονδήποτε τρόπο ματαίωση της συζήτησης της υπόθεσης αποτελεί διαδικαστική πράξη του δικαστηρίου.».</p>
<p>Στο άρθρο 307 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας διαγράφονται το όγδοο και το δωδέκατο εδάφιο, προστίθενται δύο τελευταία εδάφια και το άρθρο 307 διαμορφώνεται ως εξής:</p>	<p>«Άρθρο 307</p> <p>Αν για οποιοδήποτε λόγο που παρουσιάστηκε μετά το τέλος της Συζήτησης είναι αδύνατο να εκδοθεί η απόφαση, η Συζήτηση επαναλαμβάνεται αφού οριστεί νέα</p>

«Άρθρο 307

Αν για οποιοδήποτε λόγο που παρουσιάστηκε μετά το τέλος της συζήτησης είναι αδύνατο να εκδοθεί η απόφαση, η συζήτηση επαναλαμβάνεται αφού οριστεί νέα δικάσιμος και κοινοποιηθεί κλήση. Ο ορισμός της δικασίμου μπορεί να γίνει και η κλήση για τη συζήτηση μπορεί να κοινοποιηθεί με την επιμέλεια είτε κάποιου διαδίκου, είτε της γραμματείας του δικαστηρίου. Το ίδιο εφαρμόζεται και όταν το δικαστήριο διατάζει να επαναληφθεί η συζήτηση. Σε όλες τις πιο πάνω περιπτώσεις, οι κλήσεις για συζήτηση και τα αποδεικτικά της επίδοσης συντάσσονται ατελώς. Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων εφαρμόζονται και στην περίπτωση, που για οποιονδήποτε λόγο δεν εκδοθεί απόφαση μέσα σε οκτώ μήνες από τη Συζήτηση πολιτικής υπόθεσης. Μόλις συμπληρωθεί οκτάμηνο, ο δικαστής υποχρεούται να επιστρέψει τη δικογραφία, άλλως αυτή αφαιρείται αμέσως με πράξη του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο ή του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης.

Μόλις συμπληρωθεί το οκτάμηνο, ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Επιθεώρησης των Δικαστηρίων επιλαμβάνεται και ερευνά αν είναι δικαιολογημένη ή μη η καθυστέρηση. Όταν αυτή κριθεί δικαιολογημένη, παρέχεται στον δικαστή προθεσμία δύο μηνών για τη δημοσίευση των αποφάσεων που καθυστερούν πέραν του οκταμήνου. Σε περίπτωση αδικαιολόγητης καθυστέρησης, όπως και όταν παρέλθει η προθεσμία των δύο μηνών που χορηγήθηκε, κατά το προηγούμενο εδάφιο, χωρίς να έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις που καθυστερούν, ο δικαστής υποχρεούται να επιστρέψει τη δικογραφία, άλλως αυτή αφαιρείται αμέσως με πράξη του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο ή του προέδρου του τριμελούς

δικάσιμος και κοινοποιηθεί κλήση. Ο ορισμός της δικασίμου μπορεί να γίνει και η κλήση για τη Συζήτηση μπορεί να κοινοποιηθεί με την επιμέλεια είτε κάποιου διαδίκου, είτε της γραμματείας του δικαστηρίου. Το ίδιο εφαρμόζεται και όταν το δικαστήριο διατάζει να επαναληφθεί η Συζήτηση. Σε όλες τις πιο πάνω περιπτώσεις, οι κλήσεις για Συζήτηση και τα αποδεικτικά της επίδοσης συντάσσονται ατελώς.

Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων εφαρμόζονται και στην περίπτωση, που για οποιονδήποτε λόγο δεν εκδοθεί απόφαση μέσα σε οκτώ μήνες από τη Συζήτηση πολιτικής υπόθεσης. Μόλις συμπληρωθεί οκτάμηνο, ο δικαστής υποχρεούται να επιστρέψει τη δικογραφία, άλλως αυτή αφαιρείται αμέσως με πράξη του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο ή του Προέδρου του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης.

Μόλις συμπληρωθεί το οκτάμηνο, ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Επιθεώρησης των Δικαστηρίων επιλαμβάνεται και ερευνά αν είναι δικαιολογημένη ή μη η καθυστέρηση. Στη διοικητική δίκη, η ανωτέρω προθεσμία διακόπτεται μέχρι τη συμπλήρωση των στοιχείων του φακέλου της δικογραφίας από τη διοίκηση, εφαρμοζόμενης κατά τα λοιπά αναλόγως της παραγράφου 2 του άρθρου 139 Α του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. Όταν αυτή κριθεί δικαιολογημένη, παρέχεται στον δικαστή προθεσμία δύο μηνών για τη δημοσίευση των αποφάσεων που καθυστερούν πέραν του οκταμήνου. Σε περίπτωση αδικαιολόγητης καθυστέρησης, όπως και όταν παρέλθει η προθεσμία των δύο μηνών που χορηγήθηκε, κατά το προηγούμενο εδάφιο, χωρίς να έχουν δημοσιευθεί οι αποφάσεις που καθυστερούν, ο δικαστής υποχρεούται να επιστρέψει τη δικογραφία, άλλως αυτή αφαιρείται αμέσως με πράξη του δικαστή που διευθύνει το δικαστήριο ή του προέδρου του τριμελούς συμβουλίου

<p>συμβουλίου διεύθυνσης αυτού. Για τις υποθέσεις αυτές ορίζεται δικάσιμος για νέα συζήτηση, υποχρεωτικώς, εντός τριών μηνών για τις υποθέσεις ειδικών διαδικασιών και έξι μηνών για τις υποθέσεις τακτικής διαδικασίας, από τη συμπλήρωση των παραπάνω προθεσμιών των οκτώ ή των δέκα μηνών.</p> <p>Επιφυλασσομένων των διατάξεων των προηγούμενων εδαφίων, εάν διαπιστωθεί μετά το τέλος της συζήτησης ότι η διάσκεψη δεν μπορεί να ολοκληρωθεί εντός ευλόγου χρόνου για λόγους ανωτέρας βίας, όπως μεταξύ άλλων αναρρωτικής άδειας δικαστικού λειτουργού, μέλους της σύνθεσης του δικαστηρίου, ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο ή ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης μπορεί να αποφασίσει την επανάληψη της συζήτησης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων σχετικά με τον ορισμό δικασίμου, την κλήση προς συζήτηση και τα αποδεικτικά επίδοσης. Οι διάδικοι μπορούν να καταθέτουν συμπληρωματικές προτάσεις στο ακροατήριο, εφόσον είχαν παραστεί στην αρχική συζήτηση. Νέοι ισχυρισμοί και νέα αποδεικτικά μέσα δεν επιτρέπονται.».</p>	<p>διεύθυνσης αυτού. Για τις υποθέσεις αυτές ορίζεται δικάσιμος για νέα Συζήτηση, υποχρεωτικώς, εντός τριών μηνών για τις υποθέσεις ειδικών διαδικασιών και έξι μηνών για τις υποθέσεις τακτικής διαδικασίας, από τη συμπλήρωση των παραπάνω προθεσμιών των οκτώ ή των δέκα μηνών. Οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων δεν εφαρμόζονται στις εκκρεμείς κατά την έναρξη ισχύος του παρόντος υποθέσεις της διοικητικής δικαιοσύνης.</p> <p>Επιφυλασσομένων των διατάξεων των προηγούμενων εδαφίων, εάν διαπιστωθεί μετά το τέλος της Συζήτησης ότι η διάσκεψη δεν μπορεί να ολοκληρωθεί εντός ευλόγου χρόνου για λόγους ανωτέρας βίας, όπως μεταξύ άλλων αναρρωτικής άδειας δικαστικού λειτουργού, μέλους της σύνθεσης του δικαστηρίου, ο δικαστής που διευθύνει το δικαστήριο ή ο Πρόεδρος του Τριμελούς Συμβουλίου Διοίκησης μπορεί να αποφασίσει την επανάληψη της Συζήτησης. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζονται οι διατάξεις των προηγούμενων εδαφίων σχετικά με τον ορισμό δικασίμου, την κλήση προς Συζήτηση και τα αποδεικτικά επίδοσης.»</p>
<p>Στην παρ. 1 του άρθρου 308 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Π.Δ. 503/1985, ΦΕΚ Α' 182) προστίθεται εδ. β' και το άρθρο 308 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 308</p> <p>1. Το δικαστήριο εκδίδει οριστική απόφαση, αν κρίνει πως η υπόθεση είναι ώριμη γι' αυτό. Συμφωνία των διαδίκων για μη έκδοση απόφασης μετά τη συζήτηση δεν παράγει έννομες συνέπειες.</p> <p>2. Σε περίπτωση που σωρεύονται αγωγές ή που συνεκδικάζονται υποθέσεις, το δικαστήριο μπορεί, είτε να εκδώσει οριστική απόφαση για τις ώριμες υποθέσεις, είτε να αναβάλει να αποφασίσει οριστικά, εωσότου</p>	<p>«Άρθρο 308.</p> <p>1. Το δικαστήριο εκδίδει οριστική απόφαση, αν κρίνει πως η υπόθεση είναι ώριμη γι' αυτό.</p> <p>2. Σε περίπτωση που σωρεύονται αγωγές ή που συνεκδικάζονται υποθέσεις, το δικαστήριο μπορεί, είτε να εκδώσει οριστική απόφαση για τις ώριμες υποθέσεις, είτε να αναβάλει να αποφασίσει οριστικά, εωσότου γίνουν όλες ώριμες, αν το κρίνει σκόπιμο για την καλύτερη διάγνωση της διαφοράς.»</p>

<p>γίνουν όλες ώριμες, αν το κρίνει σκόπιμο για την καλύτερη διάγνωση της διαφοράς.».</p>	
<p>Η περ. 1 του άρθρου 400 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται με την προσθήκη των ψυχολόγων στους μάρτυρες που εξαιρούνται της εξέτασης και το άρθρο 400 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 400 Δεν εξετάζονται, όταν κληθούν ως μάρτυρες 1) οι κληρικοί, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, γιατροί, φαρμακοποιοί, νοσοκόμοι, μαίες, ψυχολόγοι, οι βοηθοί τους, καθώς και οι σύμβουλοι των διαδίκων, για τα πραγματικά γεγονότα που τους εμπιστεύτηκαν ή που διαπίστωσαν κατά την άσκηση του επαγγέλματός τους για τα οποία έχουν καθήκον εχεμύθειας, εκτός αν το επιτρέψει εκείνος που τους τα εμπιστεύθηκε και εκείνος τον οποίο αφορά το απόρρητο, 2) δημόσιοι υπάλληλοι και στρατιωτικοί εν ενεργεία ή όχι, για πραγματικά γεγονότα για τα οποία υπάρχει καθήκον εχεμύθειας, εκτός αν ο αρμόδιος υπουργός επιτρέψει να εξεταστούν.».</p>	<p>«Άρθρο 400 Δεν εξετάζονται, όταν κληθούν ως μάρτυρες, 1) οι κληρικοί, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, γιατροί, φαρμακοποιοί, νοσοκόμοι, μαίες, οι βοηθοί τους, καθώς και οι σύμβουλοι των διαδίκων, για τα πραγματικά γεγονότα που τους εμπιστεύτηκαν ή που διαπίστωσαν κατά την άσκηση του επαγγέλματός τους για τα οποία έχουν καθήκον εχεμύθειας, εκτός αν το επιτρέψει εκείνος που τους τα εμπιστεύθηκε και εκείνος τον οποίο αφορά το απόρρητο, 2) δημόσιοι υπάλληλοι και στρατιωτικοί εν ενεργεία ή όχι, για πραγματικά γεγονότα για τα οποία υπάρχει καθήκον εχεμύθειας, εκτός αν ο αρμόδιος υπουργός επιτρέψει να εξεταστούν.».</p>
<p>Η περ. 1 του άρθρου 401 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται με την προσθήκη των ψυχολόγων σε όσους έχουν δικαίωμα άρνησης μαρτυρίας και το άρθρο 401 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 401 Έχουν δικαίωμα να αρνηθούν να εξεταστούν ως μάρτυρες 1) οι κληρικοί, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, γιατροί, φαρμακοποιοί, νοσοκόμοι, μαίες, ψυχολόγοι, οι βοηθοί τους, καθώς και σύμβουλοι των διαδίκων, για τα γεγονότα που έμαθαν κατά την άσκηση του επαγγέλματός τους, 2) οι συγγενείς κάποιου από τους διαδίκους εξ αίματος ή εξ αγχιστείας ή υιοθεσίας έως και τον τρίτο βαθμό σε ευθεία ή σε πλάγια γραμμή, εκτός αν έχουν τον ίδιο βαθμό συγγένειας με όλους τους διαδίκους, οι σύζυγοι και μετά τη λύση του γάμου, καθώς και οι μνηστευμένοι.».</p>	<p>«Άρθρο 401 Έχουν δικαίωμα να αρνηθούν να εξεταστούν ως μάρτυρες 1) οι κληρικοί, δικηγόροι, συμβολαιογράφοι, γιατροί, φαρμακοποιοί, νοσοκόμοι, μαίες, οι βοηθοί τους, καθώς και σύμβουλοι των διαδίκων, για τα γεγονότα που έμαθαν κατά την άσκηση του επαγγέλματός τους, 2) οι συγγενείς κάποιου από τους διαδίκους εξ αίματος ή εξ αγχιστείας ή υιοθεσίας έως και τον τρίτο βαθμό σε ευθεία ή σε πλάγια γραμμή, εκτός αν έχουν τον ίδιο βαθμό συγγένειας με όλους τους διαδίκους, οι σύζυγοι και μετά τη λύση του γάμου, καθώς και οι μνηστευμένοι.».</p>

<p>Το άρθρο 421 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 421</p> <p>Οι διάδικοι μπορούν να προσκομίσουν προαποδεικτικώς ένορκες βεβαιώσεις, εφόσον αυτές λαμβάνονται ενώπιον του ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου ή δικηγόρου της έδρας του δικαστηρίου ή της κατοικίας ή της διαμονής του μάρτυρα ή ενώπιον του προξένου της κατοικίας ή της διαμονής του μάρτυρα κατά τη διαδικασία των άρθρων 422 έως 424 του ΚΠολΔ. Η ένορκη βεβαίωση, που λαμβάνεται ενώπιον δικηγόρου, δεν μπορεί να ληφθεί ενώπιον των πληρεξουσίων δικηγόρων των διαδίκων. Αμέσως μετά τη λήψη της ένορκης βεβαίωσης, ο δικηγόρος ενώπιον του οποίου αυτή δόθηκε την αποστέλλει ηλεκτρονικά στον δικηγορικό σύλλογο στον οποίο ανήκει και λαμβάνει ηλεκτρονική απόδειξη λήψης. Με την ηλεκτρονική απόδειξη η ένορκη βεβαίωση αποκτά βέβαιη χρονολογία και μοναδικό αριθμό. Ο δικηγόρος χορηγεί αντίγραφα της ένορκης βεβαίωσης μαζί με την ως άνω ηλεκτρονική απόδειξη λήψης. Όμοια αντίγραφα χορηγεί και ο οικείος δικηγορικός σύλλογος μέσω της διαδικτυακής πύλης portal.olomeleia.gr. Τα αρχεία των ένορκων βεβαιώσεων που λαμβάνονται ενώπιον δικηγόρου τηρούνται στους οικείους δικηγορικούς συλλόγους, σύμφωνα με αποφάσεις των διοικητικών τους συμβουλίων.».</p>	<p>«Άρθρο 421</p> <p>Οι διάδικοι μπορούν να προσάγουν προαποδεικτικώς ένορκες βεβαιώσεις, εφόσον αυτές λαμβάνονται ενώπιον του ειρηνοδίκη ή συμβολαιογράφου της έδρας του δικαστηρίου ή της κατοικίας ή της διαμονής του μάρτυρα ή ενώπιον του προξένου της κατοικίας ή της διαμονής του μάρτυρα κατά τη διαδικασία των επόμενων άρθρων.».</p>
<p>Η παρ. 3 του άρθρου 422 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς τον αριθμό των ένορκων βεβαιώσεων και το άρθρο 422 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 422</p> <p>Επίδοση κλήσης</p> <p>1. Ο διάδικος που επιδιώκει τη λήψη ένορκης βεβαίωσης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο, επιδίδει δύο (2) τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από την</p>	<p>«Άρθρο 422</p> <p>1. Ο διάδικος που επιδιώκει τη λήψη ένορκης βεβαίωσης, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο προηγούμενο άρθρο, επιδίδει δύο (2) τουλάχιστον εργάσιμες ημέρες πριν από την βεβαίωση στον αντίδικο κλήση, η οποία αναφέρει την αγωγή, το ένδικο βοήθημα ή μέσο, που αφορά η βεβαίωση, τόπο, ημέρα και ώρα που θα δοθεί, το ονοματεπώνυμο, το επάγγελμα και τη διεύθυνση της</p>

<p>βεβαίωση στον αντίδικο κλήση, η οποία αναφέρει την αγωγή, το ένδικο βοήθημα ή μέσο, που αφορά η βεβαίωση, τόπο, ημέρα και ώρα που θα δοθεί, το ονοματεπώνυμο, το επάγγελμα και τη διεύθυνση της κατοικίας του μάρτυρα.</p> <p>2. Κατά τη βεβαίωση παρίστανται, εφόσον το επιθυμούν, οι διάδικοι.</p> <p>3. Δεν επιτρέπεται η λήψη ένορκων βεβαιώσεων πάνω από τρεις (3) για κάθε διάδικο και δυο (2) για την αντίκρουση, για κάθε βαθμό δικαιοδοσίας.».</p>	<p>κατοικίας του μάρτυρα.</p> <p>2. Κατά τη βεβαίωση παρίστανται, εφόσον το επιθυμούν, οι διάδικοι.</p> <p>3. Δεν επιτρέπεται η λήψη ένορκων βεβαιώσεων πάνω από πέντε (5) για κάθε διάδικο και τρεις (3) για την αντίκρουση.».</p>
<p>Το άρθρο 424 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 424 Ένορκη βεβαίωση σε δίκη για την οποία δίδεται δεν λαμβάνεται υπόψη, ούτε για συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων, όταν α) δεν έχει γίνει εμπρόθεσμη κλήση του αντιδίκου, β) δίδεται ενώπιον άλλου από τα αναφερόμενα στο άρθρο 421 όργανα, γ) η κλήση δεν αναφέρει το ονοματεπώνυμο του μάρτυρα, την αγωγή, το ένδικο βοήθημα ή μέσο, που αφορά η βεβαίωση, τον τόπο, την ημέρα και την ώρα που θα δοθεί, και δ) όταν παραβιάζεται το δεύτερο εδάφιο του άρθρου 421. Ένορκη βεβαίωση κατά παράβαση των λοιπών διατάξεων λαμβάνεται υπόψη, εκτός αν συντρέχει δικονομική βλάβη του αντιδίκου.».</p>	<p>«Άρθρο 424 Ένορκη βεβαίωση, που δίδεται κατά παράβαση των προηγούμενων διατάξεων, δεν λαμβάνεται καθόλου υπόψη στο πλαίσιο της δίκης για την οποία δόθηκε, ούτε για τη συναγωγή δικαστικών τεκμηρίων.».</p>
<p>Το άρθρο 468 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 468 1. Η αγωγή κατατίθεται στη γραμματεία του ειρηνοδικείου και επιδίδεται στον εναγόμενο μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από την κατάθεσή της. Αν ο εναγόμενος διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής η αγωγή επιδίδεται σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την κατάθεσή της. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 215 εφαρμόζεται αναλόγως. 2. Μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από τη λήξη</p>	<p>«Άρθρο 468 1. Η αγωγή κατατίθεται στη γραμματεία του ειρηνοδικείου. Στην αγωγή αναφέρονται, εκτός από τα στοιχεία του άρθρου 216 παράγραφος 1, και τα μέσα για την απόδειξή τους. Οι προτάσεις κατατίθενται το αργότερο κατά τη συζήτηση. 2. Ο ειρηνοδίκης γράφει επάνω στην αγωγή ή την έκθεση ημέρα και ώρα για τη Συζήτηση και διατάζει να επιδοθεί αντίγραφο στον εναγόμενο δέκα τουλάχιστον ημέρες πριν από την ορισμένη δικάσιμο, και αν ο</p>

<p>της προθεσμίας για την επίδοση της αγωγής, οι διάδικοι προσκομίζουν στο ειρηνοδικείο τα αποδεικτικά τους μέσα και ο εναγόμενος υποβάλλει με έγγραφο υπόμνημα τους ισχυρισμούς του. Μέχρι δύο (2) ένορκες βεβαιώσεις, επιτρέπονται και χωρίς κλήση του αντιδίκου. Εντός προθεσμίας πέντε (5) ημερών από τη λήξη της ως άνω προθεσμίας οι διάδικοι μπορούν να καταθέσουν έγγραφη προσθήκη-αντίκρουση. Νέοι ισχυρισμοί με την προσθήκη μπορεί να προταθούν και νέα αποδεικτικά μέσα να προσκομισθούν μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που περιέχονται στο ως άνω υπόμνημα. Εκπρόθεσμα αποδεικτικά μέσα και ισχυρισμοί των διαδίκων δεν λαμβάνονται υπόψη.</p> <p>3. Παρεμβάσεις και ανταγωγές κατατίθενται και επιδίδονται στους διαδίκους μέσα σε προθεσμία είκοσι (20) ημερών από την κατάθεση της αγωγής. Η προθεσμία αυτή παρατείνεται κατά είκοσι (20) ημέρες αν ο εναγόμενος διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής. Η προσκομιδή των αποδεικτικών μέσων και το έγγραφο υπόμνημα των ισχυρισμών στις περιπτώσεις του δεύτερου εδαφίου γίνεται σε προθεσμία τριάντα (30) ή πενήντα (50) ημερών, αντίστοιχα, από την κατάθεση της αγωγής και η έγγραφη προσθήκη αντίκρουση στην προθεσμία του τρίτου εδαφίου της παρ. 2 .</p> <p>4. Η προηγούμενη διαδικασία μπορεί να γίνει και με χρήση τυποποιημένων εγγράφων ή ΤΠΕ. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Δικαιοσύνης και Ψηφιακής Διακυβέρνησης καθορίζονται οι λεπτομέρειες για την εφαρμογή της παρούσας.</p> <p>5. Αμέσως μετά την παρέλευση των ως άνω προθεσμιών προσδιορίζεται αρμοδίως η ημέρα συζήτησης με εγγραφή της υπόθεσης σε πινάκιο. Τα εδάφια πέμπτο και έκτο της παρ. 6 του άρθρου 237 ισχύουν αναλόγως.».</p>	<p>εναγόμενος ή κάποιος από τους ομοδίκους του διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη, πριν από τριάντα τουλάχιστον ημέρες. Η υπόθεση δεν χρειάζεται να εγγραφεί στο Πινάκιο.</p> <p>3. Οι διάδικοι καταθέτουν κατά τη Συζήτηση τα αποδεικτικά τους έγγραφα, τα οποία αναλαμβάνουν μετά την έκδοση της απόφασης. Ο ειρηνοδίκης καλεί τους μάρτυρες του ενάγοντος τρεις ημέρες πριν από τη δικάσιμο, αν ο ενάγων δηλώσει ότι δεν αναλαμβάνει να τους προσαγάγει αυτός και ζητεί να κλητευθούν. Με προφορική αίτηση του εναγομένου καλεί και τους δικούς του μάρτυρες πριν από την ίδια προθεσμία.</p> <p>4. Οι επιδόσεις που αναφέρονται στις προηγούμενες παραγράφους γίνονται από κάποιο όργανο από εκείνα που αναφέρονται στο άρθρο 122 παρ. 3, με επιμέλεια της γραμματείας, και η δαπάνη τους, που ορίζεται με απόφαση του Υπουργού Δικαιοσύνης, προκαταβάλλεται στη γραμματεία του ειρηνοδικείου από εκείνον που ζητεί την επίδοση και αποδίδεται στο όργανο το οποίο κάνει τις επιδόσεις.».</p>
<p>Το άρθρο 469 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:</p>	<p>«Άρθρο 469</p> <p>1. Αν κανείς από τους διαδίκους δεν εμφανιστεί όταν εκφωνηθεί η</p>

<p>«Άρθρο 469</p> <p>1. Κατά την ορισμένη δικάσιμο η υπόθεση συζητείται με την παρουσία των διαδίκων. Αν αυτοί συμφωνούν, μπορούν να καταθέσουν κοινή δήλωση κατά την παρ. 4 του άρθρου 242. Το τελευταίο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 237, το άρθρο 260, η παρ. 3 του άρθρου 271, οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 272 και το άρθρο 501 εφαρμόζονται αναλόγως.</p> <p>2. Ο ειρηνοδίκης λαμβάνει υπόψη και αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου. Οι παριστάμενοι κατά τη συζήτηση διάδικοι μπορούν κατά την κρίση του ειρηνοδίκη να εξετάζονται κατ' άρθρο 415 ή να παρέχουν διασαφήσεις για την υπόθεση, οι δε ενόρκως βεβαιώσαντες να καταθέτουν συμπληρωματικώς, εφόσον είναι παρόντες και ο ειρηνοδίκης κρίνει τούτο απολύτως αναγκαίο. Νέοι ισχυρισμοί μπορούν να προταθούν μόνον εάν αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου ή προέκυψαν μεταγενέστερα, αποδεικνυόμενοι με την προσκομιδή μέχρι δύο (2) ενόρκων βεβαιώσεων.».</p>	<p>υπόθεση, η συζήτηση ματαιώνεται. Αν απουσιάζει κάποιος διάδικος, η συζήτηση γίνεται και χωρίς αυτόν και οι διατάξεις των άρθρων 271 παράγραφος 3 και 272 παράγραφοι 1 και 2 δεν εφαρμόζονται. Αν κάποιος διάδικος δικαστεί ερήμην κατά τη διαδικασία των άρθρων 466 έως 471, η απόφαση μπορεί να προσβληθεί με ανακοπή, μόνον αν εκείνος που δικάστηκε ερήμην δεν κλητεύθηκε καθόλου ή δεν κλητεύθηκε νόμιμα ή δεν κλητεύθηκε εμπρόθεσμα για τη συζήτηση ή αν συντρέχει λόγος ανώτερης βίας.</p> <p>2. Ο ειρηνοδίκης δικάζοντας τις διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 466 μπορεί να αποκλίνει από τις δικονομικές διατάξεις, να λαμβάνει υπόψη και Αποδεικτικά μέσα που δεν πληρούν τους όρους του νόμου και να ακολουθεί κάθε φορά κατά την ελεύθερη κρίση του τη μέθοδο εκείνη που ασφαλέστερα, γρηγορότερα και με λιγότερες δαπάνες μπορεί να οδηγήσει στην ανεύρεση της αλήθειας.».</p>
<p>Στο άρθρο 509 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παρ. 2 και το άρθρο 509 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 509</p> <p>1. Αν η ανακοπή ασκήθηκε εμπρόθεσμα και κατά τις νόμιμες διατυπώσεις και το δικαστήριο πιθανολογεί ότι είναι βάσιμοι οι λόγοι που προτάθηκαν, εξαφανίζει την απόφαση που ανακόπηκε και τις πράξεις που ενεργήθηκαν μετά την απόφαση αυτή, διατάσσει να επιστραφεί το παράβολο και αμέσως προχωρεί στην εξέταση της διαφοράς, αφού οι διάδικοι επανέλθουν στην κατάσταση που υπήρχε πριν από την απόφαση που εξαφανίστηκε. Αλλιώς απορρίπτει την ανακοπή και διατάσσει να</p>	<p>«Άρθρο 509</p> <p>Αν η ανακοπή ασκήθηκε εμπρόθεσμα και κατά τις νόμιμες διατυπώσεις και το δικαστήριο πιθανολογεί ότι είναι βάσιμοι οι λόγοι που προτάθηκαν, εξαφανίζει την απόφαση που ανακόπηκε και τις πράξεις που ενεργήθηκαν μετά την απόφαση αυτή, διατάσσει να επιστραφεί το παράβολο και αμέσως προχωρεί στην εξέταση της διαφοράς, αφού οι διάδικοι επανέλθουν στην κατάσταση που υπήρχε πριν από την απόφαση που εξαφανίστηκε. Αλλιώς απορρίπτει την ανακοπή και διατάσσει να εισαχθεί το παράβολο στο δημόσιο ταμείο.».</p>

<p>εισαχθεί το παράβολο στο δημόσιο ταμείο. 2. Η κατάθεση των προτάσεων γίνεται έως την έναρξη της συζήτησης και η κατάθεση της προσθήκης σε αυτές έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση. Το ίδιο ισχύει για τις διαδικαστικές πράξεις της ανταγωγής, της προσεπίκλησης, της ανακοίνωσης και της παρέμβασης.».</p>	
<p>Στην παρ. 1 του άρθρου 516 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται η φράση «οι προσεπικληθέντες» και το άρθρο 516 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 516 1. Δικαίωμα έφεσης έχουν, εφόσον νικήθηκαν ολικά ή εν μέρει στην πρωτόδικη δίκη, ο ενάγων, ο εναγόμενος, εκείνοι που άσκησαν κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση, οι καθολικοί διάδοχοί τους, οι ειδικοί διάδοχοί τους εφόσον απέκτησαν την ιδιότητα αυτή μετά την άσκηση της αγωγής και οι εισαγγελείς πρωτοδικών, αν ήταν διάδικοι. 2. Έφεση έχει δικαίωμα να ασκήσει και ο διάδικος που νίκησε, εφόσον έχει έννομο συμφέρον.».</p>	<p>«Άρθρο 516 1. Δικαίωμα έφεσης έχουν, εφόσον νικήθηκαν ολικά ή εν μέρει στην πρωτόδικη δίκη, ο ενάγων, ο εναγόμενος, εκείνοι που άσκησαν κύρια ή Πρόσθετη παρέμβαση, οι καθολικοί διάδοχοί τους, οι ειδικοί διάδοχοί τους εφόσον απέκτησαν την ιδιότητα αυτή μετά την άσκηση της αγωγής και οι εισαγγελείς πρωτοδικών, αν ήταν διάδικοι. 2. Έφεση έχει δικαίωμα να ασκήσει και ο διάδικος που νίκησε, εφόσον έχει έννομο συμφέρον.».</p>
<p>Η παρ. 1 του άρθρου 524 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς την αναφορά στο άρθρο 237, στο πρώτο εδάφιο της παρ. 3 προστίθεται η φράση «εφόσον είναι παραδεκτή» και το άρθρο 524 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 524 1. Στη διαδικασία της δευτεροβάθμιας δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 236, παρ. 8 και 10 έως 13 του άρθρου 237,240 έως 312,περ. α' έως γ' της παρ. 1 του άρθρου 591 και παρ. 4 του άρθρου 591. Η κατάθεση των προτάσεων γίνεται έως την έναρξη της συζήτησης και η κατάθεση της προσθήκης σε αυτές έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση. 2. Η προφορική συζήτηση είναι υποχρεωτική</p>	<p>«Άρθρο 524 1. Στη διαδικασία της δευτεροβάθμιας δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 236, 237 παρ. 8 έως 11, 240 έως 312, 591 παράγραφος 1 εδάφιο α' έως γ' και 591 παράγραφος 4. Η κατάθεση των προτάσεων γίνεται έως την έναρξη της συζήτησης και η κατάθεση της προσθήκης σε αυτές έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση. 2. Η προφορική συζήτηση είναι υποχρεωτική μόνο στην περίπτωση του άρθρου 528. Η κατάθεση των προτάσεων και της προσθήκης σε αυτές γίνεται στις προθεσμίες του εδάφιο β` της παραγράφου 1. 3. Σε περίπτωση ερημοδικίας του</p>

<p>μόνο στην περίπτωση του άρθρου 528. Η κατάθεση των προτάσεων και της προσθήκης σε αυτές γίνεται στις προθεσμίες του εδαφίου β' της παρ. 1.</p> <p>3. Σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος η έφεση απορρίπτεται, εφόσον είναι παραδεκτή. Το ίδιο ισχύει σε περίπτωση ερημοδικίας του εφεσιβλήτου ως προς την αντέφεση.</p> <p>4. Σε περίπτωση ερημοδικίας του εφεσιβλήτου ως προς την έφεση η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν και αυτός παρών. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση ερημοδικίας του εκκαλούντος ως προς την αντέφεση. Ο παριστάμενος διάδικος υποχρεούται μέσα σε πέντε ημέρες από τη συζήτηση να προσκομίσει αντίγραφα του εισαγωγικού δικογράφου και των προτάσεων του αντιδίκου του, που κατατέθηκαν στην πρωτοβάθμια δίκη, καθώς και τα πρακτικά και τις εκθέσεις που λήφθηκαν κατ' αυτήν. Διαφορετικά κηρύσσεται απαράδεκτη η συζήτηση.</p> <p>5. Τους Εισαγγελείς Πρωτοδικών, αν έχουν την ιδιότητα του εκκαλούντος ή του εφεσιβλήτου, εκπροσωπεί ο Εισαγγελέας Εφετών.».</p>	<p>εκκαλούντος η έφεση απορρίπτεται. Το ίδιο ισχύει σε περίπτωση ερημοδικίας του εφεσιβλήτου ως προς την αντέφεση.</p> <p>4. Σε περίπτωση Ερημοδικίας του εφεσιβλήτου ως προς την έφεση η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν και αυτός παρών. Το ίδιο ισχύει και σε περίπτωση Ερημοδικίας του εκκαλούντος ως προς την αντέφεση. Ο παριστάμενος διάδικος υποχρεούται μέσα σε πέντε ημέρες από τη Συζήτηση να προσκομίσει αντίγραφα του εισαγωγικού δικογράφου και των προτάσεων του αντιδίκου του, που κατατέθηκαν στην πρωτοβάθμια δίκη, καθώς και τα Πρακτικά και τις εκθέσεις που λήφθηκαν κατ' αυτήν. Διαφορετικά κηρύσσεται απαράδεκτη η Συζήτηση.</p> <p>5. Τους Εισαγγελείς Πρωτοδικών, αν έχουν την ιδιότητα του εκκαλούντος ή του εφεσιβλήτου, εκπροσωπεί ο εισαγγελέας εφετών.».</p>
<p>Στην περ. 2 του άρθρου 527 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας απαλείφεται η φράση «και στην περίπτωση των άρθρων 237 και 238 μετά την παρέλευση της προθεσμίας για την κατάθεση των προτάσεων», στην περ. 4 προστίθεται η φράση «ή, στην περίπτωση της παρ. 5 του άρθρου 237 και της παρ. 1 του άρθρου 238,» και το άρθρο 527 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 527 Είναι απαράδεκτη η προβολή στην κατ' έφεση δίκη πραγματικών ισχυρισμών που δεν προτάθηκαν στην πρωτόδικη δίκη, εκτός αν: 1) προτείνονται από τον εφεσιβλήτο, ενάγοντα, εναγόμενο ή εκείνον που είχε παρέμβει, ως υπεράσπιση κατά της έφεσης και δεν μεταβάλλεται με τους ισχυρισμούς</p>	<p>«Άρθρο 527 Είναι απαράδεκτη η προβολή στην κατ' έφεση δίκη πραγματικών ισχυρισμών που δεν προτάθηκαν στην πρωτόδικη δίκη, εκτός αν: 1) προτείνονται από τον εφεσιβλήτο, ενάγοντα, εναγόμενο ή εκείνον που είχε παρέμβει, ως υπεράσπιση κατά της έφεσης και δεν μεταβάλλεται με τους ισχυρισμούς αυτούς η βάση της αγωγής ή της παρέμβασης, ή προτείνονται από εκείνον που παρεμβαίνει για πρώτη φορά στην κατ' έφεση δίκη με πρόσθετη παρέμβαση, θεωρείται όμως αναγκαίος ομόδικος του αρχικού διαδίκου, 2) γεννήθηκαν μετά τη συζήτηση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο και στην περίπτωση των</p>

<p>αυτούς η βάση της αγωγής ή της παρέμβασης, ή προτείνονται από εκείνον που παρεμβαίνει για πρώτη φορά στην κατ'έφεση δίκη με πρόσθετη παρέμβαση, θεωρείται όμως αναγκαίος ομόδικος του αρχικού διαδίκου, 2) γεννήθηκαν μετά τη συζήτηση στο πρωτοβάθμιο δικαστήριο, 3) λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως ή μπορούν να προταθούν σε κάθε στάση της δίκης, 4) το δικαστήριο κρίνει ότι δεν προβλήθηκαν εγκαίρως με τις προτάσεις ή, στην περίπτωση της παρ.5 του άρθρου 237 και της παρ. 1 του άρθρου 238, με τις συμπληρωματικές προτάσεις από δικαιολογημένη αιτία· αυτό ισχύει και για την ένσταση κατάχρησης δικαιώματος, 5) προέκυψαν για πρώτη φορά μεταγενέστερα και 6) αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου. Το απαράδεκτο λαμβάνεται υπόψη και αυτεπαγγέλτως.».</p>	<p>άρθρων 237 και 238 μετά την παρέλευση της προθεσμίας για την κατάθεση των προτάσεων, 3) λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως ή μπορεί να προταθούν σε κάθε στάση της δίκης, 4) το δικαστήριο κρίνει ότι δεν προβλήθηκαν εγκαίρως με τις προτάσεις από δικαιολογημένη αιτία· αυτό ισχύει και για την ένσταση κατάχρησης δικαιώματος, 5) προέκυψαν για πρώτη φορά μεταγενέστερα και 6) αποδεικνύονται εγγράφως ή με δικαστική ομολογία του αντιδίκου. Το απαράδεκτο λαμβάνεται υπόψη και αυτεπαγγέλτως.».</p>
<p>Στην παρ. 1 του άρθρου 542 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθενται οι λέξεις«οι προσεπικληθέντες» και το άρθρο 542 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 542</p> <p>1. Δικαίωμα αναψηλάφησης έχουν, εφόσον νικήθηκαν ολικά ή εν μέρει στη δίκη που εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, ο ενάγων, ο εναγόμενος, ο εκκαλών, ο εφεσίβλητος, ο αναιρεσείων, ο αναιρεσίβλητος, εκείνοι που παρενέβησαν κυρίως και προσθέτως, οι προσεπικληθέντες, οι καθολικοί διάδοχοί τους, οι ειδικοί διάδοχοί τους που απέκτησαν την ιδιότητα αυτή μετά την άσκηση της αγωγής, καθώς και οι εισαγγελείς, αν ήταν διάδικοι.</p> <p>2. Αναψηλάφηση έχει δικαίωμα να ασκήσει και ο διάδικος που νίκησε, εφόσον έχει έννομο συμφέρον.».</p>	<p>«Άρθρο 542</p> <p>1. Δικαίωμα Αναψηλάφησης έχουν, εφόσον νικήθηκαν ολικά ή εν μέρει στη δίκη που εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, ο ενάγων, ο εναγόμενος, ο εκκαλών, ο εφεσίβλητος, ο αναιρεσείων, ο αναιρεσίβλητος, εκείνοι που παρενέβησαν κυρίως και προσθέτως, οι καθολικοί διάδοχοί τους, οι ειδικοί διάδοχοί τους που απέκτησαν την ιδιότητα αυτή μετά την άσκηση της αγωγής, καθώς και οι εισαγγελείς, αν ήταν διάδικοι.</p> <p>2. Αναψηλάφηση έχει δικαίωμα να ασκήσει και ο διάδικος που νίκησε, εφόσον έχει έννομο συμφέρον.».</p>
<p>Στην περ. 7 του άρθρου 544 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται η φράση «από τα οποία προκύπτει ισχυρισμός που προβλήθηκε ή δεν μπορούσε να</p>	<p>«Άρθρο 544</p> <p>Αναψηλάφηση</p> <p>Αναψηλάφηση επιτρέπεται μόνο:</p>

προβληθεί» και το άρθρο 544 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 544

Αναψηλάφηση επιτρέπεται μόνο:

1) Αν στην ίδια υπόθεση εκδόθηκαν, μεταξύ των ίδιων διαδίκων που είχαν παραστεί με την ίδια ιδιότητα, από το ίδιο ή διαφορετικά δικαστήρια αποφάσεις που αντιφάσκουν μεταξύ τους,

2) αν διάδικος δεν εκπροσωπήθηκε νόμιμα στη δίκη, εφόσον ύστερα δεν εγκρίθηκε ρητά ή σιωπηρά η διεξαγωγή της δίκης,

3) αν το ίδιο πρόσωπο είχε παραστεί ως διάδικος στο όνομά του ή εκπροσώπησε διαδίκους με περισσότερες ιδιότητες, οι οποίοι είχαν αντίθετα συμφέροντα στη δίκη,

4) αν κάποιος είχε παραστεί ως πληρεξούσιος διαδίκου χωρίς πληρεξουσιότητα, εφόσον δεν εγκρίθηκε ύστερα η διεξαγωγή της δίκης,

5) αν η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλαστή, είτε διότι γράφει ψευδώς ότι το δικαστήριο συγκροτήθηκε από τον αναγκαίο σύμφωνα με το νόμο αριθμό δικαστών, είτε διότι, όπως προκύπτει από το πρακτικό της διάσκεψης, δεν εκδόθηκε με την πλειοψηφία που απαιτεί ο νόμος ή δεν έχει τις υπογραφές που ορίζει ο νόμος και δεν είναι δυνατή η υπογραφή της από τα πρόσωπα αυτά,

6) αν η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε ψευδή κατάθεση μάρτυρα ή διαδίκου, σε ψευδή έκθεση ή κατάθεση πραγματογνώμονα, σε ψευδή όρκο διαδίκου ή ενόρκως βεβαιώσαντος ή σε πλαστά έγγραφα, εφόσον το ψεύδος ή η πλαστότητα αναγνωρίστηκαν με αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου και, αν πρόκειται για κατάθεση διαδίκου, και με δικαστική ή δημόσια, προφορική ή έγγραφη, ομολογία του δια του τύπου και λοιπών ΜΜΕ ή μέσω του διαδικτύου. Αν η άσκηση της ποινικής αγωγής ή η πρόοδος της ποινικής διαδικασίας είναι αδύνατη, η αναγνώριση γίνεται με απόφαση που εκδίδεται σε κύρια αγωγή, η οποία ασκείται μέσα σε έξι (6) μήνες από την

1. Αν στην ίδια υπόθεση εκδόθηκαν, μεταξύ των ίδιων διαδίκων που είχαν παραστεί με την ίδια ιδιότητα, από το ίδιο ή διαφορετικά δικαστήρια αποφάσεις που αντιφάσκουν μεταξύ τους,

2. αν διάδικος δεν εκπροσωπήθηκε νόμιμα στη δίκη, εφόσον ύστερα δεν εγκρίθηκε ρητά ή σιωπηρά η διεξαγωγή της δίκης,

3. αν το ίδιο πρόσωπο είχε παραστεί ως διάδικος στο όνομά του ή εκπροσώπησε διαδίκους με περισσότερες ιδιότητες, οι οποίοι είχαν αντίθετα συμφέροντα στη δίκη,

4. αν κάποιος είχε παραστεί ως πληρεξούσιος διαδίκου χωρίς πληρεξουσιότητα, εφόσον δεν εγκρίθηκε ύστερα η διεξαγωγή της δίκης,

5. αν η προσβαλλόμενη απόφαση είναι πλαστή, είτε διότι γράφει ψευδώς ότι το δικαστήριο συγκροτήθηκε από τον αναγκαίο σύμφωνα με το νόμο αριθμό δικαστών, είτε διότι, όπως προκύπτει από το πρακτικό της διάσκεψης, δεν εκδόθηκε με την πλειοψηφία που απαιτεί ο νόμος ή δεν έχει τις υπογραφές που ορίζει ο νόμος και δεν είναι δυνατή η υπογραφή της από τα πρόσωπα αυτά,

6. αν η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε ψευδή κατάθεση μάρτυρα ή διαδίκου, σε ψευδή έκθεση ή κατάθεση πραγματογνώμονα, σε ψευδή όρκο διαδίκου ή ενόρκως βεβαιώσαντος ή σε πλαστά έγγραφα, εφόσον το ψεύδος ή η πλαστότητα αναγνωρίστηκαν με αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου και, αν πρόκειται για κατάθεση διαδίκου, και με δικαστική ή δημόσια, προφορική ή έγγραφη, ομολογία του δια του τύπου και λοιπών ΜΜΕ ή μέσω του

έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης και, αν η αδυναμία επήλθε κατόπιν, μέσα σε έξι (6) μήνες από αυτήν,

7) αν ο διάδικος που ζητεί την αναψηλάφηση βρήκε ή πήρε στην κατοχή του μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης νέα κρίσιμα έγγραφα, από τα οποία προκύπτει ισχυρισμός που προβλήθηκε ή που δεν μπορούσε να προβληθεί και τα οποία δεν μπορούσε να τα προσκομίσει εγκαίρως από ανώτερη βία ή τα οποία κατακράτησε ο αντίδικός του ή τρίτος που είχε συνεννοηθεί με τον αντίδικο του και των οποίων την ύπαρξη αγνοούσε, όπως αγνοούσε και την κατοχή τους από τον αντίδικο ή τον τρίτο κατά τη διάρκεια της δίκης,

8) αν η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε απόφαση πολιτικού, ποινικού ή διοικητικού δικαστηρίου, η οποία ανατράπηκε αμετάκλητα ύστερα από την τελευταία συζήτηση, μετά την οποία εκδόθηκε η απόφαση που προσβάλλεται,

9) αν ο διάδικος κλήτευσε στη δίκη τον αντίδικο του ως άγνωστης διαμονής, αν και γνώριζε τη διαμονή του,

10) αν το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης επηρεάστηκε ουσιωδώς από δωροληψία ή από άλλη εκ προθέσεως παράβαση καθήκοντος συμπράττοντος στην έκδοση της δικαστή, εφόσον η δωροληψία ή η παράβαση καθήκοντος αποδεικνύονται με αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου. Αν η άσκηση της ποινικής αγωγής ή η πρόοδος της ποινικής διαδικασίας είναι αδύνατη, η αναγνώριση της δωροληψίας ή της παράβασης καθήκοντος γίνεται με απόφαση που εκδίδεται σε κύρια αγωγή, η οποία ασκείται μέσα σε έξι (6) μήνες από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, και αν η αδυναμία επήλθε κατόπιν, μέσα σε έξι (6) μήνες από αυτήν.».

διαδικτύου. Αν η άσκηση της ποινικής αγωγής ή η πρόοδος της ποινικής διαδικασίας είναι αδύνατη, η αναγνώριση γίνεται με απόφαση που εκδίδεται σε κύρια αγωγή, η οποία ασκείται μέσα σε έξι (6) μήνες από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης και, αν η αδυναμία επήλθε κατόπιν, μέσα σε έξι (6) μήνες από αυτήν,

7. αν ο διάδικος που ζητεί την αναψηλάφηση βρήκε ή πήρε στην κατοχή του μετά την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης νέα κρίσιμα έγγραφα τα οποία δεν μπορούσε να τα προσκομίσει εγκαίρως από ανώτερη βία ή τα οποία κατακράτησε ο αντίδικός του ή τρίτος που είχε συνεννοηθεί με τον αντίδικο του και των οποίων την ύπαρξη αγνοούσε, όπως αγνοούσε και την κατοχή τους από τον αντίδικο ή τον τρίτο κατά τη διάρκεια της δίκης,

8. αν η προσβαλλόμενη απόφαση στηρίζεται σε απόφαση πολιτικού, ποινικού ή διοικητικού δικαστηρίου, η οποία ανατράπηκε αμετάκλητα ύστερα από την τελευταία συζήτηση, μετά την οποία εκδόθηκε η απόφαση που προσβάλλεται,

9. αν ο διάδικος κλήτευσε στη δίκη τον αντίδικο του ως άγνωστης διαμονής, αν και γνώριζε τη διαμονή του,

10. αν το περιεχόμενο της προσβαλλόμενης απόφασης επηρεάστηκε ουσιωδώς από δωροληψία ή από άλλη εκ προθέσεως παράβαση καθήκοντος συμπράττοντος στην έκδοση της δικαστή, εφόσον η δωροληψία ή η παράβαση καθήκοντος αποδεικνύονται με αμετάκλητη απόφαση ποινικού δικαστηρίου. Αν η άσκηση της ποινικής αγωγής ή η πρόοδος της ποινικής διαδικασίας είναι αδύνατη, η αναγνώριση της

	<p>δωροληψίας ή της παράβασης καθήκοντος γίνεται με απόφαση που εκδίδεται σε κύρια αγωγή, η οποία ασκείται μέσα σε έξι (6) μήνες από την έκδοση της προσβαλλόμενης απόφασης, και αν η αδυναμία επήλθε κατόπιν, μέσα σε έξι (6) μήνες από αυτήν.».</p>
<p>Στο άρθρο 546 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παρ. 3, και το άρθρο 546 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 546</p> <p>1. Η προθεσμία της αναψηλάφησης, καθώς και η άσκησή της, δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, εκτός αν πρόκειται για αποφάσεις οι οποίες εκδίδονται στις γαμικές διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 αριθμ. 1 ή στις διαφορές που αφορούν τις σχέσεις γονέων και τέκνων, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 592 αριθμ. 2 ή διατάζουν την εξάλειψη υποθήκης ή προσημείωσης ή κατάσχεσης ή κηρύσσουν έγγραφο πλαστό και εφόσον σε όλες τις περιπτώσεις αυτές η προθεσμία αρχίζει από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης. Μπορεί όμως το δικαστήριο που δικάζει την αναψηλάφηση με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους που υποβάλλεται με τις προτάσεις να διατάξει σε περίπτωση εξάλειψης υποθήκης, προσημείωσης ή κατάσχεσης την άρση του ανασταλτικού αποτελέσματος με παροχή ανάλογης εγγύησης.</p> <p>2. Το δικαστήριο που δικάζει την Αναψηλάφηση μπορεί, με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους που υποβάλλεται με τις προτάσεις, να διατάξει να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, ολικά ή εν μέρει, με παροχή ανάλογης εγγύησης ή και χωρίς εγγύηση. Η απόφαση αυτή μπορεί να ανακληθεί από το δικαστήριο εωσότου εκδοθεί η οριστική απόφαση για την Αναψηλάφηση, ύστερα από αίτηση κάποιου από τους διαδίκους που υποβάλλεται κατά</p>	<p>«Άρθρο 546</p> <p>1. Η προθεσμία της αναψηλάφησης, καθώς και η άσκησή της, δεν αναστέλλει την εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, εκτός αν πρόκειται για αποφάσεις οι οποίες εκδίδονται στις γαμικές διαφορές που αναφέρονται στο άρθρο 592 αριθμ. 1 ή στις διαφορές που αφορούν τις σχέσεις γονέων και τέκνων, οι οποίες αναφέρονται στο άρθρο 592 αριθμ. 2 ή διατάζουν την εξάλειψη υποθήκης ή προσημείωσης ή κατάσχεσης ή κηρύσσουν έγγραφο πλαστό και εφόσον σε όλες τις περιπτώσεις αυτές η προθεσμία αρχίζει από την επίδοση της προσβαλλόμενης απόφασης. Μπορεί όμως το δικαστήριο που δικάζει την αναψηλάφηση με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους που υποβάλλεται με τις προτάσεις να διατάξει σε περίπτωση εξάλειψης υποθήκης, προσημείωσης ή κατάσχεσης την άρση του ανασταλτικού αποτελέσματος με παροχή ανάλογης εγγύησης.</p> <p>2. Το δικαστήριο που δικάζει την Αναψηλάφηση μπορεί, με αίτηση κάποιου από τους διαδίκους που υποβάλλεται με τις προτάσεις, να διατάξει να ανασταλεί η εκτέλεση της προσβαλλόμενης απόφασης, ολικά ή εν μέρει, με παροχή ανάλογης εγγύησης ή και χωρίς εγγύηση. Η απόφαση αυτή μπορεί να ανακληθεί από το</p>

<p>τον ίδιο τρόπο. 3. Με τους όρους των παρ. 1 και 2 μπορεί να διαταχθεί η αναστολή της ισχύος της προσβαλλόμενης απόφασης.».</p>	<p>δικαστήριο εωσότου εκδοθεί η οριστική απόφαση για την Αναψηλάφηση, ύστερα από αίτηση κάποιου από τους διαδίκους που υποβάλλεται κατά τον ίδιο τρόπο.».</p>
<p>Το πρώτο εδάφιο του άρθρου 548 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς την αναφορά των άρθρων στα οποία γίνεται παραπομπή και το άρθρο 548 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 548 Στη διαδικασία της κατ' αναψηλάφηση δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 236, παρ. 10 έως 13 του άρθρου 237, 240 έως 312, εδάφια πρώτο έως τρίτο της παρ. 1 του άρθρου 591 και παρ. 4 του άρθρου 591. Η κατάθεση των προτάσεων γίνεται έως την έναρξη της συζήτησης και η κατάθεση της προσθήκης σε αυτές έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση.».</p>	<p>«Άρθρο 548 Στη διαδικασία της κατ' αναψηλάφηση δίκης εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 227, 233 έως 268, 271 έως 312, 524 παράγραφος 1 εδάφιο β' επ. έως 534 και 591 παράγραφος 4.».</p>
<p>Στην παρ. 1 του άρθρου 556 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται οι λέξεις «οι προσεπικληθέντες» και το άρθρο 556 διαμορφώνεται ως εξής: «Άρθρο 556 1. Δικαίωμα αναίρεσης έχουν, εφόσον νικήθηκαν ολικά ή εν μέρει στη δίκη που εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, ο ενάγων, ο εναγόμενος, ο εκκαλών, ο εφεσίβλητος, εκείνος που ζητεί την αναψηλάφηση, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η αναψηλάφηση, εκείνοι που είχαν ασκήσει κύρια ή πρόσθετη παρέμβαση, οι προσεπικληθέντες, οι καθολικοί διάδοχοι και οι ειδικοί διάδοχοι, εφόσον απέκτησαν την ιδιότητα αυτή μετά την άσκηση της αγωγής, καθώς και οι εισαγγελείς, μόνο αν ήταν διάδικοι. 2. Αναίρεση δικαιούται να ασκήσει και ο διάδικος που νίκησε, εφόσον έχει έννομο συμφέρον.».</p>	<p>«Άρθρο 556 1. Δικαίωμα αναίρεσης έχουν, εφόσον νικήθηκαν ολικά ή εν μέρει στη δίκη που εκδόθηκε η προσβαλλόμενη απόφαση, ο ενάγων, ο εναγόμενος, ο εκκαλών, ο εφεσίβλητος, εκείνος που ζητεί την Αναψηλάφηση, εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η Αναψηλάφηση, εκείνοι που είχαν ασκήσει κύρια ή Πρόσθετη παρέμβαση, οι καθολικοί διάδοχοι και οι ειδικοί διάδοχοι, εφόσον απέκτησαν την ιδιότητα αυτή μετά την άσκηση της αγωγής, καθώς και οι εισαγγελείς, μόνον αν ήταν διάδικοι. 2. Αναίρεση δικαιούται να ασκήσει και ο διάδικος που νίκησε, εφόσον έχει έννομο συμφέρον.».</p>
<p>Στην περ. 2 του άρθρου 560 του Κώδικα</p>	<p>«Άρθρο 560</p>

<p>Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται η λέξη «ειρηνοδίκης» από τη λέξη «δικαστής», στην περ. 3 η φράση «έχει υπερβεί» αντικαθίσταται από τη φράση «δέχτηκε ή δεν δέχτηκε» και το άρθρο 560 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p style="text-align: center;">«Άρθρο 560</p> <p>Κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, καθώς και των αποφάσεων των πρωτοδικείων που εκδίδονται σε εφέσεις κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, επιτρέπεται αναίρεση μόνο:</p> <p>1) αν παραβιάστηκε κανόνας του ουσιαστικού δικαίου, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών, αδιάφορο αν πρόκειται για νόμο ή έθιμο, ελληνικό ή ξένο, εσωτερικού ή διεθνούς δικαίου. Η παράβαση των διδαγμάτων της κοινής πείρας αποτελεί λόγο αναίρεσης μόνο αν τα διδάγματα αυτά αφορούν την ερμηνεία κανόνων δικαίου ή την υπαγωγή των πραγματικών γεγονότων σε αυτούς. Ο λόγος αυτός αναίρεσης δεν μπορεί να προβληθεί σε μικροδιαφορές,</p> <p>2) αν το δικαστήριο δεν συγκροτήθηκε όπως ορίζει ο νόμος ή δίκασε δικαστής του οποίου είχε γίνει δεκτή η εξαίρεση,</p> <p>3) αν το δικαστήριο δέχτηκε ή δεν δέχτηκε τη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων ή δεν είχε καθ' ύλην αρμοδιότητα,</p> <p>4) αν παράνομα αποκλείστηκε η δημοσιότητα της διαδικασίας,</p> <p>5) αν το δικαστήριο παρά το νόμο έλαβε υπόψη πράγματα που δεν προτάθηκαν ή δεν έλαβε υπόψη πράγματα που προτάθηκαν και έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης,</p> <p>6) αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης.».</p>	<p>Κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, καθώς και των αποφάσεων των πρωτοδικείων που εκδίδονται σε εφέσεις κατά των αποφάσεων των ειρηνοδικείων, επιτρέπεται αναίρεση μόνο:</p> <p>1) αν παραβιάστηκε κανόνας του ουσιαστικού δικαίου, στον οποίο περιλαμβάνονται και οι ερμηνευτικοί κανόνες των δικαιοπραξιών, αδιάφορο αν πρόκειται για νόμο ή έθιμο, ελληνικό ή ξένο, εσωτερικού ή διεθνούς δικαίου. Η παράβαση των διδαγμάτων της κοινής πείρας αποτελεί λόγο αναίρεσης μόνο αν τα διδάγματα αυτά αφορούν την ερμηνεία κανόνων δικαίου ή την υπαγωγή των πραγματικών γεγονότων σε αυτούς,</p> <p>Ο λόγος αυτός αναίρεσης δεν μπορεί να προβληθεί σε μικροδιαφορές,</p> <p>2) αν το δικαστήριο δεν συγκροτήθηκε όπως ορίζει ο νόμος ή δίκασε ειρηνοδίκης του οποίου είχε γίνει δεκτή η εξαίρεση,</p> <p>3) αν το δικαστήριο έχει υπερβεί τη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων ή δεν είχε καθ' ύλην αρμοδιότητα,</p> <p>4) αν παράνομα αποκλείστηκε η δημοσιότητα της διαδικασίας,</p> <p>5) αν το δικαστήριο παρά το νόμο έλαβε υπόψη πράγματα που δεν προτάθηκαν ή δεν έλαβε υπόψη πράγματα που προτάθηκαν και έχουν ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης,</p> <p>6) αν η απόφαση δεν έχει νόμιμη βάση και ιδίως αν δεν έχει καθόλου αιτιολογίες ή έχει αιτιολογίες αντιφατικές ή ανεπαρκείς σε ζήτημα που ασκεί ουσιώδη επίδραση στην έκβαση της δίκης.».</p>
<p>Στην περ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 562 του</p>	<p>«Άρθρο 562</p>

<p>Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθενται οι λέξεις «ή το δεδικασμένο», στην παρ. 4 προστίθενται δεύτερο, τρίτο και τέταρτο εδάφιο και το άρθρο 562 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 562</p> <p>1. Είναι απαράδεκτος λόγος αναίρεσης κατά απόφασης του δικαστηρίου της παραπομπής, εφόσον με το λόγο αυτό προσβάλλεται η απόφαση κατά το τμήμα της εκείνο κατά το οποίο συμμορφώθηκε προς την αναιρετική.</p> <p>2. Είναι απαράδεκτος λόγος αναίρεσης που στηρίζεται σε ισχυρισμό, ο οποίος δεν προτάθηκε νόμιμα στο δικαστήριο της ουσίας, εκτός αν πρόκειται</p> <p>α) για παράβαση που δεν μπορεί να προβληθεί στο δικαστήριο της ουσίας,</p> <p>β) για σφάλμα που προκύπτει από την ίδια την απόφαση,</p> <p>γ) για ισχυρισμό που αφορά στη δημόσια τάξη, ήτο δεδικασμένο.</p> <p>3. Κανείς δεν μπορεί να δημιουργήσει λόγο αναίρεσης από τις δικές του πράξεις ή από πράξεις προσώπων που ενεργούν στο όνομά του, εκτός αν πρόκειται για λόγους που αφορούν τη δημόσια τάξη.</p> <p>4. Κατ' εξαίρεση ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως, λόγο αναίρεσης από εκείνους που αναφέρονται στους αριθμούς 1, 4, 14, 16, 17 και 19 του άρθρου 559. Ο Άρειος Πάγος με απλή διάταξή του, αν υπάρχουν λόγοι, οι οποίοι λαμβάνονται υπόψη αυτεπαγγέλτως κατά το προηγούμενο εδάφιο, καλεί τους διαδίκους να διατυπώσουν με υπόμνημα τις απόψεις τους στην οριζόμενη από αυτόν προθεσμία. Η γνωστοποίηση της διάταξης αυτής γίνεται με επιμέλεια του γραμματέα με αποστολή ηλεκτρονικού μηνύματος στη διεύθυνση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου των διαδίκων. Η απόφαση δεν εκδίδεται πριν από τη συμπλήρωση της προθεσμίας αυτής.»</p>	<p>1. Είναι απαράδεκτος λόγος αναίρεσης κατά απόφασης του δικαστηρίου της παραπομπής, εφόσον με το λόγο αυτό προσβάλλεται η απόφαση κατά το τμήμα της εκείνο κατά το οποίο συμμορφώθηκε προς την αναιρετική.</p> <p>2. Είναι απαράδεκτος λόγος αναίρεσης που στηρίζεται σε ισχυρισμό, ο οποίος δεν προτάθηκε νόμιμα στο δικαστήριο της ουσίας, εκτός αν πρόκειται α) για παράβαση που δεν μπορεί να προβληθεί στο δικαστήριο της ουσίας, β) για σφάλμα που προκύπτει από την ίδια την απόφαση, γ) για ισχυρισμό που αφορά τη δημόσια τάξη.</p> <p>3. Κανείς δεν μπορεί να δημιουργήσει λόγο αναίρεσης από τις δικές του πράξεις ή από πράξεις προσώπων που ενεργούν στο όνομά του, εκτός αν πρόκειται για λόγους που αφορούν τη δημόσια τάξη.</p> <p>4. Κατ' εξαίρεση ο Άρειος Πάγος εξετάζει αυτεπαγγέλτως, λόγο αναίρεσης από εκείνους που αναφέρονται στους αριθμούς 1,4, 14, 16, 17 και 19 του αριθμ. 559.»</p>
<p>Στην περ. γ' της παρ. 2 του άρθρου 568 του</p>	<p>«Άρθρο 568</p>

Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας οι λέξεις «για τους σκοπούς του άρθρου 571» διαγράφονται και το άρθρο 568 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 568

«1. Για να προσδιοριστεί δικάσιμος ο διάδικος που επισπεύδει τη συζήτηση προσάγει στη γραμματεία του Αρείου Πάγου επικυρωμένο αντίγραφο της αναίρεσης, των προσβαλλόμενων αποφάσεων, των εισαγωγικών εγγράφων της κύριας δίκης ή των παρεμπιπτούσων δικών και των προτάσεων του ίδιου και των άλλων διαδίκων, αν είναι απαραίτητες για να διαγνωστεί η βασιμότητα των λόγων αναίρεσης που περιέχονται στο κύριο δικόγραφο ή στο πρόσθετο αναιρετήριο, καθώς και συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο του εντολέα του. Δύο αντίγραφα των εγγράφων αυτών κατατίθενται ατελώς.

2. Η γραμματεία του Αρείου Πάγου υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση τα έγγραφα που κατατέθηκαν στον πρόεδρο του Αρείου Πάγου, ο οποίος ορίζει το αρμόδιο τμήμα, και ο πρόεδρος του τμήματος με απλή σημείωση στο αντίγραφο της αναίρεσης που έχει κατατεθεί ορίζει:

α) δικάσιμο της υπόθεσης,

β) την προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να επιδοθεί η κλήση για συζήτηση,

γ) εισηγητή αρεοπαγίτη προς τον οποίον διαβιβάζεται ο φάκελος της δικογραφίας.

3. Η δικάσιμος ορίζεται σε χρόνο που παρέχει επαρκή προθεσμία για την επίδοση και την προπαρασκευή της Συζήτησης της υπόθεσης.

4. Αν ο αναιρεσείων επισπεύδει τη Συζήτηση, η κλήση συντάσσεται κάτω από το αντίγραφο του δικογράφου που έχει κατατεθεί και επιδίδεται με επιμέλειά του στους αντιδίκους, τουλάχιστον εξήντα ημέρες πριν από τη δικάσιμο, αν όλοι οι διάδικοι που καλούνται διαμένουν στην Ελλάδα και τουλάχιστον ενενήντα ημέρες, αν κάποιος από τους διαδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή

1. Για να προσδιοριστεί δικάσιμος ο διάδικος που επισπεύδει τη συζήτηση προσάγει στη γραμματεία του Αρείου Πάγου επικυρωμένο αντίγραφο της αναίρεσης, των προσβαλλόμενων αποφάσεων, των εισαγωγικών εγγράφων της κύριας δίκης ή των παρεμπιπτούσων δικών και των προτάσεων του ίδιου και των άλλων διαδίκων, αν είναι απαραίτητες για να διαγνωστεί η βασιμότητα των λόγων αναίρεσης που περιέχονται στο κύριο δικόγραφο ή στο πρόσθετο αναιρετήριο, καθώς και συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο του εντολέα του. Δύο αντίγραφα των εγγράφων αυτών κατατίθενται ατελώς.

2. Η γραμματεία του Αρείου Πάγου υποβάλλει χωρίς καθυστέρηση τα έγγραφα που κατατέθηκαν στον πρόεδρο του Αρείου Πάγου, ο οποίος ορίζει το αρμόδιο τμήμα, και ο πρόεδρος του τμήματος με απλή σημείωση στο αντίγραφο της αναίρεσης που έχει κατατεθεί ορίζει:

α) δικάσιμο της υπόθεσης,

β) την προθεσμία μέσα στην οποία πρέπει να επιδοθεί η κλήση για συζήτηση,

γ) εισηγητή αρεοπαγίτη προς τον οποίον διαβιβάζεται ο φάκελος της δικογραφίας για τους σκοπούς του άρθρου 571.

3. Η δικάσιμος ορίζεται σε χρόνο που παρέχει επαρκή προθεσμία για την επίδοση και την προπαρασκευή της Συζήτησης της υπόθεσης.

4. Αν ο αναιρεσείων επισπεύδει τη Συζήτηση, η κλήση συντάσσεται κάτω από το αντίγραφο του δικογράφου που έχει κατατεθεί και επιδίδεται με επιμέλειά του στους αντιδίκους, τουλάχιστον εξήντα ημέρες πριν από τη

<p>η διαμονή του είναι άγνωστη. Αν ο αναιρεσίβλητος επισπεύδει τη Συζήτηση ή την επισπεύδει άλλος διάδικος εκτός από τον αναιρεσεύοντα, η κλήση επιδίδεται μέσα στην ίδια προθεσμία με επιμέλεια εκείνου που επισπεύδει τη Συζήτηση, στον αναιρεσεύοντα και τους άλλους διαδίκους.».</p>	<p>δικάσιμο, αν όλοι οι διάδικοι που καλούνται διαμένουν στην Ελλάδα και τουλάχιστον ενενήντα ημέρες, αν κάποιος από τους διαδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή η διαμονή του είναι άγνωστη. Αν ο αναιρεσίβλητος επισπεύδει τη Συζήτηση ή την επισπεύδει άλλος διάδικος εκτός από τον αναιρεσεύοντα, η κλήση επιδίδεται μέσα στην ίδια προθεσμία με επιμέλεια εκείνου που επισπεύδει τη Συζήτηση, στον αναιρεσεύοντα και τους άλλους διαδίκους.».</p>
<p>Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 569 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται η φράση «όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 281», στο τέταρτο εδάφιο της παρ. 2 αφαιρείται η φράση «για τους σκοπούς του άρθρου 571» και το άρθρο διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 569</p> <p>1. Πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης είναι παραδεκτοί, και αν η αίτηση της αναίρεσης δεν περιέχει λόγο τυπικά παραδεκτό και ορισμένο.</p> <p>2. Οι πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης ως προς τα ίδια κεφάλαια της προσβαλλόμενης απόφασης και τα κεφάλαια εκείνα που αναγκαστικά συνεχονται με αυτά, ασκούνται μόνο με δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου, τριάντα (30) τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση της αναίρεσης, όπως αυτή ορίζεται στο άρθρο 281, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση. Αντίγραφο του δικογράφου των πρόσθετων λόγων επιδίδεται πριν από την ίδια προθεσμία στον αναιρεσίβλητο και τους άλλους διαδίκους. Η επίδοση μπορεί να γίνει και στον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσιβλήτου, αν αυτός επισπεύδει τη συζήτηση. Αντίγραφα των προσθέτων λόγων, τα οποία εκδίδονται</p>	<p>«Άρθρο 569</p> <p>1. Πρόσθετοι Λόγοι αναίρεσης είναι παραδεκτοί, και αν η αίτηση της αναίρεσης δεν περιέχει λόγο τυπικά παραδεκτό και ορισμένο.</p> <p>2. Οι πρόσθετοι λόγοι αναίρεσης ως προς τα ίδια κεφάλαια της προσβαλλόμενης απόφασης και τα κεφάλαια εκείνα που αναγκαστικά συνεχονται με αυτά, ασκούνται μόνο με δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του Αρείου Πάγου, τριάντα τουλάχιστον πλήρεις ημέρες πριν από τη συζήτηση της αναίρεσης, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση. Αντίγραφο του δικογράφου των πρόσθετων λόγων επιδίδεται πριν από την ίδια προθεσμία στον αναιρεσίβλητο και τους άλλους διαδίκους. Η επίδοση μπορεί να γίνει και στον πληρεξούσιο δικηγόρο του αναιρεσιβλήτου, αν αυτός επισπεύδει τη συζήτηση. Αντίγραφα των πρόσθετων λόγων, τα οποία εκδίδονται ατελώς, αφού κατατεθούν από τον αναιρεσεύοντα, παραδίδονται από το γραμματέα του Αρείου Πάγου ένα στον εισηγητή της υπόθεσης για τους σκοπούς του άρθρου 571 και ένα στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου μέσα στην παραπάνω προθεσμία των τριάντα ημερών. Τα ίδια εφαρμόζονται</p>

<p>ατελώς, αφού κατατεθούν από τον αναιρεσίοντα, παραδίδονται από τον γραμματέα του Αρείου Πάγου ένα στον εισηγητή της υπόθεσης και ένα στον εισαγγελέα του Αρείου Πάγου μέσα στην παραπάνω προθεσμία των τριάντα (30) ημερών. Τα ίδια εφαρμόζονται και όταν τη συζήτηση επισπεύδει ο αναιρεσίβλητος ή ο άλλος διάδικος εκτός από τον αναιρεσίοντα.».</p>	<p>και όταν τη συζήτηση επισπεύδει ο αναιρεσίβλητος ή ο άλλος διάδικος εκτός από τον αναιρεσίοντα.».</p>
<p>Στην παρ. 1 του άρθρου 570 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται το δεύτερο εδάφιο ως προς το ποιος διάδικος καταθέτει τις προτάσεις, προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 570 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 570</p> <p>1. Οι διάδικοι δεν είναι υποχρεωμένοι να καταθέσουν προτάσεις, εκτός αν προβάλλονται ενστάσεις ως το παραδεκτό και το εμπρόθεσμο της αίτησης της αναίρεσης και των πρόσθετων λόγων. Σε αυτή την περίπτωση, ο προβάλλων τις ενστάσεις διάδικος καταθέτει τις προτάσεις του είκοσι (20) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο. Σε κάθε άλλη περίπτωση, οι διάδικοι έχουν δικαίωμα να καταθέτουν υπόμνημα έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας μετά τη συζήτηση, εφόσον παρέστησαν σε αυτή.</p> <p>2. Νέοι ισχυρισμοί των διαδίκων και νέα αποδεικτικά μέσα για την ουσιαστική εκδίκαση της υπόθεσης από τον Άρειο Πάγο μετά την αναίρεση υποβάλλονται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τα δικαστήρια της ουσίας.</p> <p>3. Μέσα στην προθεσμία της παρ. 1 οφείλουν όλοι οι διάδικοι να καταθέσουν στη γραμματεία του Αρείου Πάγου τα έγγραφα που χρησιμεύουν για να υποστηριχθεί ή να αποκρουστεί η αναίρεση, καθώς και τα έγγραφα εκείνα που η υποβολή τους είναι παραδεκτή κατά την παρ. 2. Η κατάθεση και η ημερομηνία της βεβαιώνεται με σημείωση επάνω στο φάκελο της δικογραφίας.</p> <p>4. Τα αντίγραφα των διαδικαστικών εγγράφων των διαδίκων, των αντιδίκων τους ή των άλλων διαδίκων, τα οποία προσάγονται, υποβάλλονται ατελώς, νόμιμα επικυρωμένα.».</p>	<p>«Άρθρο 570</p> <p>1.Οι διάδικοι δεν είναι υποχρεωμένοι να καταθέσουν προτάσεις, εκτός αν προβάλλονται ενστάσεις ως προς το παραδεκτό και το εμπρόθεσμο της αίτησης της αναίρεσης και των πρόσθετων λόγων. Οι διάδικοι καταθέτουν τις προτάσεις τους είκοσι τουλάχιστον ημέρες πριν από τη δικάσιμο.</p> <p>2. Νέοι ισχυρισμοί των διαδίκων και Νέα Αποδεικτικά μέσα για την ουσιαστική εκδίκαση της υπόθεσης από τον Άρειο Πάγο μετά την αναίρεση υποβάλλονται σύμφωνα με τις διατάξεις που ισχύουν για τα δικαστήρια της ουσίας.</p> <p>3. Μέσα στην προθεσμία της παρ. 1 οφείλουν όλοι οι διάδικοι να καταθέσουν στη γραμματεία του Αρείου Πάγου τα έγγραφα που χρησιμεύουν για να υποστηριχθεί ή να αποκρουστεί η αναίρεση, καθώς και τα έγγραφα εκείνα που η υποβολή τους είναι παραδεκτή κατά την παρ. 2. Η κατάθεση και η ημερομηνία της βεβαιώνεται με σημείωση επάνω στο φάκελο της δικογραφίας.</p> <p>4. Τα αντίγραφα των διαδικαστικών εγγράφων των διαδίκων, των αντιδίκων τους ή των άλλων διαδίκων, τα οποία προσάγονται, υποβάλλονται ατελώς, νόμιμα επικυρωμένα.».</p>

<p>φάκελο της δικογραφίας.</p> <p>4. Τα αντίγραφα των διαδικαστικών εγγράφων των διαδίκων, των αντιδίκων τους ή των άλλων διαδίκων, τα οποία προσάγονται, υποβάλλονται ατελώς, νόμιμα επικυρωμένα.».</p>	
<p>Στο άρθρο 591 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας) η περ. στ) της παρ. 1 ως προς την προθεσμία τροποποιείται, στην παρ. 2 προστίθενται δεύτερο και τρίτο εδάφιο, η παρ. 4 τροποποιείται, στην παρ. 7 προστίθεται εδάφιο δεύτερο, προστίθεται παρ. 8 και το άρθρο 591 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 591</p> <p>1. Τα άρθρα 1 έως 590 εφαρμόζονται και στις ειδικές διαδικασίες, εκτός αν αντιβαίνουν προς τις ειδικές διατάξεις των διαδικασιών αυτών. Αν στις ειδικές αυτές διατάξεις δεν ορίζεται διαφορετικά:</p> <p>α) Η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων είναι τριάντα (30) ημέρες και αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, εξήντα (60) ημέρες πριν από τη συζήτηση.</p> <p>β) Η παρέμβαση, η προσεπίκληση και η ανακοίνωση ασκούνται, με ποινή απαραδέκτου, με δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί η δίκη και επιδίδεται στους διαδίκους τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν από τη συζήτηση, η οποία ορίζεται υποχρεωτικά κατά την ημερομηνία συζήτησης της κύριας υπόθεσης. Παρέμβαση μετά από προσεπίκληση ή ανακοίνωση κατατίθεται και επιδίδεται στους διαδίκους, τουλάχιστον πέντε (5) ημέρες πριν από τη συζήτηση.</p> <p>γ) Οι προτάσεις κατατίθενται το αργότερο κατά τη συζήτηση.</p> <p>δ) Τα περιεχόμενα στις προτάσεις μέσα επίθεσης και άμυνας προτείνονται συνοπτικώς και προφορικά και</p>	<p>«Άρθρο 591</p> <p>1. Τα άρθρα 1 έως 590 εφαρμόζονται και στις ειδικές διαδικασίες, εκτός αν αντιβαίνουν προς τις ειδικές διατάξεις των διαδικασιών αυτών. Αν στις ειδικές αυτές διατάξεις δεν ορίζεται διαφορετικά:</p> <p>α) Η προθεσμία για την κλήτευση των διαδίκων είναι τριάντα (30) ημέρες και, αν ο διάδικος που καλείται ή κάποιος από τους ομοδίκους διαμένει στο εξωτερικό ή είναι άγνωστης διαμονής, εξήντα (60) ημέρες πριν από τη συζήτηση.</p> <p>β) Η παρέμβαση, η προσεπίκληση και η ανακοίνωση ασκούνται, με ποινή απαραδέκτου, με δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο εκκρεμεί η δίκη και επιδίδεται στους διαδίκους τουλάχιστον δέκα (10) ημέρες πριν από τη συζήτηση, η οποία ορίζεται υποχρεωτικά κατά την ημερομηνία συζήτησης της κύριας υπόθεσης. Παρέμβαση μετά από προσεπίκληση ή ανακοίνωση κατατίθεται και επιδίδεται στους διαδίκους, τουλάχιστον πέντε (5) ημέρες πριν από τη συζήτηση.</p> <p>γ) Οι προτάσεις κατατίθενται το αργότερο κατά τη συζήτηση.</p> <p>δ) Τα περιεχόμενα στις προτάσεις μέσα επίθεσης και άμυνας προτείνονται συνοπτικώς και προφορικά και καταχωρίζονται στα πρακτικά συζητήσεως, διαφορετικά είναι απαράδεκτα.</p> <p>ε) Οι διάδικοι το αργότερο κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο προσάγουν</p>

καταχωρίζονται στα πρακτικά συζητήσεως, διαφορετικά είναι απαράδεκτα.

ε) Οι διάδικοι το αργότερο κατά τη συζήτηση στο ακροατήριο προσάγουν όλα τα αποδεικτικά τους μέσα.

στ) Οι διάδικοι μπορούν έως τη δωδέκατη ώρα της πέμπτης εργάσιμης ημέρας από τη συζήτηση να καταθέσουν προσθήκη στις προτάσεις τους, με την οποία αξιολογούνται οι αποδείξεις, προτείνονται ισχυρισμοί και προσκομίζονται ένορκες βεβαιώσεις, έγγραφα και γνωμοδοτήσεις κατά το άρθρο 390 μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που προτάθηκαν.

ζ) Ανταγωγή, αντέφεση και πρόσθετοι λόγοι έφεσης και αναψηλάφησης ασκούνται με ποινή απαραδέκτου με δικόγραφο, που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο απευθύνονται και επιδίδεται στον αντίδικο τουλάχιστον οκτώ (8) ημέρες πριν από τη συζήτηση, η οποία ορίζεται υποχρεωτικά κατά την ημερομηνία συζήτησης της κύριας υπόθεσης.

2. Ενώπιον των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων η συζήτηση είναι προφορική. Με εξαίρεση τις διαφορές από την οικογένεια, τον γάμο και την ελεύθερη συμβίωση οι διάδικοι μπορούν, κατ' εφαρμογή της παρ. 2 του άρθρου 242, να συμφωνήσουν μόνο με κοινή δήλωση, ότι δεν θα παραστούν στη συζήτηση. Η δήλωση υπογράφεται από τους πληρεξουσίους δικηγόρους όλων των μερών, κατατίθεται με τις προτάσεις το αργότερο ως την παραμονή της δικασίμου και ισχύει μόνο για τη συγκεκριμένη δικάσιμο.

3. Το δικαστήριο ζητεί τις αναγκαίες πληροφορίες και διασαφήσεις από τους διαδίκους ή τους εκπροσώπους τους και τους εξετάζει κατά την κρίση του σύμφωνα με τα άρθρα 415 επ.

4. Το δικαστήριο, αν είναι αναγκαίο, διατάσσει αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη κατ' ανάλογη εφαρμογή της παρ. 8 του άρθρου 237.

5. Η οριστική απόφαση εκδίδεται με βάση τα

όλα τα αποδεικτικά τους μέσα.

στ) Οι διάδικοι μπορούν έως τη δωδέκατη ώρα της τρίτης εργάσιμης ημέρας από τη συζήτηση να καταθέσουν προσθήκη στις προτάσεις τους, με την οποία αξιολογούνται οι αποδείξεις, προτείνονται ισχυρισμοί και προσκομίζονται ένορκες βεβαιώσεις, έγγραφα και γνωμοδοτήσεις κατά το άρθρο 390 μόνο για την αντίκρουση ισχυρισμών που προτάθηκαν.

ζ) Ανταγωγή, αντέφεση και πρόσθετοι λόγοι έφεσης και αναψηλάφησης ασκούνται με ποινή απαραδέκτου με δικόγραφο, που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο απευθύνονται και επιδίδεται στον αντίδικο τουλάχιστον οκτώ (8) ημέρες πριν από τη συζήτηση, η οποία ορίζεται υποχρεωτικά κατά την ημερομηνία συζήτησης της κύριας υπόθεσης.

2. Ενώπιον των πρωτοβάθμιων δικαστηρίων η συζήτηση είναι προφορική.

3. Το δικαστήριο ζητεί τις αναγκαίες πληροφορίες και διασαφήσεις από τους διαδίκους ή τους εκπροσώπους τους και τους εξετάζει κατά την κρίση του σύμφωνα με τα άρθρα 415 επ..

4. Το δικαστήριο, αν είναι αναγκαίο, διατάσσει αυτοψία ή πραγματογνωμοσύνη με προφορική ανακοίνωση που καταχωρίζεται στα πρακτικά. Στην ανακοίνωση αυτή προσδιορίζονται ο τόπος, ο χρόνος, τα ονόματα των πραγματογνωμόνων, το θέμα της πραγματογνωμοσύνης, η προθεσμία για την κατάθεση της γνωμοδότησης των πραγματογνωμόνων, που δεν μπορεί να είναι μεγαλύτερη από εξήντα (60) ημέρες, καθώς και κάθε άλλο χρήσιμο στοιχείο.

<p>αποδεικτικά μέσα που οι διάδικοι έχουν προσκομίσει και τις αποδείξεις που έχουν διεξαχθεί στο ακροατήριο.</p> <p>6. Αν η υπόθεση δεν υπάγεται στη διαδικασία κατά την οποία έχει εισαχθεί, το δικαστήριο αποφαινεται γι' αυτό αυτεπαγγέλτως και διατάζει την εκδίκαση της υπόθεσης κατά τη διαδικασία σύμφωνα με την οποία δικάζεται.</p> <p>7. Κατά την εκδίκαση της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης και της αναψηλάφησης εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για την εκδίκαση της υπόθεσης, επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση που προσβάλλεται με το ένδικο μέσο. Σε περίπτωση ερημοδικίας του ανακόπτοντος, του εκκαλούντος, του αντεκκαλούντος ή του αιτούντος την αναψηλάφηση, το αντίστοιχο ένδικο μέσο απορρίπτεται. Η αναίρεση εκδικάζεται σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στις διατάξεις των άρθρων 591 έως 645.</p> <p>8. Τα άρθρα 466- 471 δεν εφαρμόζονται στις ειδικές διαδικασίες.».</p>	<p>5. Η οριστική απόφαση εκδίδεται με βάση τα αποδεικτικά μέσα που οι διάδικοι έχουν προσκομίσει και τις αποδείξεις που έχουν διεξαχθεί στο ακροατήριο.</p> <p>6. Αν η υπόθεση δεν υπάγεται στη διαδικασία κατά την οποία έχει εισαχθεί, το δικαστήριο αποφαινεται γι' αυτό αυτεπαγγέλτως και διατάζει την εκδίκαση της υπόθεσης κατά τη διαδικασία σύμφωνα με την οποία δικάζεται.</p> <p>7. Κατά την εκδίκαση της ανακοπής ερημοδικίας, της έφεσης και της αναψηλάφησης εφαρμόζονται οι διατάξεις που ισχύουν για την εκδίκαση της υπόθεσης, επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση που προσβάλλεται με το ένδικο μέσο. Η αναίρεση εκδικάζεται σύμφωνα με τις γενικές διατάξεις, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά στις διατάξεις των άρθρων 591 έως 645.».</p>
<p>Στο άρθρο 633 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 τροποποιείται ως προς την παραπομπή στην παρ. 4, προστίθεται παρ. 3 και το άρθρο 633 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 633</p> <p>1. Αν η ανακοπή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και νόμιμα και οι λόγοι της είναι νόμιμοι και βάσιμοι, το δικαστήριο ακυρώνει τη διαταγή πληρωμής. Διαφορετικά απορρίπτει την ανακοπή και επικυρώνει τη διαταγή πληρωμής.</p> <p>2. Αν δεν έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα ανακοπή, εκείνος υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί η διαταγή πληρωμής μπορεί να επιδώσει πάλι τη διαταγή στον οφειλέτη, ο οποίος έχει το δικαίωμα να ασκήσει την ανακοπή μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών από τη νέα επίδοση. Στην περίπτωση αυτή δεν χορηγείται η αναστολή εκτέλεσης που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του</p>	<p>«Άρθρο 633</p> <p>1. Αν η ανακοπή έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα και νόμιμα και οι λόγοι της είναι νόμιμοι και βάσιμοι, το δικαστήριο ακυρώνει τη διαταγή πληρωμής. Διαφορετικά απορρίπτει την ανακοπή και επικυρώνει τη διαταγή πληρωμής.</p> <p>2. Αν δεν έχει ασκηθεί εμπρόθεσμα ανακοπή, εκείνος υπέρ του οποίου έχει εκδοθεί η διαταγή πληρωμής μπορεί να επιδώσει πάλι τη διαταγή στον οφειλέτη, ο οποίος έχει το δικαίωμα να ασκήσει την ανακοπή μέσα σε προθεσμία δεκαπέντε (15) εργάσιμων ημερών από τη νέα επίδοση. Στην περίπτωση αυτή δεν χορηγείται η αναστολή εκτέλεσης που προβλέπεται από την παράγραφο 3 του</p>

<p>αυτή δεν χορηγείται η αναστολή εκτέλεσης, που προβλέπεται στις παρ. 3 και 4 του προηγούμενου άρθρου. Αν περάσει άπρακτη και η παραπάνω προθεσμία, η διαταγή πληρωμής αποκτά δύναμη δεδικασμένου και είναι δυνατό να προσβληθεί μόνο με αναψηλάφηση.</p> <p>3. Εάν η διαταγή πληρωμής που έχει εκτελεστεί, ακυρωθεί εν όλω ή εν μέρει με τελεσίδικη δικαστική απόφαση επί της ανακοπής, το δικαστήριο διατάζει, εάν το ζητήσει εκείνος κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση, την επαναφορά των πραγμάτων στην κατάσταση που βρισκόταν, πριν εκτελεστεί η ακυρωθείσα διαταγή πληρωμής. Η αίτηση υποβάλλεται είτε με τα δικόγραφα της έφεσης και των προσθέτων λόγων, είτε με τις ενώπιον του εφετείου προτάσεις του ανακόπτοντος. Η εκτέλεση της απόφασης πρέπει να προαποδεικνύεται.».</p>	<p>προηγούμενου άρθρου. Αν περάσει άπρακτη και η παραπάνω προθεσμία, η διαταγή πληρωμής αποκτά δύναμη δεδικασμένου και είναι δυνατό να προσβληθεί μόνο με αναψηλάφηση.».</p>
<p>Το πρώτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 636Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται με την προσθήκη επιφύλαξης του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 621 και το άρθρο 636Α διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 636Α</p> <p>1. Με την επιφύλαξη του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 621, μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής οφειλόμενου μισθού κατά τις διατάξεις των άρθρων 623 έως 636, εφόσον η σύναψη της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας και το ύψος του μισθού αποδεικνύονται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο ή με απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, η οποία εκδόθηκε μετά από ομολογία ή αποδοχή της αίτησης από τον οφειλέτη, και εφόσον έχει επιδοθεί έγγραφη όχληση με δικαστικό επιμελητή δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από την κατάθεση της αίτησης. Η εργασία που αντιστοιχεί στο μισθό για τον οποίο ζητείται η έκδοση διαταγής πληρωμής τεκμαίρεται ότι έχει παρασχεθεί.</p> <p>2. Η αίτηση για την έκδοση διαταγής</p>	<p>«Άρθρο 636Α</p> <p>1. Κατά τις διατάξεις των άρθρων 623 έως 636 μπορεί να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής οφειλόμενου μισθού, εφόσον η σύναψη της σύμβασης εξαρτημένης εργασίας και το ύψος του μισθού αποδεικνύονται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο ή με απόφαση ασφαλιστικών μέτρων, η οποία εκδόθηκε μετά από ομολογία ή αποδοχή της αίτησης από τον οφειλέτη, και εφόσον έχει επιδοθεί έγγραφη όχληση με δικαστικό επιμελητή δεκαπέντε (15) τουλάχιστον ημέρες πριν από την κατάθεση της αίτησης. Η εργασία που αντιστοιχεί στο μισθό για τον οποίο ζητείται η έκδοση διαταγής πληρωμής τεκμαίρεται ότι έχει παρασχεθεί.</p> <p>2. Η αίτηση για την έκδοση διαταγής πληρωμής υποβάλλεται και στον κατά τόπο αρμόδιο δικαστή της παραγράφου 1 του άρθρου 621.</p> <p>3. Η συζήτηση της ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής, που εκδόθηκε για</p>

<p>πληρωμής υποβάλλεται και στον κατά τόπο αρμόδιο δικαστή της παραγράφου 1 του άρθρου 621.</p> <p>3. Η συζήτηση της ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής, που εκδόθηκε για απαιτήσεις της παραγράφου 1, προσδιορίζεται κατά προτεραιότητα στη συντομότερη διαθέσιμη δικάσιμο και πάντως όχι πέραν των τριών (3) μηνών από την κατάθεσή της. Αν αναβληθεί η συζήτηση, αυτή προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε τριάντα (30) ημέρες.</p> <p>4. Τυχόν ειδικότερες διατάξεις που ισχύουν για τις διαφορές του άρθρου 614 αριθμ. 3 σχετικά με την καταβολή δικαστικού ενσήμου, τέλους απογράφου, παραβόλου και κάθε άλλου τέλους ή φόρου ισχύουν ανάλογα και για τη διαταγή πληρωμής του παρόντος άρθρου, την ανακοπή που ασκείται κατ' αυτής, καθώς και για τα ένδικα μέσα και βοηθήματα που ασκούνται κατά της απόφασης επί της ανακοπής.».</p>	<p>απαιτήσεις της παραγράφου 1, προσδιορίζεται κατά προτεραιότητα στην συντομότερη διαθέσιμη δικάσιμο και πάντως όχι πέραν των τριών (3) μηνών από την κατάθεσή της. Αν αναβληθεί η συζήτηση, αυτή προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε τριάντα (30) ημέρες.</p> <p>4. Τυχόν ειδικότερες διατάξεις που ισχύουν για τις διαφορές του άρθρου 614 αριθμ. 3 σχετικά με την καταβολή δικαστικού ενσήμου, τέλους απογράφου, παραβόλου και κάθε άλλου τέλους ή φόρου ισχύουν ανάλογα και για τη διαταγή πληρωμής του παρόντος άρθρου, την ανακοπή που ασκείται κατ' αυτής, καθώς και για τα ένδικα μέσα και βοηθήματα που ασκούνται κατά της απόφασης επί της ανακοπής.».</p>
<p>Στο άρθρο 644 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παρ. 3 και το άρθρο 644 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 644</p> <p>1. Αν η ανακοπή ασκήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα και οι λόγοι της είναι νόμιμοι και βάσιμοι, το δικαστήριο ακυρώνει τη διαταγή απόδοσης της χρήσης του μισθίου, διαφορετικά απορρίπτει την ανακοπή και επικυρώνει τη διαταγή.</p> <p>2. Η διάταξη του άρθρου 634 εφαρμόζεται αναλόγως.</p> <p>3. Η παρ. 3 του άρθρου 633 εφαρμόζεται και σε περίπτωση ακύρωσης με τελεσίδικη δικαστική απόφαση επί της ανακοπής, της διαταγής απόδοσης του μισθίου που έχει εκτελεσθεί.».</p>	<p>«Άρθρο 644</p> <p>1. Αν η ανακοπή ασκήθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα και οι λόγοι της είναι νόμιμοι και βάσιμοι, το δικαστήριο ακυρώνει τη διαταγή απόδοσης της χρήσης του μισθίου, διαφορετικά απορρίπτει την ανακοπή και επικυρώνει τη διαταγή.</p> <p>2. Η διάταξη του άρθρου 634 εφαρμόζεται αναλόγως.»</p>
<p>Η παρ. 3 του άρθρου 683 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182) τροποποιείται ως προς την αποκλειστική αρμοδιότητα, προστίθεται παρ. 5 και το άρθρο 683 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 683</p>	<p>«Άρθρο 683</p> <p>1. Τα Ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται από τα μονομελή πρωτοδικεία.</p> <p>2. Αν η κύρια υπόθεση υπάγεται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων, τα ασφαλιστικά μέτρα</p>

<p>1. Τα ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται από τα μονομελή πρωτοδικεία.</p> <p>2. Αν η κύρια υπόθεση υπάγεται στην καθ' ύλην αρμοδιότητα των ειρηνοδικείων, τα ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται από αυτά.</p> <p>3. Τα ειρηνοδικεία είναι αρμόδια και για την εγγραφή ή άρση προσημείωσης υποθήκης.</p> <p>4. Τα ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται και από το καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο που βρίσκεται πλησιέστερα προς τον τόπο όπου πρόκειται να εκτελεστούν.</p> <p>5. Αν το δικαστήριο δεν είναι καθ' ύλην ή κατά τόπο αρμόδιο, αποφαινεται γι' αυτό αυτεπαγγέλτως και απορρίπτει την αίτηση.».</p>	<p>διατάσσονται από αυτά.»</p> <p>3. Τα ειρηνοδικεία είναι αποκλειστικά αρμόδια και για τη συναινετική εγγραφή ή άρση προσημείωσης υποθήκης.</p> <p>4. Τα Ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται και από το καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο που βρίσκεται πλησιέστερα προς τον τόπο όπου πρόκειται να εκτελεστούν.».</p>
<p>Το άρθρο 684 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:</p> <p style="text-align: center;">«Άρθρο 684</p> <p>Αν η κύρια υπόθεση είναι εκκρεμής σε πολυμελές πρωτοδικείο ή σε δευτεροβάθμιο δικαστήριο τα ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται και από το δικαστήριο αυτό.».</p>	<p>«Άρθρο 684</p> <p>Αν η κύρια υπόθεση είναι εκκρεμής σε πολυμελές δικαστήριο, τα Ασφαλιστικά μέτρα διατάσσονται και από το δικαστήριο αυτό.».</p>
<p>Η παρ. 5του άρθρου 686 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται η αναφορά ως προς την περίπτωση που το δικαστήριο της κύριας υπόθεσης δικάζει την αίτηση ασφαλιστικών μέτρων μόνο κατά την συζήτηση της κύριας υπόθεσης, η παρ. 6 τροποποιείται ως προς την δυνατότητα προφορικής άσκησης ανταίτησης, προστίθενται παρ. 7 και 8 και το άρθρο 686 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p style="text-align: center;">«Άρθρο 686</p> <p>1. Η αίτηση πρέπει να κατατεθεί στη γραμματεία του δικαστηρίου.</p> <p>2. Η γραμματεία του δικαστηρίου υποβάλλει αμέσως την αίτηση στο δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου ή τον ειρηνοδίκη, ο οποίος ορίζει τόπο, ημέρα και ώρα για τη συζήτησή της, διατάζει την κλήση εκείνων κατά των οποίων απευθύνεται η αίτηση, ορίζει τον τρόπο κατά τον οποίο θα γνωστοποιηθεί σ' αυτούς η κλήση, καθώς και το χρονικό διάστημα που πρέπει να μεσολαβήσει κατά την κρίση του μεταξύ της</p>	<p>«Άρθρο 686</p> <p>1. Η αίτηση πρέπει να κατατεθεί στη γραμματεία του δικαστηρίου.</p> <p>2. Η γραμματεία του δικαστηρίου υποβάλλει αμέσως την αίτηση στο δικαστή του μονομελούς πρωτοδικείου ή τον ειρηνοδίκη, ο οποίος ορίζει τόπο, ημέρα και ώρα για τη συζήτησή της, διατάζει την κλήση εκείνων κατά των οποίων απευθύνεται η αίτηση, ορίζει τον τρόπο κατά τον οποίο θα γνωστοποιηθεί σ' αυτούς η κλήση, καθώς και το χρονικό διάστημα που πρέπει να μεσολαβήσει κατά την κρίση του μεταξύ της επίδοσης της κλήσης και της Συζήτησης.</p> <p>3. Ως τόπος Συζήτησης μπορεί να οριστεί και η κατοικία του δικαστή που δικάζει την υπόθεση ή άλλος κατά την κρίση του κατάλληλος για την ταχύτερη εκδίκαση της υπόθεσης. Η Συζήτηση μπορεί να οριστεί και Κυριακή ή εορτή.</p>

<p>επίδοσης της κλήσης και της συζήτησης.</p> <p>3. Ως τόπος συζήτησης μπορεί να οριστεί και η κατοικία του δικαστή που δικάζει την υπόθεση ή άλλος κατά την κρίση του κατάλληλος για την ταχύτερη εκδίκαση της υπόθεσης. Η συζήτηση μπορεί να οριστεί και Κυριακή ή εορτή.</p> <p>4. Η γνωστοποίηση γίνεται με επίδοση εγγράφου που εκδίδεται από τη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο αναγράφεται ο τόπος, η ημέρα και η ώρα της συζήτησης ή με τηλεγραφική ή με τηλεφωνική πρόσκληση της γραμματείας του δικαστηρίου ή με ηλεκτρονικά μέσα με δαπάνες του αιτούντος. Ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ο ειρηνοδίκης μπορεί συγχρόνως με την επίδοση της κλήσης να διατάξει και την επίδοση αντιγράφου της αίτησης.</p> <p>5. Κατά τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και με τις προτάσεις. Στην περίπτωση του άρθρου 684 η αίτηση δικάζεται μόνον κατά τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης.</p> <p>6. Στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων στο μονομελές πρωτοδικείο ή στο ειρηνοδικείο η πρόσθετη παρέμβαση μπορεί να ασκηθεί και προφορικά.</p> <p>7. Αν κατά τη συζήτηση της αίτησης ή της ανταίτησης στο ακροατήριο δεν εμφανιστεί κάποιος διάδικος ή εμφανιστεί και δεν λάβει νόμιμα μέρος στη συζήτηση, η διαδικασία προχωρεί σαν να ήταν παρόντες όλοι οι διάδικοι.</p> <p>8. Η αίτηση για εγγραφή συναινετικής προσημείωσης ή ανάκλησης συναινετικής προσημείωσης κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου. Η αίτηση μπορεί να κατατεθεί και τα δικαιολογητικά έγγραφα να υποβληθούν ηλεκτρονικά κατά τις διατάξεις της παρ. 2 του άρθρου 117 και της παρ. 4 του άρθρου 119.».</p>	<p>4. Η γνωστοποίηση γίνεται με επίδοση εγγράφου που εκδίδεται από τη γραμματεία του δικαστηρίου, στο οποίο αναγράφεται ο τόπος, η ημέρα και η ώρα της συζήτησης ή με τηλεγραφική ή με τηλεφωνική πρόσκληση της γραμματείας του δικαστηρίου ή με ηλεκτρονικά μέσα με δαπάνες του αιτούντος. Ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ο ειρηνοδίκης μπορεί συγχρόνως με την επίδοση της κλήσης να διατάξει και την επίδοση αντιγράφου της αίτησης.</p> <p>5. Κατά τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και με τις προτάσεις. Το πολυμελές πρωτοδικείο δικάζει αίτηση ασφαλιστικών μέτρων μόνον κατά τη συζήτηση της κύριας υπόθεσης.</p> <p>6. Στη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων στο μονομελές πρωτοδικείο ή στο ειρηνοδικείο η πρόσθετη παρέμβαση και η ανταίτηση μπορεί να ασκηθεί και προφορικά.».</p>
<p>Η παρ. 2 του άρθρου 690 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται, προστίθεται παρ. 3 και το άρθρο 690 διαμορφώνεται ως εξής:</p>	<p>«Άρθρο 690</p> <p>1. Σε υποθέσεις που αφορούν ασφαλιστικά μέτρα αρκεί η πιθανολόγηση των ισχυρισμών.</p>

<p style="text-align: center;">«Άρθρο 690</p> <p>1. Σε υποθέσεις που αφορούν ασφαλιστικά μέτρα αρκεί η πιθανολόγηση των ισχυρισμών. 2. Το δικαστήριο συζητεί την αίτηση με τη σύμπραξη γραμματέα, ο οποίος τηρεί πρακτικά, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 256. 3. Η συζήτηση για την εγγραφή συναινετικής προσημείωσης ή ανάκλησης συναινετικής προσημείωσης διεξάγεται εγγράφως, κατά παρέκκλιση της παρ. 2 του άρθρου 115 και οι διάδικοι μπορούν να παραστούν με δήλωση, σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 242.».</p>	<p>2. Ο δικαστής του μονομελούς πρωτοδικείου ή ο ειρηνοδίκης δικάζει την αίτηση χωρίς τη σύμπραξη γραμματέα, εκτός αν κρίνει αναγκαία την τήρηση πρακτικών. Αν δεν συμπράττει γραμματέας, ο δικάζων μπορεί να επιτρέψει τη μαγνητοφώνηση της διαδικασίας, μετά το πέρας της οποίας η μαγνητοταινία παραλαμβάνεται από αυτόν και, αφού εκδοθεί η απόφαση, φυλάσσεται στο αρχείο του δικαστηρίου.».</p>
<p>Η παρ. 3 του άρθρου 691 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182) αντικαθίσταται και το άρθρο 691 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p style="text-align: center;">«Άρθρο 691</p> <p>1. Το δικαστήριο μπορεί και αυτεπαγγέλτως να συγκεντρώσει όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για το σχηματισμό της κρίσης του. 2. Η απόφαση που διατάζει ασφαλιστικά μέτρα πρέπει να ορίζει το ασφαλιστικό μέτρο, καθώς και το δικαίωμα, στην εξασφάλιση ή διατήρηση του οποίου αποβλέπει ή την κατάσταση την οποία ρυθμίζει. 3. Η απόφαση του δικαστηρίου περιέχει συνοπτική αιτιολογία ως προς την ύπαρξη ή ανυπαρξία του δικαιώματος <u>του οποίου γίνεται επίκληση</u> και τη συνδρομή ή μη επικείμενου κινδύνου ή επείγουσας περίπτωσης και δημοσιεύεται σε δημόσια συνεδρίαση μετά την περάτωση της ακροαματικής διαδικασίας.».</p>	<p>«Άρθρο 691</p> <p>1. Το δικαστήριο μπορεί και αυτεπαγγέλτως να συγκεντρώσει όλα τα στοιχεία που απαιτούνται για το σχηματισμό της κρίσης του. 2. Η απόφαση που διατάζει ασφαλιστικά μέτρα πρέπει να ορίζει το ασφαλιστικό μέτρο, καθώς και το δικαίωμα, στην εξασφάλιση ή διατήρηση του οποίου αποβλέπει ή την κατάσταση την οποία ρυθμίζει. 3. Η απόφαση του δικαστηρίου περιέχει συνοπτική αιτιολογία ως προς την ύπαρξη ή ανυπαρξία του επικαλούμενου δικαιώματος και τη συνδρομή ή μη επικείμενου κινδύνου ή επείγουσας περίπτωσης και δημοσιεύεται σε δημόσια συνεδρίαση μετά την περάτωση της ακροαματικής διαδικασίας και το αργότερο μέχρι και σαράντα οκτώ (48) ώρες μετά τη συζήτηση, εκτός αν το δικαστήριο έχει τάξει προθεσμία για την υποβολή σημειωμάτων από τους διαδίκους, οπότε το διάστημα των σαράντα οκτώ (48) ωρών υπολογίζεται από την παρέλευση αυτής της προθεσμίας. Το διατακτικό της απόφασης καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση ή στα πρακτικά. Σε εξαιρετικές</p>

	<p>περιπτώσεις και αν για ειδικούς λόγους επιβάλλεται να επιφυλαχθεί το δικαστήριο να εκδώσει την απόφασή του σε μεταγενέστερο χρόνο, αυτός που διευθύνει τη συζήτηση έχει την υποχρέωση να γνωστοποιεί την ημέρα και ώρα που θα δημοσιευθεί η απόφαση, μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη συζήτηση της αίτησης ή από το τέλος της προθεσμίας που έχει τυχόν τάξει το δικαστήριο για την υποβολή σημειωμάτων από τους διαδίκους. Μέσα στην ίδια προθεσμία ο δικαστής που εκδίδει την απόφαση οφείλει να συντάξει, χρονολογήσει και υπογράψει το σύνολο των αποφάσεων επί των υποθέσεων που συζητήθηκαν.».</p>
<p>Το τρίτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 691Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς το επιτρεπόμενο της αναβολής της συζήτησης και το άρθρο 691Α διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 691Α</p> <p>1. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι υπάρχει ανάγκη, έχει το δικαίωμα, μόλις κατατεθεί η αίτηση και ώσπου να εκδοθεί η απόφασή του, να εκδώσει και αυτεπαγγέλτως προσωρινή διαταγή, που καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση ή στα πρακτικά, σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν έως την έκδοση της απόφασής του για την εξασφάλιση ή τη διατήρηση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση της κατάστασης.</p> <p>2. Για την έκδοση προσωρινής διαταγής καλείται με οποιονδήποτε τρόπο ο καθ' ου η αίτηση, αν ο δικαστής κρίνει αναγκαία την εμφάνισή του. Αν γίνει δεκτό το αίτημα για έκδοση προσωρινής διαταγής η σχετική αίτηση ασφαλιστικών μέτρων προσδιορίζεται για συζήτηση μέσα σε τριάντα (30) ημέρες. Αν η συζήτηση της αίτησης αναβληθεί, παύει αυτοδικαίως η ισχύς της προσωρινής διαταγής, εκτός αν</p>	<p>«Άρθρο 691Α</p> <p>1. Αν το δικαστήριο κρίνει ότι υπάρχει ανάγκη, έχει το δικαίωμα, μόλις κατατεθεί η αίτηση και ώσπου να εκδοθεί η απόφασή του, να εκδώσει και αυτεπαγγέλτως προσωρινή διαταγή, που καταχωρίζεται κάτω από την αίτηση ή στα πρακτικά, σχετικά με τα μέτρα που πρέπει να ληφθούν έως την έκδοση της απόφασής του για την εξασφάλιση ή τη διατήρηση του δικαιώματος ή τη ρύθμιση της κατάστασης.</p> <p>2. Για την έκδοση προσωρινής διαταγής καλείται με οποιονδήποτε τρόπο ο καθ' ου η αίτηση, αν ο δικαστής κρίνει αναγκαία την εμφάνισή του. Αν γίνει δεκτό το αίτημα για έκδοση προσωρινής διαταγής η σχετική αίτηση ασφαλιστικών μέτρων προσδιορίζεται για συζήτηση μέσα σε τριάντα (30) ημέρες. Αναβολή της συζήτησης δεν επιτρέπεται, διαφορετικά παύει αυτοδικαίως η ισχύς της προσωρινής διαταγής, εκτός αν αυτή παραταθεί από το δικαστήριο που δικάζει την αίτηση. Σε κάθε</p>

<p>αυτή παραταθεί από το δικαστήριο που δικάζει την αίτηση. Σε κάθε περίπτωση ο καθ' ου η αίτηση διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει την ανάκληση της προσωρινής διαταγής.</p> <p>3. Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων επί της οποίας εκδόθηκε προσωρινή διαταγή που έχει ως αντικείμενο την απαγόρευση μεταβολής της πραγματικής ή νομικής κατάστασης ακινήτου ή πλοίου ή αεροσκάφους επιδίδεται στην αρμόδια αρχή και εγγράφεται στο αντίστοιχο βιβλίο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 713 και 714, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως.».</p>	<p>περίπτωση ο καθ' ου η αίτηση διατηρεί το δικαίωμα να ζητήσει την ανάκληση της προσωρινής διαταγής.</p> <p>3. Η αίτηση ασφαλιστικών μέτρων επί της οποίας εκδόθηκε προσωρινή διαταγή που έχει ως αντικείμενο την απαγόρευση μεταβολής της πραγματικής ή νομικής κατάστασης ακινήτου ή πλοίου ή αεροσκάφους επιδίδεται στην αρμόδια αρχή και εγγράφεται στο αντίστοιχο βιβλίο, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 713 και 714, οι οποίες εφαρμόζονται αναλόγως.».</p>
<p>Η παρ. 1 του άρθρου 693 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας) τροποποιείται ως προς την προθεσμία και το άρθρο 693 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p style="text-align: center;">«Άρθρο 693</p> <p>1. Αν το ασφαλιστικό μέτρο έχει διαταχθεί πριν από την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση, ο δικαστής που το διατάσσει μπορεί να ορίσει, κατά την κρίση του, προθεσμία για την άσκησή της, όχι όμως μικρότερη από εξήντα (60) ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης των ασφαλιστικών μέτρων.</p> <p>2. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία της παραγράφου 1 αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο, εκτός αν ο αιτών μέσα στην προθεσμία αυτή επιδώσει διαταγή πληρωμής.».</p>	<p>«Άρθρο 693</p> <p>1. Αν το ασφαλιστικό μέτρο έχει διαταχθεί πριν από την άσκηση της αγωγής για την κύρια υπόθεση, ο δικαστής που το διατάσσει μπορεί να ορίσει, κατά την κρίση του, προθεσμία για την άσκησή της, όχι όμως μικρότερη από τριάντα (30) ημέρες.</p> <p>2. Αν παρέλθει άπρακτη η προθεσμία της παραγράφου 1 αίρεται αυτοδικαίως το ασφαλιστικό μέτρο, εκτός αν ο αιτών μέσα στην προθεσμία αυτή επιδώσει διαταγή πληρωμής.».</p>
<p>Στο άρθρο 697 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182) η φράση «και στο πολυμελές πρωτοδικείο» αντικαθίσταται από τη φράση «και στα πολυμελή δικαστήρια» και το άρθρο 697 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 697</p> <p>Το αρμόδιο για την κύρια υπόθεση δικαστήριο όσο διαρκεί η εκκρεμοδικία</p>	<p>«Άρθρο 697</p> <p>Το αρμόδιο για την κύρια υπόθεση δικαστήριο όσο διαρκεί η εκκρεμοδικία μπορεί, με αίτηση του διαδίκου που έχει έννομο συμφέρον, η οποία υποβάλλεται και αυτοτελώς να μεταρρυθμίσει ή να ανακαλέσει ολικά ή εν μέρει την απόφαση που δέχεται ή απορρίπτει αίτηση ασφαλιστικών μέτρων. Ο δικαστής, και στο πολυμελές</p>

<p>μπορεί, με αίτηση του διαδίκου που έχει έννομο συμφέρον, η οποία υποβάλλεται και αυτοτελώς, να μεταρρυθμίσει ή να ανακαλέσει ολικά ή εν μέρει την απόφαση που δέχεται ή απορρίπτει αίτηση ασφαλιστικών μέτρων. Ο δικαστής, και στα πολυμελή δικαστήρια ο πρόεδρος, ορίζουν τη δικάσιμο και την προθεσμία κλήτευσης.».</p>	<p>πρωτοδικείο, ο πρόεδρος, ορίζουν την δικάσιμο και την προθεσμία κλήτευσης.».</p>
<p>Στην παρ. 2 του άρθρου 711 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας οι λέξεις «στον ειρηνοδίκη» αντικαθίστανται από τις λέξεις «στο γραμματέα του ειρηνοδικείου» και το άρθρο 711 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 711</p> <p>1. Η συντηρητική κατάσχεση κινητών ή εμπράγματων δικαιωμάτων επάνω σ' αυτά στα χέρια του οφειλέτη γίνεται κατά τις διατάξεις της αναγκαστικής κατάσχεσης, χωρίς να επιδοθεί προηγουμένως η απόφαση που διατάζει την κατάσχεση. Αντίγραφο ή περίληψη της έκθεσης της κατάσχεσης επιδίδεται σε εκείνον σε βάρος του οποίου επιβάλλεται η κατάσχεση, αν δεν ήταν παρών κατά την επιβολή της, το αργότερο την επόμενη ημέρα εφόσον έχει την κατοικία του στον τόπο της κατάσχεσης, διαφορετικά μέσα σε οκτώ ημέρες από αυτήν.2. Αντίγραφο της έκθεσης κατάσχεσης επιδίδεται από το δικαστικό επιμελητή στο γραμματέα του ειρηνοδικείου του τόπου της κατάσχεσης, ο οποίος είναι υποχρεωμένος να καταχωρίσει περίληψή της σε ειδικό βιβλίο με αλφαβητικό ευρετήριο εκείνων κατά των οποίων έχει επιβληθεί κατάσχεση.».</p>	<p>«Άρθρο 711</p> <p>1. Η συντηρητική κατάσχεση κινητών ή εμπράγματων δικαιωμάτων επάνω σ' αυτά στα χέρια του οφειλέτη γίνεται κατά τις διατάξεις της αναγκαστικής κατάσχεσης, χωρίς να επιδοθεί προηγουμένως η απόφαση που διατάζει την κατάσχεση. Αντίγραφο ή περίληψη της έκθεσης της κατάσχεσης επιδίδεται σε εκείνον σε βάρος του οποίου επιβάλλεται η κατάσχεση, αν δεν ήταν παρών κατά την επιβολή της, το αργότερο την επόμενη ημέρα εφόσον έχει την κατοικία του στον τόπο της κατάσχεσης, διαφορετικά μέσα σε οκτώ ημέρες από αυτήν.</p> <p>2. Αντίγραφο της έκθεσης κατάσχεσης επιδίδεται από το δικαστικό επιμελητή στον ειρηνοδίκη του τόπου της κατάσχεσης ο οποίος είναι υποχρεωμένος να καταχωρίσει περίληψή της σε ειδικό βιβλίο με αλφαβητικό ευρετήριο εκείνων κατά των οποίων έχει επιβληθεί κατάσχεση.».</p>
<p>Στις παρ. 1 και 2 του άρθρου 724 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται η λέξη «καταψηφιστική» και το άρθρο 724 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 724</p> <p>1. Ο δανειστής μπορεί με βάση οριστική καταψηφιστική απόφαση, καθώς και με διαταγή πληρωμής χρηματικών απαιτήσεων να ζητήσει εγγραφή προσημείωσης υποθήκης και να επιβάλει συντηρητική κατάσχεση στα</p>	<p>«Άρθρο 724</p> <p>1. Ο δανειστής μπορεί με βάση οριστική απόφαση, καθώς και με διαταγή πληρωμής χρηματικών απαιτήσεων να ζητήσει εγγραφή προσημείωσης υποθήκης και να επιβάλει συντηρητική κατάσχεση στα χέρια του οφειλέτη ή τρίτου για το ποσό που επιδικάζεται με την απόφαση ή ορίζεται ότι πρέπει να</p>

<p>χέρια του οφειλέτη ή τρίτου για το ποσό που επιδικάζεται με την απόφαση ή ορίζεται ότι πρέπει να καταβληθεί με τη διαταγή πληρωμής.</p> <p>2. Το δικαστήριο που εξέδωσε την οριστική καταψηφιστική απόφαση ή τη διαταγή πληρωμής μπορεί με αίτηση εκείνου κατά του οποίου στρέφονται και κατά τη διαδικασία του άρθρου 702 παρ. 1, να αναστείλει ολικά ή εν μέρει την εκτέλεση των ασφαλιστικών μέτρων που αναφέρονται στην παρ. 1, αν πιθανολογείται η εξόφληση ή η ανυπαρξία, ολική ή εν μέρει, της απαίτησης για την οποία έχει εκδοθεί η οριστική απόφαση ή η διαταγή πληρωμής ή να περιορίσει την εκτέλεση σε ορισμένα περιουσιακά στοιχεία, αν πιθανολογείται ότι τα στοιχεία αυτά είναι επαρκή για την εξασφάλιση της απαίτησης.».</p>	<p>καταβληθεί με τη διαταγή πληρωμής.</p> <p>2. Το δικαστήριο που εξέδωσε την οριστική απόφαση ή τη διαταγή πληρωμής μπορεί με αίτηση εκείνου κατά του οποίου στρέφονται και κατά τη διαδικασία του άρθρου 702 παρ. 1, να αναστείλει ολικά ή εν μέρει την εκτέλεση των ασφαλιστικών μέτρων που αναφέρονται στην παρ. 1, αν πιθανολογείται η εξόφληση ή η ανυπαρξία, ολική ή εν μέρει, της απαίτησης για την οποία έχει εκδοθεί η οριστική απόφαση ή η διαταγή πληρωμής ή να περιορίσει την εκτέλεση σε ορισμένα περιουσιακά στοιχεία, αν πιθανολογείται ότι τα στοιχεία αυτά είναι επαρκή για την εξασφάλιση της απαίτησης.».</p>
<p>Προστίθεται άρθρο 732Α στον Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 732Α</p> <p>Μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από τη δημοσίευση της απόφασης που ρυθμίζει προσωρινά την κατάσταση κατά τα άρθρα 731 και 732, εκείνος, υπέρ του οποίου έγινε η προσωρινή ρύθμιση, οφείλει να ασκήσει αγωγή για την κύρια υπόθεση. Η απόφαση που διατάσσει ασφαλιστικά μέτρα κατά το προηγούμενο εδάφιο παύει αυτοδικαίως να ισχύει, αν περάσει άπρακτη η προθεσμία αυτή. Δεν απαιτείται να ασκηθεί αγωγή, αν έχει ασκηθεί πριν από τη δημοσίευση της παραπάνω απόφασης.».</p>	<p>«Άρθρο 732Α</p> <p>Προσωρινή απασχόληση εργαζομένου Σε περίπτωση υπερημερίας του εργοδότη ως προς την αποδοχή της εργασίας του εργαζομένου το δικαστήριο μπορεί να διατάξει ως ασφαλιστικό μέτρο την προσωρινή απασχόληση του εργαζομένου μέχρι την έκδοση οριστικής απόφασης επί της αγωγής για την κύρια υπόθεση.».</p>
<p>Στην παρ. 5 του άρθρου 734 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας η φράση «και ο ειρηνοδίκης δικάζει με τη σύμπραξη γραμματέα που τηρεί πρακτικά» διαγράφεται και το άρθρο 734 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 734</p>	<p>«Άρθρο 734</p> <p>1. Στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου επιδίδεται πάντοτε αντίγραφο της αίτησης με επισημείωση της πράξης που ορίζει τόπο και χρόνο για τη Συζήτηση σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση.</p>

<p>1. Στην περίπτωση του προηγούμενου άρθρου επιδίδεται πάντοτε αντίγραφο της αίτησης με επισημείωση της πράξης που ορίζει τόπο και χρόνο για τη συζήτηση σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η αίτηση.</p> <p>2. Το ειρηνοδικείο για την προσωρινή ρύθμιση της νομής ή της κατοχής δικαιούται να διατάξει οποιοδήποτε ασφαλιστικό μέτρο κρίνει πρόσφορο και ιδίως να επιτρέψει ή να απαγορεύσει πράξεις νομής ή κατοχής ή να επιδικάσει τη νομή ή την κατοχή σε κάποιον από τους διαδίκους, είτε με παροχή είτε χωρίς παροχή εγγύησης.</p> <p>3. Κατά της απόφασης του ειρηνοδικείου επιτρέπεται έφεση μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την επίδοσή της. Η έφεση δικάζεται κατά την ίδια διαδικασία, εφαρμόζεται όμως και το άρθρο 226.</p> <p>4. Η προθεσμία της έφεσης και η άσκησή της δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης του ειρηνοδικείου, εκτός αν η αναστολή διαταχθεί κατά το άρθρο 912.</p> <p>5. Στα ασφαλιστικά μέτρα νομής ή κατοχής δεν εφαρμόζονται τα άρθρα 696 παρ. 2 και 697.».</p>	<p>2. Το ειρηνοδικείο για την προσωρινή ρύθμιση της νομής ή της κατοχής δικαιούται να διατάξει οποιοδήποτε ασφαλιστικό μέτρο κρίνει πρόσφορο και ιδίως να επιτρέψει ή να απαγορεύσει πράξεις νομής ή κατοχής ή να επιδικάσει τη νομή ή την κατοχή σε κάποιον από τους διαδίκους, είτε με παροχή είτε χωρίς παροχή εγγύησης.</p> <p>3. Κατά της απόφασης του ειρηνοδικείου επιτρέπεται έφεση μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την επίδοσή της. Η έφεση δικάζεται κατά την ίδια διαδικασία, εφαρμόζεται όμως και το άρθρο 226.</p> <p>4. Η προθεσμία της έφεσης και η άσκησή της δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης του ειρηνοδικείου, εκτός αν η αναστολή διαταχθεί κατά το άρθρο 912.</p> <p>5. Στα ασφαλιστικά μέτρα νομής ή κατοχής δεν εφαρμόζονται τα άρθρα 696 παρ. 3 και 697 και ο ειρηνοδίκης δικάζει με τη σύμπραξη γραμματέα που τηρεί πρακτικά.».</p>
<p>Στην παρ. 2 του άρθρου 764 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται η στο τρίτο εδάφιο η φράση «Το άρθρο 242 παρ. 2 εφαρμόζεται και εδώ» και το άρθρο 764 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 764</p> <p>1. Οι πρόσθετοι λόγοι της έφεσης και η αντέφεση ασκούνται και με τις προτάσεις.</p> <p>2. Αν όταν εκφωνείται η υπόθεση δεν εμφανιστεί κανείς διάδικος, η συζήτηση ματαιώνεται. Αν κάποιος από τους διαδίκους εμφανιστεί, το δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση κατ' ουσίαν. Το άρθρο 242 παρ. 2 εφαρμόζεται και εδώ.</p> <p>3. Ανακοπή Ερημοδικίας επιτρέπεται, αν όποιος δικάστηκε ερήμην δεν κλητεύθηκε καθόλου ή εμπρόθεσμα ή δεν κλητεύθηκε</p>	<p>« Άρθρο 764.</p> <p>1. Οι πρόσθετοι λόγοι της έφεσης και η αντέφεση ασκούνται και με τις προτάσεις.</p> <p>2. Αν όταν εκφωνείται η υπόθεση δεν εμφανιστεί κανείς διάδικος, η Συζήτηση ματαιώνεται. Αν κάποιος από τους διαδίκους εμφανιστεί, το δικαστήριο εξετάζει την υπόθεση κατ' ουσίαν.</p> <p>3. Ανακοπή Ερημοδικίας επιτρέπεται, αν όποιος δικάστηκε ερήμην δεν κλητεύθηκε καθόλου ή εμπρόθεσμα ή δεν κλητεύθηκε κανονικά "ή αν συντρέχει λόγος ανώτερης βίας»</p>

<p>κανονικά ή αν συντρέχει λόγος ανώτερης βίας.».</p>	
<p>Στην παρ. 1 του άρθρου 892 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 892 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 892</p> <p>1. Η διαιτητική απόφαση πρέπει να συντάσσεται εγγράφως και να υπογράφεται ιδιοχείρως από τους διαιτητές. Μπορεί ακόμα να συντάσσεται και να υπογράφεται από τους διαιτητές και με ηλεκτρονικά μέσα. Αν κάποιος από τους διαιτητές αρνείται ή κωλύεται να υπογράψει, πρέπει αυτό να βεβαιώνεται στο έγγραφο της απόφασης, καθώς και ότι εκείνος που αρνείται ή κωλύεται έλαβε μέρος στη διαιτητική διαδικασία και στη διάσκεψη, και να υπογράφεται από την πλειοψηφία των διαιτητών. Στη δεύτερη περίπτωση του άρθρου 891 αρκεί η υπογραφή από τον επιδιαιτητή. Με τη συμφωνία για διαιτησία μπορεί να οριστεί ότι η διαιτητική απόφαση υπογράφεται ιδιοχείρως ή με ηλεκτρονικά μέσα μόνο από τον επιδιαιτητή ή από αυτόν και κάποιον από τους διαιτητές.</p> <p>2. Η διαιτητική απόφαση πρέπει να αναφέρει</p> <p>α) το όνομα και το επώνυμο του επιδιαιτητή και των διαιτητών,</p> <p>β) τον τόπο και το χρόνο της έκδοσής τους,</p> <p>γ) τα ονόματα και τα επώνυμα εκείνων που έλαβαν μέρος στη διαιτητική διαδικασία,</p> <p>δ) τη συμφωνία για διαιτησία στην οποία βασίστηκε,</p> <p>ε) το αιτιολογικό και</p> <p>στ) το διατακτικό.</p> <p>Με τη συμφωνία διαιτησίας μπορεί να οριστεί ότι η διαιτητική απόφαση αρκεί να αναφέρει τη συμφωνία διαιτησίας και το διατακτικό.».</p>	<p>«Άρθρο 892</p> <p>1. Η διαιτητική απόφαση πρέπει να συντάσσεται εγγράφως και να υπογράφεται ιδιοχείρως από τους διαιτητές. Αν κάποιος από τους διαιτητές αρνείται ή κωλύεται να υπογράψει, πρέπει αυτό να βεβαιώνεται στο έγγραφο της απόφασης, καθώς και ότι εκείνος που αρνείται ή κωλύεται έλαβε μέρος στη διαιτητική διαδικασία και στη διάσκεψη και να υπογράφεται από την πλειοψηφία των διαιτητών. Στη δεύτερη περίπτωση του άρθρου 891 αρκεί η υπογραφή από τον επιδιαιτητή. Με τη συμφωνία για διαιτησία μπορεί να οριστεί ότι η διαιτητική απόφαση υπογράφεται ιδιοχείρως μόνον από τον επιδιαιτητή ή από αυτόν και κάποιον από τους διαιτητές.</p> <p>2. Η διαιτητική απόφαση πρέπει να αναφέρει</p> <p>α) το όνομα και το επώνυμο του επιδιαιτητή και των διαιτητών,</p> <p>β) τον τόπο και το χρόνο της έκδοσής τους,</p> <p>γ) τα ονόματα και τα επώνυμα εκείνων που έλαβαν μέρος στη διαιτητική διαδικασία,</p> <p>δ) τη συμφωνία για διαιτησία στην οποία βασίστηκε,</p> <p>ε) το αιτιολογικό και</p> <p>στ) το διατακτικό.</p> <p>Με τη συμφωνία διαιτησίας μπορεί να οριστεί ότι η διαιτητική απόφαση αρκεί να αναφέρει τη συμφωνία διαιτησίας και το διατακτικό.».</p>
<p>Στην παρ. 2 του άρθρου 893 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθενται οι λέξεις «σε έγχαρτη ή ηλεκτρονική μορφή» και το</p>	<p>«Άρθρο 893</p> <p>1. Η διαιτητική απόφαση ολοκληρώνεται από τη στιγμή που θα</p>

<p>άρθρο 893 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p style="text-align: center;">«Άρθρο 893</p> <p>1. Η διαιτητική απόφαση ολοκληρώνεται από τη στιγμή που θα υπογραφεί σύμφωνα με το άρθρο 892.</p> <p>2. Ο διαιτητής ή, αν είναι περισσότεροι διαιτητές, ο επιδιαιτητής ή με εντολή του ένας από τους διαιτητές, είναι υποχρεωμένος, αν δεν ορίζεται διαφορετικά από τη συμφωνία διαιτησίας, να καταθέσει το πρωτότυπο της διαιτητικής απόφασης σε έγχαρτη ή ηλεκτρονική μορφή στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου της περιφέρειας στην οποία εκδόθηκε και να παραδώσει αντίγραφή της σ' αυτούς που συνομολόγησαν τη συμφωνία διαιτησίας.».</p>	<p>υπογραφεί σύμφωνα με το άρθρο 892.</p> <p>2. Ο διαιτητής ή, αν είναι περισσότεροι διαιτητές, ο επιδιαιτητής ή με εντολή του ένας από τους διαιτητές, είναι υποχρεωμένος, αν δεν ορίζεται διαφορετικά από τη συμφωνία διαιτησίας, να καταθέσει το πρωτότυπο της διαιτητικής απόφασης στη γραμματεία του μονομελούς πρωτοδικείου της περιφέρειας στην οποία εκδόθηκε και να παραδώσει αντίγραφή της σ' αυτούς που συνομολόγησαν τη συμφωνία διαιτησίας.».</p>
<p>Στο τρίτο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 933 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθενται οι λέξεις «σε κάθε περίπτωση», προστίθενται τέταρτο και πέμπτο εδάφιο και το άρθρο 933 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p style="text-align: center;">«Άρθρο 933</p> <p>1. Αντιρρήσεις εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και κάθε δανειστή που έχει έννομο συμφέρον και αφορούν την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου, τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης, ή την απαίτηση ασκούνται μόνο με ανακοπή, που εισάγεται στο ειρηνοδικείο, αν ο εκτελεστός τίτλος, έχει εκδοθεί από το δικαστήριο αυτό, και στο μονομελές πρωτοδικείο σε κάθε άλλη περίπτωση. Αν ασκηθούν περισσότερες ανακοπές με χωριστά δικόγραφα με επιμέλεια της γραμματείας προσδιορίζονται και εκδικάζονται όλες υποχρεωτικά στην ίδια δικάσιμο. Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής μπορούν να προταθούν μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο, που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση και κοινοποιείται στον αντίδικο, σε κάθε περίπτωση οκτώ (8) τουλάχιστον μέρες</p>	<p>«Άρθρο 933</p> <p>1. Αντιρρήσεις εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και κάθε δανειστή του που έχει έννομο συμφέρον και αφορούν την εγκυρότητα του εκτελεστού τίτλου, τη διαδικασία της αναγκαστικής εκτέλεσης ή την απαίτηση ασκούνται μόνο με ανακοπή, που εισάγεται στο ειρηνοδικείο, αν ο εκτελεστός τίτλος έχει εκδοθεί από το δικαστήριο αυτό, και στο μονομελές πρωτοδικείο σε κάθε άλλη περίπτωση. Αν ασκηθούν περισσότερες ανακοπές με χωριστά δικόγραφα, με επιμέλεια της γραμματείας προσδιορίζονται και εκδικάζονται όλες υποχρεωτικά στην ίδια δικάσιμο. Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής μπορούν να προταθούν μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από το οποίο συντάσσεται έκθεση, και κοινοποιείται στον αντίδικο οκτώ (8) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση.</p> <p>2. Η συζήτηση της ανακοπής</p>

<p>πριν τη συζήτηση. Η ανακοπή κατά του πλειστηριασμού απευθύνεται, με ποινή το απαράδεκτο, κατά του επισπεύδοντα δανειστή και του υπερθεματιστή. Επί κοινής δε πλειοδοσίας η ανακοπή ασκείται από όλους και κατά όλων των πλειοδοτών.</p> <p>2. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της και η κλήτευση του καθ' ου η ανακοπή γίνεται είκοσι (20) ημέρες πριν από τη συζήτηση.</p> <p>3. Αρμόδιο κατά τόπο είναι πάντοτε το δικαστήριο της περιφέρειας του τόπου της εκτέλεσης εφόσον μετά την επίδοση της επιταγής ακολούθησαν και άλλες πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας, αλλιώς αρμόδιο είναι το δικαστήριο του άρθρου 584. Αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, τόπος εκτέλεσης είναι ο τόπος κατάσχεσης, ακόμη και εάν έχει οριστεί υπάλληλος του πλειστηριασμού συμβολαιογράφος που έχει την έδρα του σε άλλη περιφέρεια.</p> <p>4. Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής, οι αντιρρήσεις είναι απαράδεκτες στην έκταση που ισχύει το δεδικασμένο σύμφωνα, με τα άρθρα 330 και 633 παράγραφος 2 εδάφιο γ', αντίστοιχα.</p> <p>5. Οι ισχυρισμοί που αφορούν την απόσβεση της απαίτησης πρέπει να αποδεικνύονται μόνο με έγγραφα ή με δικαστική ομολογία.</p> <p>6. Η απόφαση επί της ανακοπής εκδίδεται υποχρεωτικά μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από τη συζήτησή της.».</p>	<p>προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της και η κλήτευση του καθ' ου η ανακοπή γίνεται είκοσι (20) ημέρες πριν από τη συζήτηση.</p> <p>3. Αρμόδιο κατά τόπο είναι πάντοτε το δικαστήριο της περιφέρειας του τόπου της εκτέλεσης εφόσον μετά την επίδοση της επιταγής ακολούθησαν και άλλες πράξεις της εκτελεστικής διαδικασίας, αλλιώς αρμόδιο είναι το δικαστήριο του άρθρου 584. Αν πρόκειται για εκτέλεση για την ικανοποίηση χρηματικών απαιτήσεων, τόπος εκτέλεσης είναι ο τόπος κατάσχεσης, ακόμη και εάν έχει οριστεί υπάλληλος του πλειστηριασμού συμβολαιογράφος που έχει την έδρα του σε άλλη περιφέρεια.</p> <p>4. Αν ο εκτελεστός τίτλος είναι δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής, οι αντιρρήσεις είναι απαράδεκτες στην έκταση που ισχύει το δεδικασμένο σύμφωνα, με τα άρθρα 330 και 633 παράγραφος 2 εδάφιο γ', αντίστοιχα.</p> <p>5. Οι ισχυρισμοί που αφορούν την απόσβεση της απαίτησης πρέπει να αποδεικνύονται μόνο με έγγραφα ή με δικαστική ομολογία.</p> <p>6. Η απόφαση επί της ανακοπής εκδίδεται υποχρεωτικά μέσα σε προθεσμία εξήντα (60) ημερών από τη συζήτησή της.».</p>
<p>Στην παρ. 2 του άρθρου 936 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 936 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p style="text-align: center;">«Άρθρο 936</p> <p>1. Τρίτος έχει δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης, αν προσβάλλεται δικαίωμά του επάνω στο</p>	<p>«Άρθρο 936.</p> <p>1. Τρίτος έχει δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή κατά της αναγκαστικής εκτέλεσης, αν προσβάλλεται δικαίωμά του επάνω στο αντικείμενο της εκτέλεσης, το οποίο δικαιούται να αντιτάξει σε εκείνον κατά του οποίου έχει στραφεί η εκτέλεση και ιδίως</p> <p>α) δικαίωμα εμπράγματο που</p>

<p>αντικείμενο της εκτέλεσης, το οποίο δικαιούται να αντιτάξει σε εκείνον κατά του οποίου έχει στραφεί η εκτέλεση και ιδίως α) δικαίωμα εμπράγματο που αποκλείει ή περιορίζει το δικαίωμα εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, β) απαγόρευση διάθεσης που έχει ταχθεί υπέρ αυτού και συνεπάγεται σύμφωνα με το νόμο την ακυρότητα της διάθεσης. Έχει επίσης δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή και ο νομέας, εκτός αν εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση αποδείξει πως εκείνος κατά του οποίου στρέφεται έχει επάνω στο αντικείμενο που έχει κατασχεθεί εμπράγματο δικαίωμα επικρατέστερο από τη νομή. Η ανακοπή εισάγεται στο καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο του τόπου όπου γίνεται η εκτέλεση.</p> <p>2. Η ανακοπή πρέπει να απευθύνεται κατά του δανειστή και του οφειλέτη και αν πρόκειται για ακίνητο εγγράφεται στο βιβλίο διεκδικήσεων κατά το άρθρο 220. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεση της, μπορεί δε να επιδοθεί και στον πληρεξούσιο δικηγόρο που υπέγραψε την επιταγή του άρθρου 924 ή παρέσχε την εντολή για τη διενέργεια οποιασδήποτε διαδικαστικής πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης. Στην ανακοπή μπορεί να σωρευτεί και αίτημα απόδοσης του πράγματος.</p> <p>3. Τρίτος που απέκτησε το δικαίωμα από τον καθ' ου η εκτέλεση με απαλλοτρίωση που διαρρήχθηκε ως καταδολιευτική κατά τα άρθρα 939 επ. του Αστικού Κώδικα, δεν μπορεί να αντιτάξει το δικαίωμα αυτό κατά του επισπεύδοντος που πέτυχε τη διάρρηξη ούτε κατά του υπερθεματιστή και των διαδόχων του.».</p>	<p>αποκλείει ή περιορίζει το δικαίωμα εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση,</p> <p>β) απαγόρευση διάθεσης που έχει ταχθεί υπέρ αυτού και συνεπάγεται σύμφωνα με το νόμο την ακυρότητα της διάθεσης.</p> <p>Έχει επίσης δικαίωμα να ασκήσει ανακοπή και ο νομέας, εκτός αν εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση αποδείξει πως εκείνος κατά του οποίου στρέφεται έχει επάνω στο αντικείμενο που έχει κατασχεθεί εμπράγματο δικαίωμα επικρατέστερο από τη νομή. Η ανακοπή εισάγεται στο καθ' ύλην αρμόδιο δικαστήριο του τόπου όπου γίνεται η εκτέλεση.</p> <p>2. Η ανακοπή πρέπει να απευθύνεται κατά του δανειστή και του οφειλέτη και αν πρόκειται για ακίνητο εγγράφεται στο βιβλίο διεκδικήσεων κατά το άρθρο 220.</p> <p>Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεση της, μπορεί δε να επιδοθεί και στον πληρεξούσιο δικηγόρο που υπέγραψε την επιταγή του άρθρου 924 ή παρέσχε την εντολή για τη διενέργεια οποιασδήποτε διαδικαστικής πράξης της αναγκαστικής εκτέλεσης.</p> <p>3. Τρίτος που απέκτησε το δικαίωμα από τον καθ' ου η εκτέλεση με απαλλοτρίωση που διαρρήχθηκε ως καταδολιευτική κατά τα άρθρα 939 επ. του Αστικού Κώδικα, δεν μπορεί να αντιτάξει το δικαίωμα αυτό κατά του επισπεύδοντος που πέτυχε τη διάρρηξη ούτε κατά του υπερθεματιστή και των διαδόχων του.».</p>
<p>Οι περ. β' και γ' της παρ. 1 του άρθρου 937 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίστανται, στο τέλος της παρ. 3 προστίθεται η φράση «εκτός αν ορίζεται</p>	<p>«Άρθρο 937</p> <p>1. Στις δίκες τις σχετικές με την εκτέλεση:</p>

διαφορετικά» και το άρθρο 937 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 937

1. Στις δίκες τις σχετικές με την εκτέλεση: α) έχει δικαίωμα να παρέμβει κάθε δανειστής εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση,

β) δεν επιτρέπεται η ανακοπή ερημοδικίας ούτε στο πρωτοβάθμιο ούτε και στο δευτεροβάθμιο δικαστήριο,

γ) η προθεσμία και η άσκηση του ενδίκου μέσου δεν αναστέλλουν την εκτέλεση της απόφασης.

2. Στις δίκες αυτές η προθεσμία της παραγράφου 2 του άρθρου 564 είναι εξήντα (60) ημέρες. Η δικάσιμος για τη συζήτηση της αναίρεσης δεν μπορεί να ορισθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 568, σε χρόνο που υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες. Οι προθεσμίες της παραγράφου 4 του άρθρου 568 είναι τουλάχιστον εξήντα (60) ημέρες σε κάθε περίπτωση. Αναβολή της συζήτησης, σύμφωνα με το άρθρο 575, δεν μπορεί να είναι κάθε φορά μεγαλύτερη από σαράντα πέντε (45) ημέρες.

3. Στις δίκες σχετικά με την εκτέλεση για την εκδίκαση των ανακοπών εφαρμόζονται οι διατάξεις της διαδικασίας των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ., εκτός αν ορίζεται διαφορετικά.».

α) έχει δικαίωμα να παρέμβει κάθε δανειστής εκείνου κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση.

β) Σε περίπτωση εκτέλεσης που στηρίζεται σε δικαστική απόφαση ή διαταγή πληρωμής, κατά της απόφασης που εκδίδεται επί της ανακοπής επιτρέπεται η άσκηση μόνο έφεσης. Στις λοιπές περιπτώσεις των εκτελεστών τίτλων του άρθρου 904 παράγραφος 2, κατά της απόφασης που εκδίδεται επί της ανακοπής επιτρέπεται η άσκηση όλων των ένδικων μέσων πλην της ανακοπής ερημοδικίας. Στις περιπτώσεις των προηγούμενων εδαφίων, η άσκηση ένδικου μέσου δεν αναστέλλει την πρόοδο της εκτέλεσης, εκτός αν το δικαστήριο του ένδικου μέσου, μετά από αίτηση του ασκούντος αυτό, που υποβάλλεται και αυτοτελώς, δικάζοντας με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., διατάξει την αναστολή, με παροχή ή και χωρίς παροχή εγγύησης, εφόσον κρίνει ότι η ενέργεια της αναγκαστικής εκτέλεσης θα προξενήσει ανεπανόρθωτη βλάβη στον αιτούντα και πιθανολογεί την ευδοκίμηση του ένδικου μέσου. Επίσης μπορεί να διαταχθεί να προχωρήσει η αναγκαστική εκτέλεση αφού δοθεί εγγύηση. Ειδικά, όταν ζητείται η αναστολή πλειστηριασμού, αυτή είναι απαράδεκτη, αν δεν κατατεθεί το αργότερο πέντε (5) εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. Η απόφαση πρέπει να δημοσιεύεται έως τις 12:00` το μεσημέρι της Δευτέρας που προηγείται του πλειστηριασμού.

γ) Σε περίπτωση άμεσης εκτέλεσης το δικαστήριο στο οποίο εκκρεμεί ανακοπή, μπορεί μετά από αίτηση του ανακόπτοντος, που δικάζει με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να

	<p>διατάζει την αναστολή της εκτέλεσης με παροχή ή και χωρίς παροχή εγγύησης.</p> <p>2. Στις δίκες αυτές η προθεσμία της παραγράφου 2 του άρθρου 564 είναι εξήντα (60) ημέρες. Η δικάσιμος για τη Συζήτηση της αναίρεσης δεν μπορεί να ορισθεί σύμφωνα με την παράγραφο 3 του άρθρου 568, σε χρόνο που υπερβαίνει τους έξι (6) μήνες. Οι προθεσμίες της παραγράφου 4 του άρθρου 568 είναι τουλάχιστον εξήντα (60) ημέρες σε κάθε περίπτωση.</p> <p>Αναβολή της Συζήτησης, σύμφωνα με το άρθρο 575, δεν μπορεί να είναι κάθε φορά μεγαλύτερη από σαράντα πέντε (45) ημέρες. (Αν γίνει δεκτή η αναίρεση, το τμήμα του Αρείου Πάγου που αναιρεί την απόφαση κρατεί την υπόθεση σε κάθε περίπτωση.)</p> <p>3. Στις δίκες σχετικά με την εκτέλεση για την εκδίκαση των ανακοπών εφαρμόζονται οι διατάξεις της διαδικασίας των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ.</p>
<p>Στο τέλος της παρ. 2 του άρθρου 950 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται εδάφιο, η παρ. 3 καταργείται και το άρθρο 950 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 950</p> <p>1. Με την απόφαση με την οποία διατάζεται η απόδοση ή παράδοση τέκνου καταδικάζεται ο γονέας που έχει το τέκνο να εκτελέσει αυτή την πράξη και με την ίδια απόφαση, για την περίπτωση που δεν την εκτελέσει, απαγγέλλεται αυτεπαγγέλτως χρηματική ποινή έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ υπέρ του αιτούντος την απόδοση ή παράδοση και σε προσωπική κράτηση έως ένα έτος. Αν το τέκνο δεν βρεθεί, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 861 έως 866.</p> <p>2. Αν παρεμποδίζεται το δικαίωμα της προσωπικής επικοινωνίας του γονέα με το</p>	<p>«Άρθρο 950</p> <p>1. Με την απόφαση με την οποία διατάζεται η απόδοση ή παράδοση τέκνου καταδικάζεται ο γονέας που έχει το τέκνο να εκτελέσει αυτή την πράξη και με την ίδια απόφαση, για την περίπτωση που δεν την εκτελέσει, απαγγέλλεται αυτεπαγγέλτως χρηματική ποινή έως εκατό χιλιάδες (100.000) ευρώ υπέρ του αιτούντος την απόδοση ή παράδοση και σε προσωπική κράτηση έως ένα έτος. Αν το τέκνο δεν βρεθεί, εφαρμόζονται οι διατάξεις των άρθρων 861 έως 866.</p> <p>2. Αν παρεμποδίζεται το δικαίωμα της προσωπικής επικοινωνίας του γονέα με το τέκνο, η απόφαση που ρυθμίζει την επικοινωνία μπορεί να απειλήσει με χρηματική ποινή και προσωπική</p>

<p>τέκνο, το δικαστήριο που ρυθμίζει το δικαίωμα της προσωπικής επικοινωνίας του γονέα με το τέκνο καθορίζει τα χρονικά διαστήματα αυτής και απειλεί, και αυτεπάγγελτα, σε βάρος εκείνου που εμποδίζει κάθε φορά την επικοινωνία, για κάθε παράβαση, χρηματική ποινή έως δέκα χιλιάδες (10,000.00) ευρώ και προσωρινή κράτηση έως ένα (1) έτος.. Η παρεμπόδιση του δικαιώματος της προσωπικής επικοινωνίας του γονέα με το τέκνο βεβαιώνεται με έκθεση δικαστικού επιμελητή, ο οποίος παρευρίσκεται κατά τον ορισθέντα χρόνο έναρξης της επικοινωνίας.».</p>	<p>κράτηση εκείνον που εμποδίζει την επικοινωνία και εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 947.</p> <p>3. Κατά την επικύρωση από το δικαστήριο της κατά το άρθρο 1441 του Αστικού Κώδικα συμφωνίας των συζύγων, με την οποία ρυθμίζεται η επιμέλεια των τέκνων, διατάσσεται αυτεπαγγέλτως και η απόδοση ή η παράδοση του τέκνου στον γονέα στον οποίο ανατίθεται η επιμέλεια και εφαρμόζεται κατά τα λοιπά η πρώτη παράγραφος του παρόντος άρθρου. Ως προς τη ρυθμιζόμενη με την ίδια συμφωνία επικοινωνία με το τέκνο εφαρμόζεται αναλόγως η δεύτερη παράγραφος του παρόντος άρθρου.».</p>
<p>Στην παρ. 3 του άρθρου 953 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται νέα περίπτωση και το άρθρο 953 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 953</p> <p>1. Κατάσχεση μπορεί να γίνει στα κινητά πράγματα που βρίσκονται στα χέρια του οφειλέτη, καθώς και στα χέρια μεσεγγυούχου κατά την έννοια του άρθρου 956 παράγραφος 1 ως συνέπεια προηγούμενης κατάσχεσης.</p> <p>2. Οι διατάξεις για την κατάσχεση στα χέρια του οφειλέτη εφαρμόζονται και</p> <p>α) όταν κινητά πράγματα του οφειλέτη βρίσκονται στα χέρια του δανειστή ή τρίτου πρόθυμου να τα αποδώσει,</p> <p>β) όταν κατάσχεται εμπράγματο δικαίωμα του οφειλέτη επάνω σε ξένο κινητό πράγμα,</p> <p>γ) όταν πρόκειται για κινητά πράγματα που είχαν μεταβιβαστεί από τον οφειλέτη σε τρίτο, εφόσον η κατάσχεση επιβάλλεται από δανειστή που πέτυχε τη διάρρηξη της μεταβίβασης ως καταδολιευτικής κατά τα άρθρα 939 επ. του Αστικού Κώδικα.</p>	<p>«Άρθρο 953</p> <p>1. Κατάσχεση μπορεί να γίνει στα κινητά πράγματα που βρίσκονται στα χέρια του οφειλέτη, καθώς και στα χέρια μεσεγγυούχου κατά την έννοια του άρθρου 956 παράγραφος 1 ως συνέπεια προηγούμενης κατάσχεσης.</p> <p>2. Οι διατάξεις για την κατάσχεση στα χέρια του οφειλέτη εφαρμόζονται και</p> <p>α) όταν κινητά πράγματα του οφειλέτη βρίσκονται στα χέρια του δανειστή ή τρίτου πρόθυμου να τα αποδώσει,</p> <p>β) όταν κατάσχεται εμπράγματο δικαίωμα του οφειλέτη επάνω σε ξένο κινητό πράγμα,</p> <p>γ) όταν πρόκειται για κινητά πράγματα που είχαν μεταβιβαστεί από τον οφειλέτη σε τρίτο, εφόσον η κατάσχεση επιβάλλεται από δανειστή που πέτυχε τη διάρρηξη της μεταβίβασης ως καταδολιευτικής κατά τα άρθρα 939 επ. του Αστικού Κώδικα.</p> <p>3. Εξαιρούνται από την κατάσχεση τα πράγματα που είναι απολύτως</p>

<p>3. Εξαίρουνται από την κατάσχεση</p> <p>α) τα πράγματα που είναι απολύτως απολύτως απαραίτητα για τις στοιχειώδεις ανάγκες διαβίωσης του οφειλέτη και της οικογένειάς του,</p> <p>β) προκειμένου για πρόσωπα που με την προσωπική τους εργασία αποκτούν όσα τους χρειάζονται για να ζήσουν, τα πράγματα που είναι απαραίτητα για την εργασία τους,</p> <p>γ) τα πάσης φύσεως βιβλία που δεν είναι εμπόρευμα, τα οποία, ως πολιτιστικά αγαθά, ο δικαστικός επιμελητής που διενεργεί την αναγκαστική εκτέλεση τα αφαιρεί και τα παραδίδει μετά από δημόσια πρόσκληση, σε πολιτιστικούς οργανισμούς αντί τιμήματος που συμφωνείται από τον επι του πλειστηριασμού υπάλληλο και αυτούς. Ο δικαστικός επιμελητής μπορεί να προβεί σε κάθε κατάλληλη ενέργεια για την εξασφάλιση δημοσιότητας. Αν διαφωνήσει εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται ή εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, αποφασίζει το ειρηνοδικείο του τόπου της εκτέλεσης, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ..</p> <p>4. Αν τα κατασχεμένα πράγματα είναι ασφαλισμένα η κατάσχεση ισχύει και για την αποζημίωση που οφείλεται από την ασφάλιση.»</p>	<p>απαραίτητα για τις στοιχειώδεις ανάγκες διαβίωσης του οφειλέτη και της οικογένειάς του και, προκειμένου για πρόσωπα που με την προσωπική τους εργασία αποκτούν όσα τους χρειάζονται για να ζήσουν, τα πράγματα, τα οποία είναι απαραίτητα για την εργασία τους.</p> <p>4. Αν τα κατασχεμένα πράγματα είναι ασφαλισμένα η κατάσχεση ισχύει και για την αποζημίωση που οφείλεται από την ασφάλιση.»</p>
<p>Η περ. ε' του πρώτου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 954 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς το ορισμό ημέρας διενέργειας πλειστηριασμού, στο τρίτο εδάφιο της παρ. 4 η φράση «Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων» αντικαθίσταται με την φράση «Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ και το άρθρο 954 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 954</p> <p>1. Η κατάσχεση, με την επιφύλαξη του άρθρου 956 παράγραφος 1 εδάφιο γ', γίνεται:</p>	<p>«Άρθρο 954</p> <p>1. Η κατάσχεση, με την επιφύλαξη του άρθρου 956 παράγραφος 1 εδάφιο γ', γίνεται με την αφαίρεση του πράγματος από το δικαστικό επιμελητή και συντάσσεται σχετική έκθεση μπροστά σε ενήλικο μάρτυρα. Το κατασχεμένο το εκτιμά ο δικαστικός επιμελητής ή ο πραγματογνώμονας που ο επιμελητής προσλαμβάνει κατά την κρίση του για αυτό το σκοπό.</p> <p>2. Η κατασχετήρια έκθεση πρέπει να περιέχει, εκτός από τα ουσιώδη που απαιτούνται από το άρθρο 117 και α) ακριβή περιγραφή του κατασχεμένου</p>

με την αφαίρεση του πράγματος από το δικαστικό επιμελητή και συντάσσεται σχετική έκθεση μπροστά σε ενήλικο μάρτυρα. Το κατασχεμένο το εκτιμά ο δικαστικός επιμελητής ή ο πραγματογνώμονας που ο επιμελητής προσλαμβάνει κατά την κρίση του για αυτό το σκοπό.

2. Η κατασχετήρια έκθεση πρέπει να περιέχει, εκτός από τα ουσιώδη που απαιτούνται από το άρθρο 117 και α) ακριβή περιγραφή του κατασχεμένου πράγματος, ώστε να μη γεννιέται αμφιβολία για την ταυτότητά του, β) αναφορά της εκτίμησης του κατασχεμένου που έκανε ο δικαστικός επιμελητής ή ο πραγματογνώμονας, γ) τιμή πρώτης προσφοράς που πρέπει να είναι τουλάχιστον τα δύο τρίτα της αξίας, στην οποία εκτιμήθηκε το κατασχεμένο κινητό πράγμα, δ) αναφορά του εκτελεστού τίτλου στον οποίο βασίζεται η εκτέλεση, της επιταγής που επιδόθηκε στον οφειλέτη και του ποσού για το οποίο γίνεται η κατάσχεση, ε) αναφορά της ημέρας του πλειστηριασμού, η οποία ορίζεται υποχρεωτικά σε πέντε (5) μήνες από την ημέρα περάτωσης της κατάσχεσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση έξι (6) μηνών από την ημερομηνία αυτή, του τόπου του πλειστηριασμού, καθώς και του ονόματος του υπαλλήλου του πλειστηριασμού. Στην έκθεση αναφέρονται επίσης οι όροι που τυχόν έθεσε, σχετικά με τον πλειστηριασμό, ο υπέρ ου η εκτέλεση με την κατά το άρθρο 927 εντολή, καθώς επίσης και η τυχόν διενέργειά του ενώπιον συμβολαιογράφου διορισμένου στην περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους. Ο δικαστικός επιμελητής βεβαιώνει στην κατασχετήρια έκθεση το λόγο της αδυναμίας ορισμού συμβολαιογράφου του τόπου εκτέλεσης ή της περιφέρειας του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης.

3. Την κατασχετήρια έκθεση υπογράφουν ο δικαστικός επιμελητής και ο μάρτυρας και αν

πράγματος, ώστε να μη γεννιέται αμφιβολία για την ταυτότητά του, β) αναφορά της εκτίμησης του κατασχεμένου που έκανε ο δικαστικός επιμελητής ή ο πραγματογνώμονας, γ) τιμή πρώτης προσφοράς που πρέπει να είναι τουλάχιστον τα δύο τρίτα της αξίας, στην οποία εκτιμήθηκε το κατασχεμένο κινητό πράγμα, δ) αναφορά του εκτελεστού τίτλου στον οποίο βασίζεται η εκτέλεση, της επιταγής που επιδόθηκε στον οφειλέτη και του ποσού για το οποίο γίνεται η κατάσχεση, ε) αναφορά της ημέρας του πλειστηριασμού, η οποία ορίζεται υποχρεωτικά επτά (7) μήνες από την ημέρα περάτωσης της κατάσχεσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση οκτώ (8) μηνών από την ημέρα αυτή, του τόπου του πλειστηριασμού, καθώς και του ονόματος του υπαλλήλου του πλειστηριασμού. Στην έκθεση αναφέρονται επίσης οι όροι που τυχόν έθεσε, σχετικά με τον πλειστηριασμό, ο υπέρ ου η εκτέλεση με την κατά το άρθρο 927 εντολή, καθώς επίσης και η τυχόν διενέργειά του ενώπιον συμβολαιογράφου διορισμένου στην περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους. Ο δικαστικός επιμελητής βεβαιώνει στην κατασχετήρια έκθεση το λόγο της αδυναμίας ορισμού συμβολαιογράφου του τόπου εκτέλεσης ή της περιφέρειας του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης.

3. Την κατασχετήρια έκθεση υπογράφουν ο δικαστικός επιμελητής και ο μάρτυρας και αν είναι παρόντες εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται και εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση την υπογράφουν και αυτοί.

<p>είναι παρόντες εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται και εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση την υπογράφουν και αυτοί. Αν κάποιος από αυτούς αρνηθεί να υπογράψει, η άρνησή του αναφέρεται στην έκθεση.</p> <p>4. Ύστερα από ανακοπή του επισπεύδοντος ή του καθ' ου η εκτέλεση ή οποιουδήποτε άλλου έχει έννομο συμφέρον, το αρμόδιο κατά το άρθρο 933 δικαστήριο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί να διατάξει τη διόρθωση της έκθεσης, ιδίως ως προς την περιγραφή του κατασχεθέντος, την εκτίμηση και την τιμή πρώτης προσφοράς. Η ανακοπή είναι απαράδεκτη αν δεν κατατεθεί το αργότερο δεκαπέντε (15) εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. Η απόφαση πρέπει να δημοσιεύεται έως τις 12:00 το μεσημέρι της όγδοης πριν από τον πλειστηριασμό ημέρας και αναρτάται την ίδια ημέρα με επιμέλεια της γραμματείας στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e- ΕΦΚΑ)».</p>	<p>Αν κάποιος από αυτούς αρνηθεί να υπογράψει, η άρνησή του αναφέρεται στην έκθεση.</p> <p>4. Ύστερα από ανακοπή του επισπεύδοντος ή του καθ' ου η εκτέλεση ή οποιουδήποτε άλλου έχει έννομο συμφέρον, το αρμόδιο κατά το άρθρο 933 δικαστήριο, δικάζοντας κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., μπορεί να διατάξει τη διόρθωση της έκθεσης, ιδίως ως προς την περιγραφή του κατασχεθέντος, την εκτίμηση και την τιμή πρώτης προσφοράς. Η ανακοπή είναι απαράδεκτη αν δεν κατατεθεί το αργότερο δεκαπέντε (15) εργάσιμες ημέρες πριν από την ημέρα του πλειστηριασμού. Η απόφαση πρέπει να δημοσιεύεται έως τις 12:00 το μεσημέρι της όγδοης πριν από τον πλειστηριασμό ημέρας και αναρτάται την ίδια ημέρα με επιμέλεια της γραμματείας στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων.».</p>
<p>Στην παρ. 4 του άρθρου 959 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθενται δεύτερο και τρίτο εδάφιο, το πρώτο και το τέταρτο εδάφιο της παρ. 5 τροποποιείται με αντίστοιχες ρυθμίσεις για την από κοινού πλειοδοσία, στην παρ. 6 αντικαθίσταται η λέξη «πλειστηριασμού» με τις λέξεις «πλειστηριασμών ΗΛ.ΣΥ.ΠΛΕΙΣ),στο πρώτο εδάφιο της παρ. 8 η ώρα «14:00» αντικαθίσταται με «12:00» και η ώρα «18:00» αντικαθίσταται με «16:00» και το άρθρο 959 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 959</p> <p>1. Τα κατασχεμένα πράγματα</p>	<p>«Άρθρο 959</p> <p>1. Τα κατασχεμένα πράγματα πλειστηριάζονται με ηλεκτρονικά μέσα ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας του τόπου όπου έγινε η κατάσχεση. Εάν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν είναι δυνατό να ορισθεί συμβολαιογράφος του τόπου εκτέλεσης (κατάσχεσης), τα κατασχεμένα πράγματα πλειστηριάζονται ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή, αν και αυτό δεν</p>

πλειστηριάζονται με ηλεκτρονικά μέσα ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας του τόπου όπου έγινε η κατάσχεση. Εάν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν είναι δυνατό να ορισθεί συμβολαιογράφος του τόπου εκτέλεσης (κατάσχεσης), τα κατασχεμένα πράγματα πλειστηριάζονται ενώπιον συμβολαιογράφου της περιφέρειας του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή, αν και αυτό δεν είναι δυνατό, του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους. Ο πλειστηριασμός των κατασχεμένων διενεργείται μέσω των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμού από τον πιστοποιημένο, για το σκοπό αυτόν, υπάλληλο του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού. Ο πλειστηριασμός διενεργείται ενώπιον του ίδιου συμβολαιογράφου που ορίστηκε αρχικά και στην περίπτωση πολλαπλών κατασχέσεων.

2. Η κυριότητα, διοίκηση και διαχείριση των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμού ανήκει στους κατά τόπον αρμοδίους συμβολαιογραφικούς συλλόγους.

3. Τα ηλεκτρονικά συστήματα πλειστηριασμού περιέχουν όλα τα πληροφοριακά στοιχεία τα οποία περιλαμβάνονται στο απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης.

4. Στον ηλεκτρονικό πλειστηριασμό λαμβάνουν μέρος υποψήφιοι πλειοδότες που έχουν προηγουμένως πιστοποιηθεί στα ηλεκτρονικά συστήματα πλειστηριασμών. Πλειοδοσία περισσότερων από κοινού είναι εφικτή, μόνο εάν χορηγηθεί σε οποιονδήποτε εξ αυτών ειδικό συμβολαιογραφικό πληρεξούσιο από τους λοιπούς ενδιαφερόμενους πλειοδότες και αυτός προβεί στη σχετική δήλωση συμμετοχής και υποβολής του πληρεξουσίου, πριν τον πλειστηριασμό, σύμφωνα με την παρ. 5. Στην περίπτωση αυτή, και εφόσον κατακυρωθεί στους περισσότερους πλειοδότες το πράγμα, αυτοί ενέχονται εις ολόκληρον για την

είναι δυνατό, του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους. Ο πλειστηριασμός των κατασχεμένων διενεργείται μέσω των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμού από τον πιστοποιημένο, για το σκοπό αυτόν, υπάλληλο του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού. Ο πλειστηριασμός διενεργείται ενώπιον του ίδιου συμβολαιογράφου που ορίστηκε αρχικά και στην περίπτωση πολλαπλών κατασχέσεων.

2. Η κυριότητα, διοίκηση και διαχείριση των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμού ανήκει στους κατά τόπον αρμοδίους συμβολαιογραφικούς συλλόγους.

3. Τα ηλεκτρονικά συστήματα πλειστηριασμού περιέχουν όλα τα πληροφοριακά στοιχεία τα οποία περιλαμβάνονται στο απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης.

4. Στον ηλεκτρονικό πλειστηριασμό λαμβάνουν μέρος υποψήφιοι πλειοδότες που έχουν προηγουμένως πιστοποιηθεί στα ηλεκτρονικά συστήματα πλειστηριασμών. Πλειοδοσία περισσότερων από κοινού δεν είναι δυνατή.

5. Κάθε υποψήφιος πλειοδότης δηλώνει τη συμμετοχή του σε συγκεκριμένο πλειστηριασμό, σύμφωνα με τους όρους αυτού, αφού έχει καταβάλει την εγγύηση της παραγράφου 1 του άρθρου 965 και έχει υποβάλει ηλεκτρονικά το πληρεξούσιο της παραγράφου 2 του άρθρου 1003, μέχρι ώρα 15:00, δύο (2) εργάσιμες ημέρες πριν την ορισθείσα ημέρα του πλειστηριασμού. Οι προσφορές, με ποινή ακυρότητας, δεν πρέπει να περιλαμβάνουν αίρεση ή όρο, και είναι ανέκκλητες. Το τέλος χρήσης των συστημάτων για τη

<p>καταβολή του πλειστηριάσματος.</p> <p>5. Κάθε υποψήφιος πλειοδότης δηλώνει τη συμμετοχή του σε συγκεκριμένο πλειστηριασμό, σύμφωνα με τους όρους αυτού, αφού έχει καταβάλει την εγγύηση της παραγράφου 1 του άρθρου 965 και έχει υποβάλει ηλεκτρονικά το πληρεξούσιο της παραγράφου 2 του άρθρου 1003, επί κοινής δε πλειοδοσίας το κατά την παράγραφο 4 του παρόντος πληρεξούσιο μέχρι ώρα 15:00, δύο (2) εργάσιμες ημέρες πριν την ορισθείσα ημέρα του πλειστηριασμού. Οι προσφορές, με ποινή ακυρότητας, δεν πρέπει να περιλαμβάνουν αίρεση ή όρο, και είναι ανέκκλητες. Το τέλος χρήσης των συστημάτων για τη διενέργεια του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού καταβάλλεται από τον υπερθεματιστή. Η κατάθεση της εγγύησης, του τέλους χρήσης των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμών και του πλειστηριάσματος γίνεται αποκλειστικά σε ειδικό ακατάσχετο επαγγελματικό λογαριασμό που θα διατηρείται σε ελληνικό τραπεζικό ίδρυμα από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού. Σε περίπτωση πλειοδοσίας περισσοτέρων, σύμφωνα με την παρ. 4 του παρόντος, η κατάθεση της εγγύησης και του τέλους χρήσης μπορεί να γίνει από οποιονδήποτε πλειοδότη είτε αυτός ενεργεί ατομικά είτε ως εκπρόσωπος των λοιπών. Κάθε υποψήφιος πλειοδότης, επί κοινής δε πλειοδοσίας ο εκπρόσωπος των λοιπών, διορίζει με ηλεκτρονική δήλωση αντίκλητο που κατοικεί στην περιφέρεια του πρωτοδικείου του τόπου της εκτέλεσης μέχρι ώρα 15:00 δύο (2) εργάσιμες ημέρες πριν την ορισθείσα ημέρα του πλειστηριασμού, διαφορετικά αντίκλητος θεωρείται ο γραμματέας του πρωτοδικείου του τόπου της εκτέλεσης. Το τελευταίο εδάφιο εφαρμόζεται, ακόμη και όταν ο πλειστηριασμός διενεργείται ενώπιον συμβολαιογράφου διορισμένου στην περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή του</p>	<p>διενέργεια του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού καταβάλλεται από τον υπερθεματιστή. Η κατάθεση της εγγύησης, του τέλους χρήσης των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμών και του πλειστηριάσματος γίνεται αποκλειστικά σε ειδικό ακατάσχετο επαγγελματικό λογαριασμό που θα διατηρείται σε ελληνικό τραπεζικό ίδρυμα από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού. Κάθε υποψήφιος πλειοδότης διορίζει με ηλεκτρονική δήλωση αντίκλητο που κατοικεί στην περιφέρεια του πρωτοδικείου του τόπου της εκτέλεσης μέχρι ώρα 15:00 δύο (2) εργάσιμες ημέρες πριν την ορισθείσα ημέρα του πλειστηριασμού, διαφορετικά αντίκλητος θεωρείται ο γραμματέας του πρωτοδικείου του τόπου της εκτέλεσης. Το τελευταίο εδάφιο εφαρμόζεται, ακόμη και όταν ο πλειστηριασμός διενεργείται ενώπιον συμβολαιογράφου διορισμένου στην περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης ή του πρωτεύουσας του κράτους.</p> <p>6. Ο υπάλληλος του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού μετά το πέρας της προθεσμίας της προηγούμενης παραγράφου ελέγχει τα υποβαλλόμενα αρχεία διαπιστώνει με πράξη του, μέχρι ώρα 17:00 της προηγούμενης του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού ημέρας, την τήρηση των διατυπώσεων που ορίζονται στις προηγούμενες παραγράφους και υποβάλλει στα ηλεκτρονικά συστήματα πλειστηριασμού κατάλογο των υποψήφιων πλειοδοτών που δικαιούνται να λάβουν μέρος.</p> <p>7. Αν τα κατασχεμένα πράγματα βρίσκονται στην περιφέρεια περισσότερων ειρηνοδικείων, ο</p>
--	---

<p>συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους.</p> <p>6. Ο υπάλληλος του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού μετά το πέρας της προθεσμίας της προηγούμενης παραγράφου ελέγχει τα υποβαλλόμενα αρχεία διαπιστώνει με πράξη του, μέχρι ώρα 17:00 της προηγούμενης του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού ημέρας, την τήρηση των διατυπώσεων που ορίζονται στις προηγούμενες παραγράφους και υποβάλλει στα ηλεκτρονικά συστήματα πλειστηριασμών (ΗΛ.ΣΥ.ΠΛΕΙΣ)___κατάλογο των υποψήφιων πλειοδοτών που δικαιούνται να λάβουν μέρος.</p> <p>7. Αν τα κατασχεμένα πράγματα βρίσκονται στην περιφέρεια περισσότερων ειρηνοδικείων, ο πλειστηριασμός διενεργείται, κατ' επιλογή του επισπεύδοντος, στην περιφέρεια οποιουδήποτε εκ των άνω ειρηνοδικείων. Εάν ο πλειστηριασμός μπορεί να γίνει ηλεκτρονικά σε μία μόνο από αυτές, επιλέγεται υποχρεωτικά η περιφέρεια του συγκεκριμένου ειρηνοδικείου και αν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν μπορεί να διενεργηθεί σε καμία από αυτές, επιλέγεται η περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους. Αρμόδιο για την επίλυση των διαφορών που αναφύονται από τη διενέργεια του πλειστηριασμού είναι το δικαστήριο του τόπου εκτέλεσης.</p> <p>8. Οι ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί διενεργούνται μόνο εργάσιμη ημέρα Τετάρτη ή Πέμπτη ή Παρασκευή, από τις 10:00 έως τις 14:00 και από τις 14:00 έως τις 16:00. Σε υποβολή προσφοράς κατά το τελευταίο λεπτό του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, ήτοι από ώρα 11:59:00 έως 11:59:59 ή από ώρα 15:59:00 έως 15:59:59 δίδεται αυτόματη παράταση πέντε (5) λεπτών. Για κάθε προσφορά που υποβάλλεται κατά το τελευταίο λεπτό της παράτασης, δίδεται νέα αυτόματη παράταση πέντε (5) λεπτών,</p>	<p>πλειστηριασμός διενεργείται, κατ' επιλογή του επισπεύδοντος, στην περιφέρεια οποιουδήποτε εκ των άνω ειρηνοδικείων. Εάν ο πλειστηριασμός μπορεί να γίνει ηλεκτρονικά σε μία μόνο από αυτές, επιλέγεται υποχρεωτικά η περιφέρεια του συγκεκριμένου ειρηνοδικείου και αν, για οποιονδήποτε λόγο, δεν μπορεί να διενεργηθεί σε καμία από αυτές, επιλέγεται η περιφέρεια του συμβολαιογραφικού συλλόγου της πρωτεύουσας του κράτους. Αρμόδιο για την επίλυση των διαφορών που αναφύονται από τη διενέργεια του πλειστηριασμού είναι το δικαστήριο του τόπου εκτέλεσης.</p> <p>8. Οι ηλεκτρονικοί πλειστηριασμοί διενεργούνται μόνο εργάσιμη ημέρα Τετάρτη ή Πέμπτη ή Παρασκευή, από τις 10:00 π.μ. έως τις 14:00 ή από τις 14:00 έως τις 18:00. Σε περίπτωση υποβολής προσφοράς κατά το τελευταίο λεπτό του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, ήτοι από ώρα 13:59:00 έως 13:59:59 ή από ώρα 17:59:00 έως 17:59:59 δίδεται αυτόματη παράταση πέντε (5) λεπτών. Για κάθε προσφορά που υποβάλλεται κατά το τελευταίο λεπτό της παράτασης, δίδεται νέα αυτόματη παράταση πέντε (5) λεπτών, εφόσον υποβληθεί μεγαλύτερη προσφορά. Οι παρατάσεις μπορούν να συνεχισθούν για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο των δύο (2) ωρών από την ορισθείσα ώρα λήξης του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, οπότε ολοκληρώνεται η διαδικασία υποβολής προσφορών. Ηλεκτρονικός πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει από 1η Αυγούστου έως 31 Αυγούστου, καθώς και την προηγούμενη και την επομένη εβδομάδα της ημέρας των εκλογών για την ανάδειξη βουλευτών,</p>
---	--

εφόσον υποβληθεί μεγαλύτερη προσφορά. Οι παρατάσεις μπορούν να συνεχισθούν για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο της μίας (1) ώρας από την ορισθείσα ώρα λήξης του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού, οπότε ολοκληρώνεται η διαδικασία υποβολής προσφορών. Ηλεκτρονικός πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει από την 1η Αυγούστου έως την 31η Αυγούστου, καθώς και την προηγούμενη και την επομένη εβδομάδα της ημέρας των εκλογών για την ανάδειξη βουλευτών, αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Οργάνων Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τις επαναληπτικές εκλογές και μόνο για τις Περιφέρειες που διεξάγονται τέτοιες, εκτός αν πρόκειται για πλοία, αεροσκάφη και για πράγματα που μπορούν να υποστούν φθορά.

9. Ο ηλεκτρονικός πλειστηριασμός είναι ανοικτού πλειοδοτικού τύπου κατά τον οποίο υποβάλλονται διαδοχικές προσφορές. Οι συμμετέχοντες υποβάλλουν συνεχώς προσφορά μεγαλύτερη από την εκάστοτε μέγιστη έως το χρόνο λήξης της υποβολής προσφορών. Στα ηλεκτρονικά συστήματα καταγράφονται όλες οι υποβληθείσες κατά τα ανωτέρω προσφορές

10. Με την υποβολή της προσφοράς, οι υποψήφιοι πλειοδότες ενημερώνονται αμέσως από τα συστήματα για το ποσό της προσφοράς τους, τον ακριβή χρόνο υποβολής της, καθώς και ότι αυτή έχει καταγραφεί. Ο υποψήφιος πλειοδότης ενημερώνεται για την εκάστοτε μέγιστη υποβληθείσα προσφορά.

11. Όλοι οι υποψήφιοι πλειοδότες που λαμβάνουν μέρος στον ηλεκτρονικό πλειστηριασμό ενημερώνονται αμέσως από τα συστήματα για τυχόν αναστολή, ματαίωση ή διακοπή του πλειστηριασμού, καθώς και για το λόγο αυτής.

12. Μετά τη λήξη της διαδικασίας υποβολής των πλειοδοτικών προσφορών, ανακοινώνεται το αποτέλεσμα του πλειστηριασμού μέσω των ηλεκτρονικών

αντιπροσώπων στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και Οργάνων Τοπικής Αυτοδιοίκησης. Η απαγόρευση αυτή ισχύει και για τις επαναληπτικές εκλογές και μόνο για τις περιφέρειες που διεξάγονται τέτοιες, εκτός αν πρόκειται για πλοία, αεροσκάφη και για πράγματα που μπορούν να υποστούν φθορά.

9. Ο ηλεκτρονικός πλειστηριασμός είναι ανοικτού πλειοδοτικού τύπου κατά τον οποίο υποβάλλονται διαδοχικές προσφορές. Οι συμμετέχοντες υποβάλλουν συνεχώς προσφορά μεγαλύτερη από την εκάστοτε μέγιστη έως το χρόνο λήξης της υποβολής προσφορών. Στα ηλεκτρονικά συστήματα καταγράφονται όλες οι υποβληθείσες κατά τα ανωτέρω προσφορές.

10. Με την υποβολή της προσφοράς, οι υποψήφιοι πλειοδότες ενημερώνονται αμέσως από τα συστήματα για το ποσό της προσφοράς τους, τον ακριβή χρόνο υποβολής της, καθώς και ότι αυτή έχει καταγραφεί. Ο υποψήφιος πλειοδότης ενημερώνεται για την εκάστοτε μέγιστη υποβληθείσα προσφορά.

11. Όλοι οι υποψήφιοι πλειοδότες που λαμβάνουν μέρος στον ηλεκτρονικό πλειστηριασμό ενημερώνονται αμέσως από τα συστήματα για τυχόν αναστολή, ματαίωση ή διακοπή του πλειστηριασμού, καθώς και για το λόγο αυτής.

12. Μετά τη λήξη της διαδικασίας υποβολής των πλειοδοτικών προσφορών, ανακοινώνεται το αποτέλεσμα του πλειστηριασμού μέσω των ηλεκτρονικών συστημάτων. Όσοι έχουν λάβει μέρος στον ηλεκτρονικό πλειστηριασμό ενημερώνονται αμελλητί για το αποτέλεσμά του. Ο υπάλληλος του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού συντάσσει την έκθεση

συστημάτων. Όσοι έχουν λάβει μέρος στον ηλεκτρονικό πλειστηριασμό ενημερώνονται αμελλητί για το αποτέλεσμα του. Ο υπάλληλος του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού συντάσσει την έκθεση της παρ. 2 του άρθρου 965, κατακυρώνοντας τα πράγματα στον πλειοδότη.

13. Στον ηλεκτρονικό πλειστηριασμό κινητών, ο υπερθεματιστής έχει υποχρέωση να καταβάλει στον ειδικό τραπεζικό επαγγελματικό λογαριασμό του υπαλλήλου του πλειστηριασμού το πλειστηρίασμα και το τέλος χρήσης το αργότερο την τρίτη εργάσιμη ημέρα από τον πλειστηριασμό. Με την καταβολή του πλειστηριάσματος και του τέλους χρήσης, το κατακυρωμένο πράγμα παραδίδεται στον υπερθεματιστή. Η παράδοση του πράγματος στον υπερθεματιστή δεν μπορεί να γίνει πριν την καταβολή του πλειστηριάσματος και του τέλους χρήσης. Ο υπάλληλος του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού οφείλει, το αργότερο την πέμπτη εργάσιμη ημέρα από τον πλειστηριασμό, να καταθέσει το πλειστηρίασμα στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Η κατάθεση του πλειστηριάσματος είναι ακατάσχετη, δεν εμπίπτει στην πτωχευτική περιουσία και δεν υπόκειται στις δεσμεύσεις που επιβάλλει το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του. Εντός της επόμενης εργάσιμης ημέρας από την παρέλευση της ανωτέρω προθεσμίας, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού αποδίδει το τέλος χρήσης στον οικείο συμβολαιογραφικό σύλλογο του οποίου αυτός είναι μέλος. Εντός τριών (3) εργασίμων ημερών, μέρος του ανωτέρω ποσού, το οποίο καθορίζεται με την απόφαση της παραγράφου 14 του παρόντος, αποδίδεται από τον οικείο συμβολαιογραφικό σύλλογο στο ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. Οι ειδικότεροι όροι της τήρησης των επαγγελματικών τραπεζικών λογαριασμών των υπαλλήλων των πλειστηριασμών ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών

της παρ. 2 του άρθρου 965, κατακυρώνοντας τα πράγματα στον πλειοδότη.

13. Στον ηλεκτρονικό πλειστηριασμό κινητών, ο υπερθεματιστής έχει υποχρέωση να καταβάλει στον ειδικό τραπεζικό επαγγελματικό λογαριασμό του υπαλλήλου του πλειστηριασμού το πλειστηρίασμα και το τέλος χρήσης το αργότερο την τρίτη εργάσιμη ημέρα από τον πλειστηριασμό. Με την καταβολή του πλειστηριάσματος και του τέλους χρήσης, το κατακυρωμένο πράγμα παραδίδεται στον υπερθεματιστή. Η παράδοση του πράγματος στον υπερθεματιστή δεν μπορεί να γίνει πριν την καταβολή του πλειστηριάσματος και του τέλους χρήσης. Ο υπάλληλος του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού οφείλει, το αργότερο την πέμπτη εργάσιμη ημέρα από τον πλειστηριασμό, να καταθέσει το πλειστηρίασμα στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Η κατάθεση του πλειστηριάσματος είναι ακατάσχετη, δεν εμπίπτει στην πτωχευτική περιουσία και δεν υπόκειται στις δεσμεύσεις που επιβάλλει το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του. Εντός της επόμενης εργάσιμης ημέρας από την παρέλευση της ανωτέρω προθεσμίας, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού αποδίδει το τέλος χρήσης στον οικείο συμβολαιογραφικό σύλλογο του οποίου αυτός είναι μέλος. Εντός τριών (3) εργασίμων ημερών, μέρος του ανωτέρω ποσού, το οποίο καθορίζεται με την απόφαση της παραγράφου 14 του παρόντος, αποδίδεται από τον οικείο συμβολαιογραφικό σύλλογο στο ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ. Οι ειδικότεροι όροι της τήρησης των επαγγελματικών τραπεζικών λογαριασμών των

<p>Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.</p> <p>14. Με αποφάσεις του Υπουργού Δικαιοσύνης, καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι λειτουργίας των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμού, οι λεπτομέρειες υποβολής των πλειοδοτικών προσφορών, η διαδικασία πιστοποίησης και εγγραφής χρηστών στα συστήματα, το ύψος και ο τρόπος καθορισμού, επιμερισμού, είσπραξης και απόδοσης του τέλους χρήσης των συστημάτων, αναπροσαρμογής του τέλους χρήσης και του μέρους αυτού που αποδίδεται στο ΤΑ.Χ.ΔΙΚ., καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια.».</p>	<p>υπαλλήλων των πλειστηριασμών ορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων.</p> <p>14. Με αποφάσεις του Υπουργού Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων καθορίζονται οι ειδικότεροι όροι λειτουργίας των ηλεκτρονικών συστημάτων πλειστηριασμού, οι λεπτομέρειες υποβολής των πλειοδοτικών προσφορών, η διαδικασία πιστοποίησης και εγγραφής χρηστών στα συστήματα, το ύψος και ο τρόπος καθορισμού, επιμερισμού, είσπραξης και απόδοσης του τέλους χρήσης των συστημάτων, αναπροσαρμογής του τέλους χρήσης και του μέρους αυτού που αποδίδεται στο ΤΑ.Χ.ΔΙΚ., καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια.».</p>
<p>Στο άρθρο 962 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται παρ. 2 και το άρθρο 962 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 962</p> <p>1. Αν τα κατασχεμένα πράγματα μπορεί, κατά την κρίση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, να υποστούν φθορά, πλειστηριάζονται αμέσως. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μπορεί να προβεί σε κάθε κατάλληλη ενέργεια για την εξασφάλιση δημοσιότητας. Αν διαφωνήσει εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται ή εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, αποφασίζει το ειρηνοδικείο του τόπου της εκτέλεσης, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ..</p> <p>2. Τα υποκείμενα σε φθορά, ευπαθή προϊόντα, πλειστηριάζονται οποιαδήποτε μέρα, και η κατά το άρθρο 959 παρ. 6 ανάρτηση στα ηλεκτρονικά συστήματα μπορεί να διενεργείται και αυθημερόν, πριν</p>	<p>«Άρθρο 962</p> <p>Αν τα κατασχεμένα πράγματα μπορεί, κατά την κρίση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, να υποστούν φθορά, πλειστηριάζονται αμέσως. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μπορεί να προβεί σε κάθε κατάλληλη ενέργεια για την εξασφάλιση δημοσιότητας. Αν διαφωνήσει εκείνος υπέρ του οποίου γίνεται ή εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση, αποφασίζει το ειρηνοδικείο του τόπου της εκτέλεσης, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ..».</p>

<p>την έναρξη του πλειστηριασμού, η δε κατά το άρθρο 965 παρ. 1 εγγυοδοσία δύναται να κατατεθεί και σε μετρητά.».</p>	
<p>Στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 965 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας οι λέξεις «και περισσότεροι πλειοδότες από κοινού» διαγράφονται προστίθενται τρίτο και έκτο εδάφιο, στην παρ. 4 η λέξη «πέμπτη» αντικαθίσταται από την λέξη «δέκατη» στην παρ. 5 προστίθεται δεύτερο εδάφιο και η φράση «Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολούμενων» αντικαθίσταται με την φράση «Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e- ΕΦΚΑ) και το άρθρο 965 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p style="text-align: center;">«Άρθρο 965</p> <p>1. Η πλειοδοσία αρχίζει με βάση την τιμή πρώτης προσφοράς. Δεν μπορούν να πλειοδοτήσουν ο οφειλέτης, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού και οι υπάλληλοί του. Για την από κοινού πλειοδοσία περισσότερων εφαρμόζεται το άρθρο 959 παρ. 4 και 5. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού οφείλει, αν προβληθεί εγγράφως πριν την έναρξη της διαδικασίας αντίρρηση από τον επισπεύδοντα ή τον καθ' ου η εκτέλεση ή από οποιονδήποτε πλειοδότη να αποκλείσει από την πλειοδοσία κάθε πρόσωπο εις βάρος του οποίου επισπεύδεται αναπλειστηριασμός, εφόσον το γεγονός αυτό προκύπτει από δημόσιο έγγραφο ή ομολογείται. Κάθε πλειοδότης οφείλει να καταθέτει, σε μεταφορά πίστωσης στον ειδικό τραπεζικό επαγγελματικό λογαριασμό του υπαλλήλου του πλειστηριασμού ή με εγγυητική επιστολή τράπεζας, διάρκειας τουλάχιστον (1) μήνα, ή με επιταγή που έχει εκδοθεί από τράπεζα ή άλλο πιστωτικό ίδρυμα, εγγυοδοσία ίση προς το τριάντα τοις εκατό (30%) της τιμής της πρώτης προσφοράς. Επί περισσότερων υποψήφιων πλειοδοτών κατά το άρθρο 959 παρ. 4, η κατάθεση ή η έκδοση</p>	<p>«Άρθρο 965</p> <p>1. Η πλειοδοσία αρχίζει με βάση την τιμή της πρώτης προσφοράς. Δεν μπορούν να πλειοδοτήσουν ο οφειλέτης, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού και οι υπάλληλοί του και περισσότεροι πλειοδότες από κοινού. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού οφείλει, αν προβληθεί εγγράφως πριν την έναρξη της διαδικασίας αντίρρηση από τον επισπεύδοντα ή τον καθ' ου η εκτέλεση ή από οποιονδήποτε πλειοδότη να αποκλείσει από την πλειοδοσία κάθε πρόσωπο εις βάρος του οποίου επισπεύδεται αναπλειστηριασμός, εφόσον το γεγονός αυτό προκύπτει από δημόσιο έγγραφο ή ομολογείται. Κάθε πλειοδότης οφείλει να καταθέτει, σε μετρητά ή με μεταφορά πίστωσης στον ειδικό τραπεζικό επαγγελματικό λογαριασμό του υπαλλήλου του πλειστηριασμού ή με εγγυητική επιστολή τράπεζας, διάρκειας τουλάχιστον ενός (1) μήνα ή με επιταγή που έχει εκδοθεί από τράπεζα ή άλλο πιστωτικό ίδρυμα, εγγυοδοσία ίση προς το τριάντα τοις εκατό (30%) της τιμής της πρώτης προσφοράς. Αν υπερθεματιστής αναδείχθηκε άλλος ή αν η κατακύρωση ματαιώθηκε από οποιονδήποτε λόγο, η εγγυοδοσία επιστρέφεται σε εκείνον που την είχε καταθέσει αμέσως μετά το πέρας του πλειστηριασμού.</p> <p>2. Τα πράγματα που πλειστηριάζονται κατακυρώνονται στον πλειοδότη που προσφέρει τη μεγαλύτερη τιμή. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού πρέπει να καταχωρίζει στην έκθεσή του όλες τις προσφορές που έγιναν.</p>

της επιταγής μπορεί να γίνει από οποιονδήποτε πλειοδότη είτε αυτός ενεργεί ατομικά είτε ως εκπρόσωπος των λοιπών. Αν υπερθεματιστής αναδείχθηκε άλλος, ή αν η κατακύρωση ματαιώθηκε από οποιονδήποτε λόγο, η εγγυοδοσία επιστρέφεται σε εκείνον που την είχε καταθέσει αμέσως μετά το πέρας του πλειστηριασμού.

2. Τα πράγματα που πλειστηριάζονται κατακυρώνονται στον πλειοδότη που προσφέρει τη μεγαλύτερη τιμή. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού πρέπει να καταχωρίζει στην έκθεσή του όλες τις προσφορές που έγιναν.

3. Ο υπερθεματιστής έχει υποχρέωση να καταβάλει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού το πλειστηρίασμα σε μετρητά ή με μεταφορά πίστωσης στον ειδικό τραπεζικό επαγγελματικό λογαριασμό του υπαλλήλου του πλειστηριασμού ή με επιταγή έκδοσης τράπεζας που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα, την τρίτη εργάσιμη μέρα από τον πλειστηριασμό και αμέσως μετά του παραδίδεται το κατακυρωμένο πράγμα. Η παράδοση του πράγματος στον υπερθεματιστή δεν μπορεί να γίνει πριν αυτός καταβάλει το πλειστηρίασμα και το τέλος χρήσης.

4. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού οφείλει, το αργότερο τη δέκατη εργάσιμη ημέρα από τον πλειστηριασμό, να καταθέσει εντόκως το πλειστηρίασμα στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Οι αναλογούντες επί του πλειστηριάσματος τόκοι υπολογίζονται από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και αποδίδονται από κοινού με το πλειστηρίασμα με εντολή του επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι όροι και η

3. Ο υπερθεματιστής έχει υποχρέωση να καταβάλει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού το πλειστηρίασμα σε μετρητά ή με μεταφορά πίστωσης στον ειδικό τραπεζικό επαγγελματικό λογαριασμό του υπαλλήλου του πλειστηριασμού ή με επιταγή έκδοσης τράπεζας που λειτουργεί νόμιμα στην Ελλάδα, την τρίτη εργάσιμη μέρα από τον πλειστηριασμό και αμέσως μετά του παραδίδεται το κατακυρωμένο πράγμα. Η παράδοση του πράγματος στον υπερθεματιστή δεν μπορεί να γίνει πριν αυτός καταβάλει το πλειστηρίασμα και το τέλος χρήσης.

4. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού οφείλει, το αργότερο την πέμπτη εργάσιμη ημέρα από τον πλειστηριασμό, να καταθέσει εντόκως το πλειστηρίασμα στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Οι αναλογούντες επί του πλειστηριάσματος τόκοι υπολογίζονται από το Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και αποδίδονται από κοινού με το πλειστηρίασμα με εντολή του επί του πλειστηριασμού υπαλλήλου, σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία. Με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Ταμείου Παρακαταθηκών και Δανείων που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι όροι και η διαδικασία και οι αναγκαίες λεπτομέρειες που αφορούν στην απόδοση του πλειστηριάσματος στους δικαιούχους, καθώς και άλλο σχετικό ζήτημα. Η κατάθεση είναι ακατάσχετη, δεν εμπίπτει στην πτωχευτική περιουσία και δεν υπόκειται στις δεσμεύσεις που επιβάλλει το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του.

5. Αν ο υπερθεματιστής δεν καταβάλει εμπροθέσμως το πλειστηρίασμα και το

διαδικασία και οι αναγκαίες λεπτομέρειες που αφορούν στην απόδοση του πλειστηριάσματος στους δικαιούχους, καθώς και άλλο σχετικό ζήτημα. Η κατάθεση είναι ακατάσχετη, δεν εμπίπτει στην πτωχευτική περιουσία και δεν υπόκειται στις δεσμεύσεις που επιβάλλει το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του.

5. Αν ο υπερθεματιστής δεν καταβάλει εμπροθέσμως το πλειστηρίασμα και το τέλος χρήσης, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού οφείλει μέσα στις επόμενες δύο (2) εργάσιμες ημέρες να τον οχλήσει με εξώδικη πρόσκληση που επιδίδεται με δικαστικό επιμελητή. Αν ο υπερθεματιστής δεν καταβάλει το πλειστηρίασμα μέσα στις επόμενες από την όχληση πέντε (5) εργάσιμες ημέρες, η κατακύρωση σε αυτόν ανατρέπεται, η εγγυοδοσία που έχει καταθέσει καταπίπτει, καλούνται δε οι επόμενοι πλειοδότες, η προσφορά των οποίων, αθροισμένη με το ποσό της εγγυοδοσίας που κατέπεσε, είναι ίση με το πλειστηρίασμα, να καταβάλουν σε τακτή ημέρα που ορίζεται στην πρόσκληση, το ποσό που είχαν προσφέρει. Η πρόσκληση επιδίδεται με δικαστικό επιμελητή, επί δε κοινής πλειοδοσίας επιδίδεται στον εκπρόσωπο αυτών. Αν εμφανισθούν περισσότεροι ενδιαφερόμενοι συντάσσεται σχετική έκθεση από τον συμβολαιογράφο και η κατακύρωση γίνεται σε εκείνον που είχε προσφέρει κατά τον πλειστηριασμό το μεγαλύτερο ποσό. Το πλειστηρίασμα συνίσταται στο άθροισμα του ποσού που καταβλήθηκε και της εγγυοδοσίας του αρχικού υπερθεματιστή που κατέπεσε. Αν, κατά την ελεύθερη κρίση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, η κατά τα προηγούμενα εδάφια πρόσκληση των επόμενων πλειοδοτών είναι αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής για λόγους που εκτίθενται σε σχετική έκθεση, καθώς και σε κάθε περίπτωση που η διαδικασία αυτή δεν τελεσφόρησε, γίνεται αναπλειστηριασμός

τέλος χρήσης, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού οφείλει μέσα στις επόμενες δύο (2) εργάσιμες ημέρες να τον οχλήσει με εξώδικη πρόσκληση που επιδίδεται με δικαστικό επιμελητή.

Αν ο υπερθεματιστής δεν καταβάλει το πλειστηρίασμα μέσα στις επόμενες από την όχληση πέντε (5) εργάσιμες ημέρες, η κατακύρωση σε αυτόν ανατρέπεται, η εγγυοδοσία που έχει καταθέσει καταπίπτει, καλούνται δε οι επόμενοι πλειοδότες, η προσφορά των οποίων, αθροισμένη με το ποσό της εγγυοδοσίας που κατέπεσε, είναι ίση με το πλειστηρίασμα, να καταβάλουν σε τακτή ημέρα που ορίζεται στην πρόσκληση, το ποσό που είχαν προσφέρει. Η πρόσκληση επιδίδεται με δικαστικό επιμελητή. Αν εμφανισθούν περισσότεροι ενδιαφερόμενοι συντάσσεται σχετική έκθεση από τον συμβολαιογράφο και η κατακύρωση γίνεται σε εκείνον που είχε προσφέρει κατά τον πλειστηριασμό το μεγαλύτερο ποσό. Το πλειστηρίασμα συνίσταται στο άθροισμα του ποσού που καταβλήθηκε και της εγγυοδοσίας του αρχικού υπερθεματιστή που κατέπεσε. Αν, κατά την ελεύθερη κρίση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, η κατά τα προηγούμενα εδάφια πρόσκληση των επόμενων πλειοδοτών είναι αδύνατη ή ιδιαίτερα δυσχερής για λόγους που εκτίθενται σε σχετική έκθεση, καθώς και σε κάθε περίπτωση που η διαδικασία αυτή δεν τελεσφόρησε, γίνεται αναπλειστηριασμός κατά τις διατάξεις των επόμενων εδαφίων. Η επίσπευση του αναπλειστηριασμού γίνεται είτε με επιμέλεια του υπαλλήλου του πλειστηριασμού είτε από τον υπέρ ου ή από τον καθ' ου η εκτέλεση ή από κάθε δανειστή που έχει αναγγελθεί με

κατά τις διατάξεις των επόμενων εδαφίων. Η επίσπευση του αναπλειστηριασμού γίνεται είτε με επιμέλεια του υπαλλήλου του πλειστηριασμού είτε από τον υπέρ ου ή από τον καθ' ου η εκτέλεση ή από κάθε δανειστή που έχει αναγγελθεί με τίτλο εκτελεστό. Ο αναπλειστηριασμός επισπεύδεται με πράξη του υπαλλήλου του πλειστηριασμού ή με δήλωση προς τον υπάλληλο του πλειστηριασμού του υπέρ ου ή του καθ' ου ή του δανειστή, για την οποία συντάσσεται πράξη. Περίληψη της πράξης, η οποία περιέχει και όσα πρέπει να περιλαμβάνονται στο απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης, δημοσιεύεται με επιμέλεια του υπαλλήλου του πλειστηριασμού στην Ιστοσελίδα Δημοσιεύσεων Πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ). Η διάταξη του άρθρου 959 παράγραφος 8 εφαρμόζεται αναλόγως και η σχετική προθεσμία υπολογίζεται αφότου συνταχθεί η πράξη. Ο αρχικός υπερθεματιστής, που δεν κατέβαλε το πλειστηρίασμα, δεν μπορεί να πλειοδοτήσει, δικαιούται όμως, έως ότου αρχίσει η πλειοδοσία, να καταβάλει το οφειλόμενο πλειστηρίασμα, με τον τόκο υπερημερίας, καθώς και τα έξοδα του αναπλειστηριασμού και να ζητήσει να του κατακυρωθεί το πράγμα.

6. Αν κατά τον αναπλειστηριασμό δεν επιτευχθεί το ίδιο πλειστηρίασμα, ο πρώτος υπερθεματιστής, που δεν κατέβαλε, ευθύνεται για τη διαφορά εντόκως, με το επιτόκιο υπερημερίας. Η εγγυοδοσία που είχε καταθέσει, με τους τυχόν τόκους της, καταλογίζεται στη διαφορά για την οποία ευθύνεται. Αν απομένει επιπλέον διαφορά, η έκθεση του αναπλειστηριασμού αποτελεί εναντίον του τίτλο εκτελεστό για τη συμπλήρωση. Αν έγιναν περισσότεροι αναπλειστηριασμοί, όλοι οι προηγούμενοι διαδοχικοί υπερθεματιστές, που δεν κατέβαλαν, εξακολουθούν να ευθύνονται εις

τίτλο εκτελεστό. Ο αναπλειστηριασμός επισπεύδεται με πράξη του υπαλλήλου του πλειστηριασμού ή με δήλωση προς τον υπάλληλο του πλειστηριασμού του υπέρ ου ή του καθ' ου ή του δανειστή, για την οποία συντάσσεται πράξη. Περίληψη της πράξης, η οποία περιέχει και όσα πρέπει να περιλαμβάνονται στο απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης, δημοσιεύεται με επιμέλεια του υπαλλήλου του πλειστηριασμού στην Ιστοσελίδα Δημοσιεύσεων Πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων. Η διάταξη του άρθρου 959 παράγραφος 8 εφαρμόζεται αναλόγως και η σχετική προθεσμία υπολογίζεται αφότου συνταχθεί η πράξη. Ο αρχικός υπερθεματιστής, που δεν κατέβαλε το πλειστηρίασμα, δεν μπορεί να πλειοδοτήσει, δικαιούται όμως, έως ότου αρχίσει η πλειοδοσία, να καταβάλει το οφειλόμενο πλειστηρίασμα, με τον τόκο υπερημερίας, καθώς και τα έξοδα του αναπλειστηριασμού και να ζητήσει να του κατακυρωθεί το πράγμα.

6. Αν κατά τον αναπλειστηριασμό δεν επιτευχθεί το ίδιο πλειστηρίασμα, ο πρώτος υπερθεματιστής, που δεν κατέβαλε, ευθύνεται για τη διαφορά εντόκως, με το επιτόκιο υπερημερίας. Η εγγυοδοσία που είχε καταθέσει, με τους τυχόν τόκους της, καταλογίζεται στη διαφορά για την οποία ευθύνεται. Αν απομένει επιπλέον διαφορά, η έκθεση του αναπλειστηριασμού αποτελεί εναντίον του τίτλο εκτελεστό για τη συμπλήρωση. Αν έγιναν περισσότεροι αναπλειστηριασμοί, όλοι οι προηγούμενοι διαδοχικοί υπερθεματιστές, που δεν κατέβαλαν, εξακολουθούν να ευθύνονται εις

<p>ολόκληρον για την τυχόν διαφορά μεταξύ του αρχικού πλειστηριάσματος και του πλειστηριάσματος που τελικά επιτεύχθηκε και καταβλήθηκε, χωρίς όμως η ευθύνη του καθενός να υπερβαίνει το ποσόν της διαφοράς από τη δίκη του οφειλή. Οι εγγυοδοσίες που είχαν κατατεθεί από τους προηγούμενους διαδοχικούς υπερθεματιστές δεν επιστρέφονται έως ότου καταβληθεί το πλειστηρίασμα από τον τελικό υπερθεματιστή, προκειμένου να γίνει ο ως άνω καταλογισμός στην τυχόν διαφορά. Ο υπερθεματιστής που δεν κατέβαλε δεν δικαιούται, αν κατά τον αναπλειστηριασμό επιτεύχθηκε μεγαλύτερο πλειστηρίασμα, να απαιτήσει το επιπλέον.</p> <p>7. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μπορεί, αν κρίνει ότι υπάρχει ανάγκη, να ζητεί κατά τη διεξαγωγή του πλειστηριασμού την επιβαλλόμενη από τις περιστάσεις συνδρομή και προστασία αστυνομικού οργάνου, στο οποίο παρέχει τις αναγκαίες οδηγίες και υποβάλλει αιτήματα για την τήρηση της τάξης και την αποκατάσταση της ομαλής διενέργειας και συνέχισης του πλειστηριασμού.».</p>	<p>ολόκληρον για την τυχόν διαφορά μεταξύ του αρχικού πλειστηριάσματος και του πλειστηριάσματος που τελικά επιτεύχθηκε και καταβλήθηκε, χωρίς όμως η ευθύνη του καθενός να υπερβαίνει το ποσόν της διαφοράς από τη δίκη του οφειλή. Οι εγγυοδοσίες που είχαν κατατεθεί από τους προηγούμενους διαδοχικούς υπερθεματιστές δεν επιστρέφονται έως ότου καταβληθεί το πλειστηρίασμα από τον τελικό υπερθεματιστή, προκειμένου να γίνει ο ως άνω καταλογισμός στην τυχόν διαφορά. Ο υπερθεματιστής που δεν κατέβαλε δεν δικαιούται, αν κατά τον αναπλειστηριασμό επιτεύχθηκε μεγαλύτερο πλειστηρίασμα, να απαιτήσει το επιπλέον.</p> <p>7. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μπορεί, αν κρίνει ότι υπάρχει ανάγκη, να ζητεί κατά τη διεξαγωγή του πλειστηριασμού την επιβαλλόμενη από τις περιστάσεις συνδρομή και προστασία αστυνομικού οργάνου, στο οποίο παρέχει τις αναγκαίες οδηγίες και υποβάλλει αιτήματα για την τήρηση της τάξης και την αποκατάσταση της ομαλής διενέργειας και συνέχισης του πλειστηριασμού.».</p>
<p>Το άρθρο 966 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας αντικαθίσταται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 966</p> <p>1. Αν δεν παρουσιαστούν πλειοδότες ή δεν υποβληθούν προσφορές, το πράγμα που πλειστηριάζεται κατακυρώνεται στην τιμή της πρώτης προσφοράς σε εκείνον υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση, αν το ζητήσει. Ο επισπεύδων δανειστής υποβάλλει ηλεκτρονικά σχετική αίτηση, αφού παρέλθει η προθεσμία της παρ. 6 του άρθρου 959 και πριν από την έναρξη του πλειστηριασμού,</p>	<p>«Άρθρο 966</p> <p>1. Αν δεν παρουσιαστούν πλειοδότες ή δεν υποβληθούν προσφορές, το πράγμα που πλειστηριάζεται κατακυρώνεται στην τιμή της πρώτης προσφοράς σε εκείνον υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση, αν το ζητήσει. Αν δεν υποβληθεί αίτηση, γίνεται νέος πλειστηριασμός μέσα σε σαράντα ημέρες.</p> <p>2. Αν στο νέο πλειστηριασμό δεν γίνει κατακύρωση, το αρμόδιο δικαστήριο του άρθρου 933 που δικάζει κατά τη</p>

στον υπάλληλο του πλειστηριασμού, ο οποίος στη συνέχεια την αναρτά στα ηλεκτρονικά συστήματα πλειστηριασμών.

2. Αν δεν υποβληθεί η αίτηση της παρ. 1, ο πλειστηριασμός επαναλαμβάνεται με την ίδια τιμή πρώτης προσφοράς και σε ημερομηνία που ορίζεται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, μέσα σε σαράντα (40) ημέρες, αναρτωμένης της σχετικής δημοσιεύσεως στις αντίστοιχες ιστοσελίδες δημοσιεύσεως πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ) και ΗΛΣΥΠΛΕΙΣ (e-auction).

3. Αν και ο πλειστηριασμός της παρ. 2 αποβεί άγονος, διεξάγεται νέος με τιμή πρώτης προσφοράς ίση προς το ογδόντα τοις εκατό (80%) της αρχικώς ορισθείσας τιμής και σε ημερομηνία που ορίζεται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, μέσα σε τριάντα (30) ημέρες, αναρτωμένης της σχετικής δημοσιεύσεως στις αντίστοιχες ιστοσελίδες δημοσιεύσεως πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ) και ΗΛΣΥΠΛΕΙΣ (e-auction).

4. Σε περίπτωση που και ο πλειστηριασμός της παρ. 3 αποβεί άγονος, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού τον επαναλαμβάνει μέσα σε τριάντα (30) ημέρες, με τιμή πρώτης προσφοράς ίση προς το εξήντα πέντε (65 %) της αρχικώς ορισθείσας, με ανάρτηση στις αντίστοιχες ιστοσελίδες δημοσιεύσεως πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ) και ΗΛΣΥΠΛΕΙΣ (e-auction).

5. Αν και ο νέος πλειστηριασμός έμεινε χωρίς αποτέλεσμα, το αρμόδιο δικαστήριο του άρθρου 933, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να άρει την κατάσχεση ή να διατάξει να γίνει αργότερα νέος πλειστηριασμός με την ίδια κατά την παρ. 4 τιμή ή και κατώτερη τιμή

διαδικασία των άρθρων 686 επ., ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, μπορεί να διατάξει να γίνει νέος πλειστηριασμός μέσα σε τριάντα ημέρες, με την ίδια ή κατώτερη τιμή πρώτης προσφοράς ή να επιτρέψει μέσα στην ίδια προθεσμία να πωληθεί ελεύθερα το πράγμα από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού σε εκείνον υπέρ του οποίου έγινε η εκτέλεση ή σε τρίτον, με τίμημα που ορίζεται από το δικαστήριο, το οποίο μπορεί να ορίσει και να πληρωθεί με δόσεις μέρος του τιμήματος.

Η δικάσιμος για τη συζήτηση της σχετικής αίτησης ορίζεται υποχρεωτικά και κατά απόλυτη προτεραιότητα εντός οκτώ (8) εργάσιμων ημερών από την κατάθεσή της και επιδίδεται τουλάχιστον τρεις (3) εργάσιμες ημέρες πριν από τη συζήτηση. Η απόφαση εκδίδεται υποχρεωτικά εντός οκτώ (8) εργάσιμων ημερών από τη συζήτηση της αίτησης. Ο αιτών οφείλει να προσκομίσει κατά τη συζήτηση έκθεση εκτίμησης της αξίας του πράγματος με χρόνο εκτίμησης μεταγενέστερο της ημερομηνίας ορισμού διενέργειας του τελευταίου πλειστηριασμού. Το δικαστήριο προκειμένου να καθορίσει τη νέα τιμή πρώτης προσφοράς λαμβάνει υπόψη του κάθε πρόσφορο αποδεικτικό μέσο, ιδίως τυχόν εκθέσεις εκτίμησης πιστοποιημένων εκτιμητών, και παραθέτει τους λόγους με βάση τους οποίους διαμόρφωσε τη νέα τιμή.

3. Αν και ο νέος πλειστηριασμός έμεινε χωρίς αποτέλεσμα ή δεν κατέστη δυνατή η ελεύθερη εκποίηση, το αρμόδιο δικαστήριο του άρθρου 933, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., ύστερα από αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να άρει την κατάσχεση ή να

<p>πρώτης προσφοράς.</p> <p>5.Αν καταστεί ανέφικτη ή διακοπεί η διενέργεια του πλειστηριασμού, για λόγους τεχνικής αδυναμίας λειτουργίας των ηλεκτρονικών συστημάτων διενέργειας αυτού, η διαδικασία θεωρείται ότι παραμένει σε εκκρεμότητα και συνεχίζεται με εντολή του επισπεύδοντος, κατόπιν ανάρτησης αναγγελίας από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού στο ηλεκτρονικό σύστημα δέκα (10) εργάσιμες ημέρες πριν την ημερομηνία συνέχισης. Τυχόν προσφορές πλειοδοτών που είχαν υποβληθεί πριν τη διακοπή της διαδικασίας παραμένουν ισχυρές.».</p>	<p>διατάξει να γίνει αργότερα νέος πλειστηριασμός με την ίδια ή κατώτερη τιμή πρώτης προσφοράς.</p> <p>4. Αν καταστεί ανέφικτη ή διακοπεί η διενέργεια του πλειστηριασμού, για λόγους τεχνικής αδυναμίας λειτουργίας των ηλεκτρονικών συστημάτων διενέργειας αυτού, η διαδικασία θεωρείται ότι παραμένει σε εκκρεμότητα και συνεχίζεται με εντολή του επισπεύδοντος, κατόπιν ανάρτησης αναγγελίας από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού στο ηλεκτρονικό σύστημα δέκα (10) εργάσιμες ημέρες πριν την ημερομηνία συνέχισης. Τυχόν προσφορές πλειοδοτών που είχαν υποβληθεί πριν τη διακοπή της διαδικασίας παραμένουν ισχυρές.».</p>
<p>Η περ. α΄ της παρ. 1 του άρθρου 972 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς την υποχρεωτική υπογραφή της αναγγελίας από δικηγόρο και το άρθρο 972 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 972</p> <p>1. Οι δανειστές εκείνου κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση έχουν δικαίωμα να αναγγείλουν την απαίτησή τους. Η αναγγελία επιδίδεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού, σε εκείνον υπέρ του οποίου γίνεται και σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και πρέπει να περιέχει:</p> <p>α) διορισμό αντικλήτου στην περιφέρεια του πρωτοδικείου, του τόπου της εκτέλεσης, στον οποίο μπορούν να γίνονται όλες οι επιδόσεις και προσφορές που αφορούν την εκτέλεση. Αν δεν οριστεί αντίκλητος, αντίκλητος είναι ο δικηγόρος που υποχρεωτικά υπογράφει την αναγγελία, με την επιφύλαξη τυχόν αντίθετης ειδικής ρύθμισης.</p> <p>β) περιγραφή της απαίτησης του δανειστή που αναγγέλλεται. Η αναγγελία πρέπει να</p>	<p>«Άρθρο 972</p> <p>1. Οι δανειστές εκείνου κατά του οποίου έγινε η εκτέλεση έχουν δικαίωμα να αναγγείλουν την απαίτησή τους. Η αναγγελία επιδίδεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού, σε εκείνον υπέρ του οποίου γίνεται και σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση και πρέπει να περιέχει:</p> <p>(α) διορισμό αντικλήτου στην περιφέρεια του πρωτοδικείου του τόπου της εκτέλεσης, στον οποίον μπορούν να γίνονται όλες οι επιδόσεις και προσφορές που αφορούν την εκτέλεση και αν δεν οριστεί αντίκλητος, αντίκλητος είναι ο δικηγόρος που τυχόν υπέγραψε την αναγγελία και</p> <p>(β) περιγραφή της απαίτησης του δανειστή που αναγγέλλεται. Η αναγγελία πρέπει να επιδοθεί το αργότερο «δέκα πέντε (15) ημέρες μετά τον πλειστηριασμό» και μέσα</p>

<p>επιδοθεί το αργότερο δέκα πέντε (15) ημέρες μετά τον πλειστηριασμό και μέσα στην ίδια προθεσμία πρέπει να κατατεθούν τα έγγραφα που αποδεικνύουν την απαίτηση. Τα έξοδα της αναγγελίας βαρύνουν όποιον αναγγέλλεται.</p> <p>2. Το κύρος της αναγγελίας δεν επηρεάζεται από την αναστολή ή τη ματαίωση του πλειστηριασμού. Αν η απαίτηση του δανειστή που αναγγέλλεται στηρίζεται σε τίτλο εκτελεστό, η αναγγελία έχει τα ίδια αποτελέσματα με την κατάσχεση.».</p>	<p>στην ίδια προθεσμία πρέπει να κατατεθούν τα έγγραφα που αποδεικνύουν την απαίτηση. Τα έξοδα της αναγγελίας βαρύνουν όποιον αναγγέλλεται.</p> <p>2. Το κύρος της αναγγελίας δεν επηρεάζεται από την αναστολή ή τη ματαίωση του πλειστηριασμού. Αν η απαίτηση του δανειστή που αναγγέλλεται στηρίζεται σε τίτλο εκτελεστό, η αναγγελία έχει τα ίδια αποτελέσματα με την κατάσχεση.».</p>
<p>Οι παρ. 1 και 3 του άρθρου 973 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιούνται ως προς τις προθεσμίες ανάρτησης της δήλωσης και της νέας ημέρας του πλειστηριασμού και ως προς την αναφορά στο Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ) , στην παρ. 6 προστίθενται οι λέξεις «ούτε και αίτηση ανάκλησης» και το άρθρο 973 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 973</p> <p>1. Αν για οποιονδήποτε λόγο ο πλειστηριασμός δεν έγινε κατά την ημέρα που είχε οριστεί, επισπεύδεται πάλι με δήλωση που κατατίθεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και συντάσσεται σχετική πράξη. Η νέα ημέρα του πλειστηριασμού ορίζεται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού δυο (2) μήνες από την ημέρα της δήλωσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση τριών (3) μηνών από την ημέρα αυτή. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού εντός πέντε (5) ημερών μεριμνά ώστε να αναρτηθεί η γνωστοποίηση της δήλωσης και η ημέρα του πλειστηριασμού στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ).</p>	<p>«Άρθρο 973</p> <p>1. Αν για οποιονδήποτε λόγο ο πλειστηριασμός δεν έγινε κατά την ημέρα που είχε οριστεί, επισπεύδεται πάλι με δήλωση που κατατίθεται στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και συντάσσεται σχετική πράξη. Η νέα ημέρα του πλειστηριασμού ορίζεται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού δυο (2) μήνες από την ημέρα της δήλωσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση τριών (3) μηνών από την ημέρα αυτή. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού εντός τριών (3) ημερών μεριμνά ώστε να αναρτηθεί η γνωστοποίηση της δήλωσης και η ημέρα του πλειστηριασμού στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων.</p> <p>2. Κάθε δανειστής, εφόσον έχει απαίτηση που στηρίζεται σε εκτελεστό τίτλο και κοινοποίησε σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση επιταγή προς εκτέλεση, μπορεί να επισπεύσει τον πλειστηριασμό.</p> <p>3. Αν ένας δανειστής, άλλος από τον</p>

<p>2. Κάθε δανειστής, εφόσον έχει απαίτηση που στηρίζεται σε εκτελεστό τίτλο και κοινοποίησε σε εκείνον κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση επιταγή προς εκτέλεση, μπορεί να επισπεύσει τον πλειστηριασμό.</p> <p>3. Αν ένας δανειστής, άλλος από τον επισπεύδοντα, θέλει να επισπεύσει τον πλειστηριασμό κατά την παρ. 2, πρέπει να το δηλώσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και να συνταχθεί σχετική πράξη. Αν ο δανειστής αυτός έχει και ο ίδιος επιβάλει κατάσχεση, η δήλωση συνέχισης του πλειστηριασμού επέχει θέση ανάκλησης της δικής του κατάσχεσης. Αντίγραφο της πράξης επιδίδεται μέσα σε τρεις (3) ημέρες από τη δήλωση στον αρχικώς επισπεύδοντα. Ο πλειστηριασμός γίνεται ενώπιον του ίδιου υπαλλήλου. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού εντός πέντε (5) ημερών μεριμνά ώστε να αναρτηθεί η γνωστοποίηση της δήλωσης και η ημέρα του πλειστηριασμού στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ) .</p> <p>4. Κάθε δανειστής της παραγράφου 2 μπορεί να ζητήσει από το αρμόδιο κατά το άρθρο 933 δικαστήριο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να του επιτρέψει να επισπεύσει αυτός την εκτέλεση, αν ο πλειστηριασμός ματαιώθηκε για δεύτερη φορά χωρίς σοβαρό λόγο, καθώς και σε κάθε άλλη περίπτωση που από τη στάση του επισπεύδοντος προκύπτει συμπαιγνία ή ολιγωρία. Η ανάθεση της επίσπευσης στον αιτούντα μπορεί να εξαρτηθεί από τη ματαίωση του τυχόν επισπευδόμενου πλειστηριασμού. Ο δανειστής, στον οποίο ανατέθηκε η επίσπευση, οφείλει να προβεί στην κατά την παράγραφο 3 δήλωση. Ο πλειστηριασμός επισπεύδεται κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.</p> <p>5. Αν στην περίπτωση της παραγράφου 3 εμφανίστηκαν ταυτόχρονα περισσότεροι</p>	<p>επισπεύδοντα, θέλει να επισπεύσει τον πλειστηριασμό κατά την παράγραφο 2, πρέπει να το δηλώσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού και να συνταχθεί σχετική πράξη. Αν ο δανειστής αυτός έχει και ο ίδιος επιβάλει κατάσχεση, η δήλωση συνέχισης του πλειστηριασμού επέχει θέση ανάκλησης της δικής του κατάσχεσης. Αντίγραφο της πράξης επιδίδεται μέσα σε τρεις (3) ημέρες από τη δήλωση στον αρχικώς επισπεύδοντα. Ο πλειστηριασμός γίνεται ενώπιον του ίδιου υπαλλήλου. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού εντός τριών (3) ημερών μεριμνά ώστε να αναρτηθεί η γνωστοποίηση της δήλωσης και η ημέρα του πλειστηριασμού στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Τομέα Ασφάλισης Νομικών του Ενιαίου Ταμείου Ανεξάρτητα Απασχολουμένων.</p> <p>4. Κάθε δανειστής της παραγράφου 2 μπορεί να ζητήσει από το αρμόδιο κατά το άρθρο 933 δικαστήριο, που δικάζει κατά τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., να του επιτρέψει να επισπεύσει αυτός την εκτέλεση, αν ο πλειστηριασμός ματαιώθηκε για δεύτερη φορά χωρίς σοβαρό λόγο, καθώς και σε κάθε άλλη περίπτωση που από τη στάση του επισπεύδοντος προκύπτει συμπαιγνία ή ολιγωρία. Η ανάθεση της επίσπευσης στον αιτούντα μπορεί να εξαρτηθεί από τη ματαίωση του τυχόν επισπευδόμενου πλειστηριασμού. Ο δανειστής, στον οποίο ανατέθηκε η επίσπευση, οφείλει να προβεί στην κατά την παράγραφο 3 δήλωση. Ο πλειστηριασμός επισπεύδεται κατά τις διατάξεις της παραγράφου αυτής.</p> <p>5. Αν στην περίπτωση της παραγράφου 3 εμφανίστηκαν ταυτόχρονα</p>
--	---

<p>δανειστές που θέλουν να επισπεύσουν την εκτέλεση ή, στην περίπτωση της παραγράφου 4, οι αιτούντες είναι περισσότεροι, το κατά το άρθρο 933 δικαστήριο, ύστερα από αυτοτελή ή παρεμπίπτουσα αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, δικάζοντας με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., επιλέγει τον καταλληλότερο στον οποίο και αναθέτει την επίσπευση. Ο πλειστηριασμός επισπεύδεται κατά τις διατάξεις της παραγράφου 3.</p> <p>6. Αντιρρήσεις για οποιοδήποτε λόγο που αφορά το κύρος της δήλωσης συνέχισης, ασκούνται με ανακοπή μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την ημέρα της κατά την παράγραφο 1 ανάρτησης. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της και γίνεται με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.. Κατά της απόφασης που εκδίδεται μέσα σε ένα (1) μήνα από τη συζήτηση της ανακοπής δεν επιτρέπεται η άσκηση ενδίκων μέσων ούτε και αίτηση ανάκλησης. Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής μπορούν να προταθούν μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από την οποία συντάσσεται έκθεση, και κοινοποιείται στον αντίδικο οκτώ (8) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση.».</p>	<p>περισσότεροι δανειστές που θέλουν να επισπεύσουν την εκτέλεση ή, στην περίπτωση της παραγράφου 4, οι αιτούντες είναι περισσότεροι, το κατά το άρθρο 933 δικαστήριο, ύστερα από αυτοτελή ή παρεμπίπτουσα αίτηση οποιουδήποτε έχει έννομο συμφέρον, δικάζοντας με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ., επιλέγει τον καταλληλότερο στον οποίο και αναθέτει την επίσπευση. Ο πλειστηριασμός επισπεύδεται κατά τις διατάξεις της παραγράφου 3.</p> <p>6. Αντιρρήσεις για οποιοδήποτε λόγο που αφορά το κύρος της δήλωσης συνέχισης, ασκούνται με ανακοπή μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την ημέρα της κατά την παράγραφο 1 ανάρτησης. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της και γίνεται με τη διαδικασία των άρθρων 686 επ.. Κατά της απόφασης που εκδίδεται μέσα σε ένα (1) μήνα από τη συζήτηση της ανακοπής δεν επιτρέπεται η άσκηση ενδίκων μέσων. Πρόσθετοι λόγοι ανακοπής μπορούν να προταθούν μόνο με ιδιαίτερο δικόγραφο που κατατίθεται στη γραμματεία του δικαστηρίου προς το οποίο απευθύνεται η ανακοπή, κάτω από την οποία συντάσσεται έκθεση, και κοινοποιείται στον αντίδικο οκτώ (8) τουλάχιστον ημέρες πριν από τη συζήτηση.».</p>
<p>Στο δεύτερο εδάφιο της περ.1 και στο τελευταίο εδάφιο της περ. 3 του άρθρου 975 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας οι λέξεις «έως την ημέρα του πλειστηριασμού» αντικαθίστανται από τις λέξεις «έως την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού», στο πρώτο εδάφιο της περ. 3 και στην περ. 4</p>	<p>«Άρθρο 975 Η κατάταξη των δανειστών στον πίνακα γίνεται με την εξής σειρά. Αφού αφαιρεθούν τα έξοδα της εκτέλεσης, που ορίζονται αιτιολογημένα από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, κατατάσσονται:</p>

οι λέξεις «πριν από την ημερομηνία ορισμού του πρώτου πλειστηριασμού» αντικαθίστανται από τις λέξεις «πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού», στην περ. 3 προστίθεται τρίτο εδάφιο και το άρθρο 975 διαμορφώνεται ως εξής :

«Άρθρο 975

Η κατάταξη των δανειστών στον πίνακα γίνεται με την εξής σειρά. Αφού αφαιρεθούν τα έξοδα της εκτέλεσης, που ορίζονται αιτιολογημένα από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού, κατατάσσονται:

1) Οι απαιτήσεις για την κηδεία ή τη νοσηλεία εκείνου κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση, του συζύγου και των τέκνων του, αν προέκυψαν κατά τους τελευταίους δώδεκα (12) μήνες πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης. Στην ίδια τάξη υπάγονται και οι απαιτήσεις αποζημίωσης δανειστών, λόγω αναπηρίας ποσοστού ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, με εξαίρεση την ικανοποίηση για ηθική βλάβη, εφόσον προέκυψαν έως την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή την κήρυξη της πτώχευσης.

2) Οι απαιτήσεις για την παροχή τροφίμων αναγκαίων για τη συντήρηση εκείνου κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση, του συζύγου και των τέκνων του, αν προέκυψαν κατά τους τελευταίους έξι (6) μήνες πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης.

3) Οι απαιτήσεις, που έχουν ως βάση τους την παροχή εξαρτημένης εργασίας, καθώς και οι απαιτήσεις από αμοιβές, έξοδα και αποζημιώσεις των δικηγόρων, που αμείβονται με πάγια περιοδική αμοιβή, εφόσον προέκυψαν μέσα στην τελευταία διετία πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης. Οι αποζημιώσεις λόγω καταγγελίας της σχέσης εργασίας, καθώς και οι απαιτήσεις των δικηγόρων για αποζημίωση λόγω λύσης της σύμβασης έμμισθης εντολής κατατάσσονται

1) Οι απαιτήσεις για την κηδεία ή τη νοσηλεία εκείνου κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση, του συζύγου και των τέκνων του, αν προέκυψαν κατά τους τελευταίους δώδεκα (12) μήνες πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης. Στην ίδια τάξη υπάγονται και οι απαιτήσεις αποζημίωσης δανειστών, λόγω αναπηρίας ποσοστού ογδόντα τοις εκατό (80%) και άνω, με εξαίρεση την ικανοποίηση για ηθική βλάβη, εφόσον προέκυψαν έως την ημέρα του πλειστηριασμού ή την κήρυξη της πτώχευσης.

2) Οι απαιτήσεις για την παροχή τροφίμων αναγκαίων για τη συντήρηση εκείνου κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση, του συζύγου και των τέκνων του, αν προέκυψαν κατά τους τελευταίους έξι (6) μήνες πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης.

3) Οι απαιτήσεις, που έχουν ως βάση τους την παροχή εξαρτημένης εργασίας, καθώς και οι απαιτήσεις από αμοιβές, έξοδα και αποζημιώσεις των δικηγόρων, που αμείβονται με πάγια περιοδική αμοιβή, εφόσον προέκυψαν μέσα στην τελευταία διετία πριν από την ημερομηνία ορισμού του πρώτου πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης. Οι αποζημιώσεις λόγω καταγγελίας της σχέσης εργασίας, καθώς και οι απαιτήσεις των δικηγόρων για αποζημίωση λόγω λύσης της σύμβασης έμμισθης εντολής κατατάσσονται στην τάξη αυτή ανεξάρτητα από το χρόνο που προέκυψαν. Οι απαιτήσεις του Δημοσίου από φόρο προστιθέμενης αξίας και παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους με τις προσαυξήσεις κάθε φύσης και τους

<p>στην τάξη αυτή ανεξάρτητα από το χρόνο που προέκυψαν. Στην ίδια τάξη κατατάσσονται απαιτήσεις δικηγόρων από δικηγορικές υπηρεσίες που παρασχέθηκαν κατά υπόθεση στον οφειλέτη, εφόσον προέκυψαν ένα έτος πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού. Οι απαιτήσεις του Δημοσίου από φόρο προστιθέμενης αξίας και παρακρατούμενους και επιρριπτόμενους φόρους με τις προσαυξήσεις κάθε φύσης και τους τόκους που επιβαρύνουν τις απαιτήσεις αυτές. Στην ίδια τάξη υπάγονται και οι απαιτήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας της γενικής γραμματείας κοινωνικών ασφαλίσεων, οι απαιτήσεις αποζημίωσης σε περίπτωση θανάτου του υπόχρεου προς διατροφή, καθώς και οι απαιτήσεις αποζημίωσης λόγω αναπηρίας ποσοστού εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, εφόσον προέκυψαν έως την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή την κήρυξη της πτώχευσης.</p> <p>4) Οι απαιτήσεις αγροτών ή αγροτικών συνεταιρισμών από πώληση αγροτικών προϊόντων, αν προέκυψαν κατά τον τελευταίο χρόνο πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης.</p> <p>5) Οι απαιτήσεις του Δημοσίου και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης από κάθε αιτία, με τις προσαυξήσεις κάθε φύσης και τους τόκους που επιβαρύνουν τις απαιτήσεις αυτές.</p> <p>6) Οι απαιτήσεις του Συνεγγυητικού κατά του οφειλέτη, εφόσον ο τελευταίος έχει ή είχε στο παρελθόν την ιδιότητα της επιχείρησης παροχής επενδυτικών υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν. 2396/1996 και οι απαιτήσεις του Συνεγγυητικού έχουν προκύψει εντός δύο (2) ετών πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης.»</p>	<p>τόκους που επιβαρύνουν τις απαιτήσεις αυτές. Στην ίδια τάξη υπάγονται και οι απαιτήσεις των φορέων κοινωνικής ασφάλισης αρμοδιότητας της γενικής γραμματείας κοινωνικών ασφαλίσεων, οι απαιτήσεις αποζημίωσης σε περίπτωση θανάτου του υπόχρεου προς διατροφή, καθώς και οι απαιτήσεις αποζημίωσης λόγω αναπηρίας ποσοστού εξήντα επτά τοις εκατό (67%) και άνω, εφόσον προέκυψαν έως την ημέρα του πλειστηριασμού ή την κήρυξη της πτώχευσης.</p> <p>4) Οι απαιτήσεις αγροτών ή αγροτικών συνεταιρισμών από πώληση αγροτικών προϊόντων, αν προέκυψαν κατά τον τελευταίο χρόνο πριν από την ημερομηνία ορισμού του πρώτου πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης.</p> <p>5) Οι απαιτήσεις του Δημοσίου και των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης από κάθε αιτία, με τις προσαυξήσεις κάθε φύσης και τους τόκους που επιβαρύνουν τις απαιτήσεις αυτές.</p> <p>6) Οι απαιτήσεις του Συνεγγυητικού κατά του οφειλέτη, εφόσον ο τελευταίος έχει ή είχε στο παρελθόν την ιδιότητα της επιχείρησης παροχής επενδυτικών υπηρεσιών κατά την έννοια του άρθρου 2 του ν. 2396/1996 και οι απαιτήσεις του Συνεγγυητικού έχουν προκύψει εντός δύο (2) ετών πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού ή κήρυξης της πτώχευσης.»</p>
<p>Στο τέλος της παρ. 3 του άρθρου 977 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται</p>	<p>«Άρθρο 977 1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου</p>

εδάφιο και το άρθρο 977 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 977

1. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού, αν εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 975 υπάρχουν και οι απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθμ. 3, προτιμώνται οι πρώτες. Αν υπάρχουν και απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθμ. 1 και 2, τότε οι απαιτήσεις του άρθρου 975 ικανοποιούνται έως το ένα τρίτο του πλειστηριάσματος που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές και τα δύο τρίτα διατίθενται για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθμ. 1 και 2. Από τα υπόλοιπα που απομένουν από το ένα τρίτο ή τα δύο τρίτα, μετά την ικανοποίηση των απαιτήσεων των άρθρων 975 και 976 αριθμ. 1 και 2, κατά το προηγούμενο εδάφιο, κατατάσσονται, ώσπου να καλυφθούν, οι απαιτήσεις της άλλης από τις προαναφερόμενες δύο κατηγορίες, που δεν έχουν ικανοποιηθεί.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού, αν υπάρχουν περισσότερες απαιτήσεις από αυτές που αναφέρονται στα άρθρα 975 ή 976, η απαίτηση της προηγούμενης τάξης προτιμάται από την απαίτηση της επόμενης τάξης και αν είναι της ίδιας τάξης ικανοποιούνται συμμετρως. Αν συντρέχουν περισσότερες απαιτήσεις από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 976 αριθμ. 2, ακολουθείται η κατά το ουσιαστικό δίκαιο σειρά.

3. Αν εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 975 υπάρχουν και απαιτήσεις του άρθρου 976, καθώς και μη προνομιούχες απαιτήσεις, τότε οι απαιτήσεις του άρθρου 976 ικανοποιούνται έως το εξήντα πέντε τοις εκατό (65%), οι απαιτήσεις του άρθρου 975 έως το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) και οι μη προνομιούχες απαιτήσεις έως το δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού του πλειστηριάσματος που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές συμμετρως. Από τα υπόλοιπα

3 του άρθρου αυτού, αν εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 975 υπάρχουν και οι απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθμ. 3, προτιμώνται οι πρώτες. Αν υπάρχουν και απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθμ. 1 και 2, τότε οι απαιτήσεις του άρθρου 975 ικανοποιούνται έως το ένα τρίτο του πλειστηριάσματος που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές και τα δύο τρίτα διατίθενται για να ικανοποιηθούν οι απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθμ. 1 και 2. Από τα υπόλοιπα που απομένουν από το ένα τρίτο ή τα δύο τρίτα, μετά την ικανοποίηση των απαιτήσεων των άρθρων 975 και 976 αριθμ. 1 και 2, κατά το προηγούμενο εδάφιο, κατατάσσονται, ώσπου να καλυφθούν, οι απαιτήσεις της άλλης από τις προαναφερόμενες δύο κατηγορίες, που δεν έχουν ικανοποιηθεί.

2. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 3 του άρθρου αυτού, αν υπάρχουν περισσότερες απαιτήσεις από αυτές που αναφέρονται στα άρθρα 975 ή 976, η απαίτηση της προηγούμενης τάξης προτιμάται από την απαίτηση της επόμενης τάξης και αν είναι της ίδιας τάξης ικανοποιούνται συμμετρως. Αν συντρέχουν περισσότερες απαιτήσεις από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 976 αριθμ. 2, ακολουθείται η κατά το ουσιαστικό δίκαιο σειρά.

3. Αν εκτός από τις απαιτήσεις του άρθρου 975 υπάρχουν και απαιτήσεις του άρθρου 976, καθώς και μη προνομιούχες απαιτήσεις, τότε οι απαιτήσεις του άρθρου 976 ικανοποιούνται έως το εξήντα πέντε τοις εκατό (65%), οι απαιτήσεις του άρθρου 975 έως το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) και οι μη προνομιούχες απαιτήσεις έως το δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού του

<p>που απομένουν από το εξήντα πέντε τοις εκατό (65%) ή από το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) κατατάσσονται, ώσπου να καλυφθούν οι απαιτήσεις της εκάστοτε άλλης από τις δύο προαναφερόμενες κατηγορίες, που δεν έχουν ικανοποιηθεί. Από τα υπόλοιπα που απομένουν από την ικανοποίηση των εγχειρόγραφων δανειστών ικανοποιούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 976 και του άρθρου 975 κατά τα οριζόμενα στο δεύτερο εδάφιο της παρ. 1. Αν υπάρχουν απαιτήσεις του άρθρου 976 και μη προνομιούχες απαιτήσεις, οι πρώτες ικανοποιούνται έως το ενενήντα τοις εκατό (90%) και οι δεύτερες έως το δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού του πλειστηριάσματος, που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές συμμετρως. Αν υπάρχουν απαιτήσεις του άρθρου 975 και μη προνομιούχες απαιτήσεις, οι απαιτήσεις του άρθρου 975 ικανοποιούνται σε ποσοστό έως το εβδομήντα τοις εκατό (70%) του ποσού του πλειστηριάσματος, που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές, ενώ οι μη προνομιούχοι ικανοποιούνται στο υπόλοιπο ποσοστό συμμετρως. Εάν υπάρχουν και εγχειρόγραφοι δανειστές οι προνομιούχες απαιτήσεις των άρθρων 975 και 976 δεν συμμετέχουν στο δέκα τοις εκατό (10%) ακόμη και εάν δεν ικανοποιήθηκε η απαίτησή τους.».</p>	<p>πλειστηριάσματος που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές συμμετρως. Από τα υπόλοιπα που απομένουν από το εξήντα πέντε τοις εκατό (65%) ή από το είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) κατατάσσονται, ώσπου να καλυφθούν οι απαιτήσεις της εκάστοτε άλλης από τις δύο προαναφερόμενες κατηγορίες, που δεν έχουν ικανοποιηθεί. Από τα υπόλοιπα που απομένουν από την ικανοποίηση των εγχειρόγραφων δανειστών ικανοποιούνται οι απαιτήσεις του άρθρου 976 και του άρθρου 975 κατά τα οριζόμενα στο εδάφιο 2 της παραγράφου 1. Αν υπάρχουν απαιτήσεις του άρθρου 976 και μη προνομιούχες απαιτήσεις, οι πρώτες ικανοποιούνται έως το ενενήντα τοις εκατό (90%) και οι δεύτερες έως το δέκα τοις εκατό (10%) του ποσού του πλειστηριάσματος, που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές συμμετρως. Αν υπάρχουν απαιτήσεις του άρθρου 975 και μη προνομιούχες απαιτήσεις, οι απαιτήσεις του άρθρου 975 ικανοποιούνται σε ποσοστό έως το εβδομήντα τοις εκατό (70%) του ποσού του πλειστηριάσματος, που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές, ενώ οι μη προνομιούχοι ικανοποιούνται στο υπόλοιπο ποσοστό συμμετρως.».</p>
<p>Στην παρ. 2 του άρθρου 977Α του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας οι λέξεις «πριν από την ημερομηνία ορισμού του πρώτου πλειστηριασμού» αντικαθίστανται από τις λέξεις «πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού» και το άρθρο 977 Α διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 977Α</p> <p>1. Αν μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου γεννηθούν εξ ολοκλήρου απαιτήσεις</p>	<p>«Άρθρο 977Α</p> <p>Σειρά κατάταξης υπερπρονομιούχων, προνομιούχων και μη</p> <p>1. Αν μετά την έναρξη ισχύος του παρόντος άρθρου γεννηθούν εξ ολοκλήρου απαιτήσεις και συσταθεί για την εξασφάλισή τους ενέχυρο επί μη βεβαρημένου κατά την ανωτέρω ημερομηνία πράγματος, αυτές κατατάσσονται, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 και αφού αφαιρεθούν</p>

και συσταθεί για την εξασφάλισή τους ενέχυρο επί μη βεβαρημένου κατά την ανωτέρω ημερομηνία πράγματος, αυτές κατατάσσονται, με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 και αφού αφαιρεθούν τα έξοδα της εκτέλεσης, με την εξής σειρά:

- α) απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθμ. 1 και 2
- β) απαιτήσεις του άρθρου 975 και απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθμ. 3
- γ) μη προνομιούχες απαιτήσεις.

2. Απαιτήσεις οι οποίες προέκυψαν πριν από την ημέρα διενέργειας του πλειστηριασμού και αφορούν σε μη καταβληθέντες μισθούς έως έξι (6) μηνών από παροχή εξαρτημένης εργασίας και έως του ποσού το οποίο ισούται ανά μήνα οφειλόμενου μισθού και ανά εργαζόμενο με το νόμιμο κατώτατο μισθό υπαλλήλου άνω των είκοσι πέντε (25) ετών επί διακόσια εβδομήντα πέντε τοις εκατό (275%) ικανοποιούνται προνομιακά πριν από κάθε άλλη απαίτηση (υπερ-προνόμιο) και μετά την αφαίρεση των εξόδων της εκτέλεσης.

3. Σε περίπτωση ύπαρξης περισσότερων βεβαρημένων πραγμάτων, οι απαιτήσεις της παραγράφου 2 του παρόντος, εφόσον έχουν αναγγελθεί, ικανοποιούνται από το ποσό των πλειστηριασμάτων που πρέπει να διανεμηθούν στους πιστωτές ως εξής: α) συμμετρως, εφόσον οι πλειστηριασμοί διενεργήθηκαν ταυτοχρόνως ή β) κατά τη σειρά διενέργειας των πλειστηριασμών και έως την ολοσχερή εξόφλησή τους, εφόσον οι πλειστηριασμοί διενεργήθηκαν διαδοχικώς. Στην περίπτωση β' του προηγούμενου εδαφίου, οι ειδικοί προνομιούχοι πιστωτές σε βάρος των οποίων ικανοποιήθηκαν εν όλω ή εν μέρει οι απαιτήσεις αυτές, υποκαθίστανται για το επιπλέον της αναλογίας τους στο πλειστηρίασμα από τον πλειστηριασμό των υπόλοιπων πραγμάτων.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου 2 του παρόντος, αν υπάρχουν περισσότερες απαιτήσεις από αυτές που αναφέρονται στα άρθρα 975 ή 976, η απαίτηση της

τα έξοδα της εκτέλεσης, με την εξής σειρά:

- α) απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθμ. 1 και 2
- β) απαιτήσεις του άρθρου 975 και απαιτήσεις του άρθρου 976 αριθμ. 3
- γ) μη προνομιούχες απαιτήσεις.

2. Απαιτήσεις οι οποίες προέκυψαν πριν από την ημερομηνία ορισμού του πρώτου πλειστηριασμού και αφορούν μη καταβληθέντες μισθούς έως έξι (6) μηνών από παροχή εξαρτημένης εργασίας και έως του ποσού το οποίο ισούται ανά μήνα οφειλόμενου μισθού και ανά εργαζόμενο με το νόμιμο κατώτατο μισθό υπαλλήλου άνω των είκοσι πέντε (25) ετών επί 275% ικανοποιούνται προνομιακά πριν από κάθε άλλη απαίτηση (υπερ-προνόμιο) και μετά την αφαίρεση των εξόδων της εκτέλεσης.

3. Σε περίπτωση ύπαρξης περισσότερων βεβαρημένων πραγμάτων, οι απαιτήσεις της παραγράφου 2 του παρόντος, εφόσον έχουν αναγγελθεί, ικανοποιούνται από το ποσό των πλειστηριασμάτων που πρέπει να διανεμηθούν στους πιστωτές ως εξής: α) συμμετρως, εφόσον οι πλειστηριασμοί διενεργήθηκαν ταυτοχρόνως ή β) κατά τη σειρά διενέργειας των πλειστηριασμών και έως την ολοσχερή εξόφλησή τους, εφόσον οι πλειστηριασμοί διενεργήθηκαν διαδοχικώς. Στην περίπτωση β' του προηγούμενου εδαφίου, οι ειδικοί προνομιούχοι πιστωτές σε βάρος των οποίων ικανοποιήθηκαν εν όλω ή εν μέρει οι απαιτήσεις αυτές, υποκαθίστανται για το επιπλέον της αναλογίας τους στο πλειστηρίασμα από τον πλειστηριασμό των υπόλοιπων πραγμάτων.

4. Με την επιφύλαξη της παραγράφου

<p>προηγούμενης τάξης προτιμάται από την απαίτηση της επόμενης τάξης και αν είναι της ίδιας τάξης ικανοποιούνται συμμετρως. Αν συντρέχουν περισσότερες απαιτήσεις από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 976 αριθμ. 2, ακολουθείται η κατά το ουσιαστικό δίκαιο σειρά.</p> <p>5. Μετά την ικανοποίηση των απαιτήσεων που έχουν προνόμιο, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, οι μη προνομιούχοι πιστωτές ικανοποιούνται συμμετρως από το υπόλοιπο του ποσού του πλειστηριάσματος που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές.».</p>	<p>2 του παρόντος, αν υπάρχουν περισσότερες απαιτήσεις από αυτές που αναφέρονται στα άρθρα 975 ή 976, η απαίτηση της προηγούμενης τάξης προτιμάται από την απαίτηση της επόμενης τάξης και αν είναι της ίδιας τάξης ικανοποιούνται συμμετρως. Αν συντρέχουν περισσότερες απαιτήσεις από εκείνες που αναφέρονται στο άρθρο 976 αριθμ. 2, ακολουθείται η κατά το ουσιαστικό δίκαιο σειρά.</p> <p>5. Μετά την ικανοποίηση των απαιτήσεων που έχουν προνόμιο, σύμφωνα με τις προηγούμενες παραγράφους, οι μη προνομιούχοι πιστωτές ικανοποιούνται συμμετρως από το υπόλοιπο του ποσού του πλειστηριάσματος που πρέπει να διανεμηθεί στους πιστωτές.».</p>
<p>Στην παρ. 1 του άρθρου 979 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 979 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 979</p> <p>1. Μέσα σε τρεις ημέρες αφότου συνταχθεί ο πίνακας, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού καλεί με έγγραφο εκείνον υπέρ του οποίου έγινε και εκείνον κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση και τους δανειστές που αναγγέλθηκαν, για να λάβουν γνώση του πίνακα της κατάταξης. Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού οφείλει την επόμενη ημέρα της πρόσκλησης να επιδείξει ή και να χορηγήσει στα ως άνω πρόσωπα τον πίνακα και τα σχετικά έγγραφα.</p> <p>2. Μέσα σε δώδεκα (12) εργάσιμες ημέρες αφότου επιδοθεί η πρόσκληση της παραγράφου 1 οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ανακόψει τον πίνακα της κατάταξης, οπότε εφαρμόζονται τα άρθρα 933 επ. Αντίγραφο της ανακοπής επιδίδεται,</p>	<p>«Άρθρο 979</p> <p>1. Μέσα σε τρεις ημέρες αφότου συνταχθεί ο πίνακας, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού καλεί με έγγραφο εκείνον υπέρ του οποίου έγινε και εκείνον κατά του οποίου είχε στραφεί η εκτέλεση και τους δανειστές που αναγγέλθηκαν, για να λάβουν γνώση του πίνακα της κατάταξης.</p> <p>2. Μέσα σε δώδεκα (12) εργάσιμες ημέρες αφότου επιδοθεί η πρόσκληση της παραγράφου 1 οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να ανακόψει τον πίνακα της κατάταξης, οπότε εφαρμόζονται τα άρθρα 933 επ.. Αντίγραφο της ανακοπής επιδίδεται, μέσα στην ίδια προθεσμία, και στον υπάλληλο του πλειστηριασμού. Κατά της απόφασης που εκδίδεται επιτρέπεται η άσκηση όλων των ένδικων μέσων πλην της ανακοπής ερημοδικίας. Η ανακοπή στρέφεται</p>

<p>μέσα στην ίδια προθεσμία, και στον υπάλληλο του πλειστηριασμού. Κατά της απόφασης που εκδίδεται επιτρέπεται η άσκηση όλων των ένδικων μέσων πλην της ανακοπής ερημοδικίας. Η ανακοπή στρέφεται κατά των δανειστών των οποίων προσβάλλεται η κατάταξη. Η συζήτηση προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της, αν ο δανειστής είναι κάτοικος ημεδαπής ή μέσα σε εκατόν είκοσι (120) ημέρες από την κατάθεσή της, αν ο δανειστής είναι κάτοικος αλλοδαπής.».</p>	<p>κατά των δανειστών των οποίων προσβάλλεται η κατάταξη. Η συζήτηση προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εξήντα (60) ημέρες από την κατάθεσή της, αν ο δανειστής είναι κάτοικος ημεδαπής ή μέσα σε εκατόν είκοσι (120) ημέρες από την κατάθεσή της, αν ο δανειστής είναι κάτοικος αλλοδαπής.».</p>
<p>Η παρ. 2 του άρθρου 985 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς τον τρόπο δήλωσης τρίτου στη γραμματεία του ειρηνοδικείου και το άρθρο 985 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 985</p> <p>1. Μέσα σε οκτώ (8) ημέρες αφότου του επιδοθεί το κατασχετήριο, ο τρίτος οφείλει να δηλώσει αν υπάρχει η απαίτηση που κατασχέθηκε, αν έχει στα χέρια του το κατασχεμένο πράγμα και αν επιβλήθηκε στα χέρια του άλλη κατάσχεση και συνάμα να αναφέρει ποιος την επέβαλε και για ποιο ποσό. Όταν η κατάσχεση επιβάλλεται στα χέρια πιστωτικού ιδρύματος, αυτό θα πρέπει να δηλώσει, αν υφίσταται στα χέρια του ακατάσχετη απαίτηση κατά την έννοια του άρθρου 982 παράγραφος 2 στοιχ. γ` και δ`.</p> <p>2. Η δήλωση της παρ. 1 κατατίθεται εγγράφως στη γραμματεία του ειρηνοδικείου του τόπου της κατοικίας εκείνου που δηλώνει και συντάσσεται σχετική έκθεση. Είναι δυνατή η υποβολή της δήλωσης και με ηλεκτρονικά μέσα. Στην περίπτωση αυτή η σχετική έκθεση συντάσσεται επίσης ηλεκτρονικά.</p> <p>3. Η παράλειψη της δήλωσης εξομοιώνεται με αρνητική δήλωση. Αν η δήλωση παραλειφθεί ή είναι ανακριβής, ο τρίτος ευθύνεται να αποζημιώσει αυτόν που</p>	<p>«Άρθρο 985</p> <p>1. Μέσα σε οκτώ (8) ημέρες αφότου του επιδοθεί το κατασχετήριο, ο τρίτος οφείλει να δηλώσει αν υπάρχει η απαίτηση που κατασχέθηκε, αν έχει στα χέρια του το κατασχεμένο πράγμα και αν επιβλήθηκε στα χέρια του άλλη κατάσχεση και συνάμα να αναφέρει ποιος την επέβαλε και για ποιο ποσό. Όταν η κατάσχεση επιβάλλεται στα χέρια πιστωτικού ιδρύματος, αυτό θα πρέπει να δηλώσει, αν υφίσταται στα χέρια του ακατάσχετη απαίτηση κατά την έννοια του άρθρου 982 παράγραφος 2 στοιχ. γ` και δ`.</p> <p>2. Η δήλωση της παρ.1 γίνεται προφορικά στη γραμματεία του ειρηνοδικείου του τόπου της κατοικίας εκείνου που δηλώνει και συντάσσεται σχετική έκθεση.</p> <p>3. Η παράλειψη της δήλωσης εξομοιώνεται με αρνητική δήλωση. Αν η δήλωση παραλειφθεί ή είναι ανακριβής, ο τρίτος ευθύνεται να αποζημιώσει αυτόν που επέβαλε την κατάσχεση.».</p>

<p>επέβαλε την κατάσχεση.».</p> <p>Στο άρθρο 986 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (π.δ. 503/1985, Α' 182 προστίθεται τελευταίο εδάφιο και το άρθρο 986 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 986 Μέσα σε τριάντα ημέρες από τη δήλωση του άρθρου 985 όποιος επέβαλε την κατάσχεση έχει δικαίωμα να την ανακόψει ενώπιον του κατά τα άρθρα 12 επ. και 23 επ. δικαστηρίου. Με την ανακοπή μπορεί να ζητηθεί και αποζημίωση κατά το άρθρο 985 παρ. 3. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εκατόν είκοσι (120) ημέρες από την κατάθεση της, μπορεί δε να επιδοθεί και στον πληρεξούσιο δικηγόρο που υπέγραψε την προσβαλλόμενη δήλωση. Η ανακοπή εκδικάζεται κατά την ειδική διαδικασία των περιουσιακών διαφορών των άρθρων 614 επ.».</p>	<p>«Άρθρο 986 Μέσα σε τριάντα ημέρες από τη δήλωση του άρθρου 985 όποιος επέβαλε την κατάσχεση έχει δικαίωμα να την ανακόψει ενώπιον του κατά τα άρθρα 12 επ. και 23 επ. δικαστηρίου. Με την ανακοπή μπορεί να ζητηθεί και αποζημίωση κατά το άρθρο 985 παρ.3. Η συζήτηση της ανακοπής προσδιορίζεται υποχρεωτικά μέσα σε εκατόν είκοσι (120) ημέρες από την κατάθεση της, μπορεί δε να επιδοθεί και στον πληρεξούσιο δικηγόρο που υπέγραψε την προσβαλλόμενη δήλωση.».</p>
<p>Το πρώτο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 993 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς το χρόνο διενέργειας πλειστηριασμού ακινήτων και το άρθρο 993 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 993 1. Η κατάσχεση γίνεται με τη σύνταξη έκθεσης από το δικαστικό επιμελητή μπροστά σ' έναν ενήλικο μάρτυρα. Η κατάσχεση του ενυπόθηκου κτήματος μπορεί να γίνει είτε κατά του οφειλέτη είτε κατά του τρίτου κυρίου είτε κατά εκείνου που νέμεται με νόμιμο τίτλο το ενυπόθηκο κτήμα, αφού κοινοποιηθεί η επιταγή στον οφειλέτη και στον τρίτο. Η προθεσμία του άρθρου 926 αρχίζει από την τελευταία κοινοποίηση. 2. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 εδάφιο β' και 2 έως 4 του άρθρου 954 εφαρμόζονται και εδώ, με εξαίρεση το χρόνο διενέργειας του πλειστηριασμού, ο οποίος ορίζεται υποχρεωτικά σε επτά (7) μήνες από την ημερομηνία περάτωσης της κατάσχεσης και όχι πάντως μετά την παρέλευση οκτώ (8) μηνών από την ημερομηνία αυτή. Το</p>	<p>«Άρθρο 993 1. Η κατάσχεση γίνεται με τη σύνταξη έκθεσης από το δικαστικό επιμελητή μπροστά σ' έναν ενήλικο μάρτυρα. Η κατάσχεση του ενυπόθηκου κτήματος μπορεί να γίνει είτε κατά του οφειλέτη είτε κατά του τρίτου κυρίου είτε κατά εκείνου που νέμεται με νόμιμο τίτλο το ενυπόθηκο κτήμα, αφού κοινοποιηθεί η επιταγή στον οφειλέτη και στον τρίτο. Η προθεσμία του άρθρου 926 αρχίζει από την τελευταία κοινοποίηση. 2. Οι διατάξεις των παραγράφων 1 εδάφιο β' και 2 έως 4 του άρθρου 954 εφαρμόζονται και εδώ. Το κατασχεμένο ακίνητο πρέπει, ύστερα από επιτόπια μετάβαση του δικαστικού επιμελητή, να περιγράφεται με ακρίβεια ως προς το είδος, τη θέση, τα όρια και την έκτασή του, με τα συστατικά και τα</p>

<p>κατασχεμένο ακίνητο πρέπει, ύστερα από επιτόπια μετάβαση του δικαστικού επιμελητή, να περιγράφεται με ακρίβεια ως προς το είδος, τη θέση, τα όρια και την έκτασή του, με τα συστατικά και τα παραρτήματα που κατασχέθηκαν, ώστε να μη χωρεί αμφιβολία για την ταυτότητά του. Για την εκτίμηση της αξίας του ακινήτου, που κατάσχεται, λαμβάνεται υπόψη η εμπορική του αξία, όπως αυτή προσδιορίζεται κατά το χρόνο της κατάσχεσης.</p> <p>3. Για την επιβολή της κατάσχεσης και την περιγραφή του ακινήτου ο δικαστικός επιμελητής έχει το δικαίωμα να εισέρχεται σε αυτό έστω και αν κατέχεται από τρίτο.».</p>	<p>παραρτήματα που κατασχέθηκαν, ώστε να μη χωρεί αμφιβολία για την ταυτότητά του. Για την εκτίμηση της αξίας του ακινήτου, που κατάσχεται, λαμβάνεται υπόψη η εμπορική του αξία, όπως αυτή προσδιορίζεται κατά το χρόνο της κατάσχεσης.</p> <p>3. Για την επιβολή της κατάσχεσης και την περιγραφή του ακινήτου ο δικαστικός επιμελητής έχει το δικαίωμα να εισέρχεται σε αυτό έστω και αν κατέχεται από τρίτο.»</p>
<p>Οι παρ. 1, 2 και 4 του άρθρου 995 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας) τροποποιούνται ως προς τις προθεσμίες που τίθενται και το άρθρο 995 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 995</p> <p>1. Αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται μόλις περατωθεί η κατάσχεση στον καθ' ου η εκτέλεση, αν ήταν παρών, και, αν αυτός αρνηθεί να παραλάβει το έγγραφο που του επιδίδεται, ο επιμελητής συντάσσει έκθεση για την άρνησή του. Αν είναι απών ή δεν είναι δυνατή η άμεση κατάρτιση του αντιγράφου, η επίδοση γίνεται το αργότερο την επομένη της ημέρας που έγινε η κατάσχεση, εφόσον εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση έχει την κατοικία του στην περιφέρεια του δήμου όπου έγινε η κατάσχεση, διαφορετικά μέσα σε οκτώ (8) ημέρες από την κατάσχεση. Η παράλειψη των διατυπώσεων αυτών επιφέρει ακυρότητα. Ως τιμή πρώτης προσφοράς για τον πλειστηριασμό ακινήτου ορίζεται η εμπορική του αξία, όπως αυτή προσδιορίζεται κατά το χρόνο της κατάσχεσης κατά τις διατάξεις του π.δ. 59/2016.</p> <p>2. Με ποινή ακυρότητας, αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται στον υποθηκοφύλακα (κτηματολόγιο) της</p>	<p>«Άρθρο 995</p> <p>Επιδόσεις αντιγράφου ή περίληψης έκθεσης κατάθεσης</p> <p>1. Αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται μόλις περατωθεί η κατάσχεση στον καθ' ου η εκτέλεση, αν ήταν παρών, και, αν αυτός αρνηθεί να παραλάβει το έγγραφο που του επιδίδεται, ο επιμελητής συντάσσει έκθεση για την άρνησή του. Αν είναι απών ή δεν είναι δυνατή η άμεση κατάρτιση του αντιγράφου, η επίδοση γίνεται το αργότερο την επομένη της ημέρας που έγινε η κατάσχεση, εφόσον εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση έχει την κατοικία του στην περιφέρεια του δήμου όπου έγινε η κατάσχεση, διαφορετικά μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την κατάσχεση. Η παράλειψη των διατυπώσεων αυτών επιφέρει ακυρότητα. Ως τιμή πρώτης προσφοράς για τον πλειστηριασμό ακινήτου ορίζεται η εμπορική του αξία, όπως αυτή προσδιορίζεται κατά το χρόνο της κατάσχεσης.</p> <p>2. Με ποινή ακυρότητας, αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης επιδίδεται στον υποθηκοφύλακα (κτηματολόγιο) της περιφέρειας όπου βρίσκεται το</p>

περιφέρειας όπου βρίσκεται το κατασχεμένο μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την κατάσχεση. Αν πρόκειται για πλοία νηολογημένα στην Ελλάδα, η επίδοση γίνεται σε εκείνον που τηρεί το νηολόγιο, όπου είναι γραμμένο το πλοίο, και αν πρόκειται για αεροσκάφη γραμμένα σε μητρώο που τηρείται στην Ελλάδα, η επίδοση γίνεται σε εκείνον που το τηρεί. Ο υποθηκοφύλακας ή όποιος τηρεί το νηολόγιο ή το μητρώο οφείλει να εγγράφει την ίδια ημέρα την κατάσχεση σε ειδικό βιβλίο κατασχέσεων που τηρείται για το σκοπό αυτό και να παραδώσει μέσα σε προθεσμία πέντε (5) ημερών, αφότου κατά τα προαναφερόμενα του έγινε η επίδοση, το σχετικό πιστοποιητικό βαρών στον αρμόδιο για την εκτέλεση δικαστικό επιμελητή, ενώ ο γραμματέας του ειρηνοδικείου οφείλει αυθημερόν να καταχωρίσει την κατασχετήρια έκθεση σε ειδικό βιβλίο με αλφαβητικό ευρετήριο, με βάση τα ονοματεπώνυμα των καθ' ων η κατάσχεση.

3. Αν πρόκειται για κατάσχεση ενυπόθηκου κτήματος και η κατάσχεση έγινε κατά του τρίτου, κυρίου ή νομέα, πρέπει να επιδοθεί σ' αυτόν και στον οφειλέτη αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης, αλλιώς επέρχεται ακυρότητα. Αν η κατάσχεση έγινε κατά του οφειλέτη, πρέπει να επιδοθεί στον τρίτο, κύριο ή νομέα, αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης, αλλιώς επέρχεται ακυρότητα.

4. Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει, μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την κατάσχεση, να καταθέσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού τον εκτελεστό τίτλο, την έκθεση επίδοσης της επιταγής της εκτέλεσης, την κατασχετήρια έκθεση και τις εκθέσεις επίδοσής της στον οφειλέτη, τον τρίτο κύριο ή νομέα και τον υποθηκοφύλακα ή όποιον τηρεί το νηολόγιο ή το μητρώο, το πιστοποιητικό βαρών, καθώς και, σε έντυπη και ψηφιακή μορφή, την έκθεση εκτίμησης του πιστοποιημένου εκτιμητή του π.δ. 59/2016 (Α` 95). Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού συντάσσει έκθεση για όλα

κατασχεμένο μέσα σε πέντε (5) ημέρες από την κατάσχεση. Αν πρόκειται για πλοία νηολογημένα στην Ελλάδα, η επίδοση γίνεται σε εκείνον που τηρεί το νηολόγιο, όπου είναι γραμμένο το πλοίο, και αν πρόκειται για αεροσκάφη γραμμένα σε μητρώο που τηρείται στην Ελλάδα, η επίδοση γίνεται σε εκείνον που το τηρεί. Ο υποθηκοφύλακας ή όποιος τηρεί το νηολόγιο ή το μητρώο οφείλει να εγγράφει την ίδια ημέρα την κατάσχεση σε ειδικό βιβλίο κατασχέσεων που τηρείται για το σκοπό αυτό και να παραδώσει μέσα σε προθεσμία τριών (3) ημερών, αφότου κατά τα προαναφερόμενα του έγινε η επίδοση, το σχετικό πιστοποιητικό βαρών στον αρμόδιο για την εκτέλεση δικαστικό επιμελητή, ενώ ο γραμματέας του ειρηνοδικείου οφείλει αυθημερόν να καταχωρίσει την κατασχετήρια έκθεση σε ειδικό βιβλίο με αλφαβητικό ευρετήριο, με βάση τα ονοματεπώνυμα των καθ' ων η κατάσχεση.

3. Αν πρόκειται για κατάσχεση ενυπόθηκου κτήματος και η κατάσχεση έγινε κατά του τρίτου, κυρίου ή νομέα, πρέπει να επιδοθεί σ' αυτόν και στον οφειλέτη αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης, αλλιώς επέρχεται ακυρότητα. Αν η κατάσχεση έγινε κατά του οφειλέτη, πρέπει να επιδοθεί στον τρίτο, κύριο ή νομέα, αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης, αλλιώς επέρχεται ακυρότητα.

4. Ο δικαστικός επιμελητής οφείλει, μέσα σε δέκα (10) ημέρες από την κατάσχεση, να καταθέσει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού τον εκτελεστό τίτλο, την έκθεση επίδοσης της επιταγής της εκτέλεσης, την κατασχετήρια έκθεση και τις εκθέσεις επίδοσής της στον οφειλέτη, τον τρίτο

αυτά. Απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης, που περιλαμβάνει τα ονοματεπώνυμα του υπέρ ου και του καθ' ου η εκτέλεση, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου αυτών και, αν πρόκειται για νομικά πρόσωπα, την επωνυμία και τον αριθμό φορολογικού τους μητρώου, συνοπτική περιγραφή του ακινήτου που κατασχέθηκε κατά το είδος, τη θέση, τα όρια και την έκτασή του, με τα συστατικά και όσα παραρτήματα συγκατάσχονται, καθώς και μνεία των υποθηκών ή προσημειώσεων που υπάρχουν επάνω στο ακίνητο, την τιμή της πρώτης προσφοράς, του ποσού για το οποίο γίνεται η κατάσχεση, τους όρους του πλειστηριασμού, που θέτει ο υπέρ ου η εκτέλεση και που γνωστοποιήθηκαν στον δικαστικό επιμελητή με την εντολή για εκτέλεση του άρθρου 927 και το όνομα και τη διεύθυνση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, καθώς και τον τόπο, την ημέρα και την ώρα του πλειστηριασμού, εκδίδεται από τον δικαστικό επιμελητή και δημοσιεύεται με επιμέλεια αυτού μέχρι την δέκατη πέμπτη ημέρα από την κατάσχεση στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ). Στο απόσπασμα περιλαμβάνεται και η βεβαίωση του δικαστικού επιμελητή, σχετικά με την αδυναμία ορισμού συμβολαιογράφου του τόπου εκτέλεσης ή της Περιφέρειας του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης. Το απόσπασμα επιδίδεται μέσα στην ίδια προθεσμία στον τρίτο κύριο ή νομέα και στους ενυπόθηκους δανειστές. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις των προηγούμενων εδαφίων, διαφορετικά είναι άκυρος. Ο δικαστικός επιμελητής παραδίδει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού, σε ηλεκτρονική μορφή, φωτογραφίες του κατασχεθέντος ακινήτου, τις οποίες λαμβάνει κατά την επιτόπια μετάβασή του σ' αυτό. Η

κύριο ή νομέα και τον υποθηκοφύλακα ή όποιον τηρεί το νηολόγιο ή το μητρώο, το πιστοποιητικό βαρών, καθώς και, σε έντυπη και ψηφιακή μορφή, την έκθεση εκτίμησης του πιστοποιημένου εκτιμητή του π.δ. 59/2016 (Α' 95). Ο υπάλληλος του πλειστηριασμού συντάσσει έκθεση για όλα αυτά. Απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης, που περιλαμβάνει τα ονοματεπώνυμα του υπέρ ου και του καθ' ου η εκτέλεση, καθώς και τον αριθμό φορολογικού μητρώου αυτών και, αν πρόκειται για νομικά πρόσωπα, την επωνυμία και τον αριθμό φορολογικού τους μητρώου, συνοπτική περιγραφή του ακινήτου που κατασχέθηκε κατά το είδος, τη θέση, τα όρια και την έκτασή του, με τα συστατικά και όσα παραρτήματα συγκατάσχονται, καθώς και μνεία των υποθηκών ή προσημειώσεων που υπάρχουν επάνω στο ακίνητο, την τιμή της πρώτης προσφοράς, του ποσού για το οποίο γίνεται η κατάσχεση, τους όρους του πλειστηριασμού, που θέτει ο υπέρ ου η εκτέλεση και που γνωστοποιήθηκαν στον δικαστικό επιμελητή με την εντολή για εκτέλεση του άρθρου 927 και το όνομα και τη διεύθυνση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού, καθώς και τον τόπο, την ημέρα και την ώρα του πλειστηριασμού, εκδίδεται από τον δικαστικό επιμελητή και δημοσιεύεται με επιμέλεια αυτού μέχρι την δέκατη πέμπτη ημέρα από την κατάσχεση στην ιστοσελίδα δημοσιεύσεων πλειστηριασμών του Δελτίου Δικαστικών Δημοσιεύσεων του Ηλεκτρονικού Εθνικού Φορέα Κοινωνικής Ασφάλισης (e-ΕΦΚΑ). Στο απόσπασμα περιλαμβάνεται και η βεβαίωση του δικαστικού επιμελητή, σχετικά με την αδυναμία ορισμού

<p>λήψη τους από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού αναφέρεται στην παραπάνω έκθεση. Τα πληροφοριακά στοιχεία, τα οποία περιλαμβάνονται στο απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης, καθώς και η έκθεση του πιστοποιημένου εκτιμητή και οι φωτογραφίες αναρτώνται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού στο ηλεκτρονικό σύστημα πλειστηριασμού.</p> <p>5. Εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, οι διατάξεις των άρθρων 972 και 973 εφαρμόζονται και εδώ.».</p>	<p>συμβολαιογράφου του τόπου εκτέλεσης ή της περιφέρειας του συμβολαιογραφικού συλλόγου του τόπου εκτέλεσης. Το απόσπασμα επιδίδεται μέσα στην ίδια προθεσμία στον τρίτο κύριο ή νομέα και στους ενυπόθηκους δανειστές. Ο πλειστηριασμός δεν μπορεί να γίνει χωρίς να τηρηθούν οι διατυπώσεις των προηγούμενων εδαφίων, διαφορετικά είναι άκυρος. Ο δικαστικός επιμελητής παραδίδει στον υπάλληλο του πλειστηριασμού, σε ηλεκτρονική μορφή, φωτογραφίες του κατασχεθέντος ακινήτου, τις οποίες λαμβάνει κατά την επιτόπια μετάβασή του σ' αυτό. Η λήψη τους από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού αναφέρεται στην παραπάνω έκθεση. Τα πληροφοριακά στοιχεία, τα οποία περιλαμβάνονται στο απόσπασμα της κατασχετήριας έκθεσης, καθώς και η έκθεση του πιστοποιημένου εκτιμητή και οι φωτογραφίες αναρτώνται από τον υπάλληλο του πλειστηριασμού στο ηλεκτρονικό σύστημα πλειστηριασμού.</p> <p>5. Εφόσον δεν ορίζεται διαφορετικά, οι διατάξεις των άρθρων 972 και 973 εφαρμόζονται και εδώ.».</p>
<p>Η παρ. 1 του άρθρου 997 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται με την επιμήκυνση της προθεσμίας καταγγελίας μίσθωσης από τον υπερθεματιστή, προστίθεται παρ. 6 και το άρθρο 997 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 997</p> <p>1. Απαγορεύεται και είναι άκυρη υπέρ εκείνου που επέβαλε την κατάσχεση και υπέρ των δανειστών που αναγγέλθηκαν η διάθεση του κατασχεμένου από τον οφειλέτη· αν πρόκειται για ενυπόθηκο ακίνητο είναι άκυρη η διάθεσή του και από τον τρίτο, κύριο ή νομέα. Μετά την κατάσχεση του ακινήτου η εκμίσθωσή του από τον οφειλέτη ή τον τρίτο κύριο ή νομέα ή η παραχώρηση της χρήσης ή</p>	<p>«Άρθρο 997</p> <p>1. Απαγορεύεται και είναι άκυρη υπέρ εκείνου που επέβαλε την κατάσχεση και υπέρ των δανειστών που αναγγέλθηκαν η διάθεση του κατασχεμένου από τον οφειλέτη· αν πρόκειται για ενυπόθηκο ακίνητο είναι άκυρη η διάθεσή του και από τον τρίτο, κύριο ή νομέα. Μετά την κατάσχεση του ακινήτου η εκμίσθωσή του από τον οφειλέτη ή τον τρίτο κύριο ή νομέα ή η παραχώρηση της χρήσης ή κατοχής του με βάση άλλη έννομη σχέση μπορεί να καταγγελθεί από τον υπερθεματιστή μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός από τη μεταγραφή της περίληψης της</p>

κατοχής του με βάση άλλη έννομη σχέση μπορεί να καταγγεληθεί από τον υπερθεματιστή μέσα σε προθεσμία δύο (2) μηνών από τη μεταγραφή της περιλήψης της κατακυρωτικής έκθεσης. Με την καταγγελία αυτή η μίσθωση ή άλλη έννομη σχέση λύεται μετά από δύο (2) μήνες και χωρεί η κατά το άρθρο 1005 παράγραφος 2 εκτέλεση. Δικαίωμα καταγγελίας της μίσθωσης κατά το άρθρο 615 ΑΚ δεν θίγεται και η περιλήψη εκτελείται κατά του μισθωτή αφού περάσουν οι προθεσμίες του άρθρου αυτού που αρχίζουν αφότου η περιλήψη επιδοθεί στο μισθωτή.

2. Τα αποτελέσματα της παραγράφου 1 αρχίζουν αναδρομικά, α) για τον οφειλέτη, αφότου του επιδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 995 αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης ή συνταχθεί η έκθεση, που πιστοποιεί την άρνησή του να παραλάβει το αντίγραφο κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 995, με την προϋπόθεση ότι θα ακολουθήσει η επίδοση του αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης μέσα σε προθεσμία πέντε (5) ημερών, β) για τον τρίτο, κύριο ή νομέα, αφότου του επιδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 995 αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης ή συνταχθεί η έκθεση, που πιστοποιεί την άρνησή του να παραλάβει το αντίγραφο κατά το άρθρο 995 παράγραφοι 1 και 4, με την προϋπόθεση ότι θα ακολουθήσει η επίδοση του αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης εντός προθεσμίας πέντε (5) ημερών, γ) για τους τρίτους, μόνο αφότου η κατάσχεση εγγράφει κατά το άρθρο 995 στο βιβλίο κατασχέσεων και εφόσον έγιναν οι, κατά τις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου αυτής, επιδόσεις στον οφειλέτη και τον τρίτο, κύριο ή νομέα.

3. Σε όποιον επέβαλε την κατάσχεση και στους δανειστές που αναγγέλθηκαν δεν αντιτάσσεται η μεταγραφή ή η εγγραφή υποθήκης που έγινε μετά την εγγραφή της κατάσχεσης στο βιβλίο κατασχέσεων σε οποιονδήποτε τίτλο και αν στηρίζεται η

κατακυρωτικής έκθεσης. Με την καταγγελία αυτή η μίσθωση ή άλλη έννομη σχέση λύεται μετά από δύο (2) μήνες και χωρεί η κατά το άρθρο 1005 παράγραφος 2 εκτέλεση. Δικαίωμα καταγγελίας της μίσθωσης κατά το άρθρο 615 ΑΚ δεν θίγεται και η περιλήψη εκτελείται κατά του μισθωτή αφού περάσουν οι προθεσμίες του άρθρου αυτού που αρχίζουν αφότου η περιλήψη επιδοθεί στο μισθωτή.

2. Τα αποτελέσματα της παραγράφου 1 αρχίζουν αναδρομικά, α) για τον οφειλέτη, αφότου του επιδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 995 αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης ή συνταχθεί η έκθεση, που πιστοποιεί την άρνησή του να παραλάβει το αντίγραφο κατά το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 995, με την προϋπόθεση ότι θα ακολουθήσει η επίδοση του αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης μέσα σε προθεσμία πέντε (5) ημερών, β) για τον τρίτο, κύριο ή νομέα, αφότου του επιδοθεί σύμφωνα με το άρθρο 995 αντίγραφο της κατασχετήριας έκθεσης ή συνταχθεί η έκθεση, που πιστοποιεί την άρνησή του να παραλάβει το αντίγραφο κατά το άρθρο 995 παράγραφοι 1 και 4, με την προϋπόθεση ότι θα ακολουθήσει η επίδοση του αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης εντός προθεσμίας πέντε (5) ημερών, γ) για τους τρίτους, μόνο αφότου η κατάσχεση εγγράφει κατά το άρθρο 995 στο βιβλίο κατασχέσεων και εφόσον έγιναν οι, κατά τις περιπτώσεις α' και β' της παραγράφου αυτής, επιδόσεις στον οφειλέτη και τον τρίτο, κύριο ή νομέα.

3. Σε όποιον επέβαλε την κατάσχεση και στους δανειστές που αναγγέλθηκαν δεν αντιτάσσεται η μεταγραφή ή η

<p>υποθήκη. Η τροπή της προσημείωσης σε υποθήκη, που έγινε μετά την εγγραφή της κατάσχεσης, είναι έγκυρη και για το δανειστή που επέβαλε την κατάσχεση και για τους δανειστές που έχουν αναγγελθεί.</p> <p>4. Αν συμπέσει την ίδια ημέρα εγγραφή κατάσχεσης και μεταγραφή ή εγγραφή υποθήκης στο ίδιο ακίνητο, προτιμάται αυτή που καταχωρίστηκε έστω και ελάχιστο χρόνο νωρίτερα.</p> <p>5. Μετά την εγγραφή της αναγκαστικής κατάσχεσης στο βιβλίο κατασχέσεων επιτρέπεται να επιβληθεί και άλλη αναγκαστική κατάσχεση επάνω στο ίδιο ακίνητο από άλλο δανειστή του οφειλέτη. Οι διαφορετικές διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης διενεργούνται ξεχωριστά, χωρίς να επηρεάζει η μια την άλλη. Δεν επιτρέπεται η αναζήτηση των εξόδων της εκτέλεσης που προκατέβαλε εκείνος ο δανειστής, η εκτέλεση του οποίου δεν περατώθηκε.</p> <p>6. Ο κατασχών ή ο δικαστικός επιμελητής που επέβαλε την κατάσχεση μπορεί με την επίδειξη αντιγράφου της κατασχετήριας έκθεσης να ζητήσει και να λάβει από τις αρμόδιες Δ.Ο.Υ. αντίγραφα των προ της κατασχέσεως μισθωτηρίων και από τις αρμόδιες πολεοδομίες τον φάκελο του ακινήτου.».</p>	<p>εγγραφή υποθήκης που έγινε μετά την εγγραφή της κατάσχεσης στο βιβλίο κατασχέσεων σε οποιονδήποτε τίτλο και αν στηρίζεται η υποθήκη. Η τροπή της προσημείωσης σε υποθήκη, που έγινε μετά την εγγραφή της κατάσχεσης, είναι έγκυρη και για το δανειστή που επέβαλε την κατάσχεση και για τους δανειστές που έχουν αναγγελθεί.</p> <p>4. Αν συμπέσει την ίδια ημέρα εγγραφή κατάσχεσης και μεταγραφή ή εγγραφή υποθήκης στο ίδιο ακίνητο, προτιμάται αυτή που καταχωρίστηκε έστω και ελάχιστο χρόνο νωρίτερα.</p> <p>5. Μετά την εγγραφή της αναγκαστικής κατάσχεσης στο βιβλίο κατασχέσεων επιτρέπεται να επιβληθεί και άλλη αναγκαστική κατάσχεση επάνω στο ίδιο ακίνητο από άλλο δανειστή του οφειλέτη. Οι διαφορετικές διαδικασίες αναγκαστικής εκτέλεσης διενεργούνται ξεχωριστά, χωρίς να επηρεάζει η μια την άλλη. Δεν επιτρέπεται η αναζήτηση των εξόδων της εκτέλεσης που προκατέβαλε εκείνος ο δανειστής, η εκτέλεση του οποίου δεν περατώθηκε.».</p>
<p>Η παρ. 2 του άρθρου 1002 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται με την προσθήκη της προϋπόθεσης κατοχής εκτελεστού τίτλου <u>ως προς τους δανειστές που αναγγέλθηκαν</u> και το άρθρο 1002 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 1002</p> <p>1. Ο πλειστηριασμός ολοκληρώνεται με την κατακύρωση. Ο υπερθεματιστής δεσμεύεται ώσπου να γίνει καλύτερη προσφορά ή ώσπου να ματαιωθεί η κατακύρωση.</p> <p>2. Έως την κατακύρωση εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση έχει δικαίωμα να εξοφλήσει τις απαιτήσεις εκείνου υπέρ</p>	<p>«Άρθρο 1002</p> <p>1. Ο Πλειστηριασμός ολοκληρώνεται με την Κατακύρωση. Ο Υπερθεματιστής δεσμεύεται ώσπου να γίνει καλύτερη προσφορά ή ώσπου να ματαιωθεί η Κατακύρωση.</p> <p>2. Έως την Κατακύρωση εκείνος κατά του οποίου στρέφεται η εκτέλεση έχει δικαίωμα να εξοφλήσει τις απαιτήσεις εκείνου υπέρ του οποίου γίνεται η εκτέλεση και των δανειστών που αναγγέλθηκαν, καθώς και τα έξοδα «και το τέλος χρήσης του ηλεκτρονικού συστήματος</p>

<p>του οποίου γίνεται η εκτέλεση και των δανειστών που έχουν τίτλο εκτελεστό και αναγγέλθηκαν, καθώς και τα έξοδα και το τέλος χρήσης του ηλεκτρονικού συστήματος πλειστηριασμού. Στην περίπτωση αυτή ο πλειστηριασμός ματαιώνεται και αίρεται η κατάσχεση.</p> <p>3. Η παρ. 3 του άρθρου 969 εφαρμόζεται και εδώ.».</p>	<p>πλειστηριασμού.</p> <p>Στην περίπτωση αυτή ο Πλειστηριασμός ματαιώνεται και αίρεται η κατάσχεση.</p> <p>3. Η παρ.3 του άρθρου 969 εφαρμόζεται και εδώ.».</p>
<p>Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 1 του άρθρου 1004 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς την προθεσμία που τίθεται και το άρθρο 1004 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 1004</p> <p>1. Στον πλειστηριασμό ακινήτων ο υπερθεματιστής έχει υποχρέωση να καταβάλει στον ειδικό τραπεζικό επαγγελματικό λογαριασμό του υπαλλήλου του πλειστηριασμού το πλειστηρίασμα και το τέλος χρήσης το αργότερο τη δέκατη εργάσιμη ημέρα από τον πλειστηριασμό. Ο υπάλληλος του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού οφείλει, το αργότερο τη δέκατη πέμπτη εργάσιμη ημέρα από τον πλειστηριασμό, να καταθέσει το πλειστηρίασμα στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Η κατάθεση του πλειστηρίασματος είναι ακατάσχετη, δεν εμπίπτει στην πτωχευτική περιουσία και δεν υπόκειται στις δεσμεύσεις που επιβάλλει το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του. Εντός της επόμενης εργάσιμης ημέρας από την παρέλευση της ανωτέρω προθεσμίας, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού αποδίδει το τέλος χρήσης στον οικείο συμβολαιογραφικό σύλλογο του οποίου αυτός είναι μέλος. Εντός τριών (3) εργασίμων ημερών, μέρος του ανωτέρω ποσού, το οποίο καθορίζεται με την απόφαση της παρ. 14 του άρθρου 959, αποδίδεται από τον Συμβολαιογραφικό Σύλλογο στο ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.</p> <p>2. Αν ο υπερθεματιστής είναι ενυπόθηκος</p>	<p>«Άρθρο 1004</p> <p>1. Στον πλειστηριασμό ακινήτων ο υπερθεματιστής έχει υποχρέωση να καταβάλει στον ειδικό τραπεζικό επαγγελματικό λογαριασμό του υπαλλήλου του πλειστηριασμού το πλειστηρίασμα και το τέλος χρήσης το αργότερο τη δέκατη εργάσιμη ημέρα από τον πλειστηριασμό. Ο υπάλληλος του ηλεκτρονικού πλειστηριασμού οφείλει, το αργότερο τη δωδέκατη εργάσιμη ημέρα από τον πλειστηριασμό, να καταθέσει το πλειστηρίασμα στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων. Η κατάθεση του πλειστηρίασματος είναι ακατάσχετη, δεν εμπίπτει στην πτωχευτική περιουσία και δεν υπόκειται στις δεσμεύσεις που επιβάλλει το Δημόσιο για τη διασφάλιση των συμφερόντων του. Εντός της επόμενης εργάσιμης ημέρας από την παρέλευση της ανωτέρω προθεσμίας, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού αποδίδει το τέλος χρήσης στον οικείο συμβολαιογραφικό σύλλογο του οποίου αυτός είναι μέλος. Εντός τριών (3) εργασίμων ημερών, μέρος του ανωτέρω ποσού, το οποίο καθορίζεται με την απόφαση της παραγράφου 14 του άρθρου 959, αποδίδεται από τον Συμβολαιογραφικό Σύλλογο στο ΤΑ.Χ.ΔΙ.Κ.</p> <p>2. Αν ο υπερθεματιστής είναι ενυπόθηκος δανειστής, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μπορεί να</p>

<p>δανειστής, ο υπάλληλος του πλειστηριασμού μπορεί να επιτρέψει να μην καταβάλει το ποσό του πλειστηριάσματος που αναλογεί στην ενυπόθηκη απαίτησή του ή μέρος του ποσού αυτού, ώσπου να γίνει η οριστική κατάταξη, με εγγύηση ή και χωρίς εγγύηση. Κατά τα λοιπά και σε ό,τι αφορά την κατάθεση του πλειστηριάσματος στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και τον υπολογισμό της τοκοδοσίας εφαρμόζεται αναλογικά το άρθρο 965 παράγραφος 4, με εξαίρεση όσα ρυθμίζονται ειδικά στην παρούσα διάταξη.».</p>	<p>επιτρέψει να μην καταβάλει το ποσό του πλειστηριάσματος που αναλογεί στην ενυπόθηκη απαίτησή του ή μέρος του ποσού αυτού, ώσπου να γίνει η οριστική κατάταξη, με εγγύηση ή και χωρίς εγγύηση. Κατά τα λοιπά και σε ό,τι αφορά την κατάθεση του πλειστηριάσματος στο Ταμείο Παρακαταθηκών και Δανείων και τον υπολογισμό της τοκοδοσίας εφαρμόζεται αναλογικά το άρθρο 965 παράγραφος 4, με εξαίρεση όσα ρυθμίζονται ειδικά στην παρούσα διάταξη.».</p>
<p>Το άρθρο 1009 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας τροποποιείται ως προς την προθεσμία του πρώτου εδαφίου, προστίθενται δεύτερο και τρίτο εδάφιο και το άρθρο 1009 διαμορφώνεται ως εξής :</p> <p>«Άρθρο 1009 Αν το ακίνητο που πλειστηριάστηκε ήταν μισθωμένο για την άσκηση σε αυτό επιχείρησης, ο υπερθεματιστής έχει δικαίωμα να καταγγείλει τη μίσθωση, οπότε αυτή λύεται μετά την πάροδο έξι (6) μηνών από την καταγγελία. Αν το ακίνητο που πλειστηριάστηκε ήταν μισθωμένο ως κατοικία, ο υπερθεματιστής έχει δικαίωμα να καταγγείλει τη μίσθωση οπότε η μίσθωση λύεται μετά την πάροδο έξι (6) μηνών από την καταγγελία. Η καταγγελία δεν είναι δυνατή πριν τη συμπλήρωση του προβλεπόμενου στο άρθρο 2 του ν.1703/1987 (Α'78) νομίμου χρονικού διαστήματος. Στην περίπτωση αυτή η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης εκτελείται κατά του μισθωτή και του υπομισθωτή, καθώς και κατά οποιουδήποτε αντλεί τα δικαιώματά του από αυτούς ή κατέχει το μίσθιο γι' αυτούς.».</p>	<p>«Άρθρο 1009 Αν το ακίνητο που πλειστηριάστηκε ήταν μισθωμένο για την άσκηση σε αυτό επιχείρησης, ο υπερθεματιστής έχει δικαίωμα να καταγγείλει τη μίσθωση, οπότε αυτή λύεται μετά την πάροδο δύο (2) μηνών από την καταγγελία. Στην περίπτωση αυτή η περίληψη της κατακυρωτικής έκθεσης εκτελείται κατά του μισθωτή και του υπομισθωτή, καθώς και κατά οποιουδήποτε αντλεί τα δικαιώματά του από αυτούς ή κατέχει το μίσθιο γι' αυτούς.».</p>
<p>Στο άρθρο 1018 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας προστίθεται δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 1018 διαμορφώνεται ως εξής:</p> <p>«Άρθρο 1018</p>	<p>«Άρθρο 1018 Σε περίπτωση που ο πλειστηριασμός ακυρώθηκε και διενεργηθεί νέος, η απαίτηση του υπερθεματιστή του πλειστηριασμού που ακυρώθηκε να</p>

<p>Σε περίπτωση που ο πλειστηριασμός ακυρώθηκε και διενεργηθεί νέος, η απαίτηση του υπερθεματιστή του πλειστηριασμού που ακυρώθηκε να αναλάβει το πλειστηρίασμα που διανεμήθηκε κατατάσσεται μετά τα έξοδα της εκτέλεσης του νέου πλειστηριασμού και πριν από τις απαιτήσεις των άρθρων 975, 976, 977Α, 1007, 1012 παράγραφος 3 και 1015 παράγραφος 3. Στην ίδια τάξη κατατάσσεται και η αξίωση του υπερθεματιστή για την καταβολή τόκων, που οφείλονται από την ημέρα καταβολής του πλειστηριάσματος, μόνον εάν προαποδεικνύεται ότι δεν έχει εκτελεστεί από αυτόν η περίληψη κατακυρωτικής έκθεσης. Για να ικανοποιηθεί αυτή η απαίτηση, ο υπερθεματιστής μπορεί να επισπεύσει πλειστηριασμό με βάση την απόφαση που ακύρωσε την εκτέλεση και πιστοποίηση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού ότι το πλειστηρίασμα έχει καταβληθεί και διανεμηθεί.».</p>	<p>αναλάβει το πλειστηρίασμα που διανεμήθηκε κατατάσσεται μετά τα έξοδα της εκτέλεσης του νέου πλειστηριασμού και πριν από τις απαιτήσεις των άρθρων 975, 976, 977Α, 1007, 1012 παράγραφος 3 και 1015 παράγραφος 3. Για να ικανοποιηθεί αυτή η απαίτηση, ο υπερθεματιστής μπορεί να επισπεύσει πλειστηριασμό με βάση την απόφαση που ακύρωσε την εκτέλεση και πιστοποίηση του υπαλλήλου του πλειστηριασμού ότι το πλειστηρίασμα έχει καταβληθεί και διανεμηθεί.».</p>
---	---

30.	Κατάργηση διατάξεων	
	<i>Διατάξεις αξιολογούμενης ρύθμισης που προβλέπουν κατάργηση</i>	<i>Καταργούμενες διατάξεις</i>
	Το άρθρο 571 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας (Κ.Πολ.Δ., π.δ. 503/1985, Α' 182) καταργείται.	
	Τα άρθρα 87 και 88 του ν.δ 17-7/13-8-1923 (Α' 224), που διατηρήθηκαν σε ισχύ με το άρθρο 52 αριθ. 3 του ΕισΝΚΠολΔ, καταργούνται.	
	Τα άρθρα 122 παρ. 5, 696 παρ. 3, 950 παρ. 3 και 998 παρ. 6 καταργούνται.	

Η Έκθεση εφαρμογής της ρύθμισης

31.	Συναρμοδιότητα Υπουργείων / υπηρεσιών / φορέων				
	Σχετική διάταξη αξιολογούμενης ρύθμισης	Συναρμόδια Υπουργεία – Συναρμόδιες υπηρεσίες / φορείς	Αντικείμενο συναρμοδιότητας		
32.	Έκδοση κανονιστικών πράξεων και εγκυκλίων				
	Εξουσιοδοτική διάταξη	Είδος πράξης	Αρμόδιο ή επισπεύδον Υπουργείο ή υπηρεσία	Αντικείμενο	Χρονοδιάγραμμα (ενδεικτική ή αποκλειστική προθεσμία)
	2	Κοινή Υπουργική Απόφαση	Οικονομικών Δικαιοσύνης	Ποσό παραβόλου ενδίκων βοηθημάτων ή μέσων	
	23	Κοινή Υπουργική Απόφαση	Δικαιοσύνης Ψηφιακής Διακυβέρνησης	Μικροδιαφορές	

	Ανάγκη σύστασης νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας
33.	Ποιες διατάξεις της αξιολογούμενης ρύθμισης προβλέπουν τη σύσταση νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας;
34.	Γιατί προτείνεται η σύσταση αυτού του νέου οργάνου και δεν επαρκούν οι υφιστάμενες διοικητικές δομές για να επιτευχθεί ο στόχος της αξιολογούμενης ρύθμισης;

35.	Χρόνος έναρξης λειτουργίας του νέου οργάνου
36.	Έχει γίνει η σχετική οικονομοτεχνική μελέτη αναφορικά με τη σύσταση του νέου οργάνου; ΝΑΙ ☐ ΟΧΙ ☐ Εάν ΝΑΙ, να επισυναφθεί ηλεκτρονικά.
	Στοιχεία νέου νομικού προσώπου, ανώνυμης εταιρίας ή δημόσιας υπηρεσίας
37.	Επωνυμία ή ονομασία και νομική μορφή
38.	Χώρος λειτουργίας του νέου οργάνου
39.	Διασφάλιση επαρκούς υλικοτεχνικού & ηλεκτρονικού εξοπλισμού
40.	Τρόπος στελέχωσης του νέου οργάνου